

~~XIV. C.~~

1200
Dust proof.

2044 I

1524

Telips

1524

S. g.

Kerefitye
JÓSAGOS TSELEKED
tellyes

PARADITSOM
K E R T E T S K E ;

Melly

Hogy a'figyelmetes tanúság
és vigasztalással tellyes Könyör-
gések által a' lelkekbe béplántáltas-
sék: azoknak Kerefityéni épüle-
tekre, kik az igaz isteni idvezítést
keretik, egybe-foglaltatott és
elkészítettett

ARND JÁNOS, A' Lüne-
burgumi Fejedelemségnek
P ü s p ö k e:

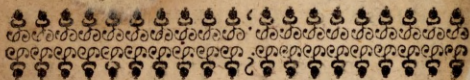
Moslan pedig

Német nyelvből Nemzete haszná-
ra, egy Méltóságos Affékny aka-
ratjából hasznos Registromaival egy-
ütt Magyarra fordítottatott

M. D. HUSZTI ISTVAN által.

KOLOSVÁRATT,

Nyomt: TÓTFALUSI MIKLÓS
által. 1698 ézt.

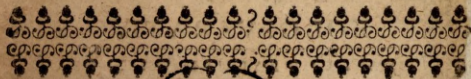

1 Tim. 4: 5. 8.

Mert a' testnek gyakorlásának kevés
házna vagyon: de a' *Kegyesség* min-
denre háznos, mellynek ígéreti va-
gyone' világon, és a' más világon
való megajándékoztatásról.

A' *Pogány* bölts *Cicero*-is a' dolgoknak
terméketekről irott Könyvében azt
mondja:

Valaki Istenhez való *kegyességét* meg-
nem tartja, az, a' hitet, és ember,
nemzetnek társaságát, és az igazsá-
got, melly minden jóságos-tsele-
kedetek között legméltóságosabb,
elvérti, eltörli.

MÉLTÓSÁGOS FEJEDELEM APAFI MIHALY

Termézet szerint jó Kegyelmes
Uram ö Nága

Szerelmes Házastársának,

MÉLTÓSÁGOS BETHLEN KATA

FEJEDELEM ASZSZONYNAK,
Nékem jó Kegyelmes Affzo-
nyomnak ö Nágának;

Kegyelem, békefenség és áldás a' J E S U S
Christusban mi Urunkban.

*Méltóságos Fejedelem Affzony, Ke-
gyelmes Affzonyom!*

Mivel-hogy alig, avagy nem-is
találhatok a' Nágod kefertiségei-
hez hasonló kefertiségekkel il-
lettetett Személyt a' Méltóságos
Rendek között: ebben a' Házában többet;
ízürt nem-is tudom e' vigasztalással és ok-
tatás-

ratással tellyes PARADITSOM KERETETSKET
Nägodon kívül másnak ajánlani : Ne tsu-
dálja tehát senki, tisztom 's hivatalom a'
testi orvosságok körül való lévén, hogy
Nägodnak lelki balsamomat készítettem,
alítottam ezzel-is tisztomot tenni, úgymint
a' Christussal tselekedni és a' Ézenvedőkkel
Ézenvedni. Ugyan-is, a' léleknek titkos és
mérge-indulati miá, a' testnek nyavalyái-is
vagy nehezen, vagy soha sem gyógyúlhat-
nak-meg : mellyre nézve ebből a' Éros
egyességből következő kárát látván az Em-
bernek, illy haragra fokadott-ki egy tanúlt
és öreg orvos Doktor : *Az ördög ferezte az
emberekből az indulatokat.* Denem-is lehet,
nem-tsak azért, hogy minden naponként a'
Nägod kegyelmességével élven, sem köte-
lességé, sem háládatosságom nem Ézenved-
heti-el, hogy Istenemen 's Nägodon kívül
máshoz nagyobb és előbb való kötelessége-
met, háládatosságomat esmérjem és mítás-
sam : haném még ezért-is, hogy Nägod e'
mostoha időben-is, felettébb való költségek-
kel terheltetvén-is, e' Éép Könyvnek ki-
nyomtatásától kegyelmességét meg-nem
vonta, költségét sem kíméllette : melly
közönséges házonra Éántt kegyességének
jutalmát és háznát, bő mértékben éreztet-
se-meg, és adja-meg Isten Nägodnak ezen
munkának idvességes gyakorlásából, kívánó.

Szen-

Szenvedje-el továbbra-is Nägod Kélmies
AÉzonyom, azon Éókkal és leírással való
ajánlásokmat-is (mert dolog vagyon benne)
mellyele' Könyörgéses Könyvnek idvezült
Éerzője, régen megbóldogult Néhái Mél-
tóságos Német Grófoknak e' Éép munká-
ját ajánlotta.

Mind az isteni, Éent, mind a' Politiai hí-
storiákban, nagy ditséretetek vagyon a' jeles
erős vitézlő Éerfiaknak 's aÉzonyoknak, az-
ért, mert az Isten ő általok e' világon nagy
dolgokat vitt végbe, és ő felőlők az Isten-
nek beÉéde azt mondja: hogy ők az Urnak
hadát vífelték, és az Isten hadakozott ő é-
rettek. Melly nagy kedvet 's bátorságot
öntött Isten Jósuénak Éivébe, midőn azt
mondotta önéki : Valamiképen voltam
Mójsfessel, akképen lélek te veled-is : Én
el-nem hagyalak tégedet, sem el-nem távo-
zom tőled. Imé megparantsoltam tené-
ked, hogy erősítsd-meg és bátorítsd-meg
magadat, meg-ne ijjedj, se meg-ne rettenj,
mert az Ur Isten vagyon te veled, mind az-
okban, mellyeket te tselekedni fogsz.

A' Barach jeles győzedelméről, és a' Já-
hel bátor Éivü Feleségéről éneklí a' Próféta
AÉzony Débora : Az égből hadakoztak az
ellenség ellé, a' tsillagok a' levegő égből vias-
kodtak Sifera ellen. Melly igen örvende-
tes köÉöntéssel illette az Angyal ama jeles
had

had-víselő Gedeont? melly tsudálatos hadi vitéz vala Sámson?

Hogy öltöztette-fel Isten Dávidot hatalommal, és az ő kezeit tanította a' hadakozásra? Mitsoda kiváltképen való jó vitézek vóltanak ama' 30 férjfiak között az ő keze alatt, kik közül tsak egy-is három fázat ölt-meg? Ésam'a' három erős vitézeket, kik a' Filistéusok táborán által vágták magokat Bethlehemre, és a' Királynak vizet hoztak a' Bethlehemi forrásból, melly nagy álmélkodva olvassuk 1 Chrón. 12: 18.

A' Persiai, Görög és Római vitéz Fejedelmeknek hatalmas tselekedetekkel telyesek minden historiák: Vannak még ma-is a' Keresztény országokban-is győzelemmel emlekezetes nagy Rendek: *Még ez a' magyaroknál fánakozásra méltó Magyar Nemzet-is, ily jeles hadra kületett férjfiakból nem látott régenten igen nagy külséget. A' feljebb említett néhai Mélt: Német Grófoknak emlekezetes víselő dolgoknak leírása helyeit, közelebb való példát, minden bizelkedés nélkül, tsak egyet említsék Hazából-is, úgy-mint, 1697 éftendőben bődögül elnyugodott nagy emlekezetű Méltós: BETHLEN GERELY Urat, Nőgod Mélt. édes Attyát, ki-is ez egyenetlen Hazának a' míg éle, igaz fia, erős álalma és tanult jó hadi Generalissa vala.*

A' mint

A' mint a' mi jó Istenünk ezeket a' Méltóságokat adja az elefett jó rend-tartásnak és igafságnak újlag való felállítására: úgy fíntén ő ad lelki hadakozó jeles vitézeket-is, kik a' könyörgéssel viaskodnak és hadakoznak, kik között elsőbb vólt a' Dávid Király, ki az ő hatalmas hadakozását könyörgés által okoson víselte, és ez által jeles győzelmeket-is nyert. És mivel ő azt jól tudta, hogy minden ellenség ellen a' könyörgésben álljon a' nagy erő, hatalom és győzelem, a' miképen ő a' 8-dik és 18-dik Soltárban tanít; azért rendelt ő az ő birodalmának idejében 4000 éneklőket az Ur eleibe, a' mint Chrón. 1 k. a' 24-dik rész. álmélkodva olvassuk: jelenteni akarván azt, hogy az igaz had-víselő embernek igazán buzgóznak, könyörgőnek kell lenni, és (mint ma Isten gyalázatjára közönségesen vagyón, botsássa-meg ő Felsege!) nem káromkodónak: Azért vannak sok hadi és győzelmű ditséretetek az ő Soltáros könyvében megíratatva.

Melly rettenetes nagy győzelmet vett Ása Király, midőn hathatós imádságának felbotsáttatása után ezerfőz való ezer Sze-retsent levágott?

Melly nagy vérontást indíta Josafát Király, midőn a' Moabitákat és Ammonitákat minden fegyver zörgés nélkül könyör-

gésével megverte? Miképen verte légyen-meg Ézékiás Király az Affiriabélieket könyörgése által, tsudálkozván olvassuk a' királyok 2 k. 19 r. 14. és több köv. ýben.

Illyén nagy lélekkel bíró hadakozó Meltóságok a' mi időnkben-is elegen vóltanak, kik könyörgés által győzedelmet vettek ellenségek ellen. *Illyen vala a' megemlített Melt: Ur. Nágod édes Attya, ki egész életének (ritka példa) és halálának utolsó órájáig fiúntelenül és fáradhatatlanul könyörgéssel harczol vala.* Még ma-is azok közül valók elegen vannak Isten előtt esméretben, kik titkos helyeken könyörgések által a' pogányok és minden lelki és testi ellenségek ellen hadakoznak, és onnan vették az ő neveket, hogy vítézkedő Anya-Éntegyháznak hivattassanak, melly könyörgésre nekünk-is mindnyájunknak e' nyomorúságos időben igen nagy Éükségünk vagyon.

Valamiképen pedig a' hadakozó embernek, ki már magát a' viadalra adta, két féle kézület Éükléges: kettő azért, hogy magát mind mególtalmazhassa, mind pedig ellensége ellen viaskodhassék: Használóképen a' lelki viadalhoz kézült hadakozónak igen megkívántatnak az illyetén fegyverek, úgy mint, a' hit és a' hitnek gyümöltsei: az-az, minden kereÉtyéni jószágos tselekedet,

detek, hogy magát azokkal mególtalmazza, és az Istennek beÉéde és a' könyörgés, hogy azokkal viaskodjék: mert a' könyörgésnek a' maga erejét, győzedelmét, az Isten beÉédéből az igaz pénitentia-tartásból, a' hitből, a' kereÉtyéni jószágos-tselekedetből kell venni: És minden bizonynyal a' könyörgés megkívánja, magában befoglalja a' kereÉtyéni jószágos-tselekedeteket, és mennél inkább hívőbb és jószágos-tselekedetekkel telyesebb a' Éív, annál hathatósabb a' könyörgés-is; mennél kisebb a' hit és a' jótsselekedet, annál erőtelenebb a' könyörgés: mert mennél több a' hit, és a' kereÉtyéni jó tselekedet, annál erősebb a' belső ember és a' lélek: mennél több a' gonoz tselekedet, annál erőtelenebb az embernek lelke: mert az embernek ereje a' lélekben áll, hogyha a' hittel, mint Istennek erejével felfegyverkezett. Ha valaki a' belső ember Éerint erős, a' mint Éent Pál Éól: *Éfés. 3.* győzedelmet vézen és erőt: De tsak akkor erős az ember a' belső ember Éerint, midőn lélek Éerint Éla hitben, és minden kereÉtyéni jószágos-tselekedetben: Hogyha pedig valaki test Éerint Él, abban tsak merő erőtelenség vagyon, és soha semmi győzedelmet nem vézen. És ez az oka, a' miért az Istennek féelme igazán való böltse-ségnek nevezetik; mert az Istennek féel-

me az Istennek óltalmát, Istennek kegyelmét, Istennek nálunk való létét, Istennek erejét, Istennek barátságát, és Istennek jótétetését mindenkoron magával hordozza: *Böltses:* k. 6 részben. A' ki könnyen megengedi magát böltsé tétettetni, annál megvagy on bizony al a' böltseségnek kezdeti; a' ki pedig böltselkedik, az megtartja a' parantsolatokat; a' ki pedig a' parantsolatokat megtartja, (az-az, a' ki az Istent féli) annak bizony al ént élete vagyon; a' ki pedig ént életet él, közel vagyon az Istenhez; a' ki pedig közel vagyon az Istenhez, az maga jól tudja az Istent mire kéri: Ha pedig valaki közel akar Istenhez lenni, az igaz megtérés és az Isten képenek bennünk új olag való felállítása által kell meglenni, hit által és a' hitnek gyakorlása által, minden kereftyéni jóságos-tselekedetek által. Igy lézen a' belső ember a' könyörgés által hatalmas és erős a' viad alra és a' győzedelmére.

Illyen dolgokat irtam én ebben az Imád ságos Könyvben, mellynek okát és éándékat Elöl-járó Beéedemben bővebben megtalálhatni, és summája ez: Az igaz könyörgő ember éükségetképen ént, jóságos-tselekedetekkel fénlő életet éljen, és mindenek felett Istentől nyerje-meg azt. A' ént élet pedig len áll a' mindennapi pénitentia-tartásban, a' hitben és a' hitnek gyümöl-

möltséiben, az-az, minden kereftyéni jóságos-tselekedetben. A' holott pedig len ént élet vagyon, oda közel get az Isten: és akképen a' könyörgés hatalmas és győzedelmes lézen, és elkezdetik a' éomorúságon, nevedést vézen a' fok könyhüllatások által, és örömmelés ézeretettel végezödik-el. Ebben minden könyörgő ember próbálja-meg magát.

Nágodnak pedig Kegyelmes Afékonyom, é munkátskámat vífontag akarom é Könyvnek éerzőjének lép áldásával ajánlani, hogy ezzel-is háládó indúlatomat Nágodnak megmútaíam, mellyet én semmiképen Nágodnak kü lömben víé éa nem fizethetek, hanem könyörgésemmel, hogy tudnillik a' nagy hűségű Isten azoknak gazdag víé éa fizetője légyen, és Nágodat egé é Méltóságos Fejedelmi házával egy ütt az Istennek títta beéédében, és a' meghamisíthatatlan hitben, ho é éas életben, ideig és örökké tartó jó állapotban és áldásban a' Christus Jépusért kegyelmesen tartsa-meg, és hatalmason óltalmazza-meg, kegyes indúlatjából kíványa.

Ebesfalván 16 napján
Böjtmás havában
1698 éft.

Nágod alázatos fogája, orvos Doktora
HUSZTI ISTVAN.

ELŐL-JARO BESZÉD.

Mellyben az igaz Könyörgésnek mesterségének fundámentoma és ennek a' Könyörgéses Könyvnek szerzésének oka elő-adattatik:

Valamiképen vissza-fordult és megbámisítottatott munka az: Kereszténynek akarni láttatni és lenni, még-is semmi keresztényi életet nem élni: a Hitet háyni vetni, azzal díszkedni, még-is a' Hitnek semmi gyümölteit nem mutatni. Melly vétkek és vakoskodásnak megczáfolására az én másik Könyvemet, az Igaz Keresztényi hivatalról irtam. Ugy féntén gyalázatra és büntetésre méltó dolog, könyörögni és meghallgattatni akarni; még-is mindazáltal gonosz élettel Isten ellen tujakodni, főval Istenhez közelíteni, és tselekedettel ő Felséget magától eltasztani: kájjal az Istent tisztelni, és tselekedettel őtet gyalázní. Ennek a' tévelygésnek és vakuságnak kinyilatkoztatására, hogy az Isten ekképen ne gyaláztassék: állítottam én elő ezt az Imádságos Könyvet, hogy ebből az igazán könyörögők lássák-meg, hogy a' könyörgés nem az ő hanem az új embernek munkája legyen: mivel pedig nagyobb réként az emberek úgy könyörögnek, hogy féntelen minden naponként

ELŐL-JARO BESZÉD.
ként a' könyörgéseket csak olvassák, csak mondják; de még-is csak az ő régi életekben maradnak az ő ember szerint: ennyi sok idoktól fogva könyörgöttek, de még-is a' leg-bisebbik indulatjokat-is nem jobbitották-meg, vagy hogy egy isteni jószágos-tselekedetben-is épületet nem vettének, abban nem nevedetének: meg-nem gondolják, hogy a' fént élet legyen a' nagyobb és erősebb imádság, sőt amaz élő és munkás könyörgés, mellyel valaki nem csak főval, hanem tselekedettel és igassággal imádkozik, és az Istenhez közelit: Azt sem gondolják-meg, hogy a' féntelen való megtérés legyen a' féntnek igaz imádsága, mellyhez közelit az Isten, a fobáskodásokat látja, a' gondolatokat meghallgatja, a' mint a' fént Idrás és a' közönséges fémmel való látás bizonyítja: mert a' könyörgésnek napjainak, mellyek a' reánk jövő szükségnek idején tartatnak, pénitentia-tartásnak napjának kell lenni, a' mint a' Niniviták megtérése bizonyítja. És így kell érteni minden könyörgésre való intést, és a' könyörgésnek meghallgatása felől való igéret téelt: Így szól a' mi Urunk-is fént Jánosnál a' 4-dikben. Az igazán könyörögők segítségül fogják hívni az Atyát lélekben és igasságban. Lélekben könyörögni annyit téken, mint hitben és lelki új életben könyörögni. Nem a' test-

testben vagy a régi testi életben: Igasságban könyörögni annyit téken, mint pénitencia-tartó megtörődött fírvvel igaz Istenhez való megtéréssel könyörögni. Annakokáért te együgyű ember, ki naponként a te bizonyos könyörgésidet elolvasad, tanuld-meg kérlek, hogy a te imádságidnak napjai és imádságidnak órái, megtérésnek napjai és órái legyenek, hogyha te megakarké hallgattatni: Mert az illyetén fírv beféllhet az Istennel, és az ollyatén fírvvel beféll az Isten örömei, a kiből kiöntelen való megtérés vagyon. És mivel Isten kiváltképen az embert azért teremtetve, hogy ő azzal beféllhessen, és magát az ő véle való kegyelmes tanátskozásra alá bocsáthassa, a mint hogy először úgy vólt, és az ember-is víkontag az Istennel befélljen, és az Istent megkérdeje, ötöt segítséggül bíjja, dítserje és magafeltalja. Az Isten az ő egész fírvét a beféllgetés által kiadta az embernek, és azt akarja, hogy az ember-is hasonlóképen tselekedjék. Sőt, hogy még elsőben-is az ember a könyörgésre teremtetett, megbizonyítja az ő lelki-eszmérei: mert még a pogányok-is megvallják, hogy a könyörgés jó legyen, jóllehet ők nem tudják, mikor és mint kelljen imádkozni: mert innen fármazott az Istennel való lélel. Azért a kezelmes büséges Isten maga tanított-meg minket az ő befé-

dében,

dében a Próféták által, és az ő kezelmes Fia a Jézus Christus által, a ki által a könyörgésnek és a kegyelemnek Leikét-is nékiünk ajándékozta. És hogy mi elbigyük, és elbíbessük azt, hogy a mi hitből való könyörgésink Istennek tetfeenek, azért parantsolt nékiünk a felől annyikor és annyiképen, és annyi drágalátos ígérte a meghallgatás felől azért adott: Élsai. 65. Minek elötte ők engemet hínának, meghallgatom őket, és még midön beféllnének, megfelelek nékiek: és Luk. 11: Kérjete, megadatik néktek; keressétek, és megtaláljátok; zörgegetek, és megnyittatik tinéktek: mert a ki kéri, elvézi, és a ki keresi, megtalálja, és a ki zörget, annak megnyittatik. A melly főkkel minket az Ur mind tanít's mind vigasztal, hogy egy hitből fármazott imádság-is hakonatan nem légen és üresen víkfe nem tér. Illyenekre tanított minket a maga példája által-is meg, midön egész éjtfeakákon által a könyörgésben foglalatoskodott, nem magáért, hanem a mi jónkért; mert minden ő befédi és tselekedeti a mi orvosságunk, és a mi jónkra és idvességunkre lettenek: ő egészlen miénk minden ő imádságával együtt, befédével és tselekedetivel. És azért a nagy hakonért, melyet mi a könyörgésből vívünk, mond a sent Pál Apostol 1 Thess. 5. Legyetek mindenkoron vígak,

gak, könyörögjetelek üzentelenül, legyetek háládók minden dolgokban, mert ez az Istennek akarata mindnyájatokban. A fent Ágoston és több fent Atyák írják-le a' könyörgést igen kedves nével, és hasonlítják azt a' mennyei lajtorjához, a' mellyen mi az égbe felbúgunk, és a' fent Angyalok alá járunk. Ezt mondván: Mi a' könyörgés által keretettel fogadjuk-bé a' mi Istenünket; És hogy a' könyörgés legyen a' léleknek belső kombatja és nyugodalmának napja, melly által a' kerető lélek az Istenben nyugodik. Hogy a' Libánus begyén levő vigaságnak háza legyen, a' mellyben a' mennyei Salamon a' Christus magát örvendezteti. Hogy a' legyen a' mi naponként való romlásunknak orvossága: A' mi bibetellen lelkünknek megtsendesítője: A' keresztényi jószágos tselekedetnek naponként való gyakorlása, Kezdeti és áldása minden mi munkánk: minden mi ellenséginken való győzedelem: Az erőteleneknek ereje; a' komorúaknak öröme; egy efköz, melly által minden jószágos-tselekedetek és minden jó adományok onnan fellyül adattatnak, melly által üzentelen új erő adattatik mi belénk, új erősség, új figyelmetesség, és minden új jó. Ezeket bizonyítják a' példák: mert könyörgés által vett győzedelmet Móyses, Samuel, Dávid, Illyés, Ezekiás, Ása, Jofafát és

Dani-

Daniel, minden ellenségek ellen. Könyörgés által támasztották-fel a' Próféták és Apostolok a' halottakat, foglyokat szabadítottak, Sz. Lelket vettének és oltogattanak. Könyörgés által meggyünk mi-bé a' fent Angyaloknak társaságokba és sokaságokba, hasonlók léfünk az Istennek Angyaliboz, és az Angyaloknak tífteket végbe vívfünk: Könyörgés által nyerjük-meg Istentől a' mennyei bõltseget és a' Sz. Lélek ajándékát. Egy summában: a' mi könyörgésünk előtt semmi mennyei jót nem rejtbet-el az Isten, sőt magát sem, mert a' mi Urunk Jéhus Christ az ő Attyával és a' Sz. Lélekkel együtt lekötötte magát, hogy valamelyeket ő töle az ő nevében kérünk, mindeneget megad minékünk minden megtagadás nélkül, semmit is ki nem vevén, a' mint ama' drága ígérlet fent Jánosnál a' 6-ban bizonyítja. Tsakhogy mi-is az igaz rendet tartuk-meg, elsöben-is az Isten orfágáért és az Isten akaratjának beteljesedéséért imádkozunk.

Mint-hogy pediglen minden dolognak gráditsa vagyon, fel-felé és alá-felé való fállása, nevedése és apadása: Ugy a' könyörgésnek-is gráditsa vannak. Az első grádits az, hogy minden dolgok felett bünödnék bõtsánatját fizes fájdalommal és megbánással az Ur Istentől kérjed. De ennek a' dolognak nem kell tsak ebben megmaradni, a' mont

a' mint a' közönséges szokás van, hogy minden ember kívánja ugyan bünének bocsánatját, de nem akarja magát megjobbitani: melly igen viskafordult dolog! annakokért szükségesképen következní kell a' második gráditznak-is, hogy te ugyan elevenen imádkozzál, és a' kereksyéní jóságos-tselekedeteket az Istenül megnyerjed, és a' szívbe plántáljad: külföldben a' te könyörgésed csak tsupa bizelkedés és tsúfolódás. Ez azért a' második grádit: Könyörgeni szívvel és fájjal és fént étellel. A' harmadik grádit ez: Imádkozni tífia hathatós fobáskodással, mint Anna: 1 Sam. 1: és meleg forró srással, mint Mária Magdaléna, kiknek könyörgéseknék könyhúllatások fő nélkül valóké vóltanak. A' negyedik grádit ez: Imádkozni nagy örömmel és szívbeli örvendezéssel, mint a' Szűz Mária az ő Dítseretiben. Az ötödik grádit ez: Könyörögni nagy tüzes feretetből. Ezek az ő életcknek és lelkeknek erejét a' feretetie fordították és azzá változtatták, azt az Istenel egyesítették, hogy a' feretetnek miatta ők egyebet nem gondolhatnak, hallhatnak, láthatnak, kúfolhatnak és érezhetnek; hanem az Isten minden ő dolgokban. Az Istenékiek minden mindenekben. Az ő feretetek meggyőzte az Istennek ferelmét, és magához vonta, azoknak jelení-ki magát az Isten,

fen, és azoktól semmit-is el-nem titkolhat, sem meg-nem tagadhat, a' mint fént Jánosnál a' 14-ben megvagyón írva: A' ki engemet feret, én magamat annak kijelenté.

Ezekből kitérkenek a' könyörgésnek nevezkedésének gráditai, és a' Christusnak amakavain ezekérttenek: Máté 7: Luk. 11: Kérjete, keressete, zörgessete. A' kérés által kell tenéked elevenned azokat az ajándékokat, mellyek az új lelki életre és az igaz kereksyéní hivatalhoz tartoznak, mellyek nélkül senki-is igazán nem imádkozhatik: De ne gondolkozzál úgy, hogy ezek a' gráditok a' te hatalmadban vólnának; hanem mind ezek csak Istennek ajándéki, mellyeket-is te őtöle nyerj-meg, a' mint a' Mi Atyánkban lévő három első Imádságok megmutatják, a' mellyekben ezek a' három gráditok-is megbizonyíttatnak. Mert az Istennek nevének megkentelése léfen a' hitben és fént életben: az Istennek orfága igazság, békesség és Sz. Lélek által való öröm: az Istennek akarata merő azon feret.

Végezetre azért utam előbe tenéked ez Imádságos Könyvet, hogy te mindeneknek-előtte büneidet esmér-d-meg, és azoknak bocsánatját Istenül nyer-d-meg, a' kereksyéní jóságos-tselekedeteket magad kérjed az Istenül, a' jóságos-tselekedetekért való Imádságokban, hogy akképen az Istennek

Kép képe te benned felállítottassék, és a' Sátán-
nak képe elrontatassék: mert a' nélkül az I-
stennek megújítottatott képe nélkül, semmiképen
igazán könyörgő ember te nem leheték.

És jöllehet leg-jóbb Imádságos Könyv légyen
a' megvilágosítottatott hívő lélek, mert az igaz
könyörgésnek a'ból kell kifolyni; mindazáltal
annak a' lelki forrásának az Isten befé-
de által kell megnyilatkoztatni, megmozgat-
tatni, kiboztatni, és minden dolog felett az I-
sten képének a' fenttségben és igazságban meg-
kell újítottatni, mely dolog meglefően akkor, mi-
kor az Istent a' hitért és a' hitnek gyümölcse-
ért a' jóságos-tselekedetekért megkeressük, se-
gítségül hívjuk: mert senki-is azt ne gondolja,
hogy csak egy igaz valóságos kerekszerű jóságos-
tselekedet-is jöjjön az ő fívőbe könyörgés nél-
kül. Mind azt, valami az Isten képének meg-
újítására szolgál, Istentől kell kérned, mint ol-
lyan menzsejót, a' mint ennek az Imádságos
Könyvnek első Réfének utolsó réféből megta-
núlhatod.

Igaz dolog, hogy az Isten önmön magát mi-
velünk megakarja osztani, de nem könyörgés
nélkül: ő meg kívánja tőlünk a' segítségül va-
ló hívásnak tisztességét; azért parantsolta meg
a' könyörgést, és meghallgatást ígért. Ő maga
nógat bennünket az imádságra, hogy mi ő tőle
jók jókat nyerhessünk-el. Ő ollyá jó: (1) Mert jól-
lehet minden lelki jók a' Christusbán véska nye-
rettettenek, melyek az Ádamban elvesztenek,
még-is azokból senki réft nem vésken, hanemha
kérendi azt. (2) Valaki nem könyörgő, megútál-
ja az

ja az, az Istennek parantsolatját, és nagyot
vértkezik az Istennek első és második parantsola-
tja ellen. (3) Megútálja az Istennek drága-
látos ígérteit, és az isteni esküvést, mellyel az
Isten megesküött, hogy meghallgatja a' mi imád-
ságunkat. (4) Valaki forgalmatosan nem kö-
nyörgő, abban végtére elalufik a' hit és minden
buzgóság. (5) Valaki a' könyörgést megútálja,
attól elárvozik a' Sz. Lélek, és annak minden a-
jándéki a' mi Urunk Jézus Christussal együtt,
és belé esik a' vakmerő istentelen életbe. (6)
A' Sátánnak hamis tsalárdságának alája adja
magát. (7) Minden dolgában az illyen feren-
tsélen. (8) El-lopja önmön magától az Isten-
nel való barátságos beféllgetést. Mílon immá-
ron nagy réfent a' kerekszerű jóságos-tselekedet-
eknek elvitelében gyakorlottat volna magadat,
elődbe adják tenéked magokat a' siralmas és
könyvező imádságok; ezekhez tartoznak a' ke-
reksviselelő és vigasztaló Imádságok, a' Christus
fennvedéseért való báládással együtt. Azután
következnek az örömmel Imádsági, abból fog
végtére igaz buzgó tüzes íreteret ki-jöni és ki-
fokadni, melly akképen zörget, hogy az Isten
semmit te tőled meg-nem tagad.

Erre a' dologra akarok tenéked ebben a' Köny-
ben Kalauzt adni, és ezt IV. Classisra azért-is
osztottam.

Az Első, Befoglalja a' jóságos-tselekedetek-
ért való Imádságokat, az Istennek fent tüz
Parantsolati íerint, melyek (hogyha egy ke-
vessé azokon dolgozol) fáradtságodat megjutal-
maztatják. (ces.

Ipse etenim virtus sibimet pulcherrima mer-

A' Második Classis, az Istennek, Atyának, Fiúnak, Sz. Léleknek jótéteményiért való Imádságokat foglalja-bé, azok tégedet az Istennek esmérletiben jobban bémerítenek és feljebb visznek, és az Istennek Kereketit te benned meggyújtják.

A' harmadik foglalja magában a' Kereftvifelésekért és Vigasztalásokért való Imádságokat, azok megfogják nyitni a' te könyhullatásidnak forrásit.

A' negyedik, a' Ditséretnek és örömnök Könyörgéseit. És hogyha ezen a' gráditson egyenesen által-mentél, megismered magadban az Istennek orságát, mely nem egyéb, hanem igazság, békesség, és Sz. Lélek által való öröm. És ekképen kell tenéked a' te kintsedet a' fántó-földekben a' drága gyöngyökben keresned.

Ezzel együtt akarlak tégedet fēretetből meginteni, hogy te egyet-is ez Imádságok között hasonlatlannak és híjába-valónak ne tarts, és valóniképen ne gondold azt, mi háfna van a' Hallgatásért való Könyörgésnek, híkem könnyen befoghatom az én fájamat? vagy a' Kereftyéni Adakozásért, vagy a' Mértékletességért mi háfna hogy imádkozom, híkem magam-is megtudom magamat próbálni? vagy az Irégységért, haragért, főlvénységért és több effélékért, mit könyörgök én azokért vagy azok ellen? Oh én kerető Kereftyén atyámfia, mind ezek a' dolgok egy órában mind lelkedre, mint testedre nézve elvéstetnek tégedet, hogyha te azokhoz ragafkodol igen erősen, és azokat az Istennek kegyelme által meg-nem óltod! Melly fok em-
bere-

bereket viszen az ő fájok a' veszedelembé? Melly fokan elesnek a' réfkőség miá? Melly könnyen felrakhatja magára az ember e' világiakban való fősvénységnek és könyörületlenségnek miatta az Istennek haragját és átkát? Elhallgatom, mitsoda megőlibatatlán tűz támad gyakorta a' haragból és a' boffú-állásból? Hogyha pediglen ezt az Imádságos Könyvet fűntelen gyakorlod, léfnek ezek a' Könyörgések tenéked méreg ellen való orvosságok, sok következendő veszedelmek és esetek ellen, és a' te könyörgésed az ő végét és háfnát eléri, akkoron midőn tenéked fűkséged léfen, és midőn te véletlenül az illyetén veszedelmekhez közel léfesz, és arr a' kevés gondod vagyon. Hogyha pediglő valaki hóffasoknak mondaná lenni e' könyörgéseket; ki-váltképen mivel a' mi Urunk J. Christus megparantsolta: Már. 6. Midőn könyörögtek, nelegyetek hóffas befédűek, mint a' pogányok, a' kik azt gondolják, hogy ők a' hóffas befédűért hallgatataknak-meg: És azért fērzette a' mi Urunk a' könyörgést, mellyre minket megtanitott rövideden. Arra én azt mondom, hogy az Ur a' hasonlatlan hóffas befédűt, mellynek az Isten befédűben semmi fundamentoma nintsen, és a' hamis hízeltédesből fármazik, czáfolta-meg. De nem azokat, mellyek a' fűves buzgóságból és a' Sz. Lélekből folynak-ki. Mert az illyen fűk felserkentik a' mi fűrűnket, felemelik a' mi elménket az Urhoz; meggyújtják a' buzgóságot, megerősítik a' hitet és a' reménységet. Másodszor lássatok-meg a' Dávid Soltárit, azok között is vannak hóffú Imádságok, de nem ok nélkül:
Né-

ELŐL-JÁRO BESZÉD.

Nézzétek-meg a' Móyses imádságát, Móf. 2 k: 15 Réé: Mój. 5 k: 32: Éfaiás 26: és 64: Dan. 9: Habak. 4: Sőt még a' mi Urunk J. Christus imádságát-is: Jan. 17: Ezek hofkü és igen vigasztaló imádságok, isteni böltséssel és gerjedező buzgósággal telyesek. És végtére mindeneknek fahadságokba vagyon, az ő buzgóságok ferint eből a' könyörgésből kettőt vagy hármat tsinálni, mivel ezek bizonyos fakafokban vannak foglaltatva.

Minekeltte bérekefténém, akarom, hogy mindenek semely-ferint könyörgöjének, senki-is a' könyörgést az ő méltatlanságáért el-ne mülassa, hanem térjen-meg fivéből az Istenhez, és könyörögjön bátran, és ne fégyenlje-meg magát; az Istenmel nintsen semmi semely válogatás. Ő mindeneknek megparantsolta, hogy könyörgöjének, és mindeneknek-is megígérte a' meghallgattatást, és az ő kegyelmes akaratját e-légségsépen mindenekhez kijelentette, hogy tudniillik ő azt akarja, hogy mindenek felfegritessenek, és ők az igasságnak esmérétire jöbessenek, 1 Tim. 2: Az Isten téfen minket minnyájunkat méltókká a' könyörgésre az ő parantsolatja és drágalatos igéreti által, és a' mi könyörgésünknek erőt, segitséget, erősséget és győzedelmet igért: Mellyeket én minden igazán segitséget váróknak, kik az Atyát lélekben és igasságban imádják, az Istennek kegyelmével, Sz. Lelkével és ezeknek munkájával együtt kívánok, hogy önékie alja-meg Isten az ő kéréseket, a' miket ő töle kérnek a' mi Urunk J. Fesus Christus által, AMEN

EL

ELSŐ RÉSZE

Ennek a' KÖNYÖRGESES KÖNYV-nek, foglalja magában a' jószágos tselekedetekért való

IMÁDSÁGOKAT.

Első Könyörgés:

Az igaz Isteni esmérétért.

ÖRökké való igaz Élő Isten, és Atya; Én panaszlok, és vallást télek tenéked Éomorú és alázatos lélekkel, az én Éivemnek véle együtt Éületett nagy fetétségeről és vakságaról, hogy én tégedet terméketem ferint igazán meg-nem esmérhetlek, és a' te Isteni isméreredhez (mellyben áll az örök élet) az én termézetí és testi bolondságom és tudatlanságom miatt, sem jó kedvet, sem Éeretet nem víselek. Botsásd-meg énnékem oh kegyes Atya, ezt az én kárhozatos bolondságomat, és ne tulajdonítsad énnékem: Fordítsad-el én rólam azt a' nagy büntetést, a' mellyről Éfaiás Próféta által jajt kiáltatÉ mind azokra, a' kik tégedet esmérni nem akarnak, és azt mondó: Az ökör esmérí az ő Urát, és a' Éamár az ő Urának jáflát, de az Izrael nem esmér

A

engé

mélyt, te veled és a' te É. Fiaddal egyenlő állatú azon egy igaz természetű Istent, a' ki te töled és a' te Ént Fiadtól Éarma-zott és küldetett a' hivelnek Éivekbe, hogy azokat megvilágosítsa, megÉentelje, megvigasztalja, és minden igazságra vezérelje; Oh engedjed, hogy ő legyen az én világosságó minden tévelygésekből és fetétségekben, vigasztalásom minden Éomorúságimban, megÉentelöm minden tisztátalanságimban, örök igazságom, a' fátánnak minden hazugsága és minden eretnekek ellen; Ezen te újjá Éülő Lelked által Éülj újjá engemet, Istennek É. Templomúl; Éentelj-meg, hogy a' Éent Háromság hozzám jöjjön, és én nálam lakozzék, legyen, hogy én a' te Lelked által új teremtetett állat legyek, hogy én bennem Éljen az én Uram Christusom, és hogy az én tagaim a' Christus tagai legyenek.

Oh Isten eszméretsd-meg te magadat én velem, a' te kegyelmes akaratod Éerint, hogy édes Atya, a' te Éerelmedet az én Éivem kófolhassa-meg, az én Jésus Christusomnak nyájasságát barátságát én magamban érezzem; hogy én az ő emberré létének, az ő befédének, Éenvedésének, feláldozásának, mennybe menetelének

gyü-

gyümölcstét mindenkoron nálam megtartsam, a' te Szent Lelkednek vigasztalását, világát, örömet, az én lelkem eszméretiben tapasztaljam, és hogy így az én idvesfégemnek idején való ízét és kintsét, és az én főbb jómat mindenkoron nálam hordozzam és megtartsam: Ez a' te eszméreted óh Isten, az örök élet: tégedet eszméni tökéletes igazság, és a' te hatalmadat tudni az örök életnek fundamentoma: Ez által az eszméret által léÉünk mi igazak és bóldogok, az által az eszméret által réÉt adÉ minékünk te magadban, és minden javaidban, az által telik-bé a' mi Éivünk Istennel: Ez által a' Sátán az ő fetétségével, tsaládságával, hazugságával üzetik-el, orÉága elrontatik, hatalma meggyözetik, fegyverétől megfoÉtatik. Ez által az eszméret által igazgattatik ember igaz életében, Istennek ditsőségére, felebarátjának háÉnára, és a' maga tulajdon idvesfége.

A' kiből ez az eszméret nintsen, annak Éivét a' fátán minden homálllyal, tévelygéssel, vaksággal, istentelenséggel töltibé, az olyan ember nem léÉen Isten előtt betsületes, hanem útálatos, az Isten haragjának tisztátalan edénye és örökké elkarhozottatott. Mellytől, óh édes Atya,

A 3

a' te

a' te Ézent esméretdet által óltalmaz-meg bennünket, mind örökké kegyel-mesen, a' te Ézent Fiad a' mi Urunk Jéfus Christus által, Amen.

II.

Az igaz Isteni félelemért.

Szent, könyörülő, kegyelmes, és Ézelmes Atya! Én panázlok te előtted és megvallom Éivemnek tellyes bánatjából és óhajtasából, hogy én természet Éerint való bünömnnek mételyes mérge miá annyira megromlott vagyok, hogy természetem Éerint semmi Isteni félelem nintsen az én Éemeim előtt, és hogy az én egészlen és igen mélyen megvezett természetem miá, tégedet fiúi félelemmel nem félhetlek, nem Éerethetlek, és nem betsülhetlek: sőt egészlen nem-is engedtem magamat a' te Isteni félelmed által igazgattatni; hanem az én gondolatim nagyobbára Isteni félelem nélkül valók, és hijába-valók vóltanak, úgy Éintén az én beÉédim és tselekedet-im-is; Oh melly sokÉor felejtettem-el a' te Ézent parantsolatidat, a' te Ézent Igédet hátam megé vetettem, és azoktól semmit nem féltem? MennyiÉer követtem inkább a' világnak és az én testemnek tsalárdságát, mint-sem a' te beÉédedet és parantsolatidat;

dat; óh engedd-meg énnékem, édes Atya, ezta' nagy vakmerőséget, Ézent parantsolatidnak és fenyegetésednek megútálását: és fordítsad-el én rólam azt a' nagy bün-tetést, mellyel megfenyegetted azokat, a' kik tégedet nem félnek; hogy te-is elveted őket előled, mivel ök-is megveteték a' te beÉédedet. Mivel pedig az Istennek félelme minden böltseségek között leg-Éebb, (melly által Isten előtt kedves lehet az ember) annakokáért tizta Éivből kérlek tégedet Uram, elsöben-is az én Éivemben Éületett bátorságot, és vakmerő-séget, Ézent parantsolatidnak, Isteni fenyegetésidnek megútálását fojtsad-meg és Éaggassad-ki; és ellenben a' te Szent Lelked által, mivel az az Urnak félelme, lelke, a' te Istenes fiúi félelmedet indítsad-fel én bennem, hogy én Éüntelen és minden helyekben, minden gondolatimban, beÉédimben, tselekedet-imben tanuljak félni a' te haragodtól és kemény ítéletidtól. Hogy én ekképen minden bünceimet egyenként Éüntelen és igazán bánhassám-meg, és fájlaljam inkább azt, hogy tégedet megbántottalak, mint-sem az én büntetésemet. Oh én Istenem és Uram, esmértessd-meg én velem, hogy én tégedet ok nélkül bántottalak-meg, én pe-

dig érdemem szerint büntettetem-meg: Annakokáért adjad énnékem a' te kegyelmedet, hogy minden bűneimnek, tökéletes Ézvből ellensége légyek, úgy-mint a' látánnak munkáinak, és hogy magamat minden erőtlenségimben, romlottságimban, kerefst-viselesemben, küzködésemben, a' te kegyelmeddel és könyörülő vóltoddal vigasztalhassam, és tégedet nem úgy mint ellenségemet, hanem mint Atyámat féljelek és Szeresselek. Oltalmazd-meg lelkemet-is, és az én belső embere-met, a' te Isteni félelmed által; hogy a' te Ént akaratom ellen semmit ne gondoljak, ne Éöljak, és ne tselekedjem, mint a' te Ént tekinteted és Éined előtt, hogy még az én belső Éemeim-is egyedül tsak te reád nézzenek és fordúljanak: hogy én minden beszédimet, tselekedetimet annak-előtte jól meggondoljam, és minden dolgaimban a' te Isteni böltséfégedet, hatalmadat, és segítségedet nagy alázatossággal segítségül hívjam. Hogy engemet semmi ideig tartó dolog; betséglet, gádzság, világi öröm, vigasz, vagy embernek félelme, a' te Isteni félelmedről el-ne Éakaszson, sőt Éüntelenül megemlekezzem kegyes fogadásodról, mellyben az igaz Isten-féloknek Éabadúlást könyörül-

letes.

letességet, áldást, kegyelmet, segítséget, böltséget, megtartatást, idvességet és vigasztalást ígértél; Tselekedjed én ve-léis-édes Atya, hogy a' te Isteni félelmed, kegyelmed, és könyörületességed mindenkoron az én egész életemben igazgasson, vezéreljen a' te Szerelmes Fiad, a' mi Urunk Jézus Kristus által, Amen.

III.

Az igaz idvezítő hitért 's a' t.

Mindenható, kegyelmes, igaz mondó, hűséges Isten! alázatosan választ tézek tenéked, hogy az én Éivem természeti Érint hitetlenléggel, és kételkedéssel egészen mintegy méreggel meg-rakodott és megvefett annyira, hogy én a' te igaz beszédedet Éivembe jól be-nem vehetem, sem magamat egészen Éive-sén arra nem bízhatom. Oh édes Atyám bocsássad-meg énnékem ez én nagy hitetlenfégemet és kételkedésemet; és fordítsad-el én rólam azt a' büntetést, mellyel megfenyegedted azokat, a' kik az emberekben, és az ideig valókbán biznak. És mivelhogy lehetetlen hit nélkül Istennek tetézni, annakokáért Éivesen kérlek tégedet, tisztítsad-meg az én Éivemet az igaz hit által minden kételkedéstől, té-

A 5

vely-

velyegéstől, istentelenségtől, és hijába-való ideig tartó jókban és bétsületben, emberek kedvében és segítségében való bizodalomtól, mellyek megátkoztattak; sőt inkább gyűjtsd-meg én benné az igaz hitnek világát, melly által tégedet egy igaz Isten igazán megismerhesselek, a miképen te magadat a te befédedben kijelentetted, és hogy én azon te kijelentett akarodat élvemből hidgyem, a' te bűn bótánat felől való kegyelmes ígéretedet, melly a' te Szent Fiad által énnékem nyeretett, erős bizodalommal megfogjam, lelkem esméreretit abban megnyugossám, az által nagy örömmel hozzád mennyek, és tégedet egész élvemből segítségül híjalak. Engedjed, hogy az igaz hitnek ama' három oázlopit erősé megtarthassam, úgy mint a' te örök igazságodat, a' te Éives Atyái könyörületességedet, és a' te vég nélkül való mindenhatóságodat: és hogy magamat abban erősen fundáljam, kérlek egyéfersmind édes Atyám, neveljed naponként az én hitemet, erősítsed, és az én hitemnek erőtelenségét kegyelmességéből ne tulajdonítsad, a' megtöredezett nádálalat egybe nerontsád, és a' füstölgő tseput el-ne óltsad; hanem ezt az Istennek mustár-magni kegyelmét én

én bennem gyümölcstöző fává neveljed, a' melly az igazságnak fok gyümölcstét teremje, a' te nevednek ditséretire és magasztalására, hogy valamiképen pušta és gyümölcstelen fanak ne találtaffam, melly megátkoztatot és Záradott légye, és a' gehennának tüzére vettessek; Oh Uram Jésus Christus te az igazságnak és életnek útja vagy, út vagy oktatásoddal és Szent Életeddel, igazság örök ígéreteidben; élet, a' te örök érdemmeddel, tégedet óh örök-ké való-út, kérlek, ne engedjed, hogy a' gonosz lelkektől megtsalattaflam, és te örök élet ne engedjed, hogy kegyelmes ígéretidben kételkedjem, semmi halált hozó és múlandó dolgokban megnyúgodjam; és abban életet keressek. Oh én lelkemnek leg-Éebb Völegénye, jegyezzed-ol tenné magadat az igaz hit által énnékem; te nemes Vendég lakozzáll én nálam az igaz hit által, mert te egészen minden jó teteményiddel és javaiddal enyím vagy; Oh Sz. Lélek Isten, újokban egyesíts engemet az én Istenemmel és Mennyei Atyámmal az igaz hit által; taníts vízéa újjokban engemet ő hozzá, plántálj és ólts-bé engemet ő belé újjokban hit által, amaz élő Fölö-tökébe, az én Uram Jésus Christusomban, hogy egye-

dül tsak ő belőle vegyen és merítsen az én életemnek, de inkább az ő életének erejét, minden én igafságomat, életemet és idvességemet-is: hogy az én hitem semmiképen meghólt hit ne légyen, hanem a' Éreteret által munkás és gyümölcsöző, minden jó tselekedetekre. Ujtsad-meg én bennem az Istennek képét, a' hitnek igafsága és életemnek Ézentsége által, tégy engemet hit által új teremtettt állattá. Engedjed, hogy mindenkoron, te-néked kedves áldozatot tehessek hit által mint Ábel: Az Egekbe vitetetté mint Énoch, hit által: Az igaz AnyaÉzentegyháznak mint igaz tagja, hit által a' Bárkába bémehessek mint Noé: Ez istentelen világot elhagyjam, és Mennyei hazát kereshessek hit által mint Ábrahám: Áldást nyerhessek mint Jákób: Az ígéreteknek földén, a' Mennyei hazában megnyúghassam hit által mint József. Hit által inkább válaÉssam az Isten Népével a' gyalázatot, mint - sem a' bűnnek ideig való ÉmfényveÉztő gyönyörködtetését, és a' Christusért való megútáltatást feljebb bÉtsüljem az Égyptomnak minden kintsinél mint Móyses: Hit által ne ÉakafÉzon-el engemet te töled semmi emberek-től való Éelelem, kegyetlenÉg, erőÉak-tétel,

tétel, mint Danielt: Hit által amaz el-rejtett Mannában egyem, az életnek vizében az idvÉssÉgnek közÉklájából igyam, és e' világ Éorongattatásának tengerén által mennyek mint az Izrael. Hit által a' Jerikónak kőfalait Ééllyel hánnyam, az-az: a' sátnak orÉágát elrontsam mint Józsa. Hit által a' PokolbÉli orÉÉlannak dühössége és lángjának febessége miá meg-ne emÉÉtessék mint Daniel, és vég-re hit által az Istennek ditsóÉégét láthas-sam, és az én hitemnek végít az én id-veÉssÉgemet abból elvehessem, az én Uram Józsa Christusom által, Ámen.

IV.

A' fives és gerjedeÉő Isteni Éeretetért.

OH buzgó Éerelmű Isten kegyelmes Atya! minden Éeretetnek kútfeje és forrása, kedvessége és jósága és könyörületessége: Én panáÉlok és nagy fájdalommal megvallom tenéked, hogy az én Éivemben a' te isteni Éereteted egÉÉlen (melly által tégedet minden dolgok felett kellett vólna Éeretnem) az eredendő bűn miatt én bennem annyira mególtatott és meghólt, hogy én termÉzet Éerint inkább vagyok hajlandó magamhoz 's magam tulajdon Éeretetihez, és a' terem-

tett dolgok Éretetihez, mint-sem te hozzád Érelnes Istenemhez és Atyámhoz, melly Érint tégedet mindenek-felett kedves Atyámat, és az én Megváltó Jé-
sus Christusomat, és a' Sz. Lélek Istent, az én igaz Vigasztalómat tökéletesen minden teremtetett dolgok felett nem Éret-
telek, jöllehet te légy a' főbb és örök jó egyedül, melly minden teremtetett dolog felett egyedül érdemlené a' Éretetet.
Oh engedd-meg énnékem az én terhes bűnömet és nagy bolondságomat, és for-
dítsd-el azt a' nehéz büntetést rólam, a' melly megirattatott : *Valaki a' Jé-
sus Christust nem Éreteti, átkozott legyen?* O-
lasd-el én bennem a' rend kívül való min-
den Éretetet, a' világnak és a' teremtetett állatoknak Éretetit, a' magam tulajdon bethü-
letit, a' Éamnak és az egész testnek gyönyörködtetését, az életnek kevés-
ségét, mellyek az emberek Éivét te töled el-
Éakasztják. Gyűjtsd-fel inkább ellenben én bennem Szent Lelkednek általa a' te Éretetednek ama' tiÉta makula nélkül való lángját, hogy én tégedet tennen ma-
gadért, mint leg-főbb jót, mint örök Ée-
retetet, mint leg-nagyobb barátságot, mint Éerelmesb kedvességet, mint feljül haladhattatlan jó-
ságot, mint örökké-való Éent-

Éentséget, mint leg-tiÉtább igaságot s igaz mondóságot : És egy summában, mint minden jót, és mint minden jónak örökké-való kútfejét, tiÉta Éivből Ée-
resselek, minden megjutalmaztatásnak magam haÉnának avagy érdemének meg-
utálásával; hanem egyedül tenné magad-
ért, hogy én-is az én Éivemet, akarato-
mat, és értelmemet egyedül te alá-
d vessem, és nagy örömmel parantsolatidat megtartsam, és akeratodat örömmel vég-
hez vigyeim: mert a' te hozzád való igaz Éeretet abban áll. Oh Uram Jé-
sus! a' te tiÉta Éivednek Éerelme által gerjeÉ-
Éed-fel az én hideg Éivemet, a' te maku-
la nélkül való Lelkednek tiÉta Éerelme világosítsa-meg az én Éivemet, a' te ne-
mes indulatodnak Éerelme töltse-bé az én indulatomat, a' te Isteni erődnék Ée-
relme erősitse-meg az én testemnek és lel-
kemnek erejét a' te Éerelmedben : Hogy én-is a' te Éerelmedért mindeneket el-
hagyjak, mellyek tenéked nem tethenek, és mindeneket Éeressék és tselekedjem,
mellyek tenéked kedvesek, és abban mind végig megmaradjak: mert tégedet így Ée-
retni leg-ÉeÉbb böltseség; és a' ki arra vi-
gyáz, az Éereti azt, mert csak az látja,
melly nagy tsudákat tselekeÉik az által.

Hogy

Hogy engemet is a' te Szerelmed te hozzád vonjon, te veled megegyeztetlen, hogy te veled én Urammal, egy lelkem egy testem, egy Éivem légyen: hogy mindenkoron te rólad gondolkozzam, te rólad beszéljek, tégedet cheezelek és Éomjáhozalak, és a' te Szerelmeddel elégítetsem-meg, te benned maradjak, és te is én bennem; hogy én-is illyen Ézeretet által, minden embereket te benned és te Éretted, mint én magamat, úgy Éeressek; és én-is könyörülő Ézeretből az én ellenfélimnek megbotsássak, és őket Éeressem, ő Éettek imádkozzá, és vélek jól tégyek, és a' jó tselekedettel őket feljül haladjam. És engedjed, hogy mindezeket az én Mennyei Atyámnak nagy Ézeretetiért, mint én rajtam könyörülőért; a' Fiú Isten tökéletes Ézerelméért, mint én Megváltómért, és a' Szent Lélek Isten buzgó és tüzes Ézerelméért, mint igaz örök Vigasztalomért tselekedjem, Ámen.

V.

Az igaz állandó reménységért.

ISTEN örökké való igazság, ki a' hitet örökké megtartod, mellyben soha meg nem Éegyenülnek, valakik te benned bízna! Én panaÉlok és megvallom, hogy

AZ ÉN

az én megvezett testem és vérem, az eddig valókhöz ragadott igen erősen, n' indenkoron a' testi és ideig való vigasztalásra vigyáz, és gyakorta elfelejti a' te ígéretedet, mindenhatóságodat és könyörületességedet. Oh botsásd-meg énnekem az én terhes bűnömet, és fordítsd-el én rólam azt a' kemény büntetést, mellyel fenyegeted azokat, kik reménlégeket ideig valóban helyheztetik, és nem akarnak nézni a' jövődő vigasztalásra; Éaggassd ki belőlem minden én hamis tsalárd reménfégemet, melly mint a' füst és gyenge nád, elromlik, végy-el rólam minden múlandó és házfontalan Éorgalmatosságot, hitesd-el Éivesen én velem, hogy te én reám gondot viselsz és vigyáz É, igazgassd te magadhoz mindenkoron az én Éivemnek bizodalját és reménféget, hogy a' te kegyelmed, és jószágodnak reám való kedves áradása meg-ne akadályoztassék, és az én lelkemnek te hozzád való fordúlása és nyúgodalma meg-ne háboríttassék; mert annak a reménfégnak és kívánságnak, melly te benned meg-nem nyugott, örök nyughatatlanságban kell maradni: Engedjed az én reménfégemnek erős vas-matskáját, minden ellenkező dolgokban egyedül tsak te beléd, mint erős

erős

erős fundamentomban vetnem, és a te segítségedet kételkedés nélkül elvárom. Éreztesd-meg az én szívemmel, a' te könnyörületességednek feneketlenségét, a' te jóságodnak vég nélkül valóságát, a' te igéretednek igazságát, hogy az által az én reménfégem megerősítették, hogy az ne ingadozzon, könyörgésem bizonyossá tétessék, hogy az bizonyosan meghallgatott, a' nekem ígért jó megpétséltetésék, hogy én a' te óltalmadban és szárnyaid árnyékában mególtalmaztassam, és bátor-ságos légyek, mint-egy erős várban; Az én reménfégemnek fundamentoma, édes Atya, a' te ézerelmes Fiadnak emberré léteben vagyok, és az ő drágalátos ént érdemében, feltámadásában, Mennybe meneteliben; melly által te minket, mint élő reménfég által újonnan ültél; melly engemet bizonynyal tudom, meg-nem fégyenít, mert a' Christusban én egészen bődög vagyok, ő benne és ő általa bizonyson feltámadtam, és Mennybe-is vittetem, és a' mennyieiek közzé ültettem: Annakokáért az én életem a' Jéhus Christusban kézen vagyok, és csak a' következendő bődögságnak megjelenése után várakozom. Adjad annakokáért óh Isten! hogy mindē dolgaimbā, mindē tselekede-

tim-

timben egyedül te benned bizzam, egyedül te benned reménlek, mivel hogy te egyedül vagy nekem mindenem mindenben, valamit az én szívem kíván; engedjed ezt-is énnékem, hogy minden keserűségimben, a' te segedelmednek jelen nem léte felől felettébb ne zomorkodjam; mert azt minél tovább háláztatod, annál ditsőségesebben megébadítasz: Az én kerekettem pedig könnyebbítsed, hogy tellyességgel el-ne fáradjak, és mindenkoron erősíts engemet a' te vigasztalásoddal, hogy én mind azokkal, kik az Urban biznak, új erőt vegyek, és el-ne essem, hanem örökké megálljak, mint a' Sion hegye, a' mi Urunk Jéhus Christus által, Ámen.

VI.

Az igaz alázatosságért.

OH Uram Jéhus, ki mindenek felett alázatos szívű vagy! Én vallást tézek és panaszlok tenéked, hogy én természetem szerint a' magam tulajdon betsültre felette igen hajlandó vagyok, és a' gonosz lélek az én szívemet a' kevélység által (melly minden bűnöknek kezdeti) mérgessé tötte, annyira hogy én magamat felettébb való betsülésemmel gyakorta bün-

bűnbe ejtettem, és meg-nem gondoltam, hogy egyedül csak tégedet illet minden tisztesség, és én nem más teremtet állatot, az én felebarátomat gyakorta semminek állítottam, az én erőmnek fokát tulajdonítottam, és a' magam erejében gyakorta bizakodtam; óh én Uram, ki az alázatosoknak adod a' te kegyelmedet, és el-lene állasz a' kevélyeknek, ne fámláljad-meg az én vétkeimet, és fordítsad-el én rólam azt a' nagy büntetést, mellyel a' kevélyeket megfenyegetted, hogy te őket féltlyel rontod, és nyakokat megfeged; énnékem pedig az én magam betsüiletem keresését, a' te fént alázatosságod által fizesd-meg, taníts-meg engemet az én nyavalyás állapotomnak megismerésére, és az Istennek nagy méltóságának felelmére; mert ugyan-is mitsoda vagyok én egyéb, hanem egy marok föld és hamu, egy bűdös dög, egy tisztátalansággal teljes edény, egy nyomorúlt féreg, egy bűnös fölött és természetem szerint a' haragnak egyik fia, bűnben fogantattam és föllettettem, hi-jába-valóságban és henyelésben élek, fájdalommal, és fánakozásra méltó vólto-mal halokmeg, és ki tudja, az én végem hol lesz. Oh én vagyok a' nyavalyásságnak fészke! a' te ísméretedben vak, a' te ditséret-

tedben néma, a' te befédedben fíket, a' te útaidban fánta, nintszen én tölem magamtól semmi egyéb a' bűnnél, halálnál és kárhozatnál; a' mi jó pedig én bennem nagyon, az nem magamé, hanem tiéd; ugyan-is, mit bír az ember a' mit mástól nem vett? Annakokáért tiéd a' tisztesség és nem enyím, jóllehet én gyakorta a' te betsüiletedet elpredáltam, és azt a' kevélység által magamnak tulajdonítottam, idegen jókkal kevélykedtem, és magamat czifráztam, mint egy hitetlen fozga, és hamis faszár. Oh édes Istenem. ne fölös engemet fámadásra elő, mert meg-nem állhatok előtted, engedjed pedig énnékem, hogy fivemben alázatos légyek, befédimben együgyű, tselekedetemből alatszon, hogy magamat nagyra ne betsüljem, hanem a' magam femeim előtt igen alatsonnak és semminek láttassam, öltsad-bé fivembe az igaz alázatosságot, hogy mind azokban engedelmes légyek, mellyeket akarod, hogy tselekedjem, adjad énnékem az én hivatalomnak munkáit fivemnek együgyűségében véghez vinnem. És nem az én magam, hanem a' te erődre és fegedelmedre nézzek, és azt nagy áhítatossággal várjam. Segély engemet, hogy azokat, mellyeket reám bízál, hűségesen meg-

tsele-

tselekedjem, és azokat, melyeket reám nem bízál, eltávoztassam.

Ne engedj engemet abba a' nagy vak-ságba és bolondságba esni, hogy az én tehetségem által nagy dolgokat véghez vinni elhídigyem; Emlékeztess-meg engemet, hogy én az én kintsemet földi edényben hordozzam, ne engedjed az én élvemet felemelkedni, sem felebarátomnak, sem pedig leg-alább való embernek megújtására; mert az alázatosok által ví-féd véghez a' te munkádat, és nagy dolgokat tselekezel e' földön, azoknak adod kegyelmedet, hogy azok légyenek a' te fontos és ezközü, taníts-meg engemet az alázatosságnak általa, a' békeségnek egyességnek megtartására. Oh békeségnek Istene taníts-meg engemet, oh én alázatos Jéfusom a' te példádat követnem, ki tennen magadat Isten angyalok és emberek között, és minden teremtet állatok között, megaláztad és kitsínnyé töt-ted, és magadat féregnek nevezted, és csak annyira betstüled; mivel egy féreg a' teremtet állatok között leg-kisebb.

Oh engedjed, hogy a' élvemben mé-lyen bé-írott beízed gyümölsöt terem-jen, midön azt mondod: Tanúlatok én tölem, én felid és alázatos élvü vagyok,
nem

nem tsak külső tettetességből, hanem élv-ből. Oh Uram ditsőségnek Ura, te magadat megaláztad, és még-is egy nyavalás féreg az ember élvében magát felfújta an-nyira; oh te alázatos élv, te e' világ-nak minden betsületit megútáltad, de még-is a' kik te fiaid akarnak lenni, e' vi-lágnak betsületivel meg-nem elégedhet-nek. Vallyon mikor hal-meg én bennem e' világnak betsületi, hogy én magamat semmi betsületre méltónak ne itélném, fenkitől betsületet ne kérnék: taníts en-gemet, hogy én magamnak ne tessék, ha-nem inkább megútáljam magamat, meg-büntessem minden tselekedetimet, sár-nak és tisztátalan ruhának alítsam a' te fe-med előtt; ne engedjed énnékem azt, hogy a' hizelkedőknek tsúfoló nyelvek megtsaljon, hanem meggondoljam, hogy énnékem e' felett sok ezer élv-fégim van-nak, adjad énnékem az én élvemnek alá-zatosságát, minden jószágos tselekedetek-nek, 's a' te élv alázatosságodnak fun-dámentomát és kintsét, emlékeztess-meg engemet arra a' te mondásodra: A' ki ti közzületek magát megalázza, mint a' gyer-mek, az a' Mennyeknek országában leg-nagyobb. Ísmét: Az a' ki leg-nagyobb, élv-éleli mind e' földön 's mind az egek-ben

ben a' kitsínyeket, Ísmét: Én a' meg tördőrt Éivűket nézem; ne engedjed, hogy én utálatossá légyek Éent Éemeid előtt, a' kevélység által az Isten betsületinek tolvaja, a' betsület kívánás által, a' pokolbéli ördögnek követője és társa, a' nagyra vágyással; vedd-ki belőlem a' kevély gondolatokat, kevély pompákat, czifrázott Éókat, és az én Éivemet a' te alázatos Éivedbe zárd-bé, hogy az én lelkemnek nyűgodalma és lakása abban légyen örökké, Ámen.

VII.

A' kevélység ellen való Könyörgés.

OH én Uram Jésus Christus, alázatos együgyű Éiv, melly alázatos a' te pompád, melly tsendes vigasztaló és kedves a' te Éád! te nem kívánod senki betsületit, te kerülöd a' hatalmasságot, a' te egész Életed nem egyéb, hanem Éegénység, megútáltatás és fájdalom; én pedig ellenben melly igen felsüvalkodott mérges féreg vagyok; a' kevély Éemek, kevély Éekesség, pompás Éavak az én kívánságim és gyönyörűségim; megútálást nem Éenvedhetek-el, és azt nagy gyalázat gyanánt tartom; jóllehet egyebet nem-is érdemlenék. Viselem magamat érde-

érdemesebben, ditsőségesebben, mint sem gyalázatot és megútálást elviselheffek. Oh engedjed-meg énnékem ez én büneimet és bolondságimat, és vedd-el rólam ezekkel érdemlett büntetésimet. Vess-ki én belőlem minden betsület kívánást: hogy a' fátánhoz hasonló ne légyek, a' ki mindenkoron nagy akar lenni, az Isten Ééki-be ülni, és imádatni akar. Ezt az ő képit ruházta én reám-is: Oh én Istenem, taníts-meg engemet ellenben az én nyavalyásságomat megféménem: mert ugyan-is az ember nem egyéb a' míg él, hanem büdös fár. Ugyan-is, tiéd mind az, a' mim vagyok; Ha gazdag vagyok, melly hamar Éegénnyé tehetÉ; Ha bölts és okos vagyok, melly hamar bolondá és ÉÉtelenné tehetÉ, és az okos lelket elvehedd tőlem, és baromi Éivet adhatÉ énnékÉ, mint Nabugodonozornak; Ha nagy betsületben vagyok, melly hamar megútáltatásra juttathatÉ? Imé most itt állok, melly hamar eleshetem; Vagyon-Ékedvességem és barátságom? melly hamar elvétetik tőlem és eltávozik, és én ellenfégimmé lehetnek? Erős vagyok-É? melly hamar beteg lehetek és meghalhatok; Szerentsés vagyok-É? melly hamar elfordul rólam a' Éerentse! Summa Éerint

femmim sints, a' mi állandó vólna, femmim sints, mellyben kételkedés nélkül bizhatnám, hanem te benned egyedül. Oh én Uram és Istenem, engedjed énnékem az én Éivemet én magamról és minden ideig való dologról egyedül te hozzád fordítanom! Oh esmértesd-meg velem ama mérges férget, melly én bennem lakozik, melly engemet annyira megvezegetett; melly a' magam tulajdon Éeretet, magam tulajdon akaratja. Oh az én Éivem fordúljon egyedül tsak te hozzád, és térjen-meg, melly eltávozott te töled, és az én magam tulajdon Éeretetire, a' magam tulajdon betsületire, a' magam tulajdon háznára fordúlt. Oh tsak én magam tsináltam magamból bálványt, hizelkedem magamnak, és az én természetem önnön magának: én Éeretem és betsülöm egyedül tsak magamat; és ez az a' bálvány, melly én bennem elrejtetett. Oh én Uram Éabadíts-meg engem attól, engedjed, hogy én magamat gyűlöljem-meg, tagadjam-meg, és elvessem mind azokat, mellyekkel bírok; mert különben te tanítványod nem lehetek. Oh engedjed, hogy ne kövessém a' kevély Lucifernek nyomát; mert ő engemet a' vezédelembé és a' pokolra vezet: segélj, hogy a'

te a-

te alázatos nyomodat járjam, ki engedelmes vagy; és Éivből alázatos, mind addig míg az én lelkemnek te benned nyugodalmat találjak. Oh te kereszt-viselesnek, Éegényfégnak, gyalázatnak, kitsínységnek, megútálásnak, Éenvedésnek és halálnak keskeny útja; hogy-hogy vagy olly kitsínnyé esmértes, melly kevesen vannak, a' kik téged esmérnek, jóllehet a' mi Urunk Jézus Christus azon az úton ment el az ő ditsőségébe; ez egész világ pedig ellenben mégyen a' gazdagságnak, gyönyörűségnek betsületnek útjára, és a' pokolba esik. Oh Isten óltalmaz-meg engemet és vezérelj az örök életre, Ámen.

VIII.

Az igaz békefésges-türesért.

OH én Uram és Istenem, Éerelmes könyörülő és kegyelmes, békefésges tüdő, nagy jószágú és hüfégu Atyám, és óh én Uram Jézus Christusom, Istennek engedelmes báránya! Oh Sz. Lélek Isten, vigasztalásnak és békefésgnek Istene! Én panaszklok te előtted, és megvallom az én Éivemnek véle Éületett békételenfégit és engedetlenfégit, hogy én gyakorta Éent akaratom ellen zúgolódtam és haragudtam. Oh engedd-meg énnékem ez én

nagy bűnömöt és engedetlenségemet, és azokat énnékem ne tulajdonítsad; fordítsad-el rólam azt a nehéz büntetést, mellyel megfenyegetted azokat, kik a' te jármodat viselni nem akarják; mert azok soha sem találhatnak nyúgodalmat az ő lelkeknek. Énnékem pedig adjad a' te kegyelmedet, hogy én a' keresztfelélésekben mindenkoron engedelmes légyek tenéked, és semmiképen te ellened ne zúgolódjam, sem te ellened ne haragudjam; hanem esmérjem-meg, hogy ezek a' öorongattatások, a' te isteni tanátsodból tettetek én reám; mivel az én fejemről le, akaratod ellen egy haj szál sem eshetik-le, és hogy én ez után jó, békeféliges-tűrő, háladó Éivel, minden keresztfelét és ézenvedést, a' te Atyai gondviselésednek kezeiből felvállalhassak; és magamat annál is nagyobb büntetésre méltónak lenni itéljem, mivel az én keresztem és ézenvedésem fokkal kisebb, mint sem az én bűnöm: hogy én a' keresztfelelés alatt nem csak el-ne fáradjak, hanem még többet kívánniak ézenvedni azokból, mellyek a' te akaratodból a' te tisztelődre, az én magam háznára szolgáljak. Oh esmértesd-meg velem, hogy az én keresztemet hozzám való nagy ézerlemedből botsátot-

tad

tad én reám, hogy engemet megalázz, az én testemet megfeszítsed, hitemet, ézerletemet, reménységemet megpróbálgad, az én könyörgésemet és állhatatosságomat megfémérjed, engemet oktass, vigasztalj, az isten országára elkészíts, és az egekben a' keresztfelelés által felmagasztalj, és a' te ditsőségedbe be-vezérelj. Annakokért adj énnékem olyan Éivet, hogy keresztemet ézerlesem, tégedet azért ditsérjelek, azon örüljek: hogy én az által az én Uram Jézus Christus képéhez hasonló légyek. Oh Uram Jézus Christus, adj énnékem olly Éivet és ézenkenységet, hogy minden ézenvedésimben mindenkoron a' te példadra vigyázzak, miképen viselted te nagy békeféliges-türelssel a' te keresztfelét; miképen veretett-meg a' te ézenstéges fejed, tövissel koronáztatott és ézagattatott, a' te orozád meg-pöködötetett és tsáfoltatott, a' te ézent tested vassal által liggattatott, megsebesítettet és megölettetet. Oh melly nagy békeféliges-türelssel áldoztad-meg akaratodat a' te Mennyei Atyádnak! óh engedjed az én akaratomat-is tenéked megáldoznom, egészen megtagadnom, magamat egészen tenéked adnom és azon örvendeznem, hogy a' te akaratod (melly mindenkoron jó és min-

dent jóvá tézen) én bennem véghez megyen. Vess-ki az én Éivemből minden békételenféliget, Éomorúságot, Éorongatást, féligemet, bátortalanságot : hogy én a' békeféliges-türés által te benned erős légyek, mindeneket meg-győzzek ; hogy ezeket a' Éenvedéseket és Éomorúságokat, a' te akaratod Éerint, és a' te akaratodért, és a' te akaratod által, te benned, te veled, te általad, békeféligesen viseljem, állhatatosan Éenvedjem, mind addig, míg tenéked tetÉik, és azt az én Uram JÉsus Éhristus Éenvedésinek tartsam, ötet azért Éeressem, és ditsérjem most és mind örök-ké. Adj énnékem Uram JÉsus Éhristus békeféliges-türést mind azoknak elviselő-fekre, mellyeket akarÉ: adjad énnékem a' te engedelmisségedet, hogy én te ellened ne zúgolódjam ; a' te alázatosságodat, hogy magamat minden te ítÉletedre méltónak ítÉlsem ; a' te kegyelmedet mindeneknek békeféliges el-viselésére, minden gondaimat az igaz hit által te reád való vétésre, hogy a' te igaz ígÉretedben való biztatásnak hidgyek, hogy engemet a' kéréÉt-viselés alatt-is ÉeretÉ. Adj reménféliget a' felöl, hogy az én kéréÉt-viselésemben segítségül léÉezÉ, és azt megkönnyebbítÉd. VigáÉtalj egyÉzersmind engemet a' te Sz.

Lel-

Lelked által az örök Életnek megköÉstölása és látása felöl, hogy nagyobb gondot tartsak a' belsö és Mennyei mint sem a' külsö vigáÉtalásra. Hogy azoktól ne féligjek, kik tsak a' testet ölhetik-meg ; de nem a' lelket. Engedd-meg énnékem, hogy az ellenÉezölkben és Éomorúságoknak köze-piben-is, tsendes és bátorféligem ellen engedelmisséliget, hogy sem beÉÉedem, sem tse-lekedetem, sem gondolatim által boÉÉÉÉ ne álljak. Adj énnékem a' hitben állandóságot, hogy mind végig megmaradjak és idvezüljek. És mivel egy kéréÉtyén embernek-is Élete, ideje, hivatala, kéréÉt nélkül nem lehet, te pedig én Mennyei Atyám, a' te Éegény fiadnak crötelenféligit jól tudod, azért ne terhelj engemet felettÉbb, hanem a' mint elviselhetem, és azokat meg-ne nehezítsÉd vagy hoÉÉÉÉbitsad énnékem : engedd-meg nékem, hogy a' te kegyelmedet az én kéréÉttemmel együtt vegyem-fel és viseljem. Adjad azon te kegyelmedet, hogy az én meg-tíÉtítatásomért megpróbáltatásomért való kéréÉtkeket mind addig viselheÉsem, a' míg tenéked tetÉik engem megÉabadítá-ni. LakozzÉk én bennem az én Uram JÉsus Éhristus az ö engedelmisséligével, alá-

B 4

zatos-

zatosságával és szenvedésivel, hogy nem én, hanem ő éljen én bennem, ki az én életem. Adj énnékem mindē gonosz akaróim ellen engedelmességet, felidőseget, könyörülő éreztetést, hogy én te veled mondhattam: Atyám bocsásd-meg nékiem, adj énnékem hallgató fáját, segítő és adalozó kezet, hogy te veled és a te éreztetteddel egybe-köttetett és egyesítettetted legyen örökké, Ámen.

IX.

A' buzgó áhítatosságért és a' könyörgésnek ajándékáért.

KEgyelmes, könyörülő, éreztetted Mennyei Atyám! Te parantsoltad énnékem, hogy könyörögjek, és a' te éreztetted Fiaid tanított-meg könyörögni, ki is nagy erős esküvéllel fogadta a' meghallgatást: a' te Sz. Lelked serkentgeti ottan ottan az én szívemet a' könyörgésre: És én jól tudom, hogy minden jó, minden tökéletes ajándék onnan feljűl származik a' világosságnak Atyától; és jól tudom azt-is, hogy semmi igaz állandó jó, melly akar földi, akar Mennyei, akar ideig való, akar örökké-való legyen, könyörgés nélkül el-nem nyerhetni; jól tudom azt-is, hogy a' tisztesség téged illet, és engemet a' nagy

a' nagy nyomorúságok kényszerítnek; tudod azt-is, melly barátságos te veled való beszélgetés legyen a' könyörgés, és te miképen felelj-meg, a' vigasztalás és éreztetted gonddalátok által, és hogy semmi segítséget és igaz vigasztalást könyörgés nélkül nem nyerhetni, mellyre nézve olly sok példái vannak a' Szenteknek, és az én Uram Jézus Christusomnak előttem: De mindazonáltal én még-is rest és tünys vagyok a' könyörgésben, inkább bizom magamat az én tselekedetimre és böltségesemre, mintsem a' te segédmedre és kegyelmedre. Oh engedd-meg nékem ezt a' nagy bátorságot és bolondságot, és a' te isteni ígéretednek megújítását. Fordítsad-el rólam azt a' nagy büntetést, mellyet a' te kegyelmed megújulóinak ígértél; hogy te-is őket vízföntag megújulod, és azok, a' kik mások után tiédnek, nagy szívbeli keserűségbe esnek; énnékem pedig adjad a' te kegyelmednek és a' könyörgésnek Lelkedet. Juttasd e' szembe ama' te Vigasztaló ígéreted: *A' ki az Urnak nevét segítségül hívja, idvezül: Minekelötte engem bűnőnek, meghallgatom őket, és minek előtte föltanának, megfelelek nékiem: Közel vagyok az Ur azokhoz, kik őtet segítségül hívják: Valamit kérték az én Atyámtól az*

én nevemben, megadja tinéktek. *Kitsoda ád ti közzületek az ő gyermekének követ, mikor kenyeret két? Gyújtsa-fel az én Éivemet a' belső és gerjedező szeretet által, és a' te kegyelmednek világával. Illatozzad az én könyörgésemet, mint a' Noé áldozatját: Jelenjél-meg énnékem-is, mint Ábrahámnak megjelentél ama' három férfiaknak képekből, és ne menny-el a' te Éolgádtól. Áldj-meg engemet könyörgésemben, mint Isákot: Mutasd-meg az egeknek Lajtorját, mint Jákóbnak: emeld-fel kezeimet te hozzád, mint Mójsesnek: engedjed az én könyörgésemet te előtted zengeni, mint az Áron köntösén zengett a' hangos tsengetjű, és mint a' Dávid hárfája. Gerjezz én bennem te hozzád való szent Éomjúságot, a' miképen Éomjú-hozza a' Éarvas a' hideg forrást: Illesd-meg az én tisztátalan ajakimat, és tisztítsd-meg a' te Mennyei tüzed által, mint Éfaiásnak. Engedjed, hogy te előtted sirhassak, mint Jérémiás, és mondhassam: *Oh vajha az én femeim könyvek forrása volna, és elég víz volna femeimben.* Látasd-meg a' te ditsőségedet hit által és lélekben én velem, mint Ezékielnek. Hallgass-meg engemet, mint Danielt: Nyisd-meg femeimet, mint az Éliséus Éolgájának,*

nak: Sirattass-meg engemet kelervesen szent Péterrel és Máriával: Vilagosítsd-meg Éivemet, mint a' Tolvajnak a' keresztán: Az én Éivemnek térdeit hajtsad-meg te előtted, mint Manassénak; Nyisd-meg az én Éivemet, mint Lidiának, hogy én minden ideig-való dolgokat könyörgésemből ki-felejtsek. Oh Uram, minden Éiveknek vigasztalója, ki a' Éiveket és a' veséket próbálod; Te tudod, melly állhatatlanok az embereknek Éivek és indulatjok, sokkal inkább ingadozók, mint a' víz, melly a' Ééltől mozgattatik: Oh erősítsd-meg az én buzgóságomat, hogy ennyi sok-féle gondolatok miatt idestova ne ingadozzak. Oh te tarthatod tsendességben az én Éivemnek hajótskáját, megerősítheted és sokkal jobban igazgathatod, mint én magam. Kelj-fel Uram, és fedd-meg a' Éélvezéket, és az én lelkemnek háborgó tengerét, hogy az tsendes légyen, te benned nyugodjék, tégedet nézhessen akadály nélkül, és te veled egyesítve maradjon. Vigy engemet a' léleknek pušta helyeire, holott én semmit a' világiak felől ne halljak vagy lássak, hanem egyedül tsak tégedet, hogy egyedül tsak te beÉéllgethess velem, hogy én tégedet barátságosan tsókolgathassalak; azt pedig senki

nelássa és irgelyelje. Ujítsad-meg az én Éivemet, indúlatomat és elmémet; gyújtsd-meg én bennem a' te lámpásodat, hogy az én Éivemben égjen, és a' te Ézerlemedben és buzgóságodba gyuladozzon. Vedd-ki belőlem a' kö Éivet, hogy a' te Lelkednek lángját, annak Ézerlemt, vígáztalását és barátságos feleletit, tapasztaljam-meg. Oh vedd-ki a' te kegyelmed által én belőlem mind azokat, mellyek az én buzgóságomat megtartóztathatnák, akár a' világ, akár az én testemnek indúlatja legyen az, úgy-mint, a' harag, bozféúállás, békétlenfég, hihetetlenfég, kevélyfég, megbékélhetetlenfég, buzgóságtalanság. Foházkodjék a' te Sz. Lelked én bennem, kiáltson, esedezzek, könyörögjön, ditséretet mondjon, és az én Éivemben tanúbizonyságot tégyen az Isten fiává való fogadtatásomról. Gyújtsa-meg az én hideg Éivemet mennyei tüze által, azt melegítse-meg, és kimondhatatlá foházkodásokkal esedezzek én érettem Istennek előtte: Lakozzék én bennem a' te Sz. Lelked, te győ engemet Istennek Ézentségévé és templomává, és töltsön-bé engemet isteni Ézeretettel, világossággal, buzgósággal, mennyei gondolatokkal, élettel, vígáztalással, örövel, örömmel és békességgel. Tegye
a te

a' te Szent Lelked, az én Éivemnek templomát, az istenes buzgóságnak mennyei tömjénével illatozóvá és kedves fagúvá: Oh édes Atya Sz. Lelkednek általa egyesíts bennünket a' mi Urunk Jésus Christussal: hogy mi ő benne, ő általa, és ő véle együtt imádkozhassunk, mint mi fejünkkel. Egyesíts Szent Lelked által minket mindé hívő Éivekkel-is, és az egész Szentegyházzal, hogy mi az egész Anyazentegyházzal együtt, az egész Szentegyházért, és a' Szentegyházban, mint a' te Ézentségedben imádhassunk tégedet, és a' mi Urunk Jésus Christus nevében hallgattassunk-meg, Ámen.

X.

Az Istennek kegyelméért, és könyörületességéért, melly a' mi könyörgésünknek fundamentoma.

OH könyörülő, kegyelmes, hozéú ideig várakozó békességes-tűrő Isten és Atya: Én megvallom tenéked az ényavalyásságomat, hogy én magamat az énsokféle bűneim által, te töled, a' te kegyelmedtől és Ézerlemedről elzakarítottam, és gyakorta a' te kegyelmedet és könyörületességedet megúltam, és el-melöztem. Oh engedd-meg nekem ezt az

én nagy terhes bűnömöt, fordítsad-el rólam azta' büntetést, mellyel fenyegetőtél, hogy te fiktettséggel és vaksággal vedred-meg az ilyeneket, és hogy az ilyenek soha örökké a' te nyugodalmadba bé-nem mennek, és te veled nem közősülnek. Oh Uram légy kegyelmes énnékem; mert én megvallom, hogy te kívülötted semmi vagyok, nem egyéb, hanem fetétség és tévelygés; nem egyéb, hanem megfenyvett dög, és a' férgeknek eledele, tisztátalanságnak edénye, a' haragnak és kárhozatnak egyik fia. Én meg-ésmérem és megvallom, hogy énnékem a' fetétségben kell maradnom, hanemha engemet kegyelmeddel megvilágosítasz, ha engemet nem oktatsz, minden dolgokban tudatlan lézek; ha engemet te nem vezérleasz, tévelygek; ha meg-nem tisztogatasz, örökké tisztátalá edény lézek; ha a te kegyelmed és Lelked által meg-nem elevenítesz, örök halálban maradok; ha engemet né boldogítasz, az örök kárhozatban lézek. Oh énnékem, ki a' te kegyelmedet kereső, és azért siránkozom, melly mind azokat jóra fordítja én bennem, mellyeket a' rósz természet megvesztegetett. Engedjed annak egyedül én bennem mindent véghezvinni, és nem az én gonosz akaratomnak, nem

nem az én véremnek és testemnek, gonosz szívemnek és indulatimnak, hanem a' te Lelkednek és kegyelmednek. A' te kegyelmed erősít-meg hitemet, élelfezeretemet, tartsa-meg reménységemet: A' te kegyelmed légyen az én örömöm, dítsekedéső, én vigasztalásom, én életem: A' te kegyelmed munkálódjék én bennem felhőséget, alázatosságot és engedel-mességet, isteni felelmet, buzgóságot és könyörgést: A' te kegyelmed tselekezzik és munkálódik minden jót, mert a' mindehek felett való jó a' te kegyelmed nélkül nem lehet, és nem akarok én élni, sem idvezülni. Oh adj énnékem olyan szívet, hogy egyedül a' te kegyelmedhez ragaszkodjam, hogy egyedül a te kegyelmed által elégíttessem-meg: akar légyen énnékem azon kívül bűnsületem vagy jószágom akar ne; mert a' te kegyelmed a' leg-drágább és nagyobb kiints: A' te kegyelmed boldogítson-meg engemet lelki mennyei jókkal; A' te kegyelmed tanítson, világosítson, megtartson és szenteljen-meg engemet. A' te kegyelmed örvendeztesen-meg, és légyen az én szívemnek világa, gondolatimnak igazgatója, szándékimnak tanács adója, szomorúságimnak vigasztága, az én lelkem ésméretinek öröme, kíván-

kivánságimnak fenytő mestere, indulá-
timnak meg-zabolázója, az én Éajam-
nak óltalmazója, lelkemnek dajkája, te-
stemnek írásája, Éemeimnek és indula-
timnak örállója. A' te kegyelmed világa
légyen minden dolgaimban vezérül; u-
gyan-is, mitsoda vagyok én a' te kegyel-
med nélkül? AÉÉÚ fa, mellyben semmi
nedvesség nintsen, mellyből semmi jó
gyümölcs nem teremhet, melly tsak a'
tüzre méltó: A' te kegyelmed óltalmaz-
zon engemet és megtartson, hogy el-ne
tántorodjam: A' te kegyelmed fogadjon-
bé engemet, mikoron hozzád mégyek: A'
te kegyelmed vezéreljen, hogy el-ne té-
veledjem, és vigyen az egyenes útban,
mikor eltévelyedem: A' te kegyelmed
Éelédítsen-meg engemet, és megzaboláz-
zon, a' mikor békételenségből fokot Éő-
lok és tselekezem: A' te kegyelmed te-
remjen én bennem bögyümölsöt: A' te
kegyelmed emeljen-fel engemet, mikor
elesem: A' te kegyelmed gyógyítsa-meg
az én lelkem esmérétit, mikoron meg-
sebessítetik: A' te kegyelmed barátságo-
son jelennyék-meg énnékem, mikoron
segítségül hívom: Adjad, hogy találjak
kegyelmet, mikor a' te orczádat keresem:
A' te kegyelmednek ajtai nyílnak-meg,
mi-

mikoron azon zörgetek: A' te kegyel-
med vezérelj és vigyen, a' hol járok vagy
állok, fekszem vagy ülök, vigyázok vagy
aluzom; élek vagy halok. E' te jóságod
és könyörületesség kövessen engemet,
mind ez életben, mind az örök életben, a'
mi Urunk Jéfus Christus által, Amen.

XI.

A' kerefétyéni háladatosságért.

OH Kegyelmes, jól-tévő Isten és Atya!
melly nagy a' te kegyelmed, melly
igen jó a' te Atyai adakozó Éived, melly
nagyok a' te mi hozzánk való jó-tétemé-
nyid, Éereted, jóságod és könyörületessé-
gid! Én panaÉlok és vallást tézek te elöt-
ted az én Éivemnekterméseti tudatlansá-
gáról, melly olly értelem nélkül való és
baromi, hogy én Éivesen nem ímér-
tem-még a' te jótéteményidet, teremte-
tésemet, megtartatásomat és megÉen-
teltetésemet. Nem adtam én tenéked
Éivemből hálakat azokért, sem azokkal
érdemlett tisztességet. Oh én ésmérem
és megvallom, hogy sokkal kisebb vagyok
minden te igralmasságodnál, mellyet A-
nyám méhérol fogva velem közlöttél: Én
megvallom, hogy leg-kisebb jó-tétemé-
nyidre sem vagyok érdemes, hanem fok-
kal

kal vagyok inkább adós, és a te haragodra és ítéletedre vagyok méltó; Te még-is mindazáltal én velem méltatlannal, olly nagy könyörületességet tselekedtél, a' te ingyen való jóságodból és kegyelmedből. Megvalloim, nem érdemlettem ezeket, most sem érdemelhetem, és soha örökké nem tudnám megérdemleni: a' te kegyelmed mind az, a' mi én körülöttem vagyok: és lett volna tenéked hatalmad arra, hogy az én háládatlanságomért, minden te lelki és testi javaidat tölem vissza-vegyed, mert azok te javaid; oh engedd-meg nekem ezt a' nagy háládatlanságot, és fordítsd-el rólam azt a' büntetést, mellyet megmondottál: Hogy a' gonosz, a' háládatlan embernek házatól nem távozik-el: És adj énnékem értelmes háládó éivet, hogy esmérhesselek-meg tégedet egyedül lenni minden jóknak forrásának és kútfejének; én magamat pedig, te kivülötted élet nélkül való árnyéknak lenni minden éni dolgaimban. Oh melly éivesen adtanak tenéked hálákat a' te Szenteid, és azt mondták: *Drága dolog az Ur Istent ditsérni, és a' te Nevedet Méltóságos Istent, magasztalni.* Ismét: *Akkoron áldozom tenéked háládással, és a' te Nevedet magasztalom, melly megvigasztal.*

Di-

Ditsérjed én lelkem az Urat, és ne felejtse-d-el azt a' jót, mellyet veled tselekedett.

Adjad, hogy én mindeneket háládó fí-vel vegyek a' te fzent kezeidből, és a' te ajándékodat, a' te kegyelmességednek és könyörületességednek kintsei között feltaláljam, hogy én - is esmérhessem-meg azt, hogy te tartasz engemet egyedül a' te jósággoddal és kegyelmeddel, nem én magam, hogy tégedet azért keresselek, keresselek, betsüljelek és magasztaljalak: és hogy én-is mindeneket, mellyeket nekem adsz, a' te nevednek ditséretire és tisztességére fordítsak, és nem magamnak, hanem egyedül tenéked tulajdonítsam mindenben a' ditsőséget: mert ez a' háládatosság és igaság, mellyel tenéked tartozom, mivel minden tiéd, és az az igaság, hogy azt megfémérjem és ditsőtsem, és hogy ha mi jót általam végbe visez, tiédnek és né én magaménak mondjam; ha mikor mindeneket megtszelekedtem-is, azt mondjam: *En háfontalan fogga vagyok, méltatlan eszköze a' te kegyelmednek, nem én magam, hanem a' te kegyelmed, melly én bennem vagyok, tselekezik mindeneket általam.* Adjad énnékem azt-is, hogy azokhoz-is háládó légyek, kik által te én velem jól tészed, és te éret-

ted

ted őket Szeressem és betsüljem, és önékiek vízföntag a' te kegyelmed által Szolgájak, és a' te javaidból nékiek adakozzam, ő érettek imádkozzam, hogy még ellenségemet-is te éretted Szeressem, ő véle jól tőgyek. Ne engedjed én bennem a' háladatlanságot, mely leg-gyalázatosabb véték, meg-gyűkerezni, hogy átok reám ne álljon; hanem engedjed inkább, hogy ez a' nemes jószágos-tselekedet, mely sok áldásoknak édes Anyok, mindékoron én bennem maradjon, hogy én örvendező fível és lelki-eszmérettel az Angyalokkal egyetemben tégedet, a' te jó-téteményeidért örökké dicsérjelek és áldjalak, a' mi Urunk Jézus Christus által, Amen.

XII.

A' Sz. Lélek Istenért, és az ő kegyelmiért, és a' megfenteltetésért.

OH Szentséges, Mennyei Szerelmes Atyám! Én megvallom és panaszklok te előtted, hogy én természet szerint testi, Szentségtelen, istentelen vagyok, és megengedtem magamat a' testnek és vérnek, és a' gonosz-léleknek munkáinak elragadni inkább, mint sem a' te Sz. Lelkednek. Oh engedd-meg nekem az én bűnömöt, és könyörülj én rajtam. Fordítsad-

tsad-el rólam azt a' büntetést, melyet mind azoknak ígértél, kik a' te Szent Lelked ellen tuskodnak: Mert a' kiknél nintsen az Isten Fiaának Sz. Lelke, azok nem övéi. És azok tsak Istennek fiai, kiket az Istennek Lelke vezérel. Annakokáért adjad énnékem a' te Sz. Lelkedet, a' te Sz. Fiadnak ígéreti Szerint, midőn azt mondotta: *Ha ti, kik gonoszok vagytok, a' ti gyermekeiteknek adhattok jó ajándékot, mennyivel inkább ad az én Mennyei Atyám Sz. Lelket azoknak, kik őtet kéri azért.* Szenteld-meg azon te drága Sz. Lelked által az én lelkemet, testemet és indulatimat a' könyörgésre, és az én Éivemnek templomát tisztítsad-meg minden tisztatlanságtól, és abban gyűjtsd-fel az Isten Szerelmének tüzt, és a' buzgó áhítatosságot, a' te isteni eszméretednek ama' világát, a' gonoszoknak megfelmérésére; az értelemnek kegyelmét, hivatalomnak hűséges végbe-vitelére, a' mennyei böltseségnek a' leg-főbb jóának Szeretetre; az isteni félelemnek Szentségét a' te néked való tettekre; az Isten erejének bátorságát, keresztimnek engedelmes hordozására; az isteni erősségnek hatalmát, az ördögnek, e' világnak, és minden emberek félelmének meg-gyözésére. Add énnékem az igaz-

igafságnak lelkét, melly engemet tanítson; a' vigasztalásnak lelkét, melly engem megújítson; az örömmek lelkét, melly engem megörvendeztessen; az újjá-Élítésnek lelkét, melly engem újjá-Éüljön; az Istennek petsétit, melly által hitemben megerősítettem; az örök örökségnek zálogát, melly az én reménységemet megerősítse. A' te isteni újjaiddal ird-fel Törvényidet az én szívemnek táblájára, hogy Éent akaratomat Éeretettel és Éenvedéssel is végbe vigyem: Adjad énnékem az Isten fiává való fogadtatásnak lelkét, melly tanúbizonyosságot tégyen arról, hogy én Istennek fia vagyok. Töltsd-bé a' te Éerelmet Sz. Lelked által az én szívemben; ugyan azon által gerjezz én bennem a' Mennyeiekhez nagy kívánságot, és az örök élethez. Oh Sz. Lélek Isten! ki megútald a' hitetleneket, és ellenben engélen adod te magadat az Isten Éenteinek szívékbe, és azokból Prófétákat, Istennek barátit téve; tegyed az én szívemet élő áldozattá, melly a' te Éerelmednek tüzeben égjen, és megáldoztassék, hogy minden én testemnek kívánsági, a' mennyei tűz által emésteffénkemeg. Jövel az én szívembe óh te Isteni világosság, Isteni tűz, Mennyei vigasztalás,

lás, az én lelkemnek kedves vendége; Isteni ékesség, Isteni erő: üzz-ki én belőlem minden testiséget, és ellenben adjénékem olyat, melly istenes legyen; tégy engemet Istennek lakó helyévé és Éentségévé. Te mennyei galamb, ki az én Uram Jésus Christusom fején megnyúgodtál, mikoron megkereÉtelkednek, adj az én szívembe fiúi Éent együgyiséget, hogy magamat együgyiképen és igazán mególtalmazzam. Te Isteni kenet és örömmek olaja, taníts és vigasztalj engemet. Oh bóldog lélek az, a' kinek telakosa vagy, mert annak szívének homályát megvilágosítod; Te gyógyítod-meg a' sebes lelkeket; Te vigasztalod a' Éomorú lelkeket; Te erősited a' gyengelelkeket; Te tartod-meg a' tántorgó lelkeket; Te tanítod az alázatos lelkeket; Te újítod-meg a' megfáradott lelkeket; Te adÉ erőt a' halálhoz közelgetőknek, mikor a' test és lélek egymástól elválnak; Te maradÉ-meg a' hívőknek szívékben örökké, Amé.

XIII.

Az Isten befédinek Éeretetiért.

URam Jésus Christus, az Atyának örök beféde, ki minékünk a' te Éent Évangéliomodat, a' te Mennyei Atyádnak

nak kebeléből, és Éivéből le-hoztad és megjelentetted. Én panaflók és megvalom tenéked tizta Éivből, hogy én gyakorta a' te befédedet semminek alítottam, kintelen hallgattam, hivalkodva tanúltam, Éivemből nem visgáltam, igaz valóságos örömem és Ézeretetem ahoz névölt; hanem inkább c' világnak hijabavalóságát annak eleibe tettem, jóllehet a' te beféded légyen ama' drága beféd, legnemesebb kints, legnagyobb böltseség, mellybe még az Angyalok-is kívántak bétékinteni. Oh engedd-meg énnékem ezt a' nagy bestelenségét a' te Ézent Igédnek, és a' te idvezítő befédednek megútálását: Fordítsad-el rólam azt a' nagy büntetést, mellyet megigértél: *Mivel te az én befédemet megvetetted, elvetlek én is tégedet.* De inkább gerjezz én bennem Ézent nagy kívánságot; heves Éajat az örök életnek forrásához, mint olly nemes eledeléhez a' léleknek; Ézent forró Éomjúságot, az életnek kútfejéhez és vizéhez. Mert te nálad vagyon az élő kútfő, és a' te világodnál látunk mi világot. Adjad, hogy ez a' mennyei mag az én Éivemnek Éántó-földében ÉázÉor több gyümölsöt teremjen a' böltseségre, világosításra és vigasztalásra. Oh nedvesítsd-meg az én

Éivem-

Éivemnek kemény földét, Isteni harmattal és Sz. Lelkednek esőjével, hogy a' te beféded az én Éivemben megmaradjon, és haÉontalan ne térjen vízÉa te hozzád, hanem tégye az én Éivemet zöldellővé és virágozóvá, a' te Ézeretetedben, a' te félelmedben, és a' te ésméretedben, minden kereÉtyéni jósaÉos tselekedetekben, és mind azokat véghez vigye, mellyekért te azt elküldötted: Hogy a' mint elrothadatlan Isteni mag, engemet Istennek újjá-Éülött fiává tégyen, hogy te Atya, Fiú, Sz. Lélek Isten, a' te Ézent beféded által én hozzám jöjj, és lakozzáll én nálam. Oh adjad, hogy én a' te befédedből tégedet és magamat jobban megésmérjelek, az én nyomorúsáÉomat és a' te könyörületességedet; az én bűnomet és a' te kegyelmedet; az én Éegényiségeimet és a' te gazdagsáÉodat; az én erőtlenségemet és a' te erődet; az én bolondsáÉomat és a' te böltseségedet; az én Éetétiségeimet és a' te világodat. Oh az én Éivemnek homályosságát üzzed-el; a' te Isteni világosságodnak fényességével világosítsd-meg az én lámpásomat, Uram én Istenem, az én Éetétiségeimet változtasd világá. Oh ird-fel a' te befédedet Sz. Lelkednek újjai által az én Éivemnek táblája.

C

lájára, és a' te elméretedet, feketetted, félelmedet, hogy soha el-ne felejtsem, sem élvemből ki ne vezessem. Oh Uram Jéfus én Præceptorom, én Tanítóm, én Próféta, adjad, hogy a' job-bik részt válasszam, és Máriával a' te lá-baidhoz üljek, a' te befédedet tanuljam, a' leg-nagyobbik kintset, az én élvemnek rejtekibe tegyem, gyűjtsem és bé-zárjam, azt örökké megoltalmazsam, és a' béke-séges-tűrés által gyümölsét teremjem.

Oh bődög emberek azok, kik a' te házadban laknak, kik tégedet mindenkoron ott ditsérnek, bődög az, a' kit te elvá-lasztasz és magadhoz bortsátasz, hogy ő a' te pitvaridban lakozzék, mert annak gazdag vigasztalása vagyon a' te fént tem-plomodtól. Juttasd ezembe énnékem ama' te drága ígéretedet: *Valaki meg-tartja az én befédemet, az soha örökké nem látja a' halált; Az én jubaim hall-gatják az én befédemet; Vigálgjátok az Írásokat, mert abban vagyon a' ti élete-tek, és az tanúbizonyosságot téken én rólam; Vagyon mi nálunk a' Prófétiák igaz befé-de, melly tiündöklök, mint a' lámpás a' se-tétben; Az én befédem nem tér én hoz-zám üressen; Az az Istennek ereje az id-nességre, azoknak, kik abban hisznek.* Ból-

dög

dög ember, a' ki gyönyörködik az Ur Tör-vényében, és arról beféllel éjjel és nappal. Engedd-meg Uram énnékem, hogy min-den gazdagságok felett a' te befédedben gyönyörködjem. Nyisd-meg az én fé-meimet, hogy láthassam a' te parantso-latidnak tsudait; Adj énnékem jó ked-vet a' te bizonyosságidhoz, hogy azok le-gyenek az én tanáts-adoim; Mutasd-meg Uram a' te igazságodnak útát, hogy azt mind végig megtartsam; Hajtsad éi-veimet a' te bizonyosságidhoz, és nem a' fősvénységhez; Fordítsad-el fémeimet, hogy azok ne nézzenek a' házföntalan ta-nításokra, hanem nyugtass-meg enge-met a' te útaidban, és ne vedd-el tölem az igazságnak befédét. Az én vigaszta-lásom az én nyavalyásságomban az, hogy a' te befédéd megnyugasztal engemet; Engedjed, hogy az légyen az én kintsem, hogy én a' te parantsolatidat megtartom; Taníts engemet féntséges erköltsökre és elméretsége: Légyen kedvesbb a' te törvényed az én fájamnak, mint sem sok ezer arany és ezüst: Ha a' te törvényed nem lett volna énnékem vigasztalom, el-vefitem volna eddig az én nyavalyássá-gomban; Minden dolgoknak, látom, végek vagyon, dea' te parantsolatod örök-

ké tart. Légyen édesebb énnékem a' te beféded a' méznél, és a' lépes méznél. Engedjed, hogy a' te tanúbizonyságod légyen az én öröklégem, és ez légyen élvemnek vigasztalója. Tarts-meg engemet a' te beféded által, hogy én éljek, és ne engedjed, hogy megzégényüljek az én reménységemben. Az én feneim nézzenek a' te idvezítésedre, és a' te igazságodnak befédére. Tselekedjél a' te kegyelmességed szerint a' te szolgáddal, és taníts engemet igazságodra. Én te szolgád vagyok, oktass engemet, hogy én elismerjem-meg a' te tanúbizonyságodat. Légyen a' te beféded énnékem nyilvánvaló, hogy az engemet megörvendeztesen és böltsé tégyen: Fordulj én hozzám és légy kegyelmes nékem, a' miképen szoktál tselekedni azokkal, kika' te nevedet szeretik: A' te tanúbizonyságodnak igazsága örökké-való, oktass engemet, és úgy élek én, a' te idvezítésed távol legyen a' gonoszoktól; mert ők nem gondolnak a' te igazsággal: Nagy békefészek van azoknak, kik a' te parantsolatidat szeretik, és meg-nem mozdúlnak. Oh Uram, a' te parantsolatod állandó, és a' lelket megújítja. Oh Uram, a' te bizonyosságod bizonyos, és a' bolondokat okosokká té-

ká teszi. Oh Uram, a' te parantsolatid e-gézek, és a' éivet megörvendeztetik. Uram a' te mondásid tiszták, és a' feneit megvilágosítják. Uram, a' te félelmed hi-ba nélkül való és örökké megmarad. Az Urnak ítéleti ugyanok, egyfersmindiga-zak, drágábbak az aranyból és az ereztett aranyból; Édesbek azok a' méznél és a' lépes méznél; Ugyan azon által vigasztaltatik-meg a' te szolgád-is, és a' ki azt megtartja, annak nagy jutalma legyen, Amen.

XIV.

A' Böltseséget.

OH te örökké-való, változhatatlan, láthatatlan, és egyedül bölts Isten! Oh Uram Jésus Christus, te vagy örök böltsesség, és Istennek mennyei Tanátsosa! Oh Sz. Lélek Isten, te vagy az Isteni böltseségnek forrása! Én megval-lom és panázlom te előtted, az én élvemnek természeti fétettségét és bolond-ságát, hogy én természetem szerint nem vagyok alkalmas valami jónak meggon-dolására, avagy tanátsot magamnál nem tudok találni; nintsen-is én bennem semmi kedv vagy szeretet, a' te isteni böltseségedhez; hanem nagyobb gyönyörűségem legyen a' testnek bolondságában,

és e' világnak hijába-valóságiban, melyeket e' világnak fiai ditsérnek. Oh bortsásd-meg énnékem ez én nagy bűnöm, és fordítsad-el rólam azt a' büntetést, melyet mondottál azok ellen, kik olyanok, mint a' lovak és az özevérek, kiknek fájokba zabolát kell vetni, mikor te hozzád menni nem akarnak. Ímé: Senki-is Istennek nem tevéthetik hanemha a' böltességben megmarad.

Oh Uram, vígy engemet a' böltességnek útára, mellyen a' Böltseket igazgató: mert a' te kezében vagy mind a' kettő, mi magunk és a' mi beűdünk, és minden mi dolgainkban való böltességünk és mesterségünk. Tanítson engemet az a' böltesség, melly minden mesterségekben tanító Mester. Adjad énnékem a' böltességnek lelkét, a' melly okos, fent, egyet-értő; sok féle, kemény, ferény, barátságos, szabados, jól-tévő, bizonyos, bátor, melly önnön magát a' fenteknek lelkebe beöltja; és Prófétákat, és Istennek barátokat tézen, és mindeneket jól igazgat. Azon te böltesség légyen én Mátkám és Jegyesem, és az ő szép fírelme nyerjen-meg engemet, mert ő méltóságos, nemes: Az ő állatja Istennél vagy, és az Isten minden dolgok

gok felett fíretri ötöt: Ő az Isten esméretinek titkos tanácsa, és az ő munkáinak ki-fárlója: Az ő munkája tsupa jó-ságos-tselekedet, ő fenytéket tanít, igazságot és erőt, ő a' gondokban és zomorúságokban való vígáztáló: Ez által vagy az ifjakknak ditsőségek a' nép előtt, és betsületek a' vének előtt; ő fíerez magának hallhatatlan nevet, és örök emlékezetet a' következendők előtt.

Oh Isten én Atyám és minden jó-ság-nak Ura! ki minden dolgokat a' te beűded által tselekedtél, és az embereket a' te böltességed által teremtetted, hogy ő uralkodnék a' teremtet állatokon, hogy ő e' világot igazgatná igazsággal, és egyenes fívelítélné; adjad énnékem azt a' böltességet, melly fíuntelen a' te királyi fíeked előtt van, mert én erőtlen és rövid idejű ember vagyok, és az igazsághoz kevés az én értelmem: És ha fíintén egyvalaki az emberek fíai közt tökéletes volna-is, még-is ha fíontalan, ha böltesség nélkül vagy, melly te töled fíarmazik. Küld alá azt a' te fíent Egeidből, a' te fíent ditsőségnek királyi fíekiből: Küld-el azt, hogy én velem légyen, és velem együtt munkálódjék, hogy én meg-esmírhessék, mi tessék tenéked, mert ő

mindeneket tud és efmér: vezéreljen engemet dolgaiban józanon, és az ő ditsőfége által engem óltalmazzon, és így léleknek tenéked az én dolgaim kedvesek, és a' te népedet jól igazgatom, és a' te tanácsodra méltó lélek: Mert mellyik ember tudja az Istennek tanácsát, és ki gondolja-meg az Istennek akaratját? mert a' halandó embernek gondolati hibába-való, és az ő éandéka veszedelmes, mert a' halandó test megnehezíti a' lelket, és a' földi ház nyomja az eléleztett erköltsöt: Mi tsak azokra-is, mellyek a' földön vannak, alig akadunk, és nehezen találjuk-meg azokat-is, mellyek kezünk között vannak: Ki akarja annakokáért kitanúlni azokat, mellyek az egekben vannak? Ki akar végére menni az Isten tanácsának? hanem ha te adé Uram énnékem böltséget, és alá küldöd a' magasságból a' te Sz. Lelkedet, és akképen tudok jót tselekedni a' földön, és az embereket a' tenéked tettő dolgokra megtanítani, és a' böltséfé által idvezülni.

Annakokáért engedd-meg nékem édes Atyám, hogy az én szívemnek gondolatit mindenkoron te hozzád igazgassam; minekelötte valamihez fognék, és te éretted, tebenned, te hozzád, te általad tseleked-

lekedjem mindeneket, mellyek tenéked tetzenek, hogy én minden dologban könyörgés által, a' te akaratodat megkémleljem, és teveled tanácsot tartsak, és tanácsot kérjek, hogy én annakutánna válažsam azt, a' mi egyenes, és tenéked tetzik, hogy én más emberek tanácsát-is meghallgassam és meg-ne utáljam, hogy én, az én hivatalomban-is megmaradjak, és azon kívül, sem tehetségem felett valamihez ne fogjak: és megtanúljam külbömböztetni az időt és helyet, a' jelenvalót és következőt.

Taníts-meg engemet a' te Lelked munkáinak-is megpróbálására és válažtására, a' dolgoknak és bežédeknek megítélésére, hogy én kižabadúlhažak a' Sátánnak töriből és az ő ežköziből, és az ő tévelygésének hálójából, hogy az én következő gondolatimra okoson viseljek gondot, és efmérhessem-meg, mi legyen lehetséges a' jelen-való és következő időben, hogy én minden dolgokban tégedet féljelek: mert az a' kezdeti és gyökere a' böltséségnek, hogy ne engedjem magamat e' világnak hibába-valóságától és žerelmétől megtsalattatni, és hogy én minden dologban efmérhessem-meg, mellyik legyen jó és igaz, hogy a' fetétségből világos-

lágosságot, és a' világoſságból ſetétſéget ne tſináljak, hogy én örökké a' te ſzerelmedben megmaradhassak, mert te máſt ſenkit nem ſzeretél, hanem azt, a' ki böltségben megmarad, Ámen.

XV.

A' hitben való Kereſtyéni állhatatosságért.

OH erős állhatatos örök Iſtenem és Atyám, ki hűſéges, igaz mondó, igaz, ſzent és ſzelíd vagy! Meg-panaſzom te előtted az én ſzivemnek állhatatlanságát; mert olly hamar megindúlok én, mint a' víz, majdan a' ſéfelem, majdan az emberek barátsága által, majdan a' gazdagság és betſület által, majd a' ſzegénység és üldözés által, majd e' világnak gyönyörűſége és boſzúja által, hogy én a' te törvényedtől el-távozzam. Oh, én megvallom az én teſtemnek erőtlenségét, ha éntén a' lélek kéz volna-is. Botsáds-meg nekem ez én bűneimet, és ne tulajdonítsad azokat énnékem vétkül, fordítsad-el rólam a' te méltó büntetésedet, midőn azt mondod: A' kik el-távoznak te tőled, azokban nem gyönyörködik az Ur, azokat elſéfeleſteti az Ur, a' gonof-tvők által. Ne hagy-el te engemet, ha

Éin-

Éntén én tégedet gyakran elhagytalak-is: Ne vess-el engem ſined elől; ha én tégedet és a' te beſzédedet gyakorta megvetettem-is; Ne vedd-el Szent Lelkedet tőlem, ha én azt gyakorta megſomorítottam-is, hanem tartsd-meg én nálam, a' te bizonyos, állhatatos, örvendeztető Lelkedet: Erősítsd-meg az én ſzivemet, a' te iſteni erőd által: Adj énnékem erős kedvet, hogy a' te ſzeretetedet és tiſteſégedet, minden e' világi gazdagságnak, betſületnek, és minden teremtetett állatknak eleikbe tégyé, hogy a' hittől, békeſſéges-türeléstől, és minden kereſtyéni jó-tſelekedettől ſemmiképen el-ne ſzakáſtaſſam, hanem naponként azokban nevedekjem. Adjad nekem a' te kegyelmedet, melly által e' világot minden ö gyönyörűſégével meg-győzzem, és a' magam teſtének gonof kívánságit-is meg-óltsam, és hogy engemet e' világnak háladatlansága és megútálása fel-ne indítſon, a' míg elnem kelletik, az iſteni ſéfelem és minden kereſtyéni jóſágos-tſelekedet ellen. Adjad, hogy a' te drága ígéretidre bizzam magamat, midőn azt mondod: A' te jubaidat ſenki a' te kezeidből ki-nem ragadhatja: A' Vigafſtalú örökké nálatok maradjon; Én imádkoztam te éretted,

C 6

ted, hogy a' te hited el-ne foggyon: Hív az, a' ki azt ígérte. Adj énnékem erős mennyei bátorságot, hogy az ideig valót megútáljam, és az örökké-valónak eleibe ne tégyem, és hogy semmi hatalmasságtól meg-ne ijedjek, melly magát te ellened felel. Ne engedjed, hogy a' Érentsével magam elhídjem, és a' Érentsétlenséggel eltsüggedjek: Bárörts-meg engemet, hogy a' jót elkezdjem és véghez vigyem, és magamat attól könnyen el-ne szakaszam. Adjad énnékem az erősségnek lelkét, hogy az igazságot Éeressem, és tanúbizonyságot tégyek róla, az igazság mellett tántorgás nélkül megmaradjak, és azont mind halálíg óltalmazzam; és hogy a' felett örömmel és kétségbe esés nélkül Éenvedjem-el a' te akaratodat, hogy a' Christusért, és az ő nevéért való tanúbizonyság-tételért semmi gonoszt ne kerüljek, féljek és Éégynyelyek, valamiképen az én Uram Christus bizonyosságot tett Pontius Pilátus előtt. Ne engedjed, hogy engemet az ördögnek álnoksága és tsalárdsága te töled és a' te isteni igazságodtól el-szakaszson, hanem hogy minden ő tüzes nyilait meg-győzzem. Építs-fel engemet a' te isteni erős fundámento-modra, melly meg-áll, és kinek petséti

ez:

ez: Az Isten esmére az örömet. Óltalmaz-meg engemet a' te isteni erődnök általa az örök idővelsége: Óltóztess-fel engemet az én Istenemnek erejében, hogy legyenek erős az én Uramban. Oh Isten én erősségem, óltalmazd-meg én bennem azta' jót, mellyet el-kezdettél, és vidd végbe az én Uram Jésus Christusom napjáig. KéÉíts-el engemet egészlen, erősítmeg, hogy én tiÉta és megmozdúlhatatlan legyenek a' hitben, és a' Éent életben, bé-teljem az igazságnak gyümölsével, melly az én Uram Jésus Christus által lett, az Istennek ditséretire és magafÉtalására, hogy én jól vitézkedhessem, a' hitet és a' jó lelki-esméreret meg-tarthassam, hogy az én pályámat elvégezzem, a' nemes hartzot meghartzoljam, hitemet megtartsam, hogy az igazságnak koronája énnékem tétessék-le, mellyet az igaz Bíró a' Jésus Christus megád mind azoknak, a' kik várják az ő eljövetelit, Ámen.

XVI.

A' léleknek a' Christusban való nyugodalmáért.

OH te örök, egyedül való Fejedelme a' békességnek Jésus Christus! ki leg-bóldogabb és nagyobb nyugodalma

C 7

vagy

vagy minden hívő léleknek, te mondotad: *Jövetek én hozzám és nyugodalmat találtok a' ti lelkeiteknek: E világban nyomorúságtok vagyon, én bennem békeségtek vagyon.* Oh melly sokszor kerestem én nyugodalmat e' világban és e' világiakban; de azt nem találtam-meg, mert a' halhatatlan lélek nem elégíttethetik-meg, sem nem tsendesíttethetik-meg, sem meg-nem nyugtatathatik egyébben, hanem a' halhatatlan dolgokban; tudnillik te benned és te veled: Oh halhatatlan Isten! a' holott te nem vagy, nintsen ott a' léleknek semmi nyugodalma; mert mindeni ideig való fíet az enyézetre, és mint a' köntös megkopik, és a' föld mint a' ruha meg-avúl, és te változhatatlan Isten elváltoztatod őket. Hogy találhatna tehát az én halhatatlan lelkem e' halandó, változandó, s mulandó dolgokban nyugodalmat? Mert valamiképen te édes Istenem, más egyéb teremtetett állatban megnyúgodni nem akarék, hanem az emberben (mert minnekutánna az embert teremted, megnyugodtál a' te munkáidtól) úgy nem nyughatik-meg az embernek lelke semmi teremtetett állatban, hanem egyedül te benned. Oh Isten, az én lelkem nem elégítet-

tethetik-meg, hanem te benned Isten, a' ki vagy minden jó. Annakokáért éhezik és éomjúhozik az én lelkem te hozzád, és addig nyugodalmat sem megelégitetést nem talál, hanemha te övé léfesz: Annakokáért te én Uram Jésus Christus, jól mondotad: *A' ki somjúhozik, jöjjön én hozzám.* Te vagy az én lelkemnek eredeti, azért sohol-is meg-nem nyughatik, hanem te benned, hivjad azért az én lelkemet és ezt monddad néki: *Jövel én galambom, a' közikláknak hasádekiban.* A' te febeid azok, én Uram Jésus, idvességek köziklája, mellyekben az én lelkem megnyúgzik: Mivel még a' te Apostolod-is a' Tamás addig nem nyughaték-meg, míg nem újjait a' te febeidbe tévé: azok a' te idvességes forrásid, a' mi békeségünk forrása, a' mi ézeretünknek forrása. Oh én Uram Jésus, melly nagy a' te ézereteted, melly tiszta, minden álnokság nélkül, melly tökéletes, melly motsok nélkül való, melly magas, melly mély és melly igen által járja a' éliveket! Oh nyugtasd-meg az én lelkemet a' te ézivedben, mellyben semmi álnokság nintsen sem tsalárdtság, a' holott megnyugozik tsendesen, félelem nélkül és bárran. Oh nyugtasd-meg minden én érzékenységeimet

met te benned, hogy halljam a' te barátságos beszédedet én magamból: Oh leg-főbb barátság, az én felleim nézze nek te rád: oh leg-nagyobb észség; az én füleim téged hallgassanak: oh leg-nagyobb szerelmetesség, az én szám tégedet költöljön-meg: oh leg-nagyobb édes-ség, te belöled vegyem-el az örök életnek nemes illatját: oh Paradisomnak nemes virága, az én karjaim szerelmesen öleljek-bé tégedet: oh szerelmesb völegény, az én szívem te benned tapsoljon: oh én örömem, az én akaratom egyedül csak tégedet kívánjon: oh én szívemnek egyetlen-egy kívánsága, az én értelmem egyedül csak tégedet ésmérjen-meg: oh örök böltsesség, minden én indulatim és kívánságim egyedül te benned nyugodjanak-meg: oh Jézus én szerelmem, én béke-ségem én vigaságom!

Végý-ki az én szívemből mindent te magad kívül. Te vagy az én gazdagságom az én fegénységemben; te vagy tisztességem az én megútáltatásomban; te vagy ditséretem és hirem minden engem gyalázók ellen; te vagy erősségem erőtelen-fegemben; te vagy életem az én halálomban. Oh, hogy ne nyugodnám én meg te benned, mert te énnékem mindenem

vagy

vagy; te vagy az én igazságom büneim ellen; az én böltségem bolondságom ellen; az én Megváltóm kárhoztatásom ellen; az én megfenteltetésem minden tisztátalanságim ellen. Jövel én hozzám és tsendesítsd-meg szívemet, vagy innepelj fombatot én bennem; hallasd én velem, a' mit bennem szól, éreztessd-meg velem, hogy én bennem lakozzál. Oh én szerelmem, mely igen megvigasztal engem, meg-nyugoztat, megörvendettet és megvilágosít: oh én örömem, oh én megújítóm, oh én vigaságom, oh én világom: Engedd-meg nekem, hogy az én szívemet egészen tenéked adjam, mivel te-is szívedet egészen énnékem adtad; engedd-meg nekem, hogy én magamból kimehessek, hogy te én hozzám jöhess, turesítsd-meg szívemet a' világtól, hogy te engemet mennyei ajándékokkal betölts. Oh én szívemnek nyugodalma Jézus Christus, az én szívemnek szent fombatja, vigy-bé engemet az örök idvességnek nyugodal-mába, holott az öröm bé-telljesedett, és a' kedvesség a' te jobboldon áll örökké, Ámen.

XVII.

A' mi lelkeinknek megelégtetésé-
ért, az Isten becéde és Sacramen-
toma által.

OH én Szerelmesb Atyám, én Uram és én Istenem, az én főbb vigasságom és örömöm, én életem és lelkemnek megújulása: Én panaszlok és megvallom tenéked, hogy én bennem soha olly nagy lelki éhség és szomjúság nem volt, a' mellynek kellett volna lenni, jóllehet te az én lelkemnek megelégtetését, olly gazdagon és bő mértékben ajánlottad: Oh melly nagy a' te kegyelmed, melly édes a' te Szerelmed, melly kedves gyönyörűséged, melly igen megvigasztal a' te könyörületességed. Oh én Uram Jézus Christus, melly gazdag a' te Éived Szeretettel, melly drága a' te megváltásod, melly barátságosok a' te becédid; melly nyájasok a' te ajakid, melly idvességesek a' te febeid? Oh Sz. Lélek Isten, melly bő adakozó vagy a' te ajándékidban, melly gazdag vigasztalásodban, melly elfogyhatatlan a' te jóságod? Ezekhez pedig énnékem semmi valóságos éhségem és szomjúságom nem volt. Oh Uram botsádd-meg énnékem ez én istentelen-

lenfégemet, megútálásomat és bátorságomat, és ne vedd-el tölem a' te Szent becédedet, és lelkemnek vigasztalását az én háládatlanságomért és megútálásomért.

Indíts inkább én bennem belső Éives Szent éhséget és szomjúságot te hozzád és a' te becédedhez, hogy én legeltessem magamat a' te eszméreteddel, gyönyörködtetsem Szerelmedbő, vigasztalásoddal megéleztessém, emlékezetteddel megerősítsem a' te kedvességgeddel megörvendtetsem, megfogjalak tégedet lelkemmel, megtsókoljalak hitemmel, te bened örvendjek Éivemben, énekeljek lelkemben. Oh én Uram Jézus Christus, te vagy amaz igaz mennyei kenyér, melly minden gyönyörűséget adhat, te táplálk minden lelket az ő kívánsága Szerint. A' mint mi kívánunk, ollyan vagy te, és úgy tetfel.

Annakokáért kérlek tégedet, könnyebbitsd-meg lelkemet az ő terhétől mindenkoron; ha beteg, légy az én Szegény lelkemnek orvoslója és orvossága; ha szomorú, légy az ő öröme; ha erőtelen, légy az ő ereje; ha megfélemltet, légy néki bátorítója; ha elhagyatott, légy gyámola; ha vádolja ötet a' gonosz ellenlég, légy önékie prókátora; ha megfomorit-

tották ötöt a' bűnök, légy nékie igazsága; ha az Istennek haragját érzi, légy öneki kegyelemnek féki, és úgy legeltessed őtet, mint jó páfzor a' te bezeded által; ha erőtelen a' könyörgésben, légy önékie fő Papja és könyörögj ő érette; ha a' fétben és a' halálban vagy, légy nékie világossága és élete; ha megátkoztatik, légy megáldója; ha üldöztetik, légy nékie óltalma, Immanuele és győzedelme.

Oh én hűféges idvefűsem, ne fogd meg az én lelkemtől a' mennyei vigasztalást, hadd édesítse meg a' te jó bezededet, a' következő világnak crejét, az örök életnek erejét, a' te jóságodnak kedveségét, mert jobb a' te jó-vóltod az életnél.

Légyen öröme és nyeresége az én Fivemnek, midőn tégedet örvendező fájjal ditsérlek, az én lelkemnek légyen édesb a' te bezeded a' méznél, és lépes méznél, és engedd meg, hogy az által öröme légyen és megvigasztaltassék, még az ő utolsó bútsújában-is, hogy örömmel és vigassággal mennyen-bé az örök életbe, a' mi Urunk Jésus Christus által, Amen.

XVIII.

Az Isten Házának Tanítóiert.

OH én Uram Jésus Christus, a' te házadnak örökké való fő Papja és fő

zol-

Éolgája, te a' magosságba felmentél; és némellyeket, a' te Éolgáid között Apoſtolokká töttél, némellyeket Prófétaikká, némellyeket Páfzorokká és Tanítókká, hogy azok által a' te lelki tested felépítessek, míg mindnyájan felvitettetünk azon egy hitre és eſmére: Én panaflok és megvallom te előtted, hogy e' te nagy jó-teményedet és ajándéodat mind eddig igazán meg-nem eſmérttem, azokat, kiket küldöttél nem tartottam te Szolgáidnak és Gondviſelőinek a' te házadnak titkainak, nem-is ſzerettem őket az ő hivaralokért jobban, és meg-nem gondoltam, a' mit mondtál: *A' ki titeket hallgat, az hallgat engemet-is; a' ki titeket megútál, az útál meg engemet-is.* Borsásd meg énnékem ezt az én bűnömöt és ne ſzámláld meg. Fordítsad-el rólam azt a' büntetést, mellyel megfenyegetted azokat, kik a' te Szolgáidat tsúfolják: Én pedig tenéked hálát adok Fivemből a' te követidnek elküldtetéseikért, kik a' te idvezitéseidet viſgálják, jót prédikálnak, bekeſséget tanítanak: Es kérlek tégedet, tölts-bé a' te házadnak minden hű Éolgáin és tanítóin a' te ígéretedet, midőn azt mondosz: *Az én bekeſémet adom a' te fűdaba, és rejtésd-el magadat az én fűnyaimnak árnyékában*

ban, hogy én az egeket bé-plántáljam, és a' földet megerősítem. Plántáld-bé a' te lelki egeidet óh Érelnes Atya igaz hívő és világoskodó tsillagokkal, és e' földet igazságnak plántáival ékesítsd-meg. Ruházd-fel a' te házádnak Tanítóit sok áldásokkal, hogy ők győzedelmet nyerjenek, a' bűn, halál, ördög, pokol és e' világ ellen való győzelem után, hogy minden-lássá az igaz Istent Sionban lenni. Engedd azt-is, hogy a' mi Tanítóinknak engedelmeskedhessünk, és őket kövessük, úgymint kik a' mi lelkeinkért vigyáznak, és azokért fámot kell nékiek adni, hogy ők az ő hivataljokat örömmel tselekedjék, és nem foházkodással, mert az nem jónkra vagyon minékünk. Engedd önégiek-is, hogy hivataljokat örömeft tselekedjék, és a' nyáját legeltessék, nem kéntelenítettve, hanem jó kedvel, nem gyalázatos nyereségért, hanem jó Éivel: hogy mind ketten mi és ők, a' betsületnek rothadhatatlan koronáját elvegyük, mikoron te fő Páftorunk megjelelnel. Adjad Éerető Atya, a' te menyítő-köveidnek nagy zúgással való erejét az Évangéliom hirdetőinek, hogy az ő Éavokat felemeljék, mint a' trombita, és ne kedvezzenek, hanem minket és a' mi törvény-

vénnyetelenségünket vizsgálják, és hogy hatalmasok legyenek azoknak büntetések-re, és erősek vigasztalásokra; segéld-meg őket, az eltévelyedett juhoknak felkeresésekre, a' sebeseknek gyógyításokra, a' gyengéknek kötözésekre, és a' kevély kövéreknek epeztésekre. Segítsd-meg őket, hogy ők tüzes nyelvekkel beálljenek, hogy az által a' Éivet által-járják; hogy a' mi Éiveink te hozzád térjenek, és e' világtól a' Éemnek gyönyörűségétől, testnek kívánságitól és a' kevély élettől elfordíttassanak; hogy az ő pénitentiára indító prédikállások által mi bennünk idvéfséges Éomorúság indíttassék, melly az idvéfségre jó bánatot munkálódjék, mellyet senki meg-nem bán. Nyisd-meg Éiveinket, mint Lidiának, hogy mi halljuk és értsük azt, a' mit ők a' te nevedben nékünk prédikálnak, a' beÉéd által hathatósan lenni: adjad minékünk Sz. Lelkedet, ki minket tanítson és az igazságra vezéreljen. Te magad taníts bennünket belsőképen, és világosítsd-meg a' mi értelmünket. Vigasztalj belsőképen Éiveinkben, mert ha te belsőképen nem tanítáÉ, haÉontalan minden külső tanítás: Annakokáért midőn Pál plántál; Apolló öntöz, adjad te a' te áldásodat arra.

Távoztasd és verd Ééllyel a' gonosz el-
lenfeget, hogy ő haÉontalan magot a' tiÉ-
ta búza közzé ne vessen, serkents-fel
minket, hogy ne aludgyunk és bátrak ne
légyünk: Szentséges Atya, Éentelj-meg
minket a' te igaságodban, a' te beÉéded
igaság, a' te beÉéded az egyenes tanító,
és a' te háznak ékessége Éentség örök-
ké: Adjad minékünk, hogy a' te beÉé-
dednek mennyei kenyerét a' mi lelkeink-
nek edényibe Éedjük, hogy mi megelé-
gíttessünk és megbóldogíttassunk örökké,
Amen.

XIX.

*A hamis Tanítók ellen való Imádság,
és a' tiÉa tanításért.*

OH Éent, igaz mondó, igaz ítéletű,
Éerelmes Istenem és Atyám! melly
igen nagy drága kints a' te beÉéded, a'
mi útainkban világosság, a' mi lábainknak
ölvényin lámpás, mellyen kívül tsak hi-
jába-való tévelység, vakság és ÉetÉtség va-
gyon, a' minémüt a' Sidók, Törökök, Po-
gányok és minden Eretnekek között lá-
tunk. Oh Éentséges Atya! Éentelj-meg
minket a' te igaságodban, a' te beÉéded
igaság. Oh én Uram JÉsus Christus, te
vagy az út, az igaság és az Éélet; fordí-
tsad y-

tsad-el a' mi Éiveinket a' hijába-való tu-
dománytól, és nyugtass-meg minket a'
te ölvényiden. Oh Sz. Lélek Isten! te
igaságnak lelke, és hűféges bizonyosága a'
JÉsus Christusnak, ki a' Prófétáknak és
Apostoloknak Éájok által Éólottál, mert
femmi prófétálás nem lett az emberek a-
karátjából, a' Próféták Éájok által, hanem
a' Szentek Éólottanak a, te lelkedtől in-
gattatván. Oh adjad kegyelmedet, hogy
a' Próféták erős tanúbizonyságit, tisztán,
hiba nélkül, meg-hamisítás nélkül meg-
tartsuk, a' miképen az isteni fugállás által
a' É. Próféták és Apostolok által megjelen-
tetett, hogy mi arra figyelmezzünk, mint
világosságra, melly a' ÉetÉben tündöklök,
míg a' nap megjelenik, és a' hajnal tsillag
a' mi Éiveinkben feltÉlik: mert a' mi-
koron a' te beÉéded nyilván valóvá tÉte-
tik, akkoron örül a' lélek, és az együgyü-
ket okosokká tÉÉi. Adjad annakokáért mi-
nÉktünk, hogy az Írásokat visgáljuk, melly
a' mi Urunk JÉsus Christusról tanúbizon-
ságot tÉÉen, mert a' mi örök Ééletünk ab-
ban vagyon. Oh Atya Isten! egyedül
való örök kútfeje a' mi idvésségünknek:
Oh Fiú Isten, mi egyedül való böltsesé-
günk, világunk, Tanítónk és Doktorunk,
ki felöl az Atya az Égből azt mondotta:
D

Ez amaz én ferelmes Fiam, a' kiből én megnyugodtam, ötet hallgassátok. Oh Sz. Lélek Isten, a' ki minket minden igazságra vezérel, óltalmaz-meg minket a' hamis Tanítóktól és Eretnekektől, kik a' te Atyádtól bennünket el-idegenítenek: mert a' mi a' te befededtől el-idegenít, az el-hitet, és hamis az, és tsalárd, és a' hamis tanítás megtsalja és megöli a' lelket, a' miképen a' tsalárd kigyó a' te befededtől a' mi Atyáinkat elidegehíté, és megölte lélekben és testben: Az Istennek befedé pedig tizta, mint a' tserép tégelyben hártya megereztett eziüst. Adjad nekünk ferelmes mennyei Atyánk az értelemnek lelkét, hogy a' lelkeket próbálhassuk-meg, ha Istentől vannak-e, és a' léleknek igaz pástorit a' te szavaidból tanulhassuk-ki, és azokat, kik a' te befededet nem igazán hirdetik, tudjuk megkülömböztetni, kerülni és eltávoztatni. Távoztasd-el és széled-el őket oh te fő Pásztor Jézus Christus, hogy ők minket, mint ragadozó farkasok, meg-ne szaggassanak, a' juhokat el-ne szélezzék, a' te szöveget el-ne pusztítsák, és mi tőlünk, a' te igaz, állhatatos, élő, örök vigasztalásodnak élő-gerezdét el-ne prédálják. Mert egyedül a' te befeded vigasztalja a' lelket, a' ké-

a' kétségbe-való eséstől meg-fabadítja: De tsak egy hamis tudományban fintsen vigasztalás sem pedig élet, melyre bizhatná magát a' szegény lélek halála óráján: mert Basiliskus tojását költik-ki, és pókhálót főnek, ha ki annak tojásában ezik, meg-kell annak halni, ha megtapodja, viperák jönnek-ki belőle.

De a' te befeded igaz tudomány, a' te házadnak ékessége szentség örökké. Te nálad vagyon az élő kútforrás, és a' te világodnál látunk világosságot. Annakokáért a' te békéséges-türesednek befédit tartsd-meg nálunk, hogy mi-is a' szorongatások és próbák ellen megtartattassunk, melyek e' földnek kerektségén léznek. Ne engedd, hogy a' te befededet elveszünk, hogy te-is minket vízontag el-ne vess. Adjad, hogy a' te nevedről bizonyosságot tegyünk az emberek előtt, hogy te-is bizonyosságot tégy mi rólunk a' szent Angyalok előtt. Verd félyvel és tartóztatd-meg a' gonosz ellenfelet, és adj minékünk vigyázó fívet, hogy ő semmiképen ne vethessen konykolyt a' búza közé. Tegyed tsúfsággá mind azokat, kik a' te befedednek ellene mondanak, és a' bizonyosságokat, kik te ellened tézik magokat: Némúljanak-meg a' hamis szájak,

mellyek a' te beféded ellen Éólanak kevélyen, hamisan és tsúfságból. Légyenek olyak, mint polyva a' Éél ellen, és az Urnak Angyala hánnya Ééllyel őket. Az ő útok légyen fetétség és síkamló, és az Urnak Angyala kergesse-el őket: Mert az ő tudományok vezedelmes és hazugság, ők nem-is mutatják, hogy jót tselekednének: Oh Isten óltalmaz-meg minket ettől a' nemzettől örökké, mert minden bé-töltött ottistentelenséggel, a' holott az ilyen emberek uralkodnak az emberek között: mert az ő tudományok tsak bűn, és megmaradnak kevélyiségekben, és tsak átkot prédikálnak és viÉÉa-vonást, mindent semminek tartanak és arról beÉÉllnek, kiáltnak, káromkodnak nagyon, a' mit beÉÉllnek, az egekből kell annak mondattatni; a' mit Éólnak, annak valóságnak kell lenni e' földön; annakokáért fel-fuvalkodott az ő posájok, és feregenként mennek ő hozzájuk, mint a' viz. Annakokáért te Izraelnek PáÉÉtorá halld-meg, jelenjél-meg, ki ülé a' Kérubimokon; serkenj-fel a' te erőddel, világosítsd a' te ortzádat rajtunk, úgy tartattatunk-meg. Te magad építetted e' Éólot, és annak gyeÉÉjét mind a' tengerig ki-terjeÉÉtetted, ne engedjed annak

gye-

gyeÉÉjét el-rontattatni, hogy abban mindent el-ne Éaggassanak, kik azon elmennek; ne engedjed azt a' vad kanoknak ki-túrni, és a' vadaknak elrontani. Oh ZÉbaoth Isten fordúlj hozzánk ísmétlen; nézz alá az égből és látogasd-meg a' Éólot, és tartsd-meg annak kerítését, mellyet a' te jobb kezéd épített, és tennen magadnak el-választottad. Nézd-meg és lássad, hogy az égetésnek és puÉÉításnak vége légyen, a' te kezéd óltalmazza-meg a' te igazságodnak népit, és az embereket, kiket tennen magadnak állhatatoson el-választottál, úgy nem távozunk mi el te tőled, Éltess minket, és úgy híjjuk legítésül a' te nevedet, óh ZÉbaoth Isten, világosítsd a' te ortzádat rajtunk, és megtartattatunk, Ám.

XX.

A' nagyobbaknak és kisebbeknek engedelmességért való Imádság.

OH Uram JÉsus Christus, a' te Atyádnak engedelmes Fia, ki a' te menyeyi Atyádnak engedelmes vóltál mind halálig, még a' keresztnek haláláig, és néki a' te akaratodát egészen megáldoztad, ötöt tökéletesen Éerettet, Éívesen hit-tel önÉÉki, fiúi képen féltél tőle, és minÉÉ-

D 3

künk

künk engedelmességnek példáját hagyta: En meg-panaszlom és vallom tenéked az én élvénem engedetlenségét, akaratomnak zúgolódását, az Isten én mennyei Atyám ellé, és mind azok ellen, kiket én előmbé töttél, és kérlek légy kegyelmes énneké, a' te tökéletes engedelmisségedért, mely által a' te Mennyei Atyád megengesztelted, és az egész törvényt én éretté bétöltötted, engedetlenségemnek orvoslására és elfedezésére, és annak a' büntetésnek elfordítására, melyet kimondottál: *Nem léken jól dolgok az engedetlenségnek, és ők hozzák életűket e földön nem léfnek.* En pedig régedet kérlek, adj énnekem olly engedelmes Évet, hogy minden dolgaiban a' te Ézent akaratodat, nem az én magam akaratját, tökéletesen végbe vinnem Évesen kívánjam. A' te becéded az Ént Évangéliom, és minden te Ént parantsolatid kívánsága Érint éljek, hogy én tenéked még a' kecskék és Évenvedések alatt-is engedelmes légyek, a' te akaratod ellen ne zúgolódjam, és hogy kedvesebb légyen a' te becéded nekem minden ideig valóknál, még az én életemnél és testemnél-is. Engedd énnékem azt-is, hogy azokat, kik én előmbé tétetnek, te rendelésednek tar-

tsam,

tsam, melyet jó gondviselésedből rendeltél, hogy azok alatt éljünk és légyünk; hogy bennünket azok által igazgathass. Adjad, hogy őket, mint a' te föléges Méltóságodnak Szolgáit, Ézeressem és Évesen bétöljem, becédimben és tselekedetemben meg-ne bántsam, és mind ezeket a' te akaratodért tselekedjem, hogy önékiek fogyatkozásokat-is ne tulajdonítsam, azokat elfedezzem és mentegessam; és hogy én, az ő büntetéseket és intéseket, melyet ők hivatalok Érint atyai indulatból tselekeznék, jó Ével elfenvedjem és békességes-tűréssel felvegyem, hogy az én akaratomat, sententiámat, önékiek alázatosan alájok botsássam, tanácsokat meg-ne vessem, az ő nálok lévő ajándékot ne ótsároljam; hanem mindeneket akaratod Érint, engedelmisségben és Éelidségben híven és együgyűképen, alázatosságban és örömmel végbe vigyek, melyek a' te nevednek ditséretire, tisztességére, ditsőségére és felebarátomnak háznára Éolgnak, és hogy én-is mindeneket igaz állhatatos hitben, igaz isteni félelemben tselekedjek, hogy valamiképen emberektől való félelemből, vagy jó kedvekből semmit-is akaratod és a' te hozzád való engedelmisségem ellen ne

tselekedjem; hanem tenéked inkább, mint sem az embereknek, engedelmesnek lenni tanúljak, e' felett, a' miképen te Mennyei Szent Atyádat engedelmességed által megtisztelted és ditsőítetted, úgy én-is a' te bezzéded szerint, engedelmességem által minden dolgaimban, tégedet az Atyával és a' Szent Lélekkel együtt, ditsérjelek, bétűljelek és ditsőitselek örökké, Ámen.

XXI.

A' Szüléknek gyermekekért való
Imádságok.

OH hűséges Szerelmes Szent Isten és Atya, minden teremtetett állatok teremtoje és megtartója / Én hálát adok tenéked tiszta szívöl az én magzatimért, melyeket áldásod által énnékem adtál. És kérek zivesen tégedet, mivel te magad mondottad: Adé mind azoknak Sz. Lelket, kik tégedet azért kérnek, ajándékozzad-meg az én szegény gyermekimet-is Sz. Lelkessel, mely ő benne az igaz isteni félelmet felgerjezzé, mely a' böltseségnek kezdeti, és igaz okosság; a' ki a' szerint tselekezzik, annak ditséreti mind örökké megmarad; boldogítsad őket a' te igaz esmíretereddél-is, óltalmazd-meg őket

ket minden bálvány imádstól, hamis tudománytól; neveld-fel őket az igaz idvezítő hitben és minden isteni félelemben, és abban mind végig maraÉad-meg. Adj nékiek hívö, engedelmes és alázatos zívét, igaz böltseséget és értelmet-is, hogy öök nevekedjenek, és az Isten's emberek előtt való kedvességbe nagyokká legyenek: plántáld-bé az ő zívökbe a' te isteni bezzédednek szerint, hogy öök könyörgésben és isteni Éolgalatban buzgók legyenek, az Isten Éolgaínak bétűleteknek megadóí, és minden emberekkel való tárfalkodásban igazak, magok viselésekben zémérmetesek, erköltsökben megzabolázatatottak, bezzédekben igaz mondók, tselekedetekben hívek, hivatalokban Éorgalmatosok, az ő hivataloknak és tiszteknek végbe-vitelében Éerentsések, a' dolgokban okosok, tökéletesek, minden emberekhez emberfégesek és jó kedvűek. Óltalmazd-meg őket e' világnak minden gonofságától, hogy öök el-ne hitetteszenek a' gonöf tsalárdtságtól: Ne botsásd őket az ő magok kívánságokra, hogy az ő Élteket önnön magok meg-ne rövidítsék, másokat-is meg-ne sértsenek: Légy óltalmok minden vezédelmekben, hogy hirtelen el-ne vezézenek. Ne engedj énnékem

nékem gyalázatot és betstelenséget, hanem örömet és betsületet ő benne érnem, hogy ő általok-is a' te országod öregbüljön, és a' hívőknek fiamok nagyfélégyen, hogy ők-is az egekben a' te általodat körül ülhessék, mint megannyi mennyei olaj ágak, és tégedet minden válaftottakkal együtt ditsérjenek, magasztaljanak és tiszteljenek, a' mi Urunk Jézus Christus által, Amen.

XXII.

Az engedelmes Gyermekeknek Szülőkért való Imádságok.

OH Kegyelmes könyörülő Isten, Szerelmes Atya! ki vagy minden atyák felett való Atya, kinek fiainak hivattatnak mindenek az égben és e' föld felett: Hálát adok tenéked Zívesen, hogy énnékem kerefityén Szülőket Apát és Anyát adtál, és őket mind eddig jó egészséggben és jó állapotban megtartottad, tenéked légyen ditséret, disőség, tisztesség és hálá ezekért a' te nagy jótéteményidért. Kérlek tégedet, botsásd-meg nékem kegyelmedből az én engedetlenfégiemet, mellyel Szerelmes Szülőim ellen gyakorta vétkeztem; és fordítsad-el rólam azt a' büntetést, mellyel az ötödik parantsolatban fe-

nye-

nyezetőzöl: Énnékem pedig adj ő hozzájuk való engedelmes és háládó Zívet, hogy őket betsüljem, féljem, Szeressem, engedelmességgemmel és a' te isteni félelmeddel őket megörvendeztessem, hogy őket Isten rendelésének lenni megésmérjem, és az ő atyai jóra intő büntetéseket békességesen felvégyem. Esmértesd-meg velem azt-is, melly nagy fájdalmat Zívenvedett az én anyám éretem, és melly nagy fáradsággal és munkával nevelt-fel engemet: Engedjed nékem ezeket engedelemmel, Szeretettel, alázatossággal, becédemben és tselekedetemben való félelemmel vízzé adnom, hogy én áldást és nem átkot nyerjek, hanem hozzám életet: Légyen az én Zíveim előtt mindenkoron példa az én Uram Jézus Christusom engedelmessége, ki az ő Atyának engedelmes volt, mind a' kerefietnek haláláig. Adjad énnékem az Isák engedelmességét; a' Jákób félelmét; a' József erköltsét; az ifjú Tóbiásnak isteni félelmét, és adjad az én Szerelmes Szülőimnek az Ábrahám hitit; az Isák áldását, a' Jákób oltalmát, a' József boldogságát és a' vén Tóbiásnak könyörületességét. Engedd-meg nékiek, tiszta tsendes életben, békességben és egyességben megvénhed-

D 6

ni:

ni; Könnyebbítsd az ő kerefzteket, és segítsd - meg őket annak hordozásában: halldd-meg az ő könyörgéseket, és áld meg az ő táplálásokra való javokat: Oltalmazd-meg őket a' testnek és a' léleknek minden gonoszaitól, és midőn az ő idejek eltelik, alusszad-el őket tsendesen és békefességgel, és vedd hozzád őket amaz örök házában, a' mi Urunk Jéfus Christus által, Amen.

XXIII.

Kerefityén Házások Imádsága.

Könyörülő kegyelmes Isten, Szerelmes édes Atyám! Te kötöttél minket egybe a' te kegyelmes akaratod és isteni rendelésedből a' fent házassággal, hogy mi a' te rendelésed szerint élünk abban; annakokáért vigasztaljuk minnen magunkat a' te áldással, midőn azt monnod: *A' ki jó feleséget talál, az nagy jót talál, és áldást véken Istentől.* Oh Szerelmes Isten engedd-meg minékünk, hogy a' te isteni félelmedben együtt éljünk: mert jól van annak dolga, a' ki az Urat féli, és az ő parantsolatiban nagy gyönyörűsége van, annak az ő magva e' földön hatalmas lézen; a' jámboroknak nemzetségek megáldattatik. Adjad minékünk min-

mindenekfelett a' te becédednek Szerelmét, annak örömmel való hallgatását és tanúlását, hogy mi olyak lehessünk, mint a' víz mellé plántáltatott élő fa, mely az ő idejében gyümölcstét meghozza, és az ő levelei el-nem hullnak, és a' mit ő végez, az négyen jól véghez. Engedd minékünk azt-is, hogy békefességben és kegyességben éljünk, hogy mi ama' Éép három dolgok közül egyiket, mely Istennek és embereknek tetszik, mi bennünk találjuk és megtarthassuk; mert az Ur-is arra ígért áldást és életet, most és örökké. Engedd-meg minékünk a' mi házasságunkban a' fenyítéket és tisztességet Szeretnünk, és hogy az ellen ne tusakodjunk, hogy a' mi házunkban a' betsület lakozzék, és minékünk tisztességes nevünk lehessen. Adjad kegyelmedet, hogy a' mi gyermekink félelmedben és az isteni tisztetire való fenyítékben neveltessenek-fel, hogy te az ő Éajok által ditséretedet kiterjezzed. Adjönékiek engedelmes fivert, hogy önékiek dolgok jól légyen és hozzáfű életük e' földön. Add-meg minékünk a' mi mindennapi kenyerünket-is, és áld meg a' mi táplálásunkra való javainkat: Kerítsd-bé a' mi házunkat és javainkat, mint a' fent Jákóbnak, hogy a' gonosz ellen-

ellenfég és az ő ezekzei femmirést azon ne tehessenek. Oltalmazd házunkat, tehetségiunket, és jószágunkat tüztől és víztől, tolvajoktól és prédálóktól: mert mind azokat, mellyekkel birunk, te adtad minékünk, annakokáért oltalmazd meg-is azokat hatalmason: mert hogyha te nem építet a' házat, hijába munkálkodnak, a' kik azt építik; ha te Uram nem őrizet a' várost, hijába vigyáznak a' vigyázók; a' te Szerelmesidnek te adtál álmod. Adj minékünk Szerelmes Isten jámbor hü és engedelmes tselédet-is, és oltalmazd minket hitetlén Szolgáktól: mert te rendelél és igazgatél mindeneket, és mindenek-felett való Ur vagy, és megjutalmaztatél minden hüféget és Szeretetet, és minden hitetlenségeket megbünteté: és midőn mi reánk Szerető Isten kerefétyet és nyomorúságot bocsátani akarél, akkor adj minékünk békefétyes-türest, hogy mi magunkat a' te atyai véfétyödnek alázatosan alája vessük, és tselekedjél kegyelmességet mi velünk. A' mi járásunk az Urtól igazgattasféty, és a' te jó kedved a' mi útainkon légyen; ha pedig el-e-ünk, ne vess-el tellyességgel minket, hanem kezeinknél fogva tarts-meg, és ífmet emeljfel, kerefétyünket édesítsd-meg, vigaf-

talj,

talj-meg ífmetlen, és ne hagyj-el minket a' mi Szerfétyünkben: Adjad-meg azt-is, hogy az ideig valót ne Szeressük inkább az örökké-valónál: mert erre a' világra semmit sem hoztunk, semmit-is ebből ki nem vífétyünk, annakokáért ne engedd nekünk a' telhetetlen főfvényiséghez, mint minden gonofnak gyökeréhez ragafétyodunk; hanem a' hit és Szeretet után kívánczunk, és az örök életet megfogjuk, a' mellyre hivattattunk. Áldj-meg és oltalmazd-meg minket Atya Isten, világosítsd-meg orczádat rajtunk, és légy kegyelmes nekünk Fiú Isten, emeld-fel a' te orczádat mi felettünk és adj békefétyet nekünk Sz. Lélek Isten, és a' Szent Háromság örizzemeg a' mi bójövetelünket és kimenetelünket, most és mind örökké, Amen.

XXIV.

Szolgáknak Urokért való Imádságok.

OH Isten, uraknak Ura, királyoknak Királya! ki e' földnek egész ke-rekségén uralkodol: ki minden hatalmasságokat Szerzettél, és a te kedves Apostolod által ezt mondottad: *Nintsen egy hatalmasság-is, hanemha az Uról rendeltetik, és a' ki a' hatalmasságnak ellene*

ellene mond, az az Isten rendelésének áll ellene. Adjad énnékem édes Atya, és taníts-meg engemet arra, hogy én a' hatalmasságot te rendelésednek esmérjem, azt féljem, ézersem és tiszteljem; és adjad kegyelmedet, hogy én és minden alávetettek ö általok igazsággal igazgattassam és ö általok oltalmaztassam, hogy ö közöttök tsendes és háborúság nélkül való életet élhessek, minden isteni félelemben és tisztességben; és mivel édes Atya, a' Királyoknak Éveik a' te kezdedben vannak, és hajtogatód azokat, mint a' vizeknek forrásit, igazgasd annakokáért a' mi Ézerelmes Magisztrátusinkat-is Sz. Lelked által, hogy ök mindenek felett az Isten beűédét Ézeressék, az ö kapujokat tágason megnyissák, és az ö ajtajokat e' világon nagyon, hogy ö hozzájok és az ö földökbe a' ditsőségnék Királlya mennyen-bé, a' Zébaoth Ur, a' ki erős és hatalmas a' győzelemben, hogy ök Dajkái és Táplálól legyenek a' te Ézent kereűtyén Háznak, hogy ök a' te Ézerelmes Fiadat tsókolgassák, hogy meg-ne haragudjék, hogy ök az Úrnak Éolgaljanak félelemben, és örvendezzenek reűketéssel. Adjad nékiek a' te mennyei böltségedet, mely a' te kegyelmednek Ééki előtt

előtt vagy, mert az által uralkodnak a' Királyok, és a' tanáts Urak igazat téűnek: Adjad, hogy a' Éegények kiáltását ök meghallgassák, és az özvegynék árvának ígyét el-ne fordítsák. Az ö gondolatjok légyen fejedelmi és azont megtartsák: Adjad nékiek a' Dávid jó Ézerentséjét, a' Salamon böltségesét, a' Jósue győzedelmét, a' Sámson erejét: Adjad nékik az igazságnak Ézeretetit, minden igazságtalanság ellen állhatatos elmét és erősséget, az ö tanátskozásokban Ézerentsés előmenetelt, hü, értelmes, okos tanátsos férjfiakat, egésés és hozzú életet: Oltalmazd-meg öket a' hizelkedök és fondorkodók ellen, hadakozástól és vér-ontástól oltalmazd-meg öket Ézent Angyalid által: áld-meg ez egész orűágot, és adj békességet a' mi egész határinkban, a' mi Urunk Jéűs Chrístus által, Ámen.

XXV.

A' Magisztrátusok alálok-vettettekért való Imádságok.

OH te hatalmas ez egész földnek fundámentomán uralkodó uraknak Ura, királyoknak Királja! Hálat adok tenéűked Éviesen, hogy engemet ezen a' darab földön és alálok-vettteken Magisztrátussá

tussá tettél: Te vagy leg-hatalmasabb, és vagyon hatalmad az embereknek országokon, és azt adod, a' mikor akarod, és az alá-valókat is arra felemeled: A' te hatalmad örökké-való, és a' te országod nemzetségről nemzetségre megmarad, melly ellen azok, kik e' földön laknak, nem fám-láltathatnak: Ugy tselekezel, a' mint te-néked tetfizik, mind azokkal, kik az égben, mind azokkal, kik e' földön laknak, és senki a' te kezdet meg-nem tartóztatja, sem nem mondhatja: Te mit tselekezel? Mert minden te tselekedeted igazság, és a' te útaid igazak, és a' kevélyt jól megtudod alázni: te téfiz minden országnak határt, Nyarat és Telet te ferezé. Annakokáért te ez egész földnek fundámentomán hatalmason uralkodó, adjad, hogy én magamat te előtted mindenkoron megalázzam, és meg-gondoljam, hogy én-is Isten alatt vagyok. Adj énnékem erős állhatatos hitet és batorságot, a' te mindenhatóságodhoz és könyörületességedhez: Adj énnékem fives feregetet a' te tiszta beszédedhez; tartsmeg engemet és az én reám bizattatott alattam-valókat, a' fent Évangéliomnak igaz idvezítő igazságában: Légyen az én birodalmamnak fundámentoma e' két öz-

lopon

lopon álló, úgy-mint az igaz valláson és igazságon. És hogy ez igaz isteni tisztelet legyen ékessége, czifrája, és leg-drágább gyémántos arany marhája az én birodalmamnak, mellynek engemet eleibe tet-tél: Adjad nekünk az országoknak nemes békefességét: Légy az én hatalmas őtalmazóm éstüzes köfalom, én és az én alattam-valók körül, és a' midőn ez ország rezzket, és a' kik abban laknak, tartsmeg erősen annak özlopot. Adj az én alattam-valóknak engedelmes fívet, énnékem pedig mennyei böltseséget, hogy én őket okoson és böltsen igazgassam, az ártatlanokat megfabadítsam, a' jámborokat őtalmazzam, a' gonofokat megbüntessem, és minden gonofon bozzút álljak, hogy én fenyíték légyek a' gonof ellen; félelme a' hamisaknak; ditséreték és jutalmok a' jóknak. Ismértesd-meg én velem, hogy én őh Isten a' te igazságodnak őrizője és tisztvifelője vagyok, és hogy te én velem vagy az ítéletben, és hogy én az ítéletet nem embereknek, hanem tenéked tézem, és azért senki fémélyét az ítéletben ne nézzem. Adj énnékem kegyelmet, hogy igazat tegyek a' fegénynek vagy árvának, minden fémélye válogatása nélkül, és segítsem a' nyom-

mo-

morúltat és zúlkölködöt az ő igyében, hogy szabadítsam az alá-valókat és zégényeket, és az istentelennek hatalma alól megzabadítsam, hogy e' földnek fundamentoma el-ne essék. Hallasd-meg velem, hogy az Ur bezzél, hogy ő békecséget ígért az ő népének és az ő zentinek, hogy ők bolondságra ne vitetessenek. A' te segítséged legyen közel én hozzám, mert én félek tégedet, hogy az én országomban tisztesség lakozzék, a' hűség és jóság egymást egybe-találják, az igazság és békecség egy-mást tsókolják, a' hűség e' földön nevededjék, és az igazság az égből láttasék, hogy az Ur mi velünk jól tézen, hogy a' mi országunk az ő gyümölcstét megadja, hogy az igazság te előtted megmaradjon és megterhésedjék. Oh hűséges Isten, óltalmaz-meg engemet a' büntől, hogy a' te méltó haragodat fel-ne indítsam, és az én alattam-valókra a' te büntetésedet ne hozsam, a' miképen a' Dávid Király mondja: *En vétkeztem, mit tselkedtekezek az ártatlan bárányok?* Áld-meg pedigen az én birodalmomat, és a' te jóddal megkoronázzad, mert a' te lábaidnak nyoma kövérséggel tsepeg. Adjad énnékem, hogy úgy igazasak, hogy az én birodalmamban lévők én ellem

nem

nem ne foházkodjanak, hanem ők a' te ditséretteddel és ditsőítésseddel bétellyesedheszenek. Áldott legyen az Ur, a' ki egyedül tsudát tézen, és ditsőítettéssék az ő neve örökké, és minden országok tellyesedjenek-bé az ő tisztetivel Ámen. Ámen.

XXVI.

Szülő Azzony imádsága, kit Isten az ő méhének gyümölcstével megáldott.

OH hatalmas, tsudálatos tselekedetű kegyelmes Isten, az égnek, e' földnek és minden állatoknak teremője és megtartója, ki te magad mondottál áldást minden keresztýen Házásokra: *Szapordjatok és gyümölcstőzzetek. Ímé: Istennek ajándéki a' gyermekek, és az Azzonyiállat méhének gyümölcste jutalom.* Én áldalak Uram tégedet, hogy énnékem is az én házasságomban, e' te áldásodban és ajándékosodban részt adtal, és kérlek áld-meg én nálam a' te töled nékem ajándékozottat méhemnek gyümölcstét a' te Sz. Lelkoddal, ajándékozzad-meg és boldogítsad-meg ötöt, a' te szerelmes fiadnak zámokközzé vedd-béötöt, és részeltesd ötöt, a' te szerelmes Fiadnak az én Uram Jépus Christusomnak zentséges fogantatásából, hogy ő az által megzentaltes-

tessék és megtisztassék az eredet szerint való bűnnek, mellyben fogantatott, mérgétől. Oh Szerelmes Atya! én, és az én méhemnek gyümöltse, mind ketten természet szerint haragnak fiai vagyunk; de te Szerető Atyánk légy kegyelmes minékünk, és hintsed-meg az én méhemnek gyümöltset Isóppal, hogy ő fejér legyen, mosd-meg ötet, hogy fejérből legyen a tiszta hónál, erősítsd-meg és tartsd-meg ötet az ő anyyának méhében, mind az örögre, mellyben önéki világosságra kellek születni, midőn ő fogantatnék az ő Anyya méhében, a' te kezeid formálták ötet, valami ő körülötte vagyon, te adtál önéki életet és lélekzetet, a' te gondviselésed óltalmazza-meg azt önála. Engem pedig félelemtől, ijedéstől és a gonosz-lelkektől óltalmaz-meg, kik a' te kezeid munkáját örömeft el-akarnák rontani és veszteni. Adj énnékem egy okos lelkét, és neveljed azt, egészséges hiba nélkül való testben, egész és tökéletes tagokkal, és midőn az ő ideje és órája el-jő, akkoron foríts-bé engemet a' te kegyelmedbe: Adj énnékem erőt és tehetséget a' Fülésre; vidd végbe azt a' te mindenható segedelmeddel, és könnyebbítsd az én fájdalmit, mert a' te munkád,

kád, a' te mindenhatóságodnak tsudálatos tselekedetű ereje, a' te kegyelmességednek és könyörületeségednek egyik munkája. Emlékezzél-meg ama' te Zódról: Te hoztál-ki engemet Anyám méhéből; te reád bízam magamat Anyám méhétől fogva; te vagy az én Istenem, Anyám méhétől fogva; te vóltál az én bátorságom, még mikor az én Anyámnak emlőinél vóltam; te vagy az én Istenem, te látod az embereknek mindű Fülésegeket, és tudod, és te magad mondottad: *Az Afszonyállat mikor fül-fomorkodik, mert el-jött az ő órája.* Oh én Uram e' te Fives, bánkódó és könyörülő Fivedért kérélek, könnyebbítsd énnékem az én Forongattatásimat, mellyeket te eleve el-láttál, és az én Szerelmes méhemnek gyümöltset add-meg a' világosságra, egészséges élő testben, és egészen jól formáltatott tagokkal. Tenéked ajánlom ötet, a' te hatalmas Atyai kezeidbe, a' te kegyelmedbe és könyörületeségedbe, vedd-fel ötet oh én Uram Jésus Christus, a' te Fent karajaidra, hogy te-is az én méhemnek gyümöltset megadjad, a' miképen a' tsetsemöket megáldottad, kiket te hoztád vittének, midőn azt mondottad: *Botsássátok én hozzám a' gyermekeket, és ne tar-*

ne tartóztassátok-meg, mert az ilyeneké a' mennyeknek orfága. Oh te hűséges Idvezítő, imé én-is te hozzád vízem mostan az én méhemnek gyümölsét, tegyed a' te kegyelmednek kezeit ő alája, és a' te Szent Lelkednek újjaival áld-meg ötet, és ajándékozd-meg ötet, mikor e' világra jő, a' űent és idvességes Kereűtség által: űenteld-meg, és újjítsd-meg ötet az örök életre az újja-űületés által, tegyed ötet új teremtet állattá, mosd és tisztítsd-meg ötet a' te véreddel: Engedjed, hogy légyen a' Christus űent Testének egyik tagja, és a' te űent Házadnak, hogy az ő űájában-is a' te ditséreted végbe menyen, és légyen egyik fia és örökösse az örök életnek, és maradjon a' te űentséges keserves űenvedésed és halálad által, és a' te űent neved mi Urunk Jűsus Christusáltal, Ámen.

XXVII.

Özvegy Áffony Imádsága.

OH hűséges, segedelemmel gazdag, gyönyörűséges és kegyelmes Isten! ki tennen magadat az árváknak Attyának, és özvegyek Birájának nevezted: Az árváknak Atyoknak azért, mert önékiek e' földön attyok nintsen, a' ki őket úgy űe-

űeresse, mint ő űerelmes magzatit, a' ki olly űorgalmatosan és hűségesen ő reájok gondot viseljen, mint az ő terméűet űerint való attyok; a' ki az ő testeknek űűikűéges javait megadja, mint egy atya, ki őket feltartja, őket vigafűtálja, nyomorűságokban és betegűségekben őket űánnya, mint az édes atya könyörűl az ő gyermekin. Ezt a' barátságos és kedves atyai tűűtet te magadra vállaltad; annak-okaért én bennem, az én, és minden űegény özvegyek árváiban azt atyaiképen és hűűégesen végbe-vűűed, az én, és minden űegények arváit atyaiképen űereted, gondot viselű reájok, el-tartod, fel-neveled, őket megvigafűtald, és ő rajtok, mint űerelmes könyörűlű Atya könyörűlű. Te nevezted magadat özvegyek Birájának, mivel ők e' hamis világ-tól fokát űenvednek, femmi vigafűtalálók és őltalmok nintsen, és mint egy űegény, vigafűtalás nélkül valók, el-hagyattattak, minden ő attyokfiát rajtok által botsátják. Annakokaért tégedet alázatosan kérlek, mivel te mondtad: Az Ur, a' ki tégedet teremtet, te Urad; ki az e-géű világnak Urának mondattatik; végűbű engemet, mint vigafűtalás nélkül valót, és elhagyattatottat a' te őltalmadba, E és ne

és ne engedd-meg, hogy én rajtam erőszakot és fenvedést tégyen e' világ, hanem engemet és az én Éomorú házamat óltalmazd-meg, és az ijedéstől tartsd-meg a' te Éentséges ígéreteddel: *Te az özvegyet meg-ne bántsd: ök én hozzáim kiáltanak, és én az ő könyörgéseket meghallgatom, és a' te feleségedet özvegygé, a' te gyermekedet árvává tékem.* Légyen a' te beÉéded én környülöttem és az én Éegény árváim körül erős köfal. Indítsad-fel az engedelmes Éiveket, hogy ök meg-gondolják, tiÉta és hiba nélkül való isteni tiÉteletnek lenni, az árvákat az ő nyomorúságokban meglátogatni; az-az, tanátsal, Éegedelemmel és vigáÉtalással meglátogatni, óltalmaz-meg engem édes Atya, a' hazug Éájaktól, a' hamis nyelvektől; adjad énnékem kegyelmedet; hogy ebben az én egyes vóltomban reménÉegemet egyedül te benned vessem, vigáÉtalásom te benned légyen, tégedet igaz hittel és erős bizodalommal megfogjalak. Áldjad-meg az én tárházamat is, és ne engedjed megüresedni, mint a' Saraptabéli özvegy a' Ézonyi-állatnak, a' ki az Illyés Profétát befogadta; és az én olaj korsóimat ne engedd megtiÉtül-ni és megÉáradni, a' miképen a' Éegény

öz-

özvegynek történt, ki az Éliséus Proféta áldása után az ő olaj korsóit mind megtöltötte, és egyedül az Isten beÉéde és áldása által gyermekivel együtt tápláltatott és megtartatott: hogy én megesmérem, hogy te én Atyám, megtartóm, vigáÉtalóm és óltalmazóm vagy, a' mi Urunk Jésus Christus te Éent Fiad által, Amen.

XXVIII.

Kinek-kinek tiÉtiben való hivataljáért, és az isteni igazgatásért.

Szent, könyörülő, egyedül bölts Isten és Atya, ki mindeneket a' te eleve elátásod és böltseséged által rendelÉ és igazgatÉ, és a' te Éolgaúdra kire-kire táltomodat bizod, kik közzül leg-kisebbik én vagyok: Imé én alább-való vagyok mindÉ te könyörületességédnél és hüfégednél, melyet én velem tselekeÉel: mert mi vagyok én, hogy engemet ide hozzÉ és ebbe a' tiÉtbe állíts? Kérlek tégedet aláztoson, botsáÉsad-meg énnékem kegyelmedből, hogy én ebben az én hivatalomban gyakorta hivalkodó vóltam, és mindeneket, nem a' te beÉéded és Éent akaratom Éerint vittem végbe. Oh Uram, fordítsad-el büntetésedet rólam, midőn azt mondod: *Átkozott légyen, a' ki az Ur-*

E 2

nak

nak dolgait hivalkodva tselekedti. Oh Uram én Istenem, légy énnékem kegyelmes, és vezérelj engemet ennekutánna Sz. Lelked által, hogy az én hivatalomnak munkáit és minden én dolgaimat fét beéded érint igazgassam, és abban minden dolgok felett, a' te isteni nevednek tisztességét keresssem, a' te országodnak elő-menetelét, és a' te fent akaratodnak tökéletes végbe-vitelét, és mindenkor ama főről gondolkozzam: *A' ki engem megbetsül, azt én-is megbetsülöm.* Adjad énnékem a' tanátsnak lelkét, a' böltségségnek és értelemnek lelkét, hogy az én tanátskozásimban ne tévelyegjek. Ama nagy Tanátsnak Angyala légye az én tanító Mesterem és Tanáts adóm: mert mellyik ember tudja az Istennek tanátsát, és ki-gondolhatja-meg, mit akar az Isten? mert a' halandó emberek gondolati hijába-valók, és a' mi fándéknink veszedelmesek: Annakokáért küld-el te Sz. Lelkedet a' magosságból, ki engemet a' te fent tetézésedre megtanítson, és az én tselekedetem e' földön jól légyen. Világosítsad-meg te az én értelmemet isteni világod által: mert te világosítod-meg az én lámpásomat, te Uram én Istenem, az én fetétségsémet világossá téved.

Küld-

Küld-el a' te böltségségedet, hogy én velem légyen és én velem munkálódjék; küld-el én előttem Angyalodat, a' ki minden én dolgaimra útát kézfítsen, és minden akadályokat az én útamról elhárítson, a' miképen te ezen-kegyelmedet megmútattad minden hűséges főlgaídnak eleitől fogva; Tégy alkalmatossá-is engemet hivatalomra és munkáimra, melyeket én végbe akarok vinni, mert én te benned bizom, nem vagyok én magamtól alkalmatos tanátsot találni; hanem te adj énnékem tanátsot, mint te ezközdnek és a' te kegyelmed edényének, hogy azzal az ajándékkal, mellyet reám bízál, igazán éljek a te ditsőségedre és az én felebarátom hasznára: És mivel én, sem előit, sem közepit, sem végét nem értem, hogy miképen viseljem az én tisztemet; annakokáért te kezd-el én bennem annak kezdetit, igazgassad a' közepit, és áldjad-meg a' végét, és adj fereentsés elő-menetelt és bődög ki-menetelt, mert mindenek a' te kezidben vannak, vidd végbe annakokáért azt, a' mit jó-eleve vagy az után akarok tselekedni, és a' te kezedet tartsd felettem. Adj áldást és kegyelmet, hogy nékem mindenek jól főlgaljanak, mint Jósefnek és Da-

E 3.

niel-

nielnek. Óltalmaz-meg engem, és tartóztassad-meg a' gonosz ellenségeknek tsalárdságát és álnokságát, hogy engem a' jóban, mellyet tselekednem kell, megne tartóztasson vagy károsítson: te magad tarts-meg őh Izraelnek örözüje, vigyázz és strálsj én felettem, és óltalmaz-meg ki-menésemet és bé-jövetelemet, most és mind örökké, Ámen.

XXIX.

A' Szelídségért való Imádság.

OH Uram Jésus Christus! ki mindenek felett való jó, Szélid, kedves, barátságos, adakozó és Szerelmes Szív vagy: Én megvallom és panaszlom tenéked, hogy én természet Szerint egészen, a' haragra és bosszú-állásra vagyok hajlandó; még tégedet-is, őh bosszú ideig várakozó Szív, és az én felebarátimát gyakorta megbántottam: őh engedd-meg nékem ez én helytelen haragomat, hirtelenséget, bosszú-állásomat és ellenkezésemet, mellyel Szívemet, még testemet és lelkemet-is beferteztettem és megundokítottam, egy Szermind a' Sátánnak és az ő munkáinak helyet és lakást bennem engedtem. Vedd-el rólam azt a' kemény büntetést, mellyel fenyegeté: *Hogy a'*
hara-

haragosok és a' gyilkosok a' pokol tüzére méltók, és az Isten orfágának örökösi nem léfnek. Adjad énnékem őh te Szélid Szív, a' te Szent Szélídségedet, taníts-meg engemet haragomnak és minden gonosza való hajlandóságomnak mególtására, a' békeféliges-türés által való meg-gyözésére. Adjad, hogy a' te beféled bennem hatalmas légyen, és az én Szívemet megtisztítsa, megváltoztassa, midőn azt mondd: *Tanújatosk én tölem, mert én Szélid vagyok.* Ismét: *Bóldogok a' Szélidek, ők e' földnek lakosi léfnek: Bóldogok a' békeféliges Szervök, ők Isten Száinak hivattatnak: Bóldogok a' könyörülő Szírviek, ők Istentől könyörületességet nyernek.* Oh hirtsed-meg Szívemet, a' te Szélídségednek lágyságával, hogy én a' te példáddal mindenekhez lágy légyek: Az én megbántóimat vízfentag meg-ne bántsam, az én üldözöimet vízfentag ne üldözzem, vízfentag ne Szídjam, midőn én Szídalmaztatom; ne fenyegetsem, midőn én Szívenvedek; hanem mind ezeket arra bizzam, a' ki igazat itél, és a' kié az itélet, a' ki azt mondja: *Enyim az itélet, én víkfentag Szívenvedem, azt monja az Ur.* Adjad, hogy én jó tselekedetű, engedelmes Szélídségből az én ellenféligemet megelégitsem étellel, mi-

dön éhezik; megittassam, midőn szomjúzik. Mert úgy tselekezel te velem, óh barátságos, hozzú-tűrő Ur Jésus Christ? Mennyi törvéntelenségemet fordítod nekem jóra? Mennyi bűnömet enged-meg nekem? Elfedezed, meg-gyógyítod, elzenved és hordozod azokat, és azok felett számíthatatlan jók tselekezel velem, és jóvóltoddal, jóságoddal meggyőz engemet, nem szűnöl-meg velem jól tenni, és nem enged-meg az én háladatlanságomnak, gonofságomnak, a' te jóságodtól tégedet elzakarítani. Oh adj énnékem-is olyan barátságos jó szívet, hogy ne engedjem magamat a' gonosztól meg-győzettetni, hanem a' gonost jóval győzzem-meg; adjad, hogy az én felebarátomnak erőtelenségit szélséggel hordozzam, hogy a' káromkodóknak helyt ne adjak, avagy ha valaki engemet megbántott, ne zúdjam, avagy gonost neki ne kívánjak; hanem áldjam azokat, kik engem átkoznak; azokért imádkozzam, kik engem megháborítanak; jóltegyek azokkal, kik engem üldöznek, hogy ekképen az én Mennyei Atyámnak egyik fia légyek, ki az ő napját, mind a' jókon, mind a' gonoszokon félteleni hagyja. Adj énnékem tsendes hall-

hallgató, békefűszeg érető lelki-esméretet és új lelket, hogy semmi bosszút avagy visszavonást szívemben ne tartsak, hogy a' nap az én haragomon fel-ne kellyen; hogy azon ne örüljek, midőn ellenfégenek dolga roszúl legyen, hanem ő véle együtt bánkódjam, és semmi gyűlölséget szívemben magam viselésében, szemelyemben, beszédemben és tselekedetemben ne műtassak; hanem mindenekhez szívemben könyörülő, beszédemben barátságos, magam-viselésében kedves, tselekedetemmel jól tévő légyek, hogy az én könyörgésem meg-ne akadályoztassék, reménységem meg-ne szégyenüljön; isteni tisztetlem megvettetett ne legyen, hogy visszontag az én erőtelenségim másoktól szánakozással hordoztassanak. Oh taníts-meg engemet arra, hogy főkkal nagyobb gyalázatra vagyok méltó: mert én tégedet az én bűneimmel, a' te meg-feszítettetésedben meg-gyaláztatni segítek, tsúfoltatni, és meg-pokdóstetni. Botsásd-meg énnékem az én bűneimet; és zárd-bé az én szívemet a' te szélső szívedben, hogy az én lelkem te benned és a' te szívedben örök nyűgódalmat találjon, Amen.

XXX.

A' Harag ellen való Imádság.

OH én Uram Jézus Christus, Istennek barátságos, hozzú-tűró, szerelmes, felid, engedelmes Báránya! te tudod, és jobban elméred az én megvezett természetemet, mint-sem én magam, miképen légyen az a' kegyetlen oróslántól, ama' régi mérges kigyótól, a' Sától megvezetgettetett és mérgesítettett. Oh hogy-hogy lehet a' mi megromlott Éveinknek ez az indúlatja mások felett olly hirtelen, maga gondolatlan, olly mérges: Mert melly hamar fel-indítatik az ember a' haragra tsak egy kevés párával, avagy Éotskával ez a' heves tüzes indúlat fel-gyújtattatik, annyira, hogy gyakorta egy szempillantásban elfelejtí akar ki, hogy ő ember légyen, hogy halandó légyen: Egy szempillantásban minden Éeretet elóltatik, könyörületesség, Éelidség, engedelmesség, alázatosság, békeséges-tűrés, jóság, barátság, emberfég, mellyekből kellene az igaz keresztény embernek megifimértetni, holottaz emberi természetnek nemessége azokban áll. Oh melly hamar lett az Istennek ékes képből, a' haragnak mérge által a' mérges Sá-

Sátánnak képi, az Istennek segítségé és kegyelme élveztetgetett; a' Sz.Lélek, a' békeségnek lelke megÉomorítottatott, söt ki-vettetett, az Istennek orzága bentünk elbomlott, melly Szent Lélek által való örömben és békeségben áll: Az id-velség, a' nagyobb vezedelemre kitétetett, a' megifimértető ézímere a' keresztén embernek és Christus tagjának élvezett, a' nyavalyás test megbetegítettett, az egészégnek ereje megbomlott, hirtelen halál és minden féle nyavalyák Éarmaztanak, és gyakorta az érzékenységeknek megoÉlattatása miá, és a' testben való éltető lelkeknek, mellyek a' Éivben vannak, képtelen való megháborítottatása miatt éÉtelenfég indítatott, és gyakorta a' gonóÉ ördögnek béÉállása Éereztetett. Oh te barátságos, kegyelmes, hozzú ideig várakozó Isten és Atya: Taníts-meg minket annak meg-gondolására, hogy e' nagy vezedelemnek és meg-gyógyúlhatatlan gonóÉnak okai ne légyünk, a' mi testünket és lelkünket a' harag miá vezedelembe ne ejtsük; adj minékünk olly engedelmességet, hogy a' napot a' mi haragunkon le-ne bótássuk, hogy a' káromkodóknak helyet ne adjunk, hogy a' haragra kéÉedelmesek légyünk, mert az

ember haragja nem azt tselekezi, a' mi Isten előtt igaz volna; annakokáért a' haragosokban semmi böltsesség nem lehet; mert a' harag megkéslelteti a' lelket, és az embernek elméjét, hogy ő nem láthatja és nem gondolkodhatik a' jóról. Ugy vagyonszinten a' kevélyek és magok becsületit kívánó emberek között, mindenkoron a' harag és vezekedés. Oh melly hamar megharagzunk egymásra, és nem vesztünk észbe, melly meggondolatlanul tselekezünk: annyira, hogy minden órában könyörületesség nélkül és kegyelem nélkül zúgunk. Oh melly sokszor állunk bosszút mi magunkért hamisan, gondolatlanul, és tégedet az ítéletre vonunk, és elvesztjük a' bosszú-állást, melly egyedül tégedet illet, annyira, hogy a' te bosszú-állásod vesztettedre válik. Oh melly sokszor vesztettedre válik nekünk valami, melly a' te szent ítéleted és tiszos tanácsod szerint igaz dolog, melly által tetszik a' mi engedelmisségünket akarod próbálni. Oh Uram, te vagy egyedül igaz, és a' te ítéletid igazak, a' te bosszú-állásod helyes; de én hamis vagyok, az én ítéletem gyakorta hamis, az én bosszú-állásom bűnös. Oh Uram Jézus Christus, te igazságnak és

hozzá

hozzá ideig való várakozásnak forrása, minden jóságos tselekedeteknek és engedelmességnek finom mértéke, plántáld-bé én belém a' te szelídségedet és engedelmisségedet, újítsad, és tisztítsad az én szívemet ettől a' fertelmes indúlattól; adj énnékem emberi szívet, és a' kö szívet vedd-el tőlem, adjad, hogy mi a' te példádát követhessük, mikor megbánattatunk, hogy mi vesztettedre ne szidjuk, mikor bennünket szidalmaznak, ne fenyegetőzzünk, mikor mi szenvedünk; hanem te reád bizzuk, mert te megkegyelmezel. Adjad nekünk a' te példád szerint szeretnünk a' mi ellenségeinket, és hogy azokkal jól tegyünk, kik minket kegyelmezel; áldjuk azokat, kik minket átkoznak, azokért könyörögjünk, kik minket megfertetnek, hogy mi fiaii lehessünk a' mi mennyei Atyánknek, ki az ő napját mind a' jókra mind a' gonoszokra felhossa, hogy mi ne engedjük magunkat a' gonosztól meggyőzenni, hanem, hogy a' gonoszt jóval győzzük meg, a' te szent nevednek tisztességéért, Ám.

XXXI.

A' mi ellenségeinkért való imádság.

OH Uram Jézus Christus, te szerelmes, barátságos és engedelmes szív!

E 7

Te

Te parantsoltad minékünk és mondot-
 tad: Szeressétek a' ti ellenségeket, áld-
 játok azokat, kik titeket átkoznak; jól te-
 gyetek azokkal, kik titeket gyűlölnék; i-
 mádkozzatok értetek, kik titeket megse-
 tenek, üldöznék: hogy fiaí legyetek a'
 ti mennyei Atyátnak, ki az ő napját
 felhozza, mind a' jókra mind a' gonofok-
 ra, és esőt ad mind az igazakra, mind
 a' hamisakra. Oh én mennyei Atyám,
 adj énnékem olly éivet, hogy a' te fiad-
 nak találtsam. Adjad nékem a' te Fiad-
 nak az én Uram Jéhus Christusomnak éi-
 vét és gondolatit, hogy én-is ő véle együtt
 könyörülő ézeretből mondhaslám: A-
 tyám bötásád-meg nékiek: Mert ő maga-
 is azokért könyörgött, söt még vérét-is
 érettek kiontotta, kik az ő vérét kiontot-
 ták. Oh én Istenem, öltö ki én belölem
 minden haragot, böfzű-állást és békéte-
 lenféget, hogy minden én ellenséginnek,
 nem-tsak örömet és éivesen megenged-
 jek, őket ne éidjam, semmi gonofét né-
 kiek ne kívánjak; hanem őket áldjam,
 hogy őket ne gyűlöljem, hanem éeres-
 sem, mint te teremtesidet, a' kikért az
 én Uram Jéhus Christus-is meghólt, és az
 ő vérét érettek ki-ontotta. És valamiké-
 pen ő reájok a' te napodat fel-hozod, a'
 képen

képen tselekedjél én velem-is, hogy az
 én ézeretetemnek napja ő rajtok derüljön-
 fel, és az én hozzájok való jóvóltomnak
 esője ő reájok essék. Oh ézerelmes Isten,
 adj nékik igaz pénitentia tartást és meg-
 térést, hogy a' te haragodat és böfzű-
 dat ő magokra ne siettessék, hogy önnön
 magok gyűlölségeken, irigységeken,
 haragokban meg-ne haljanak. Hajtogas-
 sad az ő éi-veket engedelmességre és alá-
 zatosságra. Adj nékiek új éivet, értelmet
 és kedvet, lágyítsad-meg az ő keménysé-
 geket, mert te vagy minden élő lelkek-
 nek Istenek, és minden embereknek éi-
 vek a' te hatalmadban vagyoni. Te jelen-
 tél-meg éjtzakai álmában Lábánnak, a' Já-
 kób ellenségének, és meg-mondád néki:
 Öltalmazd-meg magadat, hogy Jákóbbal
 nem különben hanem barátságoson beféllj.
 Te engeztelted-meg az Élaui haragját,
 hogy az ő ötszéta' Jákóbot barátságoson
 és könyvező fömmel fogadná: Te tsen-
 desített-meg a' Dávid haragját Abigail
 által, hogy ő Nábált meg-ne ölné. Oh
 én Istenem, te felidítéd-meg a' kegyet-
 len oroflánokat, hogy öök Danielt el-ne
 éaggassák, és mondotad: A' farkasok
 a' bárányokkal együtt fognak lakni, tsak
 egy gyermek-is az oroflánokat és a' felid-
 bar-

barmokat együtt bajtogatja, és az egyjü-
gyű az oroklánnak fájába botosátja ke-
zeit. Senki az én fent hegyemen soból-is
el-nem vés, vagy meg-nem sértezik, mert
az egész orokág tellyes léken az Istennek ís-
méretivel, mint ha tengernek vizével bo-
rítatott volna-bé. Erre a' te ígéretdre
kényszerítelek tégedet, térítsd-meg az én
ellenfégimet, hogy ök a' haragot hagyják-
el, hogy az ő magok haragjokban el-ne
veszzenek. Oh én Istenem és Uram, ta-
nítsd-meg őket annak meg-gondolására,
melly irtóztató dolog légyen egy ideig
való haragért a' te örök haragodat hor-
dozni; adjad az ő elméjekre azt-is, hogy
minden ő könyörgések a' haragnak miat-
ta bünné légyen, és hogy az ő meg-bé-
külhetetlenségek más, minden ő áldozat-
jok és isteni szolgálatjok megvettessék,
mint a' Kain áldozatja; Juttasd ezekbe
önékiek, miképen vettetett légyen ama'
könyörületlen szolga az örök adósságnak
tömlöczébe; sőt inkább, hogy azok,
kik haizontalanul haragúznak, gyilkosok
legyenek, kikben az örök élet nem lako-
zik. Oh én Istenem és Uram, mit ha-
nál énnékem az ő ideig és örökké való ká-
rok? az ő haragjok önnön magoknak té-
ben nagyobb kárt, mint sem énnékem,

és az

és az ő tulajdon veszedelmek és romlások;
azoktól óltalmazd kegyelmedből őket.
Én Istenem, a' te bezeded mondja ezt:
A' kinek útai kedvesek az Urnát, annak
ellenségit-is megbékélteti ő vele. Oh bo-
tsásd-meg énnékem az én bűneimet;
tarts-meg engemet a' te isteni félelmed-
ben: mert te egyedül azokban gyönyör-
ködöl, kik tégedet félnek, és ekképen az
én ellenségit-is én velem megbékélnék.
Segélj-meg engemet, hogy őket szeret-
tel és jóvóltommal feljül haladjam, és tü-
zes szent gyűjtsanak az ő fejekre, hogy ő
magok megéfinéjék az ő megtérésre való
szükségeket, és az örök tűznek rézesi ne-
legyenek, attól óltalmazd-meg őket; oh
könyörülő Isten a' mi Urunk Jézus Chri-
stus által, Amen.

XXXII.

Elebarátunkhoz való kereftényi
könyörületességért.

OH te könyörülő, kegyelmes, ho-
szú-tűrő, engedelmes, szerelmes,
Mennyei Atyám! Én meg-panaszlom és
megvallom tenéked; az én szívemben szü-
letett rendeletlenséget és keménységet,
hogy én gyakorta elebarátom ellen, kö-
nyörületlenségemmel, barátságtalansá-
gom-

gommal vékeztem, az ő fegénységén és esetin meg-nem estem, semmi igaz, emberi, kereztén, és atyafiúi szenvedésem ő véle együtt nem volt, ötet az ő nyomorúságában elhagytam, meg-nem látogattam, nem vigasztaltam, nem segítetttem, és akképen az én testemtől elvonattattam, melyet én nem úgy tselekedtem, mint Istennek egyik fia, mert én könyörülő nem voltam, a' mitsodás vagy te én Atyám az egekben, meg-nem gondoltam, a' mit az én Uram Jéhus Christus mond: *Báldogok a' könyörülők, mert ők könyörületességet nyernek.* Ellenben pedig ez után következik: *Báldogtalanok a' könyörületlenek, mert ők semmi könyörületességet nem nyernek.* En meg-nem gondoltam az utolsó ítéletnek ama' sentenciáját: *Mennyetek-el átkozottak az örök Gehennának tűzére: Mert ébező voltam, és ti ennem nem adtatok; mezítelen voltam, és meg-nem ruháztatok.* Oh könyörülő Atya, engedd-meg nekem ez én nehéz bünömet, és ne tulajdonítsd énnekem azokat. Fordítsd-el rólam ama' nehéz és igaz büntetést, és ne tégy énnékem könyörületesség nélkül való ítéletet; hanem vedd-fel a' te Szerelmes Fiadnak a' Jéhus Christusnak könyörülő szívét az én

az én bűneimre, fedezd-el és felejtse-d-el az én kegyetlenségemet, a' te Szerelmes Fiadnak könyörületességéért. Énnékem pedig adj könyörülő szívét, melly bánkodjék felebarátomnak nyavalyáján, és engedd-meg nekem, hogy menten és könnyen indulhassak-meg, a' miképen az én Jéhus Christusomnak nemes lelke egézen együtt szenvedő, melly a' mi nyomorúságinkon siránkozik, és néki fivesen fáj, mert nekünk nintsen olyan fő Papunk, ki együtt nem tudna könyörülni a' mi erőtelenségünkön, azért kellett néki minden dolgokban meg-próbáltatni, a' miképen minékünk. Oh adj kegyelmet nekem, hogy felebarátomnak nyavalyáját könnyebbíteni segítsek és ne nehezítsem-meg, hogy én ötet vigasztaljam az ő nyomorúságában, és mind azokon, kik olyan nyomorú szívűek, könyörüljék, úgy-mint a' jövevényeken, az özvegyeken és árvákon, hogy őket örömet segítsem, és ne csak fájjal, hanem tselekedettel-is és igazsággal Szeressem: A' bűnös megútálja az ő felebarátját, azt mondja a' bölts; *De jól van annak dolga, ki a' fegénnyen könyörül.* Adj nekem olly szívét, oh én édes Atyám! hogy én hasonlóképen, mint te, engedelemmel és fok könyörületességgel és bo-

és botsánattal ítéljek, és semmi hírt ne keressek a' kemény ítélet tételben; hanem azt az alkalmatosság érint jóval elégitsem-meg, mert az irgalmasság ditsekedik az igazság ellen. Oh én Érelmes Istenem, tenéked az irgalmasság tetűik, és nem az áldozat. Oh engedd-meg nékem, hogy könyörületességet érezzek, emberféget, alázatosságot, engedelmeséget, hogy én örömeit megengedjek, a' miképen a' Christus nékem megbotsátott. Ismertesd-meg velem hozzám való nagy könyörületességedet, mert minden te könyörületességednél kisebb vagyok, mellyet te anyám méhétől fogva velem tselekedtél, a' te könyörületességed megelőzött engemet, mikor én a' bűnben hevernék, ő én utánam várakozik, míg én el-jövök, ő megölel engemet, midőn eljövök, ő követ engemet, a' hová én megyek, és végtére felvizen engemet az örök életbe, Amen.

XXXIII.

Felebarátunkhoz *való kereftényi*
emberfégért.

OH te emberféges és kellemetes Ur Jésus Christus, te ébb vagy az embereknek minden fiainál, kedvesek a' te
aja-

ajakid, Érelmetes a' te ábrázatod, betsületre méltó a' te orczád, ékesek a' te magad vífelésid, örömmel tellyesek Émeid, segítéssel gazdagok a' te kezeid, békefége Éretők a' te lábaid, Érető a' te Éived; te kegyelemnek kűtfeje, Istennek áldotta, minden betsülettel és jószágos tselekedettel tellyes, kegyelemmel tellyes, Éretetettel tellyes, te semmiképen víÉÉa-vonó sem hástos nem vóltál az emberek fiaihoz, te nem rontottad el a' megtörődött nád-Éalat, ÉÉ a' fűstőlgo tsepűt el-nem óltottad. Én meg-panaÉlom és valloim tenéked, az én Éivemnek rendeletlenféget és embertelenféget az én felebarátimhoz, melly fokÉor vólt magam vífelése nékik ellenekre; melly-fokÉor ontotta-ki magát az én Éivemnek keferűfége az én Éájam által ő ellenek; melly fokÉor ült ama' mérges basíliskus az én Éemeimben; melly fokÉor monddtam én felebarátomnak *Racha* és boldond irígységből, fokÉor tsűfoltam-meg felebarátomat, és az ő meg-tsűfolására motskos Éókat kerestem, gyalázatosan és tsűfolásképen mūtattam-meg magamat néki; sőt bizonyyal a' halálnak nyilaival és mérges Éegeivel bántottam-meg ötet, és az ő Éívét megfébesítettem. Oh

engedd-meg nékem az én illy nagy bűnemet, és ne tulajdonítsad énnékem. Fordítsad-el rólam a' büntetést, mert én azzal az Istent önnön magát gyaláztam-meg: mert a' ki a' Égényt meg-gyalázza, az annak teremőjét gyalázza-meg, és egyfzersmind azzal a' gonosz lelkeknek Ékásokat követtem, és azoknak gyaláztatokat, kegyetlenégeket és büntetéseket, és bizonyval a' pokol tüzét megérdemltem: Annakókáért légy kegyelmes nékem, és taníts engemet idvésséges erköltsökre és ismérétre, melyek tenéked jól tetzenek. Fénylők-ki az én Émeimből a' te Ént Émeidnek Érelmetességek; az én Éájamból a' te ajakidnak kedvességek; az én ábrázatomból a' te ábrázatodnak barátsága, hogy az én Égény felebarátom az én ábrázatomnak örüljön, az én ajakimmal magát vigasztalja, hogy az én Éájam légyen az életnek idvésséges fája és balsamoma, melly felebarátomnak sebeit meg-gyógyítsa, a' miképen te hasonló barátságot mutat Énnékem a' te beszédedben, melyben engemet megvigasztal É, a' miképen az édes Anya az ő gyermekit megvigasztalja, és minden napon kedves beszéddel és ajakkal mondja énnékem: *Oh melly barátságos vagy*

vagy te azoknak, kik téged keresnek, és azoknak a' lelkeknek, kik téged tudakoznak, te mindenkoron úgy jöf előnkbe, mint barátságos Völegény. Oh tégy engemet-is a' te gyönyörűféges képedhez hasonlóvá és azzal egyeztess-meg, hogy mindenekhez hallkai menyek, mindenekkel tselekedjem Éelidséggel, és mindeneknek éleikbe menyek jóssággal: Jelenjem-meg azok előtt, kik engem kérnek tanás-adással, a' Éomoríttatottak előtt vigasztalással; a' Éütkölködők előtt ségítséggel; a' félelmesek előtt emberséggel; a' jó tselekedetűiek előtt betsület-adással: Hogy senkinek kárt ne tégyek beszédemmel; senkit meg-ne háborítsak Éavaimmal; senkit meg-ne öljek nyelvemmel; senkit meg-ne Éomorítsak ajakimmal; senkinek írtóztató ne légyek magam vífelésével; hanem Éelidséggel hordozzam a' gyengéket, és Éenvedéssel fedezzem-bé az én felebarátomnak vétkeit, meg-gondolván, hogy én-is egy ember vagyok: és hogy én az én felebarátomnak vétkeit megélmérjem, barátságoson megbüntessem; de ne gyűlöljem, hanem együtt Éenvedjek az én felebarátomnak erőtelenségeivel, mindeneket örömmel meg-hall-

hallgassak , és emberséggel megfeleljek.

Óltalmaz-meg engemet hatalmason a' kegyetlen haragtól , hogy az én magamvifélése el-ne titkoltassék , és az irtóztató pokolbéli Sárkányhoz hasonló ne légyen , hanem hogy az én orczám úgy tündököljék , mint egy Angyalnak orczája , fellellemmel és kedvességgel tellyesen , mert az a' leg-főbb czifrázat , a' valóságos szépség , melly sok jóságos tselekedettel felékesítettett , és a' te szép ábrázatod oh én Megváltóm Uram Jésus Christus , az által ékesíts-meg engemet és czifrázz-meg , mind addig , míg a' te Nemes képedben egészen megfrisseltetem , Amen.

XXXIII.

A' Kereftényi állhatatos barátságért.

OH te leg-Érzelmetesebb , leg-hüségesebb , leg-állhatatosabb , leg-igazabb barát Jésus Christus ! Ki te magadat örök atyafiság és barátság által mivelünk egybe-kötötted , és nekünk eljegyezted az igazságban , a' hitben . Oh melly hitetlen e' világ ; melly hamis és hazug e' világnak barátsága ; melly állhatatlanok az embereknek évek , és a' ferentségével megváltoznak ! És mivel-hogy én-is ember vagyok , és az én erőmnek nem hihetek ;

föt

föt még felebarátomnak-is gyakorta hitetlenféget és tsalárdságot mutatam ; annakokáért kérlek tégedet a' kegyelemért , ne fámláld-meg nekem az én állhatatlanságomat , ne fizess nekem a' fondorkodóknak jutalmok ézerint , midön azt mondom : Az Ur útálja a' vér-fopókat és tsalárdokat . Söt inkább adj nekem állhatatos és hüféges éivet , az én ellenféгимhez , hogy őket a' nyomorúságokban és fegénységben el-ne hagyjam , őket ne fegyenlyem , a' miképen te-is magadat az én fegénységemben és nyavalyámban meg-nem fegyenletted . Adj énnékem egy igaz állhatatos barátot , a' ki engemet úgy ferezessen , mint önnön magát : és a' miképen te engem ferezte , én ferezmetesebb és örökké való barátom , a' kivel én úgy beszélhessek , mint én magammal ; föt mint te veled oh hüféges éiv : Melly igen hüféges barátja volt Dávid Jónathánnak Chufainak , hogy-hogy kötetethetnek úgy egybe a' éivek ? Oh ugyyan-is , melly nagy barátság és egyesség vagyon a' Szent Háromságban ? Hogy ferezett az Isten barátságot az emberrel , a' te emberré léted által , oh én Uram Jésus Christus . Adj nekem olyan barátot , oh én Uram Jésus Christus , ki a' te ba-

F

rá-

rátod-is, ki tégedet szeret, ki teveled egy-
 ziv és lélek; kinél a' te indulatod va-
 gyon; ki engem nem csak szájával szeres-
 sen, hanem igazsággal és tselekedettel;
 ki az én nyomorúságomat magára vézi,
 mint magáét. Ki engem nem csak jószá-
 gért, betsületért és házonért szeret, hanem
 szívemnek tellyes indulatjából, valamiké-
 pen te engemet Uram Jézus Christus min-
 den háznom nélkül szeret, hanem tsu-
 pa szeretetből és könyörületességből,
 minden jutalom kívánás nélkül. Adj né-
 kem, oh te leg-nagyobb érdemesebb ba-
 rát, olyan igaz barátot, a' kiben az én szí-
 vem és érzékenységem légyen; ki enge-
 met erőtelenségemért ne gyűlöljön, ha-
 nem barátságosan verjen és büntessen,
 az én romlásomat orvosolja: az én velem
 olyan jól tézen, mintha valaki az én fe-
 jemre balsamomot töltene: Ki az én ke-
 restemnek hordozásában meg-ne fárad-
 jon, a' kinek barátságának ne légyen vé-
 ge, ha minden betsületemnek, jószágom-
 nak és világi dologomnak vége lézen-is,
 midőn engem e' világ megútál, tsúfol és
 üldöz. Oh melly nagy kints az olytán
 barát! Engedd-meg énnékem én Uram és
 Istenem tégedet félnem, hogy én olyan
 barátot találjak, a' minéműt a' szent írás

mond:

mond: *A' ki az Urat féli, az talál olyan
 baráttra. Faj annak, a' ki egyedül vagyon,
 midőn el-esik, kisére emeli őtet ismét-fel:*
 Ne hagyj annakokáért engem illetén
 barát nélkül, oh én Uram Istenem,
 ki engemet fel-segéljen, midőn el-esem,
 és mindenek felett marasztal meg engemet
 a' te örök szeretettedben és barátságod-
 ban, Amen.

XXXV.

A' Békeességért és Egyeséggért.

OH te kedves, barátságos és gyönyö-
 rúséges Isten, békeességnek Istene,
 könyörületességnek Attya, és minden vi-
 gasztalásnak Istene: Én meg-panaszlom
 és megvallom tenéked az én szívemnek
 gonofságát, hogy én felettem igen a' harag-
 ra, veszekedésre, bosszú-állásra, betsület
 kívánásra és kevélységre vagyok hajlandó,
 mellyből háborúság és egyenetlenség szár-
 mazik, és tégedet felid és hozzám-tűrő
 Istent és Atyát gyakorta megbántottalak,
 és felebarátomat megomorítottam. Oh
 engedd-meg nekem az én bűnömöt, és
 adj részt énnékem abban az áldásban, mi-
 dőn azt mondom: *Boldogok a' békeesség
 szerzők, mert ők Isten fiainak hívattak:*
 Oh Uram Isten, méltán hivattatnak te-

F 2

hat

hát a' háborúság szerzők ördög fiainak, ezt az átkot kegyelmedből fordítsád-el rólam. Énnékem pedig adj engedelmes lelket, és ama' nemes békefényes-türelést, tsendes szerető és szenvedő életet, barátságos magam-viselést, kívánatos ajakokat, gyönyörűfényes együtt lakást és társalkodást, hogy én senkit meg-ne bántsak, a' nemes békefényt meg-ne háborítsam, hanem minden tehetséggemmel, minden emberekkel békefényt tartsak. Oh melly nemes ajándék a' békefény, mint a' drága balsamom, melly Áronnak fejéről az ő köntösére alá foly; mint a' harmat, melly a' Hernion hegyéről reá áll a' Sion hegyére, annak ígért az Ur áldást és életet most és mind örökké. Te magad, óh Uram Jézus hivattatol békefénynek Fejedelmének, te nevezted a' békefény-szeretőket fiaidnak; mellyhez képest azok, a' kik háborúságot fereznek, ördög fiai léfnek. Te magad a' békefényben, békefény által, a' békefényre hívogattál, midőn azt mondottad: *Békefény ténétek*: A' fent Angyalok kívánták ezt a' nemes ajándékot nékünk: *Békefény legyen e' földön és jó-akarát az embereknek*. Oh melly buzgóan és ézvesen kívántad te, hogy mi egyesek légyünk, a' miképen te a' te A-

tyád-

tyáddal; az Atya te benned, és te az Atyában, azonképen mi-is az Atyában, és te benned, és te mi bennünk. Oh melly nagy szép egyesség van a' SzentHáromságban! Annakokáért, te óh legnagyobb egyesség, kösd egybe a' mi ézeinket a' te szerelmedbe, lágyíts-meg, engedjelmeg és tsendesíts-meg minden kemény ézeiket. Világosítsd-meg őket, hogy ők minden bosszúságot és férelmet hamar elfelejtsenek és megbotsássanak, a' miképen te-is nagy jószágodból hamar elfelejted és megbotsádot, és a' büntetést hamar megbánod. Oh adjad minékünk, hogy a' békefényért egymásnak megengedjünk, a' miképen te-is a' Christusban minékünk megengedtél, hogy a' mi könyörgésünk meg-ne akadályoztassék és bünné ne légyen. Oh légyen kedvesebb minékünk ez a' nemes békefény, mintsem a' mi tulajdon bosszú-állásunk. Ezért a' nemes békefényért engedelmeskedjünk és kedvezzünk, hogy mi ezt a' drága kintset megtarthassuk és magunktól el ne tázítsuk: mert jaj annak az országának és nemzetségnek, mellytől Isten a' békefényt elvézi; mert azzal együtt a' kegyelmet és könyörületességet-is elvézi, hogy egyik a' másikon ne könyörüljön, mint

F 3

a' po-

a' pogányok, kik a' Christusról és az ő tsendes lelkéről és Éívéről semmit nem tudnak, hanem az ő haragjokban megátalkodnak, mint Kain, ki az ördögtől vala, mert ő minden háborúságnak Éírzője. Oh Isten tartóztasd-meg őtet, hogy az ő haragjának és egyenetlenségének magvát mi közöttünk el-ne hintse: SzéleÉd-el a' békefségnek minden gyűlölőit, és megtartóztatóit: Rontsd-meg a' népeket, kiknek elméjekben háborúság vagyon; az ő tanácsokat semmivé tégyed, kik háborúságot munkálódnak, kik gonofít gondolnak és Éírehtsétlenséggel terhesen járnak: Engedd-meg néktünk békefséget keresnünk és vadáÉnunk, te békefségnek Királya: és a' te idvefséges áldott békefséged, óh Éíent Háromság, melly minden értelemnél magasabb, óltalmazza-meg Éíveinket és indúlatinkat, a' Christus JÉíusban mi Urunkban, AmÉ.

XXXVI.

A' Közönséges Békefségért való

Imádság.

Könyörtölő, kegyelmes, jó Isten, békefségnek egyedül való Istene és az életnek Éíretője! Mi meg-ísmérjük és megvalljuk, melly nagy jó és drága kints

légyen a' kedves békefség, melly nélkül semmi áldás vagy előmenetel az országban nem lehet, hanem tsak romlás, átok és kárvallás: Annakokáért kérünk mi Éívesen tégedet, óltalmazd-meg kegyelmesen és hatalmason a' KereÉtyén hatalmasságokat háborúságtól és hadakozásoktól, és ezt az országot-is puÉítástól és a' romlástól: adj és ajándékozz minden Méltóságos Hatalmasságoknak békefség Éírető elméket, békefséges tanácskozásokat és békefség Éírző Tanács Urakat, kik minden dolgok felett az igazságot és a' békefséget Éíressék. Oh adj minÉktünk a' te beÉídedhez és a' mi Magisfrátusinkhoz való engedelmes Éívet, hogy mi ezt a' nemes békefséget el-ne taÉítsuk magunktól; hanem hogy ama' te ditsőséges ígÉretednek réÉesi légyünk, midőn azt mondogod: *Ti békefségesen lakoztok a' ti földetekben, hogy aludgyatok és senki meg-ne háborítson: én a' gonof vadakat a' ti országitokból ki-puÉítom, és semmi fegyver azon által nem mégyen.* Oh Uram, emeld-fel a' te orczádat mi rajtunk, és adj békefséget minÉkünk, mert az egyik ditsőséges réÉe a' te áldásodnak. Oh Uram, verd víÉÉa minden ellenségekinket a' mi

határainkról, vess horgot önékiek az ő orrokba, és zabolát fájokba, és vidd víz-
 űt őket az ő útjokon, mellyen ők eljöt-
 tenek. Oh hallattasd velünk a' te kegyel-
 mes befededet, hogy te békeféséget ígér-
 tél a' te népednek, és a' te fentidnek,
 hogy ők bolondságra ne vetemedjenek.
 A' te fegedelmed közel légyen azokhoz,
 kik tégedet félnek, hogy a' mi országunk-
 ban betsület lakozzék, a' jóság és hűség
 egybe találkozzanak, az igazság és béke-
 ség egymást tsókolják; a' hit e' földön
 nevededjék, és az igazság az égből láttas-
 sék, hogy az Ur mi velünk jól tégyen;
 hogy a' mi országunk az ő gyümölcstét
 megteremje; hogy az igazság te előtted
 megmaradjon és megterhesedjék. Oh e-
 rős Isten, zárd-bé erősen a' mi kapuink-
 nak zárjait, és azokban áldd-meg a' te fia-
 dat, adj békeféséget határainkban, és elé-
 gíts-meg minket tiszta búzával. Oh hű-
 séges Isten engedd-meg, hogy lakozzunk
 a' békeféségnek házaiban, a' bátorságos
 hajlékokban és a' kíváncsatos tsendességben.
 Ne vedd-el a' békeféséget ebből az ország-
 ból, a' te kegyelmeddel és könyörület-
 ségeddel együtt: A' te kezaidben van-
 nak bizonynyal mindé Királyoknak és Fe-
 jedelmeknek fivérek, és azokat hajtoga-
 tod,

tod, mint a' vizeknek forrásit; annako-
 káért ne engedd, hogy az ő fivérek egye-
 netlen légyen, hanem egyeztesd-meg ö-
 ket hamar egymással, hogy a' mi vérünk
 mint a' víz ki-ne ontassék, hogy ez az
 ország útlatossággal és hamissággal bé-ne
 teljék, a' fenyíték és betsület ki-ne fag-
 gattassék, és a' fent isteni tisztelet el-ne
 oázlattassék. Annakokáért óh édes Atya,
 monddad azt minden Királyoknak és Fe-
 jedelmeknek: *Békeféség tisztelet*: és a' te
 békeféségedet nyugtasd-meg az ő határo-
 kon, és engedd-meg, hogy mi békeféség-
 nek fiai legyünk. Gondolj békeféséget
 mi felölünk óh feleremes Isten, és nem
 háborúságot, és adj jót értünk, mellyben
 bizunk: mert te tartod-meg egyedül a'
 békeféséget, bizonyos ígérteled ferezint;
 Annakokáért mi te read bizzuk magun-
 kat, te egyedül vagy Ur és senki nintsen
 több; ki világosságot ferez és fétésé-
 get, te tsinálj békeféséget és a' gonosz-
 megengeded. Ísmertesd-meg velünk a'
 te parantsolatodból kegyelmesen, hogy
 a' mi békeféségünket ki-áraztod, mint a'
 vizet. Oh Uram, mind azok jók és iga-
 zak, mellyeket te tselekezel, tsak hogy
 légyen békeféség és hit mindenkor a' mi
 földünkben. Te minket békeféségre hit-
 F 5 tál,

tál, édes Atya, éltesz azért minket-is bé-
kességben: mert te nem vagy viész-vo-
násnak Istene, hanem békességnek I-
stene: Adjad annakokáért, hogy nekünk
egymás között békességünk legyen, hogy
te mi közöttünk Oh békességnek Istene,
és a' Szeretet megmaradjon. Szemléltet-
sed mivelünk Szerető Atya, mikoromama'
Ép, Szerelmes, mennyei, isteni, örök bé-
kességet, melly az örök boldogságban te
nálád vagy. Oh Szent Háromság! te
nálád vagy a' leg-nagyobb békesség:
Szemléltetd velünk azt a' Ép békességet,
melly a' Szent Angyalok közt vagy.
Láttassad-meg velünk, a' hívő tagoknak
egyeségeket, a' É. Kereftyén Anyaszent-
egyházat, azok között a' mi egyetlen
egy fejüket, a' mi Urunk Jézus Chri-
stust, a' mi békességünknek Fejedelmét.
Juttasd ezekbe minden embereknek a'
ma' Ép áldást, mellyet mondottál: *Ból-
dogok a' békesség Szerzők, ők Isten fiainak
hivattatnak: Bóldogok a' felidek, ők ö-
rökösí léfnek e' föld kerekiségének.* Ez a' te
áldásod maradjon mi rajtunk, míg mi
végtére az örök békességbe fel-vitette-
tünk, a' mi Urunk Jézus Christus által,
Ámen.

XXXVII.

XXXVII.

Az Irégység ellen való Imádság.

OH igen jó, adakozó, bő áldású, jól-
tévő Éiv, Uram Jézus Christus:
minden jó te töled érmazik; te általad,
a' te örök változhatatlan gazdagságodnak
kintseiből, te o' fozogad - ki mindenek-
nek az ő részeket, a' mint te Szereted,
mert az nem enyím. hanem a' te jód, a'
mi pedig másé, azt-is nem én adtam,
hanem te adtad néki, és mindnyájunk-
nak kegyelmedből a' mink vagy. An-
nakokáért nintsen femmi okom felebará-
tornak az ő javaiért, az ő ajándékiért va-
ló gyűlölségre; ugyan-is azok nem övéi,
hanem tiéid, vallyon nem nagy gonof-
ság-é a' te ajándékodat gyűlölni és irégyle-
ni, a' te gazdagságodat és ajándékodat
neheztelni; mellyen énnékem igazán in-
kább örülnöm kellene, hogy te a' te há-
zadot a' te örökségedet, a' te lelki teste-
det, a' te ajándékidal olly Épen ékes-
geted és czifrázod: holott abból én-is
részt vehetek. Bizony egy megáldatta-
tott ember egy közönséges jó, mert ő a'
Szenteknek egyessége, mellyen a' Chri-
stusnak egész teste ékesen építettett-fel.

Oh melly igen nagy bűn, azt inkább
F 6 akar-

akarni, hogy te a' te jótéteményedet megtartóztassad, és ki-ne oztogassad, és hogy az embernek az nem tétzik, és meg nem elégzik azzal, a' miképen te mindeket egyedül bölts tanácsod szerint oztogatá. Mi tartoznánk igazán oh Uram Jézus Christus, tenéked azért hálákat adni, hogy te ajándékot vettél az embereknél: mert a' mit te az Atyától vettél, mind azt minékünk vízfő adod. De valyon az emberek fia közzül, ki adott tenéked valamit, hogy te azt önénké megjutalmaztassad? Mindenek tiéd, a' te Atyád tenéked mindent kezeidbe adott, és te-is mindeneket adé minékünk kegyelemből, és mi azt irégyeljük, mellyet a' te bőséges kezeidből vettünk. Oh melly nagy ördögi gonofság-ez! az ördög nem engedheté tenéked az egekben a' te tisztességedet, hanem azt tőled elragadni, és a' te fékedben ülni akara; annakokáért az-is nem tsuda, hogy ő egy emberben-is valami jót el-nem fényvedhet; főt inkább elrontaná és méreggő változtatná minden te ajándékodat, ha lehetne. Ő egészlen gonof, minden gonofnak kútfeje és forrása; annakokáért senkiben-is semmi jót nem fényvedhet-el. Te pedig ellenben tökéletes jó vagy, forrása és örök kút-

kútfeje minden jóknak, azért adé te minékünk annyi fok jót. Oh én Uram és Istenem! ne engedjed, hogy a' kárhazatos irégység által az ördöghöz hasonló légyek: Töltsd-ki az én szívemre a' te jószágodat, a' te kerelmedet, a' te hűségedet, hogy én a' te ajándékidnak, mellyeket a' te adakozó jóvöltodból mi közöttünk elosztá, živesen örüljek, és a' te minden te könyörületességednek, mellyet te mi velünk tselekezel, hogy én senkinek másnak, sem más énnékem az én ajándékimat el-ne rontsa, sem pedig ötet irégység, hazugság, káromlás és tagadás által ne terheljem; hanem hogy mi mindenekkel, mellyeket nékünk adtál, a' te dicséretedre, tisztességedre és magasztalásodra éljünk, tégedet minden jótéteményidben meg-imérjünk, hirdessünk és magasztaljunk mind örökké, Ámen.

XXXVIII.

A Szívnek tisztaságáért.

OH tenemes, fént, tífőta, fűz, mostok nélkül való fiv, Uram Jézus Christus, tisztaságnak fíretője, minden betsületnek és jószágos-tselekedetnek koronája! Én meg-panaélom és vallom tenéked az én szívemnek véle fűletett tífő-

tátalanságát, melly által én lelkemet és testemet gyakorta bémotskoltam tisztátalan gondolatokkal, becédekkel és tselekedetekkel. Oh engedd-meg nékem te tisztá, adakozó, jóságos szív, ez én nagy bűnomet és engedd-el nékem azt a nehéz büntetést, mellyet a' tisztátalanoknak ígértél: Mert ha azok boldogok, kik tisztá szívűek, és azok az Istent meglátják minden bizonynyal, tehát azok boldogtalanok lesznek, kik tisztátalan szívűek, és meg-nem látják az Istent: Annakokáért teremts én bennem Isten tisztá szívét, és ne vess-el engemet a' te szent tekinteted elől az én tisztátalanságomért. És mivel-hogy én azt megfémérem, hogy én külvömben tisztán nem élhetek; hanemha te adod azt nékem, és ezt-is megfémérni nagy kegyelem; annakokáért kérlek tégedet alázatosan, szenteld-meg és tisztítsd-meg az én szívemet hit által, a' Sz. Lélek által, pénitencia tartás által, és az újjá-élesztés által, és erősíts-meg engemet, hogy a' tisztátalan lelket én magamban uralkodni meg-ne engedjem, sem pedig magamat elfogaltatni és betölteni, mint egy tisztátalan házat, hogy ő az én szívemet bé-ne motskolja, gondolatimat meg-ne mérgesítse, testemet nyughatat-

lanná

lanná ne tégye. Oltsd-ki én belőlem a' fenyíték nélkül való életnek lángját, övedzd-bé az én ágyékimat és veséimet a' ézüességnek finórával. Te szív megzabolázó és nemes Völegénye lelkemnek, éorítsd-bé az én szívemet a' te tisztá szerelmedbe; tisztítsd-meg és egyesítsd az én lelkemet a' te szív szíveddel; töltsd-bé szívemet tisztá és szent gondolatokkal, hogy én a' te szerelmedben egy tisztá és motsok nélkül való tag lehessenek, és mindenkor megmaradhassak, hogy valamiképen tisztátalan edénye és tagja a' Sátánnak ne legyek, a' betstelenfégnek edénye és a' gyalázatnak, hanem a' kegyelemnek és betsületnek egyik edénye: és hogy az én ajándékimat, mellyeket te én belém úgy mint a' te könyörületességnek edényébe töttél, ki-ne öntsem és tellyességgel el-ne vessessem: hogy én magamat a' fenyíték és tisztaság által az ördögnek tisztátalan lelkeitől el-vonhassam, és minden tisztátalan pogányoktól, hogy én ama' mennyei új Jérusálemből ki-ne takíttassam, hanem te veled egyesítettve maradjak, és te veled egy lélek, egy szív, egy test legyek, mivel hogy te engemet a' szent Kéréségben arra a' végre megmossál, megzenteltél, és a' te Szent

Lel-

Lelekkel megkentél és megfönteltél, a'
te fent Templomodnak és lakó helyed-
nek. Oh taníts-meg engemet meg-gon-
dolni, hogy az én testem a' Sz. Léleknek
egyik temploma és lakó hajléka, hogy én
az Istennek templomát el-ne rontsam,
hogy te-is vizontag engemet el-ne ronts:
és mivel-hogy én a' Christusnak egyik
tagja vagyok, magamból semmi betste-
len tagot ne csináljak, és az én magam
tulajdon teste ellen ne vétkezzem. Oh te
nemes, Ész mennyei Völegény, ki a'
tisztaságnak rósái között legelő, legeltes-
fed az én lelkemet a' te elméretteddel és
tisztá Szerelmeddel, és üzz-ki én belőlem
minden tisztátalan gondolatokat, hogy te
Sz. Lelekkel együtt bennem lakhassál,
és a' fent Angyalok-is én velem együtt
maradhassanak-meg örökké, Ámen.

XXXIX.

A Mértékletességért és Józan-
ságért,

OH te szent és igaz Isten ! ki minden dolgokat elrendeltél, és számba, fontba és mértékbe tettél, és meg-is parancsoltad, hogy a' mi élveinket tobzódással és részegséggel meg-ne nehezítsük, hanem, hogy minden rendeletlenségtől

 $m_3 =$

magunkat el-vonjuk: Én meg-panaszlom
tenéked, hogy gyakorta a' rend kívül való
étellel itallal az én testemet meg-nehezí-
tetté, melly által te ellened én Ézelmes
Istenem ellen fokot vétettem én magam
és felebarátom ellen-is: Botsádsad-meg
nékem ez én bűnömet és gonofságomat:
Fordítsad-el rólam azt a' nehéz bünte-
tést; melly által jajjal fenyegeted a' tob-
zódókat, és hogy a' pokol fel-tátotta Éa-
ját ő ellenek, hogy ők alá mennyenek
mind ketten, a' ditsekedők, mind a' tom-
bolók: Én alázatosan kérek tégedet óh
Uram Isten, az én életemnek Attya, ól-
talmaz-meg engemet a' fenyték nélküli
való társaságtól, fordíts-el előlem minden
gonoé vigaszt, ne botsáss engemet
tobzódásra és fajtalanságra; és óltalmaz-
meg engemet Ézemérem nélküli való Éiv-
tól. Adj nékem örömet és Ézeretetet a'
mértékletességhez és józansághoz, hogy
az én imádságom meg-ne akadályoztas-
sék. Óltalmaz-meg engem a' rézfegség-
nek gonoé vétkétől, melly által önnön
magát az ember oktalan állattá tézi, mert
az által a' te ajándékid, melyeket a' mi-
teftünknek Éültségére adtál inkább, mint
fem a' testi gyönyörűségre, gyalázatosan
és haládatlanúl el-veztegettetnek, a' te
neved.

nevednek gyalázatjára és a' bűnnek fölgalatjára: melly dolog felett a' teremtettt állatok fohajtanak és nyögnek, és az ö nyögésekkel az embereket az ő Teremtőjök előtt vádolják, és örömeft akarnának fel-fabadúlni ettől a' hijába-valóságtól és a' bűnnek fölgalatjától, mellynek ök akaratjok ellen vettettek alája. Oh Iſtē, melly nehéz fám-adás fogja azt követni: mert az által veſztegettenek-el a' te javaid, az által pazérolja és veſztegeti-el minden ember az ő ajándékot, mellyeket te kegyelmedből teſtének, lelkének, betſületinek és jóſágának adtál, az által rontatik-el minden okosság, az éttelem meghomályosittatik, a' Sz-Lélek élüzetik, Iſtennek haragja és ítéleti felgerjeſzteuk, minden tiſtben való hivatalok meg-akadályoztatnak, el-mulattatnak, hivalkodva és tudatlanúl gyakoroltatnak, minden tanátskozás és böltsesség el-bomlik, a' fenyték nélkül valóság felköltetik, fok gonofság és oktalanság mégyen végbe. Oh én Iſtenem taníts engem annak meg-gondolására, hogy az ilyen gonofſágnak ellenſége légyek, tenéked böjtöléssel éskönyörgéssel fölgálhassak, és tenéked mindenkoron józan éivet és lelket vihessek az én könyörgésemben az áldozatra, hogy az én

az én ajándékim naponként faporíttassanak, és az én könyörgésem tenéked mindenkoron teſſék, és meg-hallgattassék, a' mi Urunk Jéfus Chriſtus által, Amen.

XL.

A' mi lelkeinknek a' Chriſtussal időſzerint való egyesíttetésekért, Könyörgés és háladás.

OH Uram Jéfus Chriſtus, te vagy leg-főbb az embereknék fiai között, a' mi lelkeinknek te vagy leg-gyönyörűségesebb Völegénye, te mondtad: *Én eljegyzem magamat tenéked örökké, én te veled egyesülök ítéletben és igazságban; sőt inkább hitben egyesülök te veled, és te megfogod ísmérni az Urat: Hálát adok tenéked éivemből, a' te nagy kívánságú, éives, ſzent és tiſta ſzeretetedért, mellyel te engemet mindenkoron ſzeretél; te a' te ſzerelmedet megmútattad hozzánk, a' te emberré való lételedben, mellyben te emberi természetet, az-az, emberi teſtet és lelket a' ſzemélynek egyességében vétél-fel, és a' te örök Iſtenſégeddel megválthatatlan, megoſzthatatlan képen egyesíttetted. Oh melly igen megvigasztaló, ſzerelmes és gyönyörűféges egyesülés ez, hogy az Iſten emberré, és a z ember Iſten-*

Istenné lett; mi lehetne annál barátságosabb és gyönyörűsegebb? Azzal bizonyítottad-meg, hogy tennen magadat én velem és minden hívökkel akképen akarod egyesíteni, hogy mi te veled egy test, egy hús, egy tsontok, egy lélek, egy *lév* legyünk.

Arra a' végre rendelted te a' *Szent* Keresztiséget, és az által te magadat én velem egyesítetted, el-jegyzetted és öfve-kötötted, hogy az légyen a' te veled való jó lelkem-esméretinek kötele, és mivel a' te gyenge és erőtlő emberi természetedet mellyet felvettél, megfentelted, hogy az Anyali tisztaságú légyen, de még annál-is tisztább, makula nélkül és bűn nélkül való, megfrisseltetett és motsok nélkül, azonképen tisztogatnál-meg minket-is be-Éd által a' *Szent* Keresztiségben, mivel te magadat nekünk el-akartad jegyezni: és Szerzettél magadnak gyülekezetet, melly *Szent* légyen, mellyben semmi bűnnek motska ne lenne, vagy valami hiba, hanem, hogy az *Szent* légyen és ártatlan! Olly tisztán és tökéletesen, tisztán mostál-meg minket véreddel (mert a' te tisztításod tökéletes) hogy semmi motska a' bűnnek sen-nem maradott. Te minket Sz. Lelkednek általa-is magaddal e-gye-

gyesíttétél, és egy testbe kötöttél, és a' *Szent* Vatsora által-is egyesítez minket te magaddal, a' te *Szent* testednek és vérednek vételével, mellyben te magadat egészen nekünk adod, a' te életedet, a' te lelkedet, a' te testedet, a' te véredet; sőt a' te Istenséged és emberséged-is mi-énk, az egész Christus mi tulajdonunk, és te mi bennünk akarz lenni, hogy mi-is légyünk te benned: Te áldoztad-meg hozzánk való nagy Szerelmedből a' kereszt-fán, a' te *Szent* testedet és véredet. És mivel te egyzér minket megszerettél, azért állhatatos a' te Szerelmed mi hozzánk, erősebb az a' halálnál, buzgóságod állandóbb a' pokolnál, annak Szikrája tüzes, és az a' *Szent*nek lángja, úgy annyira, hogy sok vizek sem ölthatnák-meg azt a' Szeretetet, sem az árvizek el-nem nyelhetik. És ha valaki minden javait az ő házának ezért a' Szeretetért adná-is, még-is haszontalan lenne. *Oh én barátom, melly víg a' te Sívéd, melly erős a' te Szerelmed?* Ez a' *Szó*, az én barátom Szava: *Imé jő és a' heggyeken tombol, és a' völgyeken ugrik; az én barátom hasonló a' vad ketszékhez, vagy a' farvas borjúhoz; az én barátom fehér és veres, sok ezerek között ki-tet-fik, az ő feje olyan, mint a' finom arany;*

Az ő

az ő ajaki olyanok, mint rósák, melyek
 lágy mirrhával tsepegnek; az ő kezei,
 mint a türkessel teljes arany gyűrű, az
 ő teste, mint sáfrával meg-csifrázott élé-
 fánt tetem; az ő tsontjai, mint a már-
 vány oflopok, melyek arany lábokon áll-
 nak. Oh te leg-Ézbb Völegény, gyújts
 én bennem, belső Éives buzgó Éeretetet
 te magadhoz, tsókolj-meg engemet a'
 te Éádnak tsókjával, éleÉÉ-meg engem
 a' te nemes élő virágodnak Éagával, itá-
 maÉÉ-meg engemet a' te Éerelmetességed-
 nek almáival; tegyed a' te bal-kezedet
 az én fejem alá, és a' te jobb-kezedet
 jén-meg engemet. Oh jövelén barátom
 az én kertembe, és egyél az én nemes
 gyümölcsemből; tégy engemet, mint
 egy petsétet a' te Éivedre, és mint egy
 petsétet a' te karodra, vedd-ki Éivem-
 ből mind azt, a' mi én-bennem a' te Ée-
 relmedet megtartóztathatná. Fedezd-bé
 az én lelkemet a' teremtetett állatoknak és
 e' világnak Éerelmeelöl, mezítelenítsd-
 meg azt, és tisztítsd-meg minden földi
 dolgoktól, hogy jegyezhesd-el te maga-
 dat egyedül néki, és egyesíthesd: hogy
 te egyedül birhassad ötet és el-foglalhas-
 sad, és te veled együtt senki más ne. Te
 Éént Ékességü Éébb Fő Pap, ki el-válasz-
 taÉ

taÉ magadnak egy olyan Éüz leányt, ki
 e' világnak és az idegeneknek Éerelmek-
 kel még-nem ferteztetett. Az olyan lel-
 ket véÉed tsak magadhoz, a' kit fokkal
 inkább ÉeretÉ, mint sem a' fajtalan pa-
 rázna az ő paráznaságának társát, az ol-
 lyan léleknek inkább örülÉ te, mint a'
 Völegény örül a MenyaÉÉzonynak, az
 olyan léleknek jelented-meg magadat, és
 a' te egÉÉ Éivedet. A' ki tégedet Éivesen
 Éeret, annak nyilván-valóvá téÉed te ma-
 gadat Éivesen. Oh én lelkem felejtsd-el
 ez egÉÉ világot, és fordítsd magadat e-
 géÉlen a' te Völegényedhez, és úgy lé-
 Éen kedves önÉki a' te Éépséged, úgy
 egyesíti magát igazán te veled, és te az
 Urat megísméred. Ő egÉÉlen tenÉked ad-
 ta Éeretetít, és az által magát te veled
 egÉÉlen egyesítette, hogy pedíglén te ő
 véle egÉÉlen nem egyesíttethetel, ez az
 oka, mert te egÉÉlen a' te Éeretetedet
 néki nem adod. Oh hogy-hogy jár Éél-
 lyelÉz a' Éerelme: Völegény, és keresi
 a' Éerető lelkét, egy tista MenyaÉÉzonyt,
 a' kivel magát egyesítette. Oh olly igen
 Éereti ő az illyen Éént Éerető lelkét,
 hogy ezer egeket-is el-hagyna érette, és
 inkább lakoznék egyben illyenben. Az-
 zal egyaránt véÉen-fel mind Éerentsét,
 mind

mind érensétlenséget, életet és halált: Ő magára vézi az illetén léleknek keresztit, és hordozza, mintha önéki tulajdona volna, ő azzal együtt szenved, együtt dolgozik, együtt éomorkodik, együtt sír: Által vízi magával együtt ötet a' keresztviselésen és éorongattatáson, a' poklon és halálon, és mivel-hogy sem a' keresztetek, sem a' halál az ő emberi természetit ő töle el-nem vehetik, és ötet el-nem irtóztathatják, annál inkább semmi nyomorúságok, sem fegyver, sem éhség, sem Angyal, sem Fejedelemség, sem felsőség, sem alsóság, sem jelen-való, sem következő, sem élet, sem halál, az illetén lélek ő töle el-nem éakaszthatják: mert ő azt örökké el-jegyzette magának. Oh Uram Jéfus! fegélj, hogy mi azt esmérjük-meg, azt a' nagy mennyei közösülésünket, és királyi örök egységünket igazán gondoljuk-meg, és te veled örökké el-jegyeztetvén, egyesítettvén, maradjunk-meg Ámen.

XLI.

Az Igasságnak tselekedetiért.

OH te ézent és igaz Isten, ki a' te ékedben ülé, mint egy igaz Bíró! Én panaélok és vallást tézek te előtted, hogy én ter-

én természet érint minden igasságtalanságra, magam tulajdon hasznára, tulajdon ditséretemre, a' tsalárságra és hamisságra vagyok hajlandó, és gyakorta megbántottam a' te igasságodat, és az ellen tselekedtem, az én lelkem-ésméreti ellen, és felebarátom ellen, én magamra és a' magam hasznára többet vigyáztam, mint sem az én éegény felebarátomra; sőt gyakorta hamisan megítéltem felebarátomat, gyönyörűségem lévén az ő kárában és elromlásában, és ő nékie az ő meg-óltalmazására segítség nem voltam. Oh botsádmeg nekem ez én bűneimet, óh igaz Isten, ki minden hamisságnak ellensége vagy, és bíró minden erőszakos egyenlenségen. Fordíts-el rólam minden nehézt büntetést, midőn azt mondod: *Az igasságtalanság puskít-el minden orkágot, és a' hamisak nem léfnek örökös az Isten orkájának*: Oh ne mérj énnékem azzal a' mértékkel, mellyel én másnak mértem. Adj inkább énnékem új lelki-ésméretet és állhatatos lelkét, ki énnékem gyakorta ézembe juttassa a' te parantsolatodat, hogy én attól el-ne távozzam, és hogy én bennem isteni buzgóság-is légyen, minden igasságtalanság ellen, minden bálványozás ellen, a' te ne-

vednek földalmazása ellen, és felebarátomnak betstelenítettése ellen, minden erőszak-tétel és egyenletlenség ellen; hogy én az igazságnak őltalmazásában, mind halál-ig segítségül lehessenek, és magamat semmi emberektől való félelmek, jó vagy gonosz akaratnak ne engedjem az igazságtól elfordítani, semmi hízeltető vagy fondorkodó embereknek félelmet meg-ne nyissam, hanem a' tökéletességet keressem, és tökéletes Éivel szolgáljak tenéked, és kíváncsú indulattal vihessem végbe emberek között való forgolódásomat, hogy én, a' mi én rajtam áll, azokat, kik erőszak-tételt szenvednek, megöltalmazzam és igazítsam, hogy én-is az igazságnak Éine alatt az én indulatimat uralkodni bennem meg-ne engedjem, semmi erőszakot vagy tirannusságot ne gyakoroljak, hogy könyörületességből és ánakozásból, midőn a' dolog úgy kívánja, engedelmességgel légyék, és az igazságnak keménységét jóval és könyörületességgel elegyítsem-meg; A jó és a' hit egymást elől találják, az igazság és békefény egymást tsókolják, a' hit e' földön nevedjék, és az igazság az égből láttassék. Adjad énnekem a' tanátsnak lelkét, az eszméretnek a' böltseségnek, az értelemnek, az erő-

az erőnek; az isteni félelmenek lelkét, mely az én Uram Jéhus Christusomon nyugszik, hogy én semmit ne tselekedjem a' magam tulajdon böltsesége és értelme által, hanem a' te tanátsod által, hogy én senki kedvéért az igazságot el-ne hallgassam, vagy meg-ne tagadjam, avagy senkinek is bőlőzjára semmit-is ne tselekedjem, a' mi nem igaz; hanem az igazságot és igaz mondóságot keressem: hogy énnékem mind jónak tessenek az a' mi jó, és vízfűz-tessenek a' mi nem igaz: hogy valamiképen az igazságtalanságnak jutalmát el-ne vegyem; hanem a' te Éent igazságodban éljek és maradjak, hogy én-is ama' napon, minden válaftottakkal együtt, a' mi Urunk Jéhus Christus által, az igazságnak koronáját elvehessem, Ámen.

XLII.

A' Kerefétyéni adakozásért.

OH te jóságos, felette gazdagon adakozó Isten és Atya! ki minékünk naponként felette gazdagon adé minden jót, nem Éünöl-meg nekünk jót adni, nem fordúl-el tőlünk a' mi háládatlanságinkért, és gyönyörűségedre van tenéked velünk jól tenni: Én megvallom tenéked az én Éivemnek véle Éületett fősvény-

vényfégét és nem adakozó voltát, hogy én egészen felebarátomhoz jól tévő nem vagyok, és hogy annyi jót nem tselekezem, a' mennyivel tartoznám: Melly fokkor zártam-bé Éivemet, jóllehet látam az én felebarátomat előttem? melly gyakran dugtam-bé füleimet, hogy ne halljam a' Éegénynék kiáltását? Oh engedd-meg nekem ez én nehéz bűnömet, és fordítsd-el rólam haragodat, mellyet a' te beÉédedben megigértél: *A' ki füleit bé dugja, hogy ne hallaná a' Éegénynék kiáltását; ha midőn ő-is kiált, meg-nem hallgattatik.* Oh ne zárd-bé Éivedet, és a' te adakozó kezeidet vízföntag én előttem. Adj énnékem bö adakozó Éivet, hogy Éivesen jó kedvel jól tégyek mindennel, minden megjutalmaztatásnak nézése és reménsége nélkül; hanem egyedül tsak tiÉsta Éeretetből, és tsak a' te Éeretetedért, és jóvóltodért és jótémenynyidért, mellyeket te naponként velem tselekeÉél. Ismértesd-meg azt velem, hogy az én javaim nem enyímek, hanem tiéid, és hogy engemet azokon tsak gondviselővé tettél. Ismértesd-meg velem azt-is, hogy nem tsak az én javaimmal, mellyek tiéid, és nem enyímek, vagyok adós felebarátomnak Éolgalatjára, hanem még

még életemmel-is. Oh adj énnékem olyan Éivet, hogy kintset gyűjthessek az egekben, mellyet a' lopó el-nem lop, sem a' moly meg-nem Ézik, hogy a' jövendő életre jó fundámentomot vehessenek: hogy a' negyvenegyedik Soltárnak áldását elvehessem, mellyben te Éabadulást ígértél a' nyomorúságos időben, könnyebbítetést a' nyavalyás ágyban, megtartatást ez életben, jól léltel e' földön, nem adattatást ellenfélim kezébe, és segítésget a' betegségekben: Ismét, hogy az Urnak ditsósége minket ismét magához vézen. Ismét, hogy te a' jól tévőket megtartod, mint a' petsétes gyűrűt. Annakokáért adjad a' te kegyelmedet, hogy én gazdag lehessenek, hogy gazdagon arassak megÉűnés nélkül. Juttasd éÉembe a' te beÉédedet, hogy mindenkoron nagyobb bóldogság légyen adni, mint sem venni, és hogy a' jó Éivel adakozót az Ur Éereti és megtselekeÉzi, hogy minden áldás ő nála lakjék. Taníts-meg ama' te mondásodnak meg-gondolására: *KérjeteK és meg-adatik nékteK, egészen megnyomattatott, megrázattatott, és egészen teli mérték önttetik a' ti kébeletekbe.* Adj énnékem olyan Éivet, hogy elhídjem, hogy az adakozás és felebarátunkon való könyörtü-

letesség, Istennek költsön adattatott pénz legyen, és hogy ő azt sok jókkal fogja meg-jutalmaztatni: Mert valamiképen egy hajó a tengeren elmegy, és sok jókkal megrakodva tér-meg: akképen léleknek minden alamsínak és könyörületes-ségnek munkái elküldetett hajók, és sok jókkal terheltetvén térnek-meg: Azok olyanok, mint a' mag a' Éántó-földben, melly gazdag áldással jö vízfő. Segélj-meg engemet, hogy légyek olyan, mint egy gyümölsz termő-fa, mellyről sok emberek egyenek gyümölsöt: Engedd-meg nékem, hogy olyatén légyek, mint ama' kis ebetske, melly a' Éegény Lázárnak febeit nyalogatja vala, hogy a' te házadban, a' te áztalod alatt a' te könyörületes-ségnek morfalékját fedegessem, és a' te országodban a' te áztalodról, a' más életben te veled ehessen és ihassam, örökké való örömmel és ditsőséggel, Ámen.

XLIII.

Az igaz mondásért.

OH igaz mondó Isten! Ki a' hűséget és a' hitet megtartod örökké. Oh én Uram Jésus Christus! ki igazság vagy és élet. Oh Sz Lélek Isten, igazságnak lelke! ki minket minden igazságra vezérel: Én

Én meg-vallom és panaélom tenéked, miképen foglalta-el a' hazugság és a' gyilkoslélek az én Éivemet, hogy én nem szerettem mindenkoron az igazságot és bekefséget Éivemben. Oh engedd-meg énnekem ezen büncimet, és fordítsd-el rólam azt a' nehéz büntetést, mellyet a' Soltár mond: *Te megölöd a' hazugokat, útálja az Ur a' vér-éopókat és álnokokat.* Taníts-meg engemet arra, hogy az ördög hazug és a' hazugságnak attya légye, és az igazságban meg-nem állott, midőn ő hazugságot Éól, akkor a' maga tulajdonából Éól. Oh óltalmazd-meg Éivemet és Éájamat a' hazuglélektől; és adj nékem igazságnak lelkét, ki az én értelmemet meg-világosítsa, hogy valamit az által meg-fogok, azt én minden hazugság, gonofság, és tévelygés nélkül érthessem és esmérhessem-meg. Adj énnékem igazságnak Éeretetít és igaz-mondó Éivet, hogy magamat az igazsághoz Éabjam és igazítsam, és magamnak ne hizelkedjem, hogy én bennem gonosz Éiv ne legyen, hogy az igazság ellen valamit ne gondoljak vagy kívánjak. Adj énnékem igaz-mondó Éájat, hogy az én ajakim mást meg-ne tsaljanak és hamisat ne Éöljanak, és külömben ne beÉélljenek, hanem

úgy a minta Éiv akarja, hogy én ne fondorkodjam, vagy a' fondorkodókat örö-
mest ne hallgassam. Engedd-meg nékē,
hogy legyek hü és igaz-mondó az én fo-
gadásimban, hogy én valamit ígérjek, de
ahoz semmi kedvem ne legyen, hogy bé-
tellesítsem. Adj nékem igaz-mondósa-
got, melly az én tselekedetemben vilá-
goskodjék, hogy semmi fondorkodó er-
költstöt ne viseljek, kezeket tsókoljam,
de Éivemben Éitkozódjam, vagy magam
viselésével hazudjak és megtsaljak. Ad-
jad nékem az én hitemnek és esmértem-
nek igaz mondását, hogy nagy örömmel
a' te beszédedet, az örök igaz-mondást
meg-esmérjem, azt megbetsüljem, és az-
ért megfeleljek, még semminémű veé-
delmet-is azért ne kerüljek. Adjad né-
kem a' keresztényeni minden jóságos tsele-
kedetek igaz-mondását, hogy én nem tsak
Éiből, hanem Éivből jámbor legyek, a'
jóságos-tselekedeteket valójában Éeres-
sem, és hogy az én isteni tiételettem hi-
zelkedés ne legyen. Adj nékem az ítélet-
ben igaz-mondást, hogy én minden dol-
got az igazság Éerint ítéljek és igazgassak,
és a' hamis ítélettől magamat mególtal-
mazzam. Adj nékem az igazságban igaz-
mondást, hogy én semmi Éemélyt ne

néz-

nézzek, hanem mindenekkel igaz-mon-
dás Éerint tselekedjem, érdem Éerint és
igafság Éerint, hogy én az igazságnak e-
gyik fia lehessek, az igazság Királyának
Éolgáljak, és az ő igaz-mondásának orzá-
gából ki-ne rekeÉtessem, Ámen.

XLIV.

A' Hallgatásért.

OH te Istennek bűn nélkül való bárá-
nya, a' kinek Éájában semmi tsalár-
ság nem találtatott, te gyenge Éiv és ki-
vánatos Éáj: Én panázlok és vallást té-
Éek tenéked, hogy gyakorta az én Éájam-
mal vétkeztem te ellened és felebarátom
ellen, mert az én nyelvemet mindenko-
ron nem az Isten ditséretire és az igaz-
mondásra, és nem-is az én felebarátom-
nak építésére fordítottam. Botsássa-
d meg nékem ez én bűnömöt, és fordítsd-
el rólam azt a' nehéz büntetést, mellyet
ígértél te azoknak, kik az ő nyelvekkel
gonoszúl élnek, tégedet az által nem be-
tsülnek és meg-gyaláznak, és az ő feleba-
rátjoknak azzal kárt téÉnek, ingerelnek
es Éomorítanak: hogy azoknak semmi
jó Éerentséjek nem léÉen e' földön, ha-
nem elüzettetnek és nyakok Éegettetik.
Énnékem pedig adj tsendes Éelid lelket,

G 5

hall-

hallgató Éáját, taníts-meg engemet, hogy tudjak az én Éájamra lakatot vetni, és erős petsétet az én ajakimra nyomni, hogy az által esetbe ne essem, és az én nyelvem engem el-ne rontson. Uram, Atya Isten és az én életemnek Ura, ne engedd-nékem, hogy a' tsúfolóknak közibe essem, és ne vezess-el engem azok között. Oh vajha gondolatimat zabolában tarthatnám én, és az én Éivemet az Istennek beÉéde által meg-fenyíthetném, és magamnak nem kedveznék; mikoron vétkezném, hogy valamiképen bünt ne tselekedném, és nagy tévelygést ne munkálódnám, és sok gonosz követnék-el; hogy ne kellessék nékom ellenségim látókra elveznem és nékiek tsúfjok lennem. Oh édes Atya, taníts engemet, az én nyelvemnek megzabolázására, és annak igazgatására, hogy a' magam Éavai által meg-ne fogattassam, és mint az istentelenek és gonoszok az által el-essem. Taníts-meg engem annak meg-gondolására, a' mit a' te beÉéded mond: *A boldoknak Éívek az ő Éájokban vagyon, de a' böltseknck Éájok az ő Éívekben vagyon*: A' holott fok Éő vagyon, nem lehet bűn nélkül; de a' ki az ő ajakit megtartja, okos az: Az igazaknak nyelvek olyan,

olya, mint a' drága ezüst; az igaz mondó Éáj meg-marad örökké, de a' hamis nyelv nem marad-meg sokáig. A' hamis Éájokat útálja az Ur, de a' kik híven tselekeÉnek, kedvesek az Urnál: A' ki az ő Éáját meg-óltalmazza, az meg-óltalmazza az ő életét: A' ki pedig az ő Éájával kívül jár, a' félelembe esik: A' hűséges Éáj olyan, mint az életnek fája; de a' hazug Éáj Éivbéli fájdalmat indít: A' barátságos embernek beÉéde lépes méz, a' lelket megvigasztalja, és megújítja a' tontokat: Némellyek nagy Éerentsétlenségbe esnek az ő Éájok miá: A' hamis ember fíet a' Éerentsétlenségre, és az ő Éája éget, mint a' tűz, a' gonosz ember a' hamis Éájakra visel gondot, és a' tsalárd engedelmeskedik a' kárt-tévő nyelveknck: A' mérges ember, kár-tételről gondolkodik; de az irtóztató Angyal jó reája: A' boldond, ha hallgatna, okos embernek tartatnék és érteimesnek, ha Éáját meg-nem nyitná: A' hízelkedőknek Éavai verések, és a' Éivet által-járják: A' halál és az élet a' nyelvnek hatalmában vannak, a' ki azokat Éereti, ÉÉik annak gyümölséből; a' ki az ő Éáját és nyelvét meg-óltalmazza, az meg-óltalmazza az ő lelkét a' Éorongattatástól. Annakokaért oh Éerel-

mes Istenem, taníts-meg engemet erre a nemes jóságos-tselekedetre, a' hallgatásra. Nyisd-meg pediglen az én Fájamat, hogy az én ajakim a' te ditséretedet hirdessék. Légyen az én Fivemnek öröme és nyerege egyedül tsak az, hogy tégedetörven-dező Fájjal ditsérhesselek, itt ideig, a-mott pediglen örökké, Ámen.

XLV.

A' Fösvénység ellen való Imádság.

OH te nagy jóságú, gazdagságú, adakozó, kegyelmes Atya! Én megvallom és meg-panaszlom tenéked, hogy a' gonosz Sátán az én Fivemet a' gyalázatos fösvénység által megvesztegette, és a' mindő gonosznak gyökerét, a' hihetetlenség által belém őltotta, mellyből gyakorta az én Fivemben gonosz gyümölcsök teremnek, úgy-mint felebarátom ellen való könyörtületlenség, e' világiakban való bizodalom, az állhatatlan gazdagságnak kívánása, a' Sátánnak fokféle ostromlási és kötelei, fok bolond és kárhozatos tsalárdsági, mellyek az embereknek Fivüket bémertik a' veszedelembe és kárhozatba, és nékiek fok fájdalmakat éreznek. Oh én Istenem és Atyám, botsássad-meg nekem ez illetén nagy bűneimet, mert azok

azok által én magamat te töled én Fiermes Atyámtól és Teremtőtől elfordítottam a' nyavalyásteremtett állatokhoz, és az én Fivemmel te töled el-távoztam, tégedet életnek kútfejét el-hagytalak, és a' halálos ganéj vermeteket kerestem-meg. Oh fordítsad-el rólam a' nehéz büntetést, mert a' fösvénység bálvány imádás, és megátkoztattak azok, kik Fivekkel te töled eltávoznak, kik hijába-valókhöz ragaszkodnak, az ő magok ajándékát elhagyják. Oh én Istenem tiétsítsad-meg Fivemet ettől a' bálvány imádstól, ettől az átoktól, és e' világnak és minden ideig való dolgoknak Fierelmétől, és adj kegyelmet nekem, hogy az én halhatatlan lelkemet, halandó dolgokkal, mint-egy sárral és ganéjjal bé-ne motkoljam és meg-ne nehezítsem: holott az én lelkemnek gyönyörtüségének, Fierelmének, nyugodalmának, egyedül te benned kellene lenni. Oh Isten taníts-meg engemet meg-gondolni, melly nagy nyereség legyen Istentől meg-áldattatni és meg-elégítettetni: Mert mi semmit-is nem hoztunk e' világra; annakókéért nyilván van az-is, hogy ebből semmit ki-nem víztünk: ha énné-kem kenyerem és köntösöm lézen, elé-gíts-meg azzal engemet, hogy valamiké-

pen a' hittől el-ne távozzam, és magamnak sok *Ézenvedést* *Érezzek*.

Kertültesse-d-el ezeket a' földi gyönyörűségeket velem, mint Istennek hával, ki a' mennyei dolgokra újjonnan *Élletett*, és engedd-meg, hogy az igazságot kövessem, a hitet, *Ézeretetet*, békefészes-türest és *Ézelidséget*; hogy én a' hitnek neimes *harczát* megharcsoljam, és az örök életet elnyerjem, melyre én hivatattam. A' mit pediglen te áldásod által nekem adtál, azzal elégitsem-engemet, és adjad, hogy az én *Ézivemet* azokhoz ne kössem, és kevély ne légyek; a' bizonytalan gazdagságban ne bizzam, hanem te benned élő Istenben, a' ki mindeneket ki-Ézolgáitatz nekünk: hogy én tanuljak jót tselekedni, a' jó tselekedetekben gazdag légyek, örömet adjak és segítő légyek, hogy én főfvényen ne vessek és főfvényen ne arassak. Oh taníts-meg engemet meg-gondolni, hogy mindeneknek én velem együtt vége lézen, és hogy nekem azokat el-kell hagynom, és hogy az én életemnek vége vagyon. Oh melly semmik minden emberek, kik bátran élnek; oh elmúlnak, mint az árnyék, és magoknak sok hijába-való nyughatatlanságot *Éreznek*, és nem tudják ki fogja a-

ja azokat birni. Oh engedd-meg *Ézivemnek*, hogy egyedül az ő nyúgodalma te benned légyen, ki a' léleknek igaz nyúgodalma vagy, mert a' testiekben csak nyughatatlanság vagyon. A' gazdagságnak és a' teremtetett állatoknak *Ézereteti* káros és hegyes tövissek, mellyek a' *Éivet* megfértik, megfésbesítik és nyughatatlanná tételik, az Isten befédének magvát megfojtják. Oh engedd-meg nekem, hogy az én *Ézivemnek* korsójába, amaz igaz mennyei kenyeret gyűjtsem és óltalmazzam, azt nem földdel és fárral töltsen-meg. Az én kintsem légyen az égben és nem e' földön, mellyet tölem a' tolvajok el-nem lophatnak, sem a' rofda meg-nem eméltethet: Ne engedjed nekem, hogy az én halhatatlan lelkemet halandó és el-múlándó gazdagsággal megnehezítsem és betöltsék; hanem legeltessed azt isteni, mennyei, örök étellel, hogy ő a' földi dolgokba, mint kárhuzatos méregbe belé ne haljon, mert ő néki örök eledel kell. Adjad inkább, hogy azon én lelkem örök mennyei jókkal, csak te veled inkább oh Isten egyedül egyesíttessék és megmaradjon: Ne engedd-meg néki, hogy a' földiekkel egyesíttessék, hogy az ő elköltözése után, a' *fátannal* e' világnak istenével ne egyesíttessék.

tessék. Oh én Uram és Istenem, engedd meg nékem, hogy a' te mindenhatóságodnak hidjek, hogy te egyedül megsegíthetél: Juttasd ezembe nékem a' te böltségedet, hogy te útát és esközt tudj, hogy miképen segíts-meg: Ismertesd-meg velem a' te atyai szivedet, hogy mi te fiad mind azok nélkül szükköndünk: Emlékeztess reá engemet, hogy te minden te munkáidon könyörülj, és megsegítéd, mind kettőt, az embert és a' barmot, és minden élő testnek Istene légy, minden tsak tégedet vár, hogy ő nékie eledelt adj, ha mikor ő nékiek adj, akkoron gyűjtenek ök, mikor te a' te kezeit megnyitod, akkoron minden jókkal megelégtetnek. Tenéked légyen dicséret, tisztesség és magasztalás most és örökké, Ámen.

XLVI.

*A Testnek gonosz gyönyörűsége ellen,
és hogy embernek Istenben kell magát
gyönyörködtetni.*

OH te szent és igaz Isten! ki a' szívednek tisztaságát szereted, és gyűlölsz minden tisztátalanságot, és minket-is nem a' tisztátalanságra hívtál, hanem a' szentségre: Én megvallom és panaszlom tenéked,

ked, az én szívemnek véle született tisztátalanságát, mind hogy az a' bűnnek forrása és kútfeje volna, és tudom, hogy az én belső részeim útalatosok a' te szemeid előtt: Ugyan-is békerteztetett az én lelkem és teltem a' testi gonosz kívánságokban, mellyek lelkem ellen tusakodnak. Oh a' gonosz tisztátalan szív tézi minden én munkámat tisztátalanná, és bé-motskolja azt, és te Uram minden szíveknek vizsgálója, akarj minden tselekedeteket a' szív érint igazgatni. Oh Uram én tisztátalan vagyok, és minden én igazságom olyan, mint egy tisztátalan ruha. Oh te szent Isten, ne vess-el engemet az én tisztátalanságomért a' te színed elől, hanem rejtsd-el a' te orczádat az én bűneim elől, és minden én álnokságimat oltasd-el. Te remts én bennem Isten tiszta szívet, és adj nékem új lelki-esméretet. Te mondtad: *Bóldogok a' tiszta szívűek; azok az Istent meglátják.* Abból következik, hogy bóldogtalanok azok, kik tisztátalanok, mert azok nem fogják az Istent meglátni. És ismét: *Igyekedzetek a' szentségre, melly nélkül senki az Istent meg-nem láthatja.* Oh segíts-meg engemet én Istenem a' te kegyelmed és Sz. Lelked által, hogy megölthassam és meggyőzhessem az én szívem-

vemnek gonosz gyönyörűségít, hogy az én lelkemben, mint egy tisztá tükörben az Istennek képe megtessék, és én a' te isteni természetnek részese lehessenek, és te magadat az én lelkemmel egyesíthesd, és ő te veled lehessen egy lélek, hogy engemet az én tisztátalan lelkem te töled el ne fakalesson, és az én lelkem meghaljon. Mert minden gonosz gyönyörűséget követi a' bűn, a' bünt pedig halál. Oh a' gonosz kívánság ama' megtiltatott fa, a' ki abból ezik, meg-kell annak halni, és midőn a' vétke, testi gonosz kívánság végbe megyen, akkoron nyilnak meg a' mi feneink, és mi akkoron látjuk-meg gyalázatunkat és mezítelenségünket: Ostalmazz-meg engem attól óh te Isten igaz Isten, adjad nékem a' léleknek erejét, hogy az én testemet meggyőzzem és kényszergessem, hogy a' hit és a' lélek én bennem uralkodjék, és a' győzelmet megtartsa. Adjad nékem, hogy az én testemet megfeszítsem, a' gyönyörűségekkel és kívánságokkal együtt. Oh ha tsak azok a' Christusi, kik a' testet a' gonosz kívánságokkal együtt megfeszítik; óh menny kevesen találtnak a' Christushoz hivat. Annakokáért adjad nékem, hogy magamat meg-gyűlöljem, magamat meg-

megtagadjam, le mondjak mindenemről, és naponként az én testemnek, véremnek, és e' világnak meghaljak, hogy a' bűnös test megfűnjék, és tovább a' bűnnek ne szolgáljak, hanem tenéked én Szerelmes Istenemnek éljek. Oh én Uram Christus, a' te tövis koronád, a' te véres veritéked, a' te lelked szorongattatása, a' te nagy fájdalomid legyenek orvosi az én gonosz gyönyörűségimnek. Irtóztass engem az utolsó ítéllettől, midőn minden gondolatok nyilván lésznek. Irtóztass engem a' pokolbéli büntetéstől, melyet csak egy kevés ideig tartó gyönyörűséggel meg-találunk, a' tisztátalan lelkektől, kik az illetén tisztátalan házakban laknak örökké, hanemha azok megtisztíthatnak. Énnékem pedig engedd-meg, hogy az én gyönyörűségem és örömem te benned légyen, hogy te egyedül enyím légy, és megadjad, a' mit az én szívem kíván, hogy én te benned élvezen örven-dezzek, tégedet élvezen szeresselek, és tégedet én Szerelmesemet az én szívemben és lelkemben lakóul tártssalak, hogy tovább-tovább te magadat az én megfeszített lelkemben jelentgethessed, öt megvilágosítsad, tanítsad, vezéreljed, vigasztaljad, erősítsed, megfeszíted, hogy

ő te-

ő tenéked lakó helyed és templomod legyen és maradjon örökké, Ámen.

XLVII

A' jó lelki-eszméretért.

OH minden Éveket vizsgáló Isten, melly tsudálatosan tsináltad te az embereknek lelkek-eszméretit, és azt a' jónak és gonoszának félelemmel és örömmel való megbizonyítására elrendelted, örömmel és fényvedéssel tsudálatosképen megajándékoztad, hogy az minden embernek e'Ébe juttassa az igazságot, és mindeneknek arról bizonytságot tégyen, hogy te igaz Isten vagy, ki előtt minden embernek félni kell, és hogy te mindennütt jelen-való-is légy, ki előtt senki magát el-nem rejtheti. Ugyan-is, hogyha az ember a' maga tulajdon lelki-eszméreti előtt, melly az ember Évének tsak egy birája, és belső megtsalhatatlan bizonytsága, el-nem rejtheti magát, hogy-hogy rejthetné-el magát a' mindent tudó Isten előtt, a' ki minden Éveknek birája? óh melly sokszor tsáfakodtam én az én lelkem-eszméretiellen, azt nem követtem, ha éintén az engemet reá emlékeztetett-is, megintett és megbüntetett-is. Illyen nagy nehéz nyughatatlan bizonytságot támaszt-

masztottam én magam ellen-fel. Oh én Istenem, te igaz és egyedül való orvosa az én lelkemnek, ki meg-gyógyítod a' megtörődött Éveket és bé-kötöd az ő fájdalmakat, gyógyíts-meg engemet Uram, mert az én tsontaim megfélemltetnek, és az én lelkem igen meg-ijedett. Oh tisztítsad-meg az én lelkem-eszméretit Uram Jésus a' te véred által, az én bünnemnek meghólt tsalekedetitől, hogy fölgálhassak az élő Istennek: gyógyítsd-meg az én lelkem-eszméretinek sebeit, mellyek énnékem keservésem fájnak: Öntsd belé a' te kegyelmednek olaját, a' léleknek igaz balsámomát, a' Sz. Lelket, ki engemet vigasztaljon, és az én lelkemnek fájdalmat megenyhítse, hogy igen erősen meg-ne ijedjek, hogy a' félelem a' te Szoros ítéleted előtt kétségbe ne ejtsen.

Töröld-el a' kéz-írás, melly ellenem vagyon, a' te véreddel ird-bé az én Éivemnek és lelkem-eszméretinek táblájára, (mellyet eltörtem) a' te kegyelmedet, bűnöm bocsánatját, az igazságot, a' hitet, a' Ézeretetet, az élő reménységet, a' békeséges-tűrést és a' könyörgést, hogy az én lelkem-eszméretiben, mintegy tükörben világoskodjék a' te igazságod, melly kegyelemből énnékem ajándékozottatott hit által.

által. A' te nemes vérednek tsepjei ékesítsék-meg az én lelkemet, mint a' szép rubintok, a' te szent áldozatodnak, szenvedésednek és halálodnak ereje nyugtassá-meg az én lelkem-eszméretit. Oh te nemes élő töke, virágózzál az én szívemben és lelkem-eszméretiben, és kergess-el a' te életednek ágával minden ártalmas bogarát, és a' pokolbéli sátnak mérgét, és öld-meg a' szívnek mardosó férgét, és üntesd-meg a' bűnnek és a' törvénynek ellenem való panaéskodását. Kóftoltasd-meg az én lelkem-eszméretivel a' Sz. Léleknek igaz örömének borát, hogy én magamat egyedül te benned nyugtassám-meg és örvendeztessem. Oh én szívemnek egyenetlen-egy öröme és nyugalma, én magamban énnékem megkelletik ijednem és félemlenem; de te benned örvend és megnyugzik az én Zomorú lelkem-eszméreti. Oh éreztessed-meg azt velem, a' mit a' 16-dik Soltár mond: *Azért örül az én szívem, és az én bethütem örvendez.* Oh engedd-meg az én világomnak, melly én bennem vagyok, hogy az én hitemet, szeretetemet és reménységemet, és a' te eszméretedet megne homályosítsa és el-ne óltsa; hanem engedd-meg, hogy te benned és te által

lad

lad világoskodjék, és fénljék, hogy az az én testemet és lelkemet megvilágosítsa, mint a' villám, hogy örvendőző lélekkel te előtted megjelenjem és megállhassak a' te orczád előtt. Oh melly nagy öröm a' jó lelki-eszméret, mind Isten 's mind emberek előtt, melly vigak a' szent Mártíromok, kik az igazság és igaz mondás mellett szenvedtenek, a' halálra mentenek! Kísoda kárhoztathat engemet, ha az én lelkem-eszméreti meg-igazít? Ki Zomoríthat-meg, ha lelkem-eszméreti engem meg-örvendeztet? Ellenben, Kísoda örvendeztethet-meg engem, ha az én lelkem-eszméreti megZomorít, te kívülötted, oh én szívemnek öröme! Ki igazíthat-meg, ha lelkem-eszméreti engem kárhoztat, nem egyedül te oh én Megváltóm Uram Jésus Christus, a' kinek érdemében vagyok az én igazságom és azoni fundáltatik? Oh én Uram és én Istenem, óltalmaztasd-meg velem ezt a' kintset, és mivel a' te véred által lelkem-eszméreti meg-tisztított; annakokáért engedd-meg nekem, a' te kegyelmed által azt tisztán mególtalmaznom, hogy én ebben a' meg-szenteltetett és meg-tisztított edényben semmi tisztátalant ne tégyek, hogy az ísmét bé-ne motskoltásék és undokít-

dokíttassék, mert különben lelkem és testem megmotskoltatott. Adjad pedig nekem, hogy abban nagy kintset gyűjtsek, mellyet ama' napon elő-hozhassak, mint jó kintset tárházából az én élvemnek. Oh te Ént igaz Isten, kia' élvet és a' veséket próbálsz, hogy-hogy adtad az embereknek lelkek-esméretibe mind e' kettőnek a' pokolnak és a' mennyoréágnak esméretit, és a' léleknek halhatatlanságát: mert a' jó lelki-esméret a' Mennyoréág, és a' gonosz lelki-esméret a' pokol, olly tsudálatoson tsináltad te a' lelki-esméretet, hogy minden embernek, vagy a' Mennyoréágot, vagy a' poklot az ő élvékben kellett hordozni és tartani. És mivel nekünk ebben az életben, a' testtel és halállal kellett küzködnünk, sőt e' gonosz világ ellen-is, azért segélj-meg engemet Éreelmes Isten ama' jeles harcztot megharczolni, hogy én mind e' két nemis kintset, a' hitet és a' jó lelki-esméretet megtarthassam. Az én lelkemnek nyugodalma által kóftoldtasd-meg velem az örök életnek nyugodalmat, örömet és bened való békeségét, óh én Uram és Istenem, ekképen nem ésmoríthat-meg engem e' világnak semminémű megútálása,

nem

nem érezhet nekem fájdalmat az ideigvalóknak femmi unalma, nem sérthet-meg femmi fondorkodó, nem ijezthet-meg femmi félelem, nem vehet erőt rajtam femmi hatalom, nem kárhoztat hát el femmi bűn, nem győzhet-meg az ő tízes nyilaival femmi ördög, Ámen.

XLVIII.

A' Kerefityémi jóságos tselekedetekben és a' *bi*ben való megtartatásért, nevekedésért, és a' kegyesség munkáinak gyakorlásáért.

OH én Mennyei Atyám, a' kitől minden jó ajándékok és tökéletes adományok onnan feljűl adattatnak, a' világoosságnak attyától, a' ki mi bennünk mind a' kettőt munkálódod, az akaratot és a' végbe-vitelt a' te jó tetézésed érint. Oh én Uram Jésus Christus, te vagy kezdője és elvégezője a' hitnek; és te Sz. Lélek Isten, ki munkálódol mindeneket mindenekben, a' te jó tetézésed érint: kérlek tégedet éviesen, vidd végbe én bennem azt a' jót, mellyet én bennem elkezdettél, mind az én Uram Jésus Christusom napjáig, hogy én inkább-inkább gazdagúlhassak mindenféle esmérettel és

H

pró-

próbalással, hogy én megpróbálhassam azt, a' mi leg-jobb, hogy én tiéta és bo-tránkozás nélkül való légyek, mind az én Uram Jéhus Christusom napjáig, az igazságnak gyümölcseivel bé-teljesítettven, melly én bennem az én Uram Jéhus Christusom által lett az Isten ditséretire és tié-tességére. Oh én Istenem, én földi edé-nyeiben hordozom az én kintsemet, az ördög, e' világ, és a' magam tulajdon testem kiferitenek engemet, és az én lel-kem ellen harcolnak; adjad, hogy jele-sen harcolhassak és a' győzedelmet el-nyerjem, hogy e' világot magamban meg-győzzem, hogy az én testemet áldozatra adjam, melly ént, élő és Istennek tető, és én magamat erkölcsömmek megújításá-val megváltoztassam, hogy én meg-próbálhassam, mellyik legyen kegyelmes, jó, tető, és tökéletes akaratja Istennek. Adj énnékem oh Uram Jéhus Christus, a' te gazdagságodnak ditsősége érint erőt, hogy a' te Lelked által az én belső embe-rem megerősíttessék, és hogy te hit által az én élvemben lakozhassál, és a' éze-ret által én bennem meg-gyökerezzhessél: hogy kezdjem megtanulni, melly nagy a' te ézerelmed, melly mély, melly ézeles és ho-

és hozzéú legyen az, és hogy a' Christust ézeretni jobb legyen, mint sem minde-neket tudni, és minden isteni áldással bé-tölttetsem. Oh én ézerelmes Mennyei Atyám, a' te akaratod az, hogy azok köz-zül egy fe vesszen-el, kiket te a' te éze-relmes Fiadnak adtál; annakokáért tarts-meg engemet a' hitben, erősíts-meg en-gemet a' ézeretben, tégy állandóvá a' hitben, és a' midőn tántorgok, tarts-meg engemet; ha el-fillyedünk, nyújtsad a' te kezdet, és mikor én emberi erőtelenségből el-esem, költse-fel engem vízföntag, mert te tartod-meg azokat, kik el-eső félben vannak, és felegyene-sítéd azokat, kik leverettettek. Te elégítéd-meg az éhezöket; te ézabadítod a' rabokat; te tézed a' vakokat látókká; te óltalmazod-meg az idegeneket és az árvákat, és megtartod az özvegyeket; te gyógyítod-meg a' megromlott évivü embereket és békötözöd fajdalmakat. Oh te ézent Háromság, jövel én hozzám és lakozzál én bennem: Tölts-bé engemet itten a' te örök ditsőséggeddel: Hallgasd-meg könyörgésemet, adjad nékem a' te Sz. Lelkedet, a' ki engemet a' te isteni beézeded által megvilágosítson, zentet-

jen, tanítson, vigasztaljon, erősítsen, megtartsa az örök életre. Küld-ele a te világodat és a te igazságodat, hogy azok engemet igazgassanak és a' fent hegyre a' te lakó helyedre vezérlejenek. Adjad énnökem, hogy egy jó harczot tégyek, hogy a' hitet és a' jó lelki-ésméretet megtarthassam; óltalmaz-meg engemet a' te igazságodban, és taníts engemet; mert te vagy az én Istenem, ki engemet megsegít, naponként te benned bizom Uram én. Gondold-meg Uram a' te kegyelmességedet és a' te jóságodat, melly még világ teremtése előtt megvált: Ne tekintsd az én ifjúságomnak vétét, sem az én gonosz tselekedetimet, hanem emlékezzél-meg rólam a' te könyörületességed férért, a' te jóságodért. Oh Uram Jéfus, adj nekem igaz buzgóságot, fives bánatot, és az én büneimen istenes fomorúságot, melly én bennem megbánást indítson az idvességre, mellyet senki meg-nem bán: hogy az én fivem kézfittessék-el, hogy lehessen alkalmas a' vigasztalásra és a' bűnnek drágálatos megbotsátására. Adjad nekem a' fízetetnek lelkét, fíldségnek, alázatosságnak, békefésés-tűrésnek, buzgóságnak, isteni fílelem-

lelem=

lelemnek, a' kegyelemnek és a' könyörgésnek Lelkét, hogy én minden Szentekkel bé-ülhessem az országot, elvehessem a' te fízetmedet és az örök életet. Oh Sz.Lélek Isten! világosítsd-meg az én fívetemet az örök világgal, fordítsd-el fívetemet e' világtól, a' fízemnek gyönyörtífégétől, testnek gyönyörtífégétől, és kevély élettől, hogy én elfelejtssem a' mi hátra van, és erősíts-meg azokra, mellyek előre vannak. Adjad, hogy az Istennek fíent dítsűfésés nevét igazán megfíenteljem, mindenkoron magafíentaljam, foha ne gyalázzam, az üldözésben megne tagadjam, a' halálnak fíükléfében megvalljam. Adjad, hogy az Isten országában legyen és maradjon, és az ördög orfíaga elrontassék. Óltalmaz-meg engemet a' hazugságtól, káromlástól, tévelygéstől, vakságtól és fíetűtségtől: Munkálódj én bennem igazságot, békeféséget és örömet a' Sz. Lélek Istenben: És az Istennek békefésége, melly minden börtűféségnél nagyobb, óltalmazza-meg az én fívetemet és érzékenyfégimet, a' mi Urunk Jéfus Christusban. Adjad, hogy az Istennek akarátját örömetű tselekedjem, és az én testű akaratomat elvessem, és

H 3

azt

azt megöljem , és mikor az én utolsó órá-
m eljö , akkoron az én utolsó Éöm és
fohászódásom légyen ez a' Éő, J E S U S !
hogy én ő benne bódogúl elaludjam ,
és örömmel az utolsó napon az örök é-
letre feltámadhassak a' mi Urunk
Jésus Christus által.

A M E N.

V É G E az Első R E S Z N E K

M A S O D I K R É S Z E.

Béfooglalja az Atya Istennek , a' mi
Urunk János Christusnak , és a' Szent
Lélek Istennek jótéteményeiért
való Háládó

K Ö N Y Ö R G É S E K E T.

[*Lásd-meg az Első Réfben a' 41-dik le-
vélen : A' Kerefétyéni háládatosságért
való Könyörgést.*]

I.

Reggeli Könyörgés.

Könyörülő kegyelmes Isten , te örök
világosságnak és vigasztalásnak Atya ,
a' kinek jósága és hűsége minden
reggel megújúl , tenéked légyen ditséret,
tisztesség és háládás mondások a' te ked-
ves napodnak világáért , és hogy te enge-
mét

met ez elmúlt éjtzakának fetétségében
kegyelmesen megöltalmaztál , énné-
k tsendes álmot és nyugodalmot engedtel.
Engedd-meg nekem , hogy a' te kegyel-
medben és Szerelmedben , általmadban és
bátorságodban most-is újobban örömmel
felkeljek , és a' kedves nap világgal ha-
noson és vigan éljek. Mindenek felett
világosíts-meg engemet az örök világ-
sággal , melly az én Uram János Christus ;
hogy ő én bennem az ő kegyelmével , az
ő élméretivel világoskodjék. Óltalmazd-
meg Éivemben az én hitemnek világát ,
faporítsad azt és erősítsd azt , éledd-meg
Szeretetemet , erősítsd-meg reménfég-
met , adj nekem igaz alázatosságot és é-
lidséget , hogy az én Uram János Christus
nyomdokiban járjak , és légyen minden
én dolgaimban a' te isteni felelmed Éome-
im előtt , üzd-ki az én Éivemnek minden
lelki fetétséget és vakmerőséget. Óltal-
mazz-meg ez napon és mindenkoron a'
hijába-való bizodalomtól és pogány isteni
tiszteltétől , a' kevélységtől , a' te neved-
nek gyalázatjától , a' te bezedednek meg-
útálásától , az engedetlenségtől , a' hijába-
való haragtól , hogy a' Nap ez napon az
én haragomon le-ne mehessen. Óltal-
mazz-meg engemet a' gyűlöléstől , az

H 4

irégy-

irégyflegtől, a' fenyíték nélkül való léletől, az igazságtalanságtól, a' tsalárdságtól és hazugságtól, a' kárhozatos főfvényflegtől, és minden gonosz gyönyörűflegtől és annak végbe-vitelétől. Téma~~zz~~ én bennem te hozzád és a' te igazságodhoz való éhséget és Éomjúságot : Taníts engemet a' te jó tet~~z~~ésed Éerint tselekedni : A' te jó Lelked vezéreljen engemet az egyenes öfvényen : Találjanak elől engemet a' te Éent Angyalidnak feregi, mint Jákóbot, parantsold-meg azoknak, hogy ök engemet minden én útamban megörizzenek, engemet az ö kezekben hordozzanak, hogy lábaimat meg-ne üssem a' köbe, hogy megerősítsessem a' kigyóknak és az oroflánoknak nyomdosására, az ifjú oroflánon és a' farkányon járjak. Én tenéked ajánlom ma az én gondolati-mat, az én Éivemet, indúlatimat és minden Éándékimat. Én tenéked ajánlom az én Éájamat és minden befédimet : Én tenéked ajánlom minden tselekedetimet, hogy azok a' te nevednek tisztességére Éolgáljanak, és az én felebarátomnak háznára : Tsinálj engemet a' te könyörületességednek edényévé, a' te kegyelmednek Éközévé : Áld-meg minden munkáimat : Adj az én hivatalomnak Éeren-

tsés

tsés elő-menetelt, és tartóztasd-meg mind azokat, kik azt megkésleltetik. Oltalmaz-meg a' rágalmazóktól, és a' hazugoknak mérges nyilaitól. Én tenéked ajánlom az én testemet és lelkemet, az én betsületemet és jószágomat. A' te jószágod és kegyelmed kísérjen mindenkoron engemet : Tartsd fenn a' te kezedet felettem, és akar menjek, akar álljak, akar üljek, akar járjak, vigyázzak, akar aludgyam : Oltalmaz-meg engemet a' nap-pal repülő nyilaktól, a' fetétben kegyetlenkedő dögtől, a' délben pusztító útaltosságtól : Áld-meg az én táplálásomra való jómat; add-meg a' mi a' te Éent akaratom az én Éülkégeimre : Ne enged-meg nékem a' te ajándékiddal való gonoszúl élést. Oltalmaz-meg minket háborúságtól, éhségtől és dög haláltól és hirtelen való gonosz haláltól : Oltalmaz-meg lelkemet, ki-meneteletem és bé-jöve-teletem, most és mind örökké. Adj énnékem bódog véget, és engedjed, hogy az utolsó ítéletnek napját és a' mi Urunk Jésus Christus ditsőségének megjelenését nagy kívánsággal és örömmel várjam. Áldj-meg és oltalmaz-meg engemet Atya Isten, világosítsd a' te orczádat rajtam Fíú Isten, és légy kegyelmes nékem. For-

H 5

ditsad

dítsad a te orczádat reám Sz. Lélek Isten,
és annak békefenségét adjad énnékem,
Amen.

II.

Eszvéli Imádság.

Könyörülő kegyelmes Istenem és A-
tyám: háládat és dicséretet mon-
dok tenéked, hogy te napot és éjjel te-
remtettél, a' világot és a' létetséget meg-
külömböztetted, a' napot a' munkára,
az éjtéakát pedig a' nyugalomra, hogy
az emberek és a' barmok meg-újíttassá-
nak: Én dicsérlek és magasztallak tége-
det minden te jótéteményeidben és mun-
káidban, hogy te az elmúlt napot, a' te
isteni kegyelmed és óltalmad által el-töl-
tenem, és annak terhét és büntetését
meggyőzőnm és hátra hagynom megen-
gedted: Bizonyra elég édes Atya, hogy
minden napnak tulajdon terhe légyen,
te segíted mindenkoron egyik terhet a'
másik után letenni, mind addig, míg
végtére mi a' nyugalomra és az örök
napra által-megyünk, holott minden tsa-
pások és nehélségek megfűnnek.

Én hálát adok tenéked Zívesen azok-
ért a' jókért, melyeket e' mái napon a'
te kezedből elvettem. Oh Uram, kisebb
vagyok minden te kegyelmességednél,
mel-

mellyet te én velem tselekezel. Hálát
adok tenéked azoknak a' gonoszoknak el-
fordításáért-is, mellyek e' mái napon én
reám jöhetnek vala, és hogy te engemet
a' magosságosnak óltalma és a' minden-
hatónak árnyéka alatt bé-fedezettél, és
minden Zérentsétlenségtől, és nehéz bün-
től mególtalmaztál, és kérlek Zívesen és
fiúi képen tégedet, botsássad-meg né-
kem minden én bűneimet, mellyeket e'
mái napon gondolatommal, Zólással,
tselekedetemmel végbe vittem, fok go-
nozt tselekedtein én, és fok jót mulat-
tam-el. Oh légy kegyelmes énnékem,
én Istenem, légy kegyelmes nekem; ad-
jad, hogy minden bűnöm ma én velem e-
gyütt meghaljon, hogy mindenkoron i-
stenfélőbb, Zentebb, jámborabb és igazabb
légyek, mikor felkelek: hogy az én álmom
nem a' bűnnek álma, hanem Zent álom
légyen, hogy az én lelkem és érzékeny-
ségim én bennem te reád vigyázzanak, te
veled beZélljenek és alkudjanak. Ald-
meg az én álmomat, mint a' Jákób Patri-
árcháét, midőn ő a' mennyei latorját lát-
ta, és megáldattatott és az Angyalokat
látta. Hogy te rólad beZélljek, mikor
az ágyba mégyek, te rólad gondolkod-
jam mikor felferkenek, hogy a' te neved

és emlekezeted mindenkoron az én szívemben maradjon, akár aludjam, akár vigyázzak. Adjad énnékem, hogy meg-nejedjek az éjtzakai irtózástól, sem a' hirtelen való riadástól, sem az istenteleneknek zürzavaritól, hanem édesen alugyam. Óltalmaz-meg engemet irtóztató álmától, az éjtzakai lelkektől, az ellenségnék béütésétől, víztől, tüztől; imé a' ki minket óltalmaz, nem aluszik; imé az Izraelnek őrizője nem aluszik, sem nem hunyadozik. Oh Isten! légy árnyékom az én jobb kezem felett, hogy énnékem a' Nap az ő hévfégével, sem a' Hóld az ő fényével semmit ne ártson. A' te Ént őrizőid őrizzenek-meg engemet, és a' te Angyalid járjanak táborát én körülöttem, és segítsenek-meg engem. A' te Ént Angyalod serkentsen-fel vízőntag jó idején engemet, mint az Illys Próféta, midőn ő alúzik vala a' fenyőfa alatt, mint Ént Pétert, midőn ő a' foglyok között alúzik vala. Jelenjenek-meg a' Ént Angyalok énnékem alattomban, mint Jósefnek, és mint a' Napkeleti Bóltseknék, hogy esmérjem-meg, hogy én-is a' Ént Angyalok társaságában vagyok, és midőn az én óráim eltelik, akkoron adj énnékem bóldog álmot, és a' mi Urunk Jésus Christusban bóldog nyugodalmat, Amen.

III.

Az Istennek ki-jelentetett befédéért és a' Sacramentumokért való báladás.

OH te hüféges, kegyelmes, könyörü-lő Isten! hálát adok tenéked azért a' nagy kegyelemért, Éretetért és hüfé-gért, melyeket te minékünk Égény nyavalyás bűnös embereknek megmútat-tál, a' te Ént isteni befédednek kijelen-tése, és a' te drágalatos Sacramentomid-nak rendeltetése által. Az Urnak Lelke Élőlt a' Próféta által, és az ő Éajok ál-tal lett az Urnak beféde: Az által esmér-tetted-meg magadat mivelünk, a' melly te esmértedben áll az örök élet: Az ál-tal hívogattál minket az AnyaÉntegy-háznak egységére; ugyan-is, a' te Ént Évangéliomod Istennek ereje, mind azok-nak idvezítésekre, kik abban híznak: Az által támasztá te mi bennünk hitet, adÉ nekünk Sz. Lelket, bűneinknek botsána-tja felől való kétséges vóltunkat meg-engeded: Az által véstünk mi igaz élő vigasztalást minden mi kereÉteinkben, a' halálnak Éüldégében-is: Az által tsende-sítet te meg a' mi nyughatatlan lelkünk-esméretit: Az által örvendeztetted-meg a' mi Éomorú Éívünket: Az által Éaplá-

Iod te a' mi lelkeinket, mint igaz menyeyi kenyérrel, az által téve minket új teremtetett állatokká: Az által jő te mi hozzánk, és lakozol mi velünk, az által enyhíted te meg a' mi halálos szűköseinket, hogy mi a halált örökké meg-ne kösfoljuk, az által világosítod meg a' mi lelkeinket, az által igazgat és vezérle minket a' mi hivatalunkban, és a' mi egész életünknek folyásában, mint egy lámpással a' mi útainkban, és mint egy gyertyával a' mi ösvényinken, hogy a' mi lépésünk el-ne tántorodjék. Oh Uram, ha a te beféded nem lett volna az én vigasztalásom, eddig elvesztém volna az én nyavalyásságombá; mert az a' mi ziveinknek öröme és vigassága. Az Isten beféde által szenteltettünk mi meg, és mind lelkünkben, mind testünkben megáldattunk; annakokáért óh Uram, a' ki a' te befédedet megveti, az tégedet magadat vetett meg, és minden ő ideig és örökké való meg-áldattatását, és semmiképen meg-nem áldattatik, hanem megátkoztatik; úgy az ég-is megtartóztatja az ő harmatját, és a' föld az ő gyümölsét; úgy lézen az ég vassá és a' föld aczéllá, és minden fáradság és munka hijába-valóvá tétettetik. Oh Uram, hálát adok tenéked ezért

ezért a' nemes és drága kintsért, mert az Urnak törvénye megmarad és megáll, és a' lelket megnyhíti: Az Urnak bizony-sága igaz, és a' bolondokat böltsekké teszi: Az Urnak parantsolatí igazak, és a' zivet megörvendeztetik: Az Urnak parantsolatja tiszta, és megvilágosítja a' zemekeket: Az Urnak itéleti igaz mondás, mindeneftől fogva igazak, kívánatosbak az aranyból, még a' tiszta aranyból-is, és édesbek azok a' méznél még a' lépes méznél-is, még a' te szolgád-is megörvendeztetik abból, és a' ki megtartja őket, nagy jutalmat vézen. A' te beféded óh mindenek felett való felsőség, forrása a' bölt-séségnek, és az örök parantsolat annak kútfeje, a' ki azt megbetsüli, az igazán szolgál Istennek, és a' ki azt szereti, az Ur is vizontag azt szereti. Az Istennek beféde mondja: *En olyan vagyok, mint a' Libánusnak Cedrusa, és mint a' Ciprus a' Hermon hegyén: En viz mellett nőtem-fel, mint a' Pálma, mint egy rósa-fa Jerikóban, és mint egy fű olaj-fa: En kedves illatot bocsátok magamból, mint a' fűbűz, mirha és tömjén: jövetek ide mindnyájan, kik engemet kívántok és elégítsetek-meg magatokat az én gyümölséimből: Az én prédikálásom édesebb a' méznél, és az én aján-*

ajándékim edesebbek a' lépes méznél, a' ké-
én belőlem ífrik, az mindenkoron engemet
éhezik; és a' ki én belőlem ífrik, az min-
denkoron engemet szomjuzik: A' Magos-
ságos Istennel kötött szövetségnek az a'
könyve, tudnillik a' Móyses Törvénye, ab-
ból folyt-ki a' bölcsesség, mint az Eufrátes
mikor megárad, mint a' Jordán áratáskor,
mint a' Nilus öfköl. Senki nem volt eddig,
ki azt kitanúlta volna, és soha nem-is lé-
sen, a' ki azt kimeríthesse, mert az ő ér-
telme gazdagabb akarmelly tengernél, és
az ő beféde mélyebb, mint akarmelly mély-
ség: Ő belőle folynak sok patakok a' ker-
tegekben, az után léfnek a' patakok folyó-
vizekké, és a' folyó-vizek árvizekké; mert
az ő tudománya világoskodik annyira,
mint a' nap világ, és jó reggel félik tu-
dományt, és jövőndő mondást-is önt ő ki,
melly örökké megmarad. Ezért a' nagy
drágalátos kintsért adok én tenéked hálá-
kat, Atya Isten, Fiú Isten, és Sz. Lélek I-
sten, ki dicsértéssel mind örökké, Ámen.

IV.

Az Isten Szeretetiért való háladás, és
ugyan azonért való Könyörgés.

OH te könyörülő, kegyelmes, kívána-
tos és barátságos Isten, te emberek-
nek

nek Szeretője! Én hát adok tenéked az
én Éivemnek egész indulatjából, a' te
nagy kibeszéllhetetlen Atyai Éives Szer-
tetédért, mellyel te gazdag Isten és Atya
engemet mindenkoron Szeretél: A' te
Szerelmedben úgy hordoztál engemet,
mint a' te Éivedben: Te mindenkoron
én rólam gondolkozol, és én rólam el-nem
felejtkezél: Te víszél én reám gondot,
könyörgésemet meghallgatod, könyhül-
latásimat megfámlárod, az én fohászko-
dásimat látod, minden Éorongattatásimat
tudod, Éivemet ésiméred, és énnékem a'
te kegyelmed, segedelmed, vigasztalásod,
és bünöm bocsánatja felől olly drága és
betses ígéretet tettél és ki-nyilatkoztat-
tál: Te a' te Ézent Fiadat énnékem aján-
délkoztad, és engemet az ő emberré léte
által, a' te segedelmed és kegyelmed fe-
lől bizonyossá töttél, az ő Ézent Évangé-
lioma által engemet tanítottál és vigas-
taltál, az ő példája által énnékem az élet-
nek útját és egyenes finór mértékét meg-
múttattad, az ő Éenvedése és halála által
engemet az örök haláltól megfabadítot-
tál, az ő feltámadásával engemet a' halál-
ból kiragadtál, az ő mennybe menetelé-
vel énnékem a' Paraditsomot megnyitot-
tad, és az égben várost kézfittetél. Te
vilá-

világosítottál-meg engemet Sz. Lelkednek általa, meg-menteltél és meg-vigasztaltál, meg-erősítettél, meg-tanítottál, meg-nyugtattál, és ő általa énnékem az Istennek fiúságát, és az örök örökséget bizonyossá tetted. Te énnékem nemcsak nagy jóakaratot mutatál, hanem te magadat a' te Isteni Fiaddal és Sz. Lelkeddel együtt énnékem adtad. Hogy-hogy adhassak én tenéked ezért a' nagy szeretetért elég hálákat? Ugyan-is nagyobb ez az égnél és a' földnél. Ez örökké-való és soha meg-nem szűnik: e' vég nélkül való és magosabb az égnél, szélesebb a' földnél, mélyebb a' föld fundamentománál, hosszabb, mint sem Napkelet Napnyugothoz: Melly magos a' szép ég a' föld felett, olly magoson építéd-fel a' te kegyelmedet azokon, kik tégedet félnek; melly melege a' Napnyugot a' Napkelettel, olly melege veted a' mi törvényteleniségünket te töled, és meg-könyörülj mi rajtunk, mint az Atya az ő fiain könyörül. Oh adj nékem ollyan Ivet, hogy tégedet, a' te szeretimédet soha el-ne felejtsem, abban nyugodjam, járjak, aludgyam és vigyázzak, álljak és mennek, éljek és haljak, és a' te Szerelmedben ismét felkeljek, és abban örökké éljek: mert

a' te

a' te Szerelmed az örök élet, és az örök nyugalom, és az örök élet nem egyéb, hanem a' te örök Szereteted. Oh ne engedjed, hogy az én Élvemben ez soha örökké el-alugyék, hanem mindenkoron nagyobbá légyen, hogy az én lelkemben semmi más egyéb, világ, élet, és ragyogás ne légyen, hanem csak a' te Szereteted: Hogy a' Szeretetnek miatta könyveket hullassak, mint Mária Magdaléna, és tégedet örömmel bévigyelek az én Élvemnek házába, mint Zákéus. Oh soha senkit nem utáltál-meg te embereknek Szeretője, ne utálj-meg tehát engemet-is. Jóllehet arra méltó nem vagyok, hogy én tégedet Szeresselek, vagy te töled Szerettessem; én nyavalyás féreg, bűdös sár, meghólt eb, de tégy engemet a' te Szereteted által méltóvá. Hajtsd az én Élvemet minden teremtetett állatok Szerelméről te magadhoz, hogy te egyedül légy az én Szeretetem, az én örömem, az én reményem, az én erősségem, az én világom, az én idvétségem, az én életem, az én orvosom, az én ételem, az én italom, az én pártorom, az én páisom, az én erőm, az én kintsem és örök gazdagságom. Oh boldog vagyok én addig, a' meddig a' te tiszta Szerelmedben meg-maradok, hogy

te-is

te-is engemet szeretess: Oh fent vagyok én, ha tégedet mindenkoron szeretlek; oh boldogtalan vagyok én, ha a' te szerelmedből ki esem, akkor el-vesztem én az én leg-főbb jómat, és a' világosságról a' sötétségre megyek, az életről az örök halálra. Oh te tiszta isteni szeretet, gyűjtsd-meg az én szívemet, világosítsd-meg az én értelmemet, szenteld-meg akaratomat, örvendeztesd-meg az én emlékezetemet, és egyesíts engemet te magaddal örökké, Ámen.

V.

A Christusnak szeretetiért való

Imádság.

OH én Uram János Christus! te lelkemnek nemesebb szeretője, adjad nékem a' te kegyelmedet, hogy én tégedet viszontag szívemből szeresselek, és mondjam tenéked: *En szerelmes Uram János*: adjad, hogy az én szívemben semmit egyebet ne tapasztaljak, hanem a' te szerelmedet, vedd-ki mind azt az én szívemből, a' mi nem te szerelmed, mert semmit szívemben egyebet nem kívánok, hanem a' te szerelmedet. Oh melly barátságos, gyönyörtisztogató, és édes a' te szerelmed, melly igen megnyihíti az, az én lel-

lelkemet, melly igen megörvendezteté az, az én szívemet. Oh engedd-meg, hogy semmit egyebet ne gondoljak, lássak, kívánjak, tapasztaljak, érezzek, hanem csak a' te szerelmedet: mert az minden, azé minden, az magában foglal mindent, az mindeneket feljül halad. Oh, ezt a' nemes kintset kívánom én örökké megtartani. Adjad, hogy én éjjel és nappal ezen a' közikül álljak, és ezt a' kintset fogalmatomon meg-óltalmazzam, arról gondolkozzam, azért imádkozzam: mert ez az örök életnek íze, a' paraditsomnak íze. Oh én szeretőm, te én szeretem megfeszítettél, sebhéssed-meg az én lelkemet a' te szerelmeddel. Oh a' te drága véred, melly a' nagy szeretet miatt omlott-ki, olly nemes, olly hathatós, hogy az a' közvet-is meglágyíthatja. Oh engedd-meg, hogy az, az én szívemet által-járja, hogy a' te szerelmed az én szívemet által-járhassa, mert a' te szereteted a' te véredben van. Oh vajha megnyitná magát az én szívem, azoknak a' te nemes és gyenge véred tsepeinek bevételeire, mellyek a' halállal való küzködésben a' földre tsepegtenek és lehűlöttenak. Oh vajha megnyitná az én szemeimnek forrási ömögöket, és szeretetből forró könnyhul-

latásokat öntenének, és te utánad, mint egy gyermek, mind addig fírnék, míg te engemet magadhoz vonasz, a' te karjaidra felvéte, te magadat velem meg-kóftoltatod, és magadat a' lelki és mennyei jegy által velem egyesíted, hogy én te veled egy éiv, egy lélek, és egy test légyek. Oh vonny engemet utánad és én te utánad futok. Oh vajha én tégedet éivemben megtsókolhatnálak, és a' te éajadból a' te édes vigasztalásodat elvehetném! Oh én vigasztalom, én erősségem, én életem, én világosságom, én kintsem, én idvésségem, én leg-főbb javam, én ferelemem, egyesíts engemet magaddal, mert mindenem a' mim te nálad nélkül, te kívülölted vagy, merő azon büntetés és epe, fíralom és a' éivnek fájdalma, tsupa nyughatatlanság és gondolkozás; de te vagy lelkemnek egy nyugodalma, békefésge és öröme. Annakokáért adjad nekem, hogy a' te nemes gyenge ferelemmed mindenkoron és örökké én bennem világoskodjék. Oh a' te kívánatos feresettednek fentséges tüze gyulaékon-fel engemet egézen, a' fentségnek az a' tüze, az örömmnek az a' tüze, a' tsendes ferelemes tűznek lángotskája, mely minden fáradság nélkül gondolkozás és fájdalom

lom nélkül vagy, a' te ferelemmednek nemes illatja éleézen-meg engemet, a' drága mennyei balsam könnyebbitse és gyógyítsa éivemet, hogy e' te kenetednek faga után akadály nélkül futhassak. Oh te leg-fébb fereset, vallyon mi vólna az, a' mit én a' te ferelemmedben fel-nem találnék? Imé az, az én legeltetésem, az én tökéletes elégségem, az én ételem és italom, az én mennyei kenyérem, az én édes borom, én örömem, én békeféségem, én tsendes nyugodalomom, én életem, én világosságom, én idvésségem, én orvosságom, én gazdagságom, én gyönyörűségem, én tisztességem, én élkességem, én czifrázatom, én ditsőségem. Oh ha én a' te ferelemmedet el-vefétem, mim marad oztán? Avagy nem merő mezítelen vagyok-e, fegény és nyavalyás; óh adjad annakokáért, hogy te utánad fírhassak, és tégedet könyhúllatásokkal keresselek, mint Mária Magdaléna, és addig meg-ne fűnnyem, míg nem megtalállak tégedet, mert te engemet mind jobban-jobban ferelettél; annakokáért vontál engemet magad után a' te tsupa igafságodból. Oh adjad, hogy a' te ferelemmed mindenkoron kövessen engemet, hogy az mindenkoron velem maradjon, és engemet midön

ted, és Isten erejének tettet, mind azoknak megigazításokra és idvezítettésekre, kik abban hisznek, és azt-is megígérted, hogy a' hívőket a' Szeretétben megfenteled, és azokat a' hitben mind végig megtartod: úgy annyira, hogy a' te juhaidat fenki a' te kezedből ki-ne ragadja, és hogy te azt a' jót, melyet mi bennünk elkezdettél, végbe-vízed, mind a' mi Urunk Jézus Christusnak napjáig. A' te hívveidnek az ördög és e' világ ellen kegyelmes óltalmat-is ígértél, és a' te befededhez a' te kegyelmednek olly vigasztaló pertsétit ragasztottad a' Szent Keresztséget és Ur Vatsoráját, hogy mi a' te kegyelmed felől semmit ne kételkednénk: Ezért a' te nagy Szeretetedért, a' mi közönséges szabadulásunkért és a' mi bűneinkért való megfizetésért, közönséges hivatalunkért, és a' te befedednek isteni erejéért, és a' Sz. Lélek Istenért, a' ki mi bennünk hitet élelt, mert ugyan-is a' hit a' te munkád, a' hitben való megtartatásunkért, és a' te örök kegyelmednek vigasztaló ígéretiért, a' melly mi tőlünk el-nem távozhatik, ha Szentén a' hegyek és a' hal-mok egybe-omlanának-is, és a' Szent drágálatos Sákramentumoknak vigasztaló pertsétiért, hálákat adok tenéked Zívesen és

kér

kérlek, óltalmaz-meg engemet azokban, a' nehéz kísértetek ellen tarts-meg, és az én Zivemet a' te nagy Zéles kibeZáll-hetetlen Szerelmedben gyökereztesd-meg, az én Megváltómnak közönséges érdemében a' Szent Sákramentumoknak közönséges ígértiben, hivatalában és vigasztalásában-is, melly jó teteményben kegyelmedből engemet-is részesítettél, mellyből megelímerem, hogy én te választott fiad vagyok, a' Christusban e' világnak előtte kegyelemből elválástatott, és a' fűságra elrendeltetett az én Uram Jézus Christus által, a' kiben te engemet Szeretével és engemet Sz. Lelked által elpertsételettél. Adjad azt-is, hogy én Szent és fegyhetetlen légyek a' Szeretetben, a' te ditsőséges kegyelmednek ditséretire, és a' te ígérted Szerint tedd bizonyossá az én Zivemet, hogy én bizonyos légyek, hogy engemet, sem halál, sem élet, sem semminémű teremtet állat a' te Szerelmedtől el-nem Zakaszthat, melly vagon az én Uram Jézus Christusomban Amen.

VII.

A' Teremtésért és isteni öröktől fogva való tudásért igazgatásért.

Mindenható, könyörülő Isten, az égnek és e' földnek teremője és meg-

tartója! Én hálát adok tenéked éivemből, hogy engemet Szerelmedből a' te ditséretedre tisztességedre és magasztalásodra, egészséges emberi testtel és okos lélekkel a' te képedre teremtetél. Oh én Uram és Istenem, melly Éépnek, melly Szerelmesnek, melly Szentnek, melly igaznak teremtetted te elsőben az embert a' te képedre, az ő lelkét minden te isteni jószágos tselekedetednek világával betöltötted, az ő értelmét a' te tökéletes isteni eszméretteddel felékesítettéd, az ő akaratját tökéletes engedelmisséggel, az ő éivét tökéletes igazsággal és Szeretettel; sőt az egész embert testében és lelkében tökéletes Sentséggel megajándékoztad és felékesítettéd, hogy ő a' te Szent templomod, te lakó helyed, te ülü helyed, te Éállásod lenne örökké: Midön pediglen ezt az isteni ditsőségét a' bün által elvesztette volna az ember, te őtet ismétlen ezen te képedre a' te Szent Fiadban megújítottad a' Sz. Lélek által, és új teremtetett állattá tötted a' hitben, az Isten beÉede és a' Szent Sákramentumok által.

Tenéked örökké-való ditséret és háladás azért a' nagy Szeretetért, a' teremtésért, a' mi újjá-Éületésünkért, és Sz. Lélek által való megújítottatásunkért adassék,

mert

mert ezek az én állandó és erős iundamentomim, a' te nagy Szerelmeddel együtt a' teremtésnek mindenható munkáiban teremtettenek engemet a' te kezeid, és mind azt, valami én körülöttem vagy, börtel és hússal béborítottál engemet, tsontokból és erekből raktál össze engemet, életet és jóakaratot tselekedtél én velem, és a' te gondvifeléled őltalmazta-meg az én lehelletemet. Jussön eÉedbe Uram tenéked, hogy én a' te kezédnek munkája vagyok, hogy te engemet sárból tsináltál és engemet viÉontag porrá téÉez, a' te kezeidben vannak az én vesÉeim, és az én anyámnak méhében-iste én felettem voltál. Én tenéked azért hálát adok, hogy én illy tsudálatoson teremtettem a' te munkáid tsudálatosok, és azt jól esíméri az én lelkem. Az én tsontaim te előtted nem voltanak elrejtettettek, midön titkon formáltattam én, midön én a' földből formáltattam: a' te Semeid Éemléltének engemet-meg, minkeleltte elkéÉítettén, és minden napja-im a' te könyvedben felirattattanak, a' mellyek még ez után léÉnek, és a' kik közöttül egy-is jelen nem volt. De melly meg-betsülhetetlenek a' te felőlem való gondolatid, melly nagy azoknak szám-

mája, hogyha én azokat megolvashatnám, többek lennének azok a' fővenynél; midőn én felsérkenek, még akkor-is én te rólad gondolkozom. Oh te jó Isten! hogy-hogy adtál ennyi ditsőséges teremtetett állatokat az én háznomra? A' Ént Angyalokat az én testemnek őrizőinek és szolgáló lelkeknek; a' Napénnékem fénlík és világoskodik; a' levegő-ég lélegzetet ad nékem; a' tűz megmelegít engem; a' víz meg-itat és megtisztít engem; a' föld meg-zöldellik és virágozik nékem, és eledelt, orvosságot, köntöst hoz nékem, és mindenféle gyönyörűséget; és nintsen egy-is olly alá-való és kitsíny teremtetett állat, mely énnékem a' Teremtőt, az ő böltseségét és által-látását meg-ne mutatná: Még tsak egy verebetske-is nem eshetik a' földre a' te akaratod nélkül, sokkal inkább nem vehet-el egy ember-is, mert te tartasz és hordozsz mindeneket a' te hatalmas beszéded által, teigazgatod mindeneket, te viselsz gondot mindenekre, kiváltképen pedig az emberekre, kik te benned élnek és mozognak; annakokáért tsak egy hajál-is nem eshetik le a' mi fejünkről a' te akaratod nélkül: mert hogyha te a' tsillagokat megfámláld és őket neveken nevezed, te előtted el-

el-nem titkoltattak; mennyi főveny legyen a' tengerben, az esőben mennyi tsep, e' világon hány napok legyenek, jól tudod annakokáért te az én életemnek napjait, és azok közül mindenik mitso-da tsapást és kereftet hozzon én reám, megolvastad és megmérlekedted, és meg-is ígérted, hogy az én kereftvifelésem-ben és nyomorúságomban velem léfesz, és engemet kiragad és tisztességre felmagasztal. Én tenéked ditséretet mondok, tisztességet és háladást minden te jótéteményeidért: Ditsérijétek az Urat ég és föld, Angyalok és emberek, Nap, Hold, és minden fénlő tsillagok, tűz, levegő-ég, víz, Éélvész, mellyek az ő beszédét véghez vízitek; hegyek és völgyek, és minden gyümölsöző-fák, az ég alatt lévő minden madarak, a' völgyeknek és a' földnek minden vadai; Királyok, Fejedelmek, ifjak és Éüzek, a' vének a' gyermekekkel együtt ditsérijétek az Urnak nevét: Allelujah.

VIII.

Háladás a' mi Urunk Jésus Christusnak engedelmes emberré való létéért és Éületéséért.

OH te engedelmes, Éélid, barátságos, Idvezítő Istennek Fia Jésus Christus,

stus, te az emberi nemnek hűleges Zeretője; Tenéked adásfék örök ditséret, tisztesség és háladás, a' te áldott emberré való létedért és feletéséért, és a' te nagy Szerelmedért és barátságodért, hogy te a' mi testünket és vérünket magadra felvettél, mi atyánkfáivá lettél, és minket annyira megtisztítottál, hogy mi te általad Istent fiaivá és nemzetévé lettünk: Te nagy Király, Uraknak Ura, te leg-méltóságosabb, gazdagabb Ur, melly igen egyesített magaddal, az alá-való, gyenge, nyavalyás és szegény emberi természetet, melly igen felmagasztalád ugyan azont, hogy te azon emberi természetet a' Zemélynek egyességében, a' szent Háromságban királyi székbe és tanácsába felvitted és ültetted; úgy-hogy te igaz Istenszín ember a' szent Háromságban második Zemély vagy: Te emberi testet és lelket vettél magadra, azért, hogy minékünk lelkünkben és testünkben segítségül légy és meg-boldogíts. Az emberi természet egészen megromlott vala a' bűnnek miatta; imé melly igen megtisztított, megfenteltetett te benned? Megátkoztatott vala, imé melly igen megáldattott; te vagy a' Szűznek méhének megáldott gyümöltse, te Urnak áldotta, a'

kiben

kiben minden népek e' földön megáldattak. Az emberi természet elszakadt vala Istentől; imé hogy egyesítettet te benned az Istennel? Az emberi természet meggyaláztatott vala a' Sától, imé melly igen megtiszteltetett te benned; ő az Istennek haragja alatt vala, melly igen megfenteltetett te benned. Oh hogy-hogy haraghatnék már az Isten reánk, hogy-hogy lehet nekünk ellenséggünk, hogy-hogy ronthatna-el bennünket, ha már mi az ő teste és vére vagyunk? Senki soha nem gyűlölte az ő maga testét, ha az Isten az embereknek ellensége volna, nem lett volna az Istennek Fia emberré: Valamiképen hogy már mostan az isteni és emberi természetnek szövetsége felbomolhatatlan mind örökké: Azonképen tett az Isten mivelünk az ő Szerelmes Fiának emberré léte által örök szövetséget, örök barátságot, örök Szeretetet; és felállított örök egyességet, örök békeséget, örök fiúságot, örök atyafiságot, Isten és ember között örök békeséget. Annakokáért te örök Istennek Fia lettél mi Közbenjárónk, és emberi természetet vettél fel, hogy te Isten és mi közöttünk lennél munkálódó, az Istent megbékéltetnéd, a' mi szűklégünket megfémernéd, és min-

I 5

ket

ket megvigasztalhatnál. Oh te bizonyáramerő azon ferelem, merő kegyelem, tsupa vigasztalás vagy: Te vagy amaz igaz világosság, melly minket megvilágosít; az igaz út, melly minket az Atyához vezérel; az örök igaság, melly minket megtanít; amaz örök élet, melly minket élökké téten; amaz örökké-való fereket, melly által az Istennek feregeti mi hozzánk jö, minden kegyelminének gazdagságával együtt; amaz örök igaság a' te érdemedben, melly által mi megböldögülünk, mi fő Papunk, ki minket megáld, ki mi érettünk könyörög, ki magát mi érettünk engeftelő áldozatúl megáldozta, bünért való áldozatúl, örömnék áldozatjául, ki lett a' mi büneinkért tökéletes megfizetés és elég-tétel, hasonlósöt feljebb való árra a' mi gonosz tselekedeteinknek. Hogy mi élhetnénk, ő maga lett mi életünk, hogy megvilágosítottunk, ő maga a' világosság emberré lett, hogy mi megörvendeztessünk a' mi nyavalyásságunkban, ő maga a' vigasztalásnak forrása mi reánk e' nyavalyásságnak völgyére alá folyt; hogy mi Isten fiai legyünk, az Isten fia emberré lett; hogy mi megböldögittassunk, ő maga az idvesség emberré lett. Oh melly ferelemes

vagy

vagy te a' te jelen-lételedben és közösülésedben; melly Éép a' te ábrázatodban; melly kellemetes magad viselésedben; melly barátságos a' te beszédedben, te emberek fiai között leg-zebb. Oh én barátom jövel hozzám az én fivembe, én atyámfia ne útálj-meg engemet, én feregetöm ne távozzál-el tőlem, én jegyesem fogadj magadhoz engemet barátságos tsólk által, én ferelemesem egyesíts engemet magaddal, én fivem forits te engemet a' te fivedbe, és abban tarts-meg engemet örökké. Az én feregetöm emberré lett, az én feregetöm megfeszítettett, és én érettem megholt, hogy az ő élete és halála, az ő ferelem felől engem bizonyossá tegyen, engemet magával egyesítsen, hogy én az ő feregetetiben éljek és haljak, nyugodalmom, örömem, vigasztalásom, barátságom és örök idvességem abban legyen örökké, Ámen.

IX.

Háladás a' fent Kerekségért, és a' fent új életért való Imádság.

OH Uram Jésus Christus! ki vagy kezdeti, közepi és vége a' mi idvességünknek, és a' fent Kerekségnek Sakramentumát ferezted, és azt a' mi vált-ságunk-

sagunknak munkájában megbizonyítottad, midőn a' te megfeszítettett oldaladból víz és vér folyt-ki. Azért mondja a' fent János: *Hárman vannak, kik e' földön bizonyoságot ténnek, a' lélek, a' víz és a' vér, és ezek hárman egyek.* Sőt ezen Sakramentomot, a' magad tulajdon fent Kerekség által a' Jordánban, mint magad példád által megfentelted és megerősítetted: Én halál adok tenéked živiesen, hogy engemet ez által, a' te fent kereszttyén Anyafentegyházadnak Sakramentoma által beavattál, és ez által engemet minden te mennyei és örökké-való javaidnak közösülésekbe bétöttél, a' melyeket keserves haláloddal és minden szenvedéssel nyertél, az eredet szerint való bűnnek utálatosságától és mérgétől az által engemet megfentítettél és mosogatál, minden én bűneimet, adósságomat és gonofságomat kegyelemből el-engeded, és víz által a' te befedésben engemet megfenteltél, és minden álnokságimat elözlattad, hogy azok fenn nem maradtnak, és nem kárhoztathatnak: úgy annyira, hogy semmi kárhoztatások nintsen azoknak, kik a' Christusban vannak, és engemet az örök haláltól, mivel bűnemet megengeded, a' zorongattatástól, féle-

félelemtől és a' testi haláltól való rettegéstől, még az ördögnek hatalmától-is, mivel engemet a' te testddé, a' te fent testfednek egyik izetskéjévé tettél, megmenttél, a' te kegyelmednek országába bétöttél engemet, magaddal egyesítettél engemet, és örökké eljegyzettél: És mivel én tégedet a' Kerekség által felöltöztetek; annakokáért én minden te fent engedelmességeddel, érdemeddel, igazságoddal, fentiségeddel és ártatlanságoddal, mint idvességnek ruhájával, és az igazságnak köntösével felékesítettett vagyok: újjá szültél engemet az újjá-zületésnek feredője és a' Sz.Lélek Isten megújítása által, a' bűnös emberből igazat csináltál, midőn én a' te halálodban megkeresztelkedtem, és a' te halálodnak gyümölcseből részt vettem, és a' te engedelmességedbe és érdemedbe befereztettem, és annakutánna a' haragnak fiából kegyelemnek fiává löttem: engemet egy fegény nyavalyás, elvezett embernek fiát Isten fiává töttél, a' fiúságnak Sz.Lelké: adtad, mely által kiáltjuk, *Abba, Szerelmes Atyánk*: Az által a' te kegyelmednek fővetségére felvettél, és magadat a' te ígéreted által én hozzám kötötted, hogy örök Atyám léhez nékem;

A' fiúságnak jussát-is nékem ajándékoz-
 tad, tudnillik amaz örök mennyei örökse-
 get és idvességet. Egy summában, a' leg-
 több jót ajándékozta nékem a' Kent Ke-
 rekség által, a' te Szerelmes fiadat minden
 ő jó-téteményeivel együtt, a' Christust
 mind azokkal, mellyek ő benne vannak,
 és mellyek övéi, enyímek. Mit tehet
 énnékem a' bűn, mivel-hogy enyím a'
 Christus? Mit tehet énnékem a' halál,
 mivel az én életem a' Christus? Mit te-
 het nékem az ördög, a' Christus az én e-
 rősségem és győzedelmem? Mit tehet né-
 kem e' világ? a' Christus azt meg-győzte.
 Bizonyyal idvezített engemet az én Uram
 Jésus Christusom, és nékem minden böl-
 dogságot ajándékozott a' Kent Kerekség-
 ben; annakokáért békével várom a' jö-
 vendő ditsőséget. Mit árthat azért né-
 kem a' Kegénység, nyavalyásság, keresz-
 tildözés és megútaltatás? már én boldog
 vagyok: A' kegyelemnek minden javait
 a' Christusban és a' Christussal elvettem,
 és a' ditsőségnek javai után vára-
 kozom. Mivel pedig én, óh Uram Jésus Chri-
 stus, a' Kerekség által te veled együtt
 meghóltam és eltemettettem; legélj an-
 nakokáért engemet, mivel még e' test-
 ben élek, hogy én nem a' test érint é-
 lek,

lyek, hanem hogy az én kerekségem na-
 ponként én bennem gyümölszöző légyen,
 és az a' testnek megöldököltetését mun-
 kálódja, hogy naponként te veled együtt
 a' Éives megbánás és Éomorúság által
 meghaljak: mert a' ki naponként önnön
 magában meghal, annak az ő te benned
 való életének mind annyiszor új kezdeti
 vagyon. És mivel te veled én Uram és
 Istenem egy testté lettem, mint-egy öl-
 továny az életnek fájával; annakokáért
 adjad, hogy mint az élő Éölö-tökében lé-
 vő Éölö-veÉző gyümölsöt hozzak, nem
 az ő embernek gyümölsét, hanem az új
 embernek, új teremtetett állatnak, a' lélek-
 nek gyümölsét, és hogy én naponként
 meg-gondoljam, hogy én új életre kere-
 telkedtem-meg, hogy tégedet öltöztelek-
 fel, mint az örök igazságnak és idvesség-
 nek ajándékát, melly által te én bennem,
 és én te benned maradhaslak örökké, hogy
 soha örökké el-ne felejtsem azt a' Éövet-
 séget, mellyet te én velem kötöttél, azt
 meg-ne rontsam, azt meg-ne tagadjam,
 sem Éivemmel, sem Éajammal, sem isten-
 telen étellel; hanem mindenkoron ma-
 gamat abban meg-vigaÉtaljam és örven-
 deztessem, és minden kísértet ellen ma-
 gamat

gamat arra bizzam, és ezen ökörségben, melly örökké erős és bizonyos lézen, örökké megmaradjak és idvezüljek, Ám.

X.

A' Jent Vatsorának Szerzéséért és felállításáért való Háladás, és egykiesmind arra való méltó elkékkítettetésért, azaz való idveségés élésért való fobáfkodás:

OH te kedves, Szerelemmel gazdag, jó, és barátságos Uram Jésus Kristus, melly igen nagy Szeretetedet bizonyítottad meg nekünk a' Jent Vatsorának Szerzése által, hogy te minket a te Jent testteddel és véreddel étetél és itatél? Mi mondathatik nagyobb vigasztalásnak lenni, mint ez a' szó: *A' ki az én testemet ékí, és az én véreket íkí, az én bennem marad, és én-is abban?* De mitsoda lehet nagyobb öröm, mint a' Kristusban maradni? Mi lehet barátságosabb, mint hogy te mi bennünk maradél? Hami te benned és te mi bennünk maradél, mit árthat nekünk a' halál és az ördög? te benned bátrak vagyunk mi minden Szerentsétlenség ellen. Oh én Istene és Uram! mitsoda vagyokén, hogy te magadat adod énnékem ételül és italul? En föld

föld vagyok és hamu, egy büdös edény, és te illy drága kintset téke én belém, abból esmérem én meg a' te nagy Szerelmet, mivel te a' Szeretnek illy nagy zálogát adod énnékem, a' kinél sem az égben, sem a' földön nagyobb nem lehet; Jöllehet a' léleknek zálogát-is adta énnékem, a' mellyről megelémérhetem, hogy én Istennek fia vagyok, de az Ur Vatsorájában a' te testnek és vérednek zálogát adod énnékem, a' mellyről megelémérem, hogy te én atyámia vagy, én testem és vérem. Melly igen nagy bizonytságot adél énnékem a' Jent Vatsorában, az én megváltatásom felöl, tudnillik a' te véredet, melly e' földön bizonytságot téken a' mi megváltatásunkról: mert jóllehet a' Sz. Lélek-is te bizonytságod légyen a' mi éveinkben, mindazáltal a' mi megváltatásunknak külső bizonytságot-is, és petsétét megakartad adni, tudnillik a' te véredet; melly-is bizonytságot téken és kiált a' mi éveinkben. Az által akartad te megsegíteni a' mi gyenge hitünket, mert jóllehet a' te becéded minket hathatoson megválttal, mindazáltal hathatósabb vigasztalás lézen az, midön ezeket a' szokat hallják: *Ez az én testem, melly ti érettek adattatott; ez az én vérem, melly*

melly ti érettetek kiontatott, bűneitek bortsánatjára. Annakokáért oh én éivem, mit éomorkodol te, miért hagyod-el magadat, miért félz a' haláltól és kárhozattól? Mert te éretted meghólt a' te Urad és Megváltód, és a' te megváltatásodnak zálogául adja tenéked az ő ézent testét és vérét, az ő éivés ézerelmének és te veled való egyességének zálogául-is adja, hogy engemet sem élet, sem halál ő töle elnem éakaéthat. Oh én Istenem és Uram, taníts-meg engemet meg-gondolni; mitsoda alázasos éivvel kellessék vennem ezt a' nemes kintset. Oh én tisztátalan jóvök minden tisztaságnak forrására; én nyavalyás éükölködő jóvök a' gazdaghoz; én bünös, a' kegyelemnek kút-fejéhez; én beteg, jóvök az igaz orvoshoz; én éhező és éomjúhozó, jóvök az igaz mennyei kenyérhez és az életnek forrásához: Te pedig mindenek felett ézentebb, jóéé a' leg-éentségtelenebbhez: holott hallott valaki illy tsúdálatos ézeretetet, hogy a' mindeneknek Ura egy nyavalyás köldúshoz mégyen, hogy egy ilyen nyavalyás éegény ember, az égnek és a' földnek Urát magáévátégye, mennyei eledele és itala légyen önöké? Oh adjad, hogy azt a' ézeretetet soha el-ne felejtsem. Adjad,

hogy

hogy ézerelmedet és haláloedat éüntelenül emlegessem, hogy az által lelki és mennyei képen megelegíttessék az én lelkem étellel és itallal, mert mind az a' te ézenvedésedben és haláloedban vagyon, a' mi az én lelkemet meg-nyugtathatja, és a' melly után az én lelkem éhezhetik és éomjúhozhatik. Oh kééítsd-el az én éivemet hathatóson és igaz hit által, az igaz pénitencia által, ézeretet és alázasosság által, ennek a' nagy kintsnek el-vételére. Melly igen éép fátor és templomot építtetett vala Móses és Salamon, a' kegyelem éékinek? Oh ékesítsd-meg lelke-met a' figyelmetességnek világával, a' hitnek aranyával és fényével, az alázasosság-nak és ézeretnek éép éönyegeivel, a' reménfégnek koronájával: Szaporíts és erősíts-meg én benné minden lelki ajándékokat, mert hogy-hogy erősíttethetik-meg inkább az én hitem, mint hogyha az én bűneimnek bortsánatja a' Christus vére által meg-petséltetik, és az én éivemben bíratik? Hogy-hogy éaporíttathatik-meg inkább én bennem az én felebarátomnak és Istenemnek ézereteti, mint hogyha az én Uram Jépus Christus engemet, az ő teste és vére által magával és minden hívökkel egyesít, és mi belölünk

egy

egy testet tézen? Hogy-hogy erősíthetted-meg inkább őh én Szerelmes Uram az én reménféget, hanem hogy ha te engemet halhatatlan eledellel táplál az örök életre. Oh én Uram és Istenem, kerlek tégedet alázatosan, mivel te én testemmé és véreemmé lőttél, engedd nekem, hogy én-is azt, a' mi tenéked tessék, Szeressem, a' te akaratod légyen az én akaratom; a' mi tenéked nem tessék, ne tessék énnékem-is: az én testem és vérem, a' te tested és véred; és a' te tested és véred, az én vérem és testem: annakokáért ne engedd-meg nekem, hogy a' bűnnek tselekédetire azzal vissza-éljek, hanem egyedül a' te tisztességedre és jó tettésed Szerint. Adjad nekem, hogy ezután a' te testednek és vérednek ereje által, inkább inkább meg-erössíttessem és nagyobb örömmel légyen az én keresztemnek elviseelésére, békeséges-tűrő légyek a' nyomorúságokban, alázatos a' megúáltatásban, engedelmes a' megbántatásban, gerjedező és állhatatos a' Szeretetben, buzgó a' könyörgésben: hogy a' te testednek és vérednek erejét az én életemben, és a' te megváltásodnak gyümölsét az én hitemben mindenkoron gyümölsözönek tapasztaljam-meg, Ámen.

Az Ur Vatsorájának vétele előtt való
Imádság.

Uram János Christus, az én lelke-
nek hűséges Pástora és fő Papja, ki te magad mondottad: *Én vagyok az életnek kenyere, a' ki én belőlem eszik, meg-nem éhez, és a' ki én belőlem iszik, soha meg-nem szomjúhozik*: Én te hozzád megyek, és kerlek tégedet alázatosan, kézs-el engemet az igaz hit által, és tégy méltó vendéggé erre a' Mennyei Vatsorára: legeltess engemet Szegény juhotskádat ez egész napon, a' szép zöld pástokon, és az életnek új vizére vezérelj: Te magad enyhítsd-meg az én lelkeket, és az egyenes útban vezérelj engemet, a' te Szerettedért: Te tégy engemet méltóvá a' te Szeretetalodra, és énnékem töltő jó teli a' te kegyelmednek és Szerelmednek pohárát. Én Szegény juhotska megyek a' te legeltető meződre, az életnek kenyérére, az élő kút-főre. Oh igaz, édes, Mennyei kennyér, élezz én bennem lelki éhséget és Szeret Szomjúságot, hogy te utánnad óhajtsak; a' miképen kívánczik a' Szarvas az új hideg forrás vizre. Minden dolgok felett pediglen, adj énnékem

kem éives bánatot , és az én büneimen való kesergést , és adjad én reám a' hitnek amaz igaz menyegezői ruháját , melly által a' te ézent érdemedet megfogjam , és azt az én éép köntösemet erősen megtartsam és óltalmazzam , hogy valamiképen méltatlan vendég ne legyek . Adj énnékem alázatos , megbotsátásra hajlandó éivet , hogy az én ellenfélimnek éivemből megbotsássak . Szaggasd-ki éivemből a keserűségnek és gyűlöllégnék minden gyökerét ; ellenben pedig plántálj az én lelkembe ézeretetet és könyörületességet , hogy az én felebarátomat , de sőt inkább minden embereket te benned éeressék . Oh te igaz Husvéti bárány , légy az én ételem ; adjad , hogy te belöled egyem és éljek a' éives bánatnak keserű savával , és a' pénitencia-tartó ézent életnek főtalan kenyerével . Oh melly fok tisztátalanságokkal megterheltevének mégyek te hozzád ; én te hozzád tisztátalan lelket és testet vízek , melly teli vagyon fekélyel és útálatossággal . Oh tisztíts meg engemet te leg-nagyobb tisztaság . A' te ézent tested , midőn a' keresztfáról levétezt , éép tiszta gyóltba takartatott-bé . Oh bóldog Isten , vajha én tégedet olyan éivel fogadhatnálak-bé , melly tené-

ked

ked tetzenek . Oh ha éentséges figyelemességgel ölelhetnélek - meg tégedet , és az én ézeretemben békötözhetnélek , tégedet a' megtörődött éivnek és léleknek mirhájával kenegethetnélek ! Ama' mennyei kenyérnek arany edényben kelletett eltétettetni emlékezetre , a' éövettségnek ládjába . Oh vajha én-is tégedet tiszta éivemben óltalmazhatnálak-meg .

Oh én Uram te megmondottad : *Az erősek nem fűkölködnek orvos nélkül , hanem a' be éerek .* Oh én beteges vagyok , én te nálad nélkül fűkölködöm , mint én lelkemnek Mennyei orvosa nélkül . Te mondottad : *Jövetek én hozzám mindnyájan , ti kik megterhelteztetek és megfáradtatok , én titeket meg-könnyebbítelek .* Oh Uram , én fok bűnökkel megterheltevének jövök te hozzád , vedd-el azokat rólam , könnyebbíts-meg engem ettől a' nagy terhtől : Én jövök , mint egy tisztátalan , tisztíts-meg engemet ; mint egy vak , világosíts-meg engemet ; mint egy éegény , tégy gazdaggá engemet az én lelkemben ; mint egy elvezett , keress-fel engemet ; mint egy elkárhozott , idvezíts engemet . Vezess engemet és végfel te magadhoz , mert én csak te benned élek , én-magamban pedig meghalok , te

ben-

benned vagyok én igaz ; magamban pedig egészen merő azon bűn vagyok ; te benned vagyok én bődög ; én magamban merő azon kárhozat.

Oh te Mennyei Völegényem ! jövel én hozzám , én tégedet az én szívemnek kamarájába bévizlek , ott megsókolgatlak tégedet , holott senki reám ne irigykedhessék : A' te Szeretetednek édességét hozd-el én hozzám ; a' te bődög örök életednek szagát ; a' te igazságodnak ízít ; a' te barátságodnak lépféjét ; a' te jóságodnak kedvességét ; a' te alázatosságodnak czifrázatját ; a' te könyörületességodnak gyümölcset

Oh én Mennyei orvosom ! én egy megholt lelket vízek te hozzád , elevenítsd-meg azt ; egy beteg lelket , gyógyítsd-meg ötet , egy szívet , mely minden jó tselekedetektől üres , töltsd-bé azt kegyelmeddel ; a' te Lelkoddal , a' te Szerelmeddel , a' te Szélségeddel , a' te alázatossággoddal , a' te békességes-tűréseddal . Oh te életnek édes Kenyere , elégyts-meg engemet az örök életre , hogy foha örökké meg-ne éhezzen vagy szomjúhosszam ; te benned vagyon nekem egész elégségem , te énnékem mindenem vagy , maradj-meg örökké én nálam , és

adjad

adjad , hogy én-is örökké te benned maradjak , a' miképen te mondtad : *A' ki az én testemet eszi és az én véreimet iszja , az én bennem marad , és én-is abban , és én feltámasztom őt az utolsó napon , Amen.*

XII.

Az Ur Vatsorájának vétele után való Háladás.

OH te barátságos , Szerelmes , édes , szívem Szerint való Uram Jézus Christus : Tenéked mondok én szívemből hálaikat , hogy engemet Szeret testednek és vérednek drágalatos ételével és italával megelégtettél és megújítottál . Oh kitsoda vagyok én , hogy te engemet méltatlant méltóvá tettél a' te Szeret a'ztalodról való észre ? Hálát adok én tenéked minden te Szeretetedért , hűségédért , emberre létedért , a' te Szeret és idvességes Évangéliomodért , a' te haláloddal való harczodért és véres verítékedért , minden te Szeret Szenvedésedért , a' te megveretetésedért , megútáltatásodért , a' te megpökdöstetésedért , Szegekkel való fájdalommas meg-liggattatásodért , a' tövissek által lett fájdalmas megkoronáztatásodért , a' te sebeidért ; minden te keferülégedért , a' te könyhullatásidért , a' te soházkodás-

K

sod-

fodért, a' te megfeszítettésedért, a' te fánakozásra méltó halálodért és minden te jótéteményeidért, melyeket te nekem az által megnyertél, a' törvénynek bétöltéséért, a' bűnnek botsánatjáért, az én gonofságimért való tökéletes megfizetésért és elégtételért, a' te Mennyei Atyádnak megbékéltetéséért, a' megnyerettet és ajándékozottatott igazságért, a' Sz Lélek által való megfentelésért, az örök életért, melly jótéteményekben te adtál egyedül énnékem hit által részt, és a' te testednek és vérednek nagy és drágalatos záloga által a' Sákramentomban bizonyossá tettél. Oh hogy-hogy adhatnál nekem a' te Szerelmed felől ennél nagyobb zálogot, és az én megváltásom, bűnöm botsánatja és az örök élet megnyeréséről való nagyobb bizonyosságot. Adjad, hogy e' te nagy Szerelmedet soha el-ne felejtsem, a' te Szerelmedről fűntelen gondolkozzam, a' te Szerelmed tested és véred Szerelje-meg, áldja-meg az én testemet és lelkemet, és őltalmazzon-meg engemet minden bűnöktől. Oh én Megváltóm és Idvezítőm, élj te én bennem, és én te benned, üzz-ki minden gonofságot az én szívemből, üld-bé egyedül az én szívemnek házáat és tartsd-meg azt.

Az én

Az én Szegény lelkem tenéked eljegyzette magát, mint egy Mennyei Szegény, és te-is magadat ö hozzákötötted és egyesítetted mind örökké, és immár lett Királynévá, mivel tégedet minden királyoknak Királyát Mátkájának megnyert; hogy-hogy tenné tehát önnön magát vizontag a' bűnöknek és tisztátalanságnak szolgálovává; hogy-hogy vesztegetné-el vizontag az ö nemességét a' bűnöknek hijába-valósága és semmifége által, és önnön magát hogy-hogy tenné méltatlanná illy királyi házasságra? Oh ékesítsd-meg és cifrázd-meg az én lelkemet lelki ékességgel, mennyei Szépséggel, erős hittel, gerjedező lángozó Szeretettel, égő reménféléggel, nemes alázatossággal, Szerelmed engedelmességgel, buzgó könyörgéssel, kíváncsós Szeretetséggel, egyedül te hozzád és az örök élethez való indulatos kíváncsósággal, hogy nekem egyedül tsak te veled légyen barátságos közösülésem, akar egyem, akar igyam, akar vigyázzak, akar alugyam, éljek és haljak, hogy te én bennem és nálam, és én te benned és te veled örökké megmaradjak, mindenkoron te veled egyem és igyam, te rólad beszéljek, énekeljek, és szóljak, fűntelenül te rólad gondolkozzam, hogy ebben a' hitben

K 2

meg-

meghalhassák, az ítélet napján örömmel felkelhessék, és az örök boldogságba bemelessék, Ámen.

XIII.

A' Szenvedő Személyről és annak Szenvedésének okainak meggondolásáról való Elmélkedés.

OH én Istenem és én Uram! esmértesd-meg velem és juttasd ezembe azt a' Személyt a' ki én érettem Szenvedett. Avagy nem ő-é az Istennek egy Szilött Fia, az Istennek leg-Szerelmetesebb fia, hogy-hogy adattatott hát még-is olyan gyalázatos halálra? Nem ő-é az, a' ki felől az Atya az égből kiáltotta: *Ez amaz én Szerelmes Fiam, a' kiben én megnyugodtam*, hogy-hogy kell néki mostan az Istennek haragját hordozni? avagy nem ő-é a' ditsőségnek Urá, hogy hordozza még-is mostan a' gyalázatot? Nem ő-é a' leg-erősebb, hogy lett még-is olly erőtelen, hogy megengedte magát feszíteni? Nem örök mindenható Isten-é? hogy Szenved még-is ilyen kibezéllhetetlen Szükséget? Avagy nem ő-é az Istennek ama' makula nélkül való báránya, és vittetik ilyen véres mézfárékre: Oh gyenge test, Szent és motsok nélkül való test;

test, hogy-hogy febesítettet meg? Oh Szent kezek, mellyek által miakat megáldottál; Oh Szent lábak, mellyek a' békességnek útján jártanak, hogy-hogy ligattanak által? Oh kedves Száj, és rófa Színű ajakak, miképen lettenek Színtelenek. Oh az ő tisztességre méltó Szent feje, miképen Szagattatott-meg a' tövis korona által? Oh az ő Szerellemmel telyes Sive, hogy-hogy tett mi rólunk az ő oldalának megnyílása által bizonytságot? Oh Szent tiszta, gyenge Sívnek vére, melly az ő oldalából folyt-ki, tisztíts-meg engemet minden én bűneimből. Oh az ő barátságos Szemei, mellyek tisztábbak a' Napnál, hogy-hogy homályosodtanak azok úgy-meg, hogy-hogy néznek azok illy panaszkodóvan, hogy áradnak azok, mint a' vizek, mint a' könyveknek forrási és a' Szeretnek credeti, mindazáltal mindek, mellyeket ő rajta látunk, panaszkodást és siránkozást jelentenek. Oh, ö olly igen megverett, hogy semmi épség nintsen az ő testében, azok az én bűnnek büntetési és fajdalmi, az én gonoságom febesítette ötet így-meg. Oh nagy titok. Oh nagy Szeretet, hogy az én bűneim a' Christusnak leg-Szentebb Szerelmében büntettetnek-meg, illyen Szentsé-

ges áldozatban kellett volna énnékem megbékélnem ; a' Szentséges viseli az én Szentségtelenségemet ; az Igaz az én igazságtalanságomat ; a' Jámor viseli az én gonofságomat ; a' Bűn nélkül való viseli az én bűnömet ; az Ur adja magát az ő Szolgáért ; az Istennek Fia az embereknek fiaiért ; a' tisztességnek Királya, a' mi gyalázatunknak alája veti magát. Az Isten oda adja magát az ő teremtetett állatiért ; a' Megváltó az ő foglyaiért, az egész világnak Istene, az eltévelyedtekért ; a' Megáldattatott, sőt maga-is az áldás adja magát a' megátkozottakért ; a' Bóldog a' kárhoztattakért ; az Élet a' megholtakért. Én vétkeztem, mit tselekedett ez az ártatlan Bárány? Én istentelen voltam, mitsoda álnokságot tselekedett ez az Igaz? Oh én Uram, te az én kevélységem miá megaláztattál ; az én engedetlenségemért felzegezttetél ; az én gyönyörködésemért egészen Zomorúságra és sebekre verettettél : Én a' halált megérdemltem, még-is tenéked kelletik meghalnod. Én a' bűn által eladattattam vala, és te letetél az én váltó-pénzem, és felvállaltad az én bűneimért való leg-nagyobb megfizetést. Oh én Uram Jézus, hogy lehetne olly nagy bűn, melly ez által a' drága

kints

kints által ki-nem fizetődnek? Hogy-hogy lehetne olly irtóztató gonosz-tselekedet, melly az illetén nagy gyalázat, fájdalom, és kín által el-nem vétetődnek: Hogy lehetne a' bűn olly fok, melly az illetén engedelmessége, nagy Szenvedése, nagy Élıdsége, és mély békefséges türése által ennek a' nagy Szent Személynek el-nem távoznék? Oh én Uram, hogy lehet a' te haragod illy nagy, hogy az, az illetén engedelmesség, az illetén Zomorúság, félelem és reszketés, veres-veréték és keserű halál által meg-ne engedeltetnék. Annakokáért légy kegyelmes énnékem óh Isten, és ne nézz az én bűneimre ; és végy-fel engemet a' te kegyelmedre, és éltess örökké engemet a' te Szerelmes Fiadnak a' Jézus Christusnak vérenek kiontása által, Ámen.

XIV.

A' Christus Jézusnak Szenvedéséért,
és az Istennel való megbékéltetésért
való Háladás.

OH Uram Jézus Christus, te Szentséges, gyenge, makula nélkül és vétek nélkül való báránya Istennek ! Ki a' világnak bűneit hordozod : Én hálát adok tenéked szívemből, a' te drágalátos Szen-

K 4

vedé-

vedésedért és halálodért, a te nagy Éomorúságodért, mellyel a' te Lelked Éomorú vala mind halálig, midön az egész világnak Éomorúsága te reád borúlt vala, és minden emberi Éivnek Éorongattatása, félelme, ijedése, reſketése és rettegése. Oh ezta' te Lelkednek belső Éenvedését, mellyet a' te felettébb megÉomorítottatott Lelkedben és elmédben Éenvedtél, ki-tsoda gondolhatná és beÉéllhetné-ki? Oh léleknek Éüksége, óh Éivnek Éenvedése, óh elmének Éorongattatása, óh halálnak viadala, óh véres veríték, mitsoda halandó Éivel fogadjalak én tégedet magamhoz? Oh Uram tenéked kellett minden bizonynal mi érettünk mindnyájunkért a' halált megköſtölnöd, és minden ember halálának Éorongattatásait megéreznöd, tégedet kínozott-meg igazán a' halálnak fülánkja; sőt minden embernek büne, és a' bűnnek creje, az-az, a' Törvény az ő fenyegetésével, az ő irtóztatásával, az ő átkával: Ezért hálát adok én tenéked óh hűséges Éiv.

Én hálát adok tenéked, a' te hathatós imádságodért és alázatos térdre való esésedért, midön te a' földre le-estél orczád-
ra, leborulál a' kertben, és magadat a te Ézent Atyád akaratjának egészen megál-
doz-

doztad. Én hálát adok tenéked, a' te megköötöttesedért, hogy te magadat én érettem, mint egy gonosz-tévőt megengedted köttetni, hogy azzal engemet az örök halálnak köteleiből kiÉabadítanál. Én hálát adok tenéked, a' te megverettesedért, mellyet te én érettem Éenvedtél, felÉegeztettél, a' te nagy Éenvedésedért, engedelmességedért, alázatosságodért, mellyek által az én engedetlenségemet, kevélységemet és betsület kívánásomat, haragomat és boÉÉúállásomat megfizetted. Én hálát adok tenéked azért, hogy magadat a' kereÉtnek gyalázatos halálára íteltetted én érettem, és engemet az által az Istennek Éoros ítéletitől és amaz irtóztató utolsó ſententiától megmentettél. Én hálát adok tenéked, a' te tövises koronáért, mellyet az én haÉnomra víveltél; hogy azzal a' ditsőségnek koronáját nékem megnyerhessed. Hálát adok tenéked, a' te jó Éivel való megÉéztettedért, hogy magadat olly engedelmesen kezeid és lábaidnál fogván megengedted felÉegeztettetni, és fán függő átokká lettél, hogy azzal engemet az örök átoktól megÉabadítanál. Oh te É. áldozat, óh te makula nélkül való test, óh gyenge Éiv, melly igen megÉébbhetnekek

tégedet és megbetegítették az én bűneim. Oh te tisztességet érdemlő fő, miképen faggattattál te meg a' tövissek által? óh te szép orcsa, melly keferves a' te ábrázatod; óh ti Nap világnál tisztább szemek, hogy-hogy néztek illy panaékolkodó formán; óh ti fénnyétekben lévő fülek, mitsoda irtóztató káromkodást kell tinéktek hallanotok; óh ti segétséggel gazdag áldott kezek, hogy-hogy liggattattok ti által? óh ti bölcseségnek lábai, hogy fegezttettetek ti által? óh fénnyé test Istennek tisztá temploma, hogy-hogy sebessítettél olly irtóztatóvan-meg, megmezítelenítettél és tellyes vagy véres tsapásokkal. Imé az Isten az ő egyetlen-egy fiulött Fianak nem kedvezett, tsak a' leg-kisebbik fájdalom-ban-is, hogy ő tökéletesen megfizessen, mind a' belső mind a' külső fénvedésekkel. Oh Isten, melly nagy a' te haragod a' bűn ellen: óh Christe, hogy-hogy lehet a' te fénnyé illy nagy, melly belől a' léleknek gyötrelmét fénvedi, annak félelmét és kínnyát; kívül fénvedi a' fénnyé test a' ki-bezélhetetlen kínokat, mind a' test mind a' lélek megkófolja a' poklot és a' halálnak keferülését. Azért kiáltá te: *En Istenem, En Istenem, miért hagyta el engemet?* Ezért hálát adok tenéked

néked fénnyé nek egész indulatiból: Hálát adok tenéked azokért való fénnyé esedezésért-is, a' kik teveled együtt megfénnyéttetek. Oh én Istenem és Uram, én fénnyéttetek-meg tégedet az én bűneimmel, és te imádkoztál én érettem. Hálát adok tenéked ama' vigasztaló befénnyéért-is: *Ma velem lélek te a' Paraditsomban.* Kérlek tégeder Uram, emlékezzél-meg én rólam-is, a' te örök Országodban: Nyisd-meg és mutasd-meg nékem az én utolsó fénnyéfélegomben a' Paraditsomot. Hálát adok tenéked ama' fénnyéért-is, mellyet mondál Jánosnak: *Lás-sad, ez a' te Anyád.* Te én reám-is gondot viselél, és az én keresztemben engem megvigasztal. Hálát adok tenéked fénnyéből, a' te Lelkednek nagy fénnyédecéért-is, midön te kiáltottál: *En Istenem, En Istenem, miért hagyta el engemet.* Oh ne hagy el engemet az én utolsó fénnyéfélegomben, hanem éreztessed-meg velem, hogy te légy az én Istenem, még az én nagy fénnyéfélegaimben-is. Hálát adok tenéked, a' te fénnyé fénnyéjáságodért-is, mellyel az én idvességemet fénnyéjáhozad: Tsen-desítsd-meg az én fénnyéjáságomat az életnek vizével, és légy nékem ollyan forrásom, melly az örök életre kifolyjon. Há-

lát adok tenéked belső indulatimból ama vigasztaló beféződésért-is : *Elvégeztetett* : mindenek az által bétöltenek, mellyek az én idvességemre tartoznak. Hálát adok tenéked, a kerekt-fan való utolsó fódért: *Atyám a' te kezeidbe ajánlom az én lelke-met*, ezzel kibotsátád a' te lelkedet, és a' te bűn nélkül való halálod által, az én bűneimért eleget tettél. Hálát adok tenéked, Ént oldaladon lévő sebeidért, és Ént vérednek drága kintséért, melly abból kifolyt, melly a' mi bűneinkért való váltságának pénze és megfizetése. Oh én Uram Jézus! Ez az igazán való tökéletes megfizetés; hasonló, vagy annál-is feljebb való megfizetés, mint az én bűneim érdemlették. Hogy-hogy lehetne olly nagy bűn, melly illy nagy Személynek Énvedése halála által tökéletesen le-nem fizetődnek? Hogy lehetnének a' bűnök olly fokak, mellyek ez által a' megmérsekelhetetlen Éamadásnak pénze által el-nem vétetődnének? Hogy lehetnének a' bűnök olly irtóztatóak, hogy ez irtóztató és gyalázatos halál által el-nem töröltetnének? Ezt a' tökéletes megfizetést felvetted óh Atya már egyſzer az én bűneimért te magad; te nem fogod ennek-utánna a' fizetést más külömben én tölem kíván-

kívánni: a' te igazságodnak tökéletes elég-tétel lett, hogy a' te könyörületesség én reám gazdagon folyjon.

Ez a' megengesztelő áldozat Ént és motsok nélkül való, melly által te tökéletesen megengeszteltetted; nem fogék már örökké én reám haragudni. A' te hűségnek és jóságodnak - is engedd-meg, hogy engemet kövessenek, az igazság és békeiség egymást tsókolják-meg. Én válást-is tézek tenéked minden Éntekkel, és azt mondom: Az uraknak Urában nagyon az én erősségem és igazságom; tenéked légyen örökké-való halála, mind örökön örökké, Ámen.

XV.

Buzgó vigasztaló haladás, és a' Jézus Christus Ént Énvedésének meg-gondolása.

OH te leg-Éntebb és engedelmesebb Ur Jézus! Hálát adunk mi tenéked a' te Éives Éomorúságodért, mellyel a' te Lelked mi érettünk, mind halálíg Éomorú vala, hogy azzal mirőlünk az örök Éomorúságot elfordítsad, és nekünk az örök vigasztalást megnyerjed. A' te alázatos térdre efésedért, mellyet a' te Menyei Atyád előtt tselekedtél, midőn a'

földre le-estél a' te Ént orczádra, hogy nekünk kegyelmet kérj, és hogy a' mi orczánk meg-ne Égyeníttessék.

A' te Éntséges imádságodért és Ént engedelmességedért, mellyel a' te akaratodat a te Mennyei Atyádnak egészle megáldoztad és mondottad : *Nem a' mit én akarok, hanem a' mit te akarsz* : hogy a' mi gonosz akaratunkat megnyerjed és meggyógyítsad, és minket az Isten akaratjában meg-Éntelj : A' te favanyú keferü halállal való győzedelmedért, melly által a' halálnak hatalmát elvetted, és azt erejétől megfosztottad és meggyőzted : A' te Éntséges vérednek veritékéért, mellyel bőfégesen a' te Ént gyenge testedből kigördültenek, és a' földre tsepegetnek, hogy te a' mi halálunknak hideg veritékét meg-Éntelj, és a' halálnak Éorongattatását sendes álmra fordítsad : Oh te bünnélküli való baránya az Istennek, mi hálát adunk tenéked, hogy te miérettünk lettél fogoly : azért, hogy minket megÉbadíts : Megkötöztettél, hogy mi a' büntől megÉbadulnánk : Hamaisan vádoltattál, hogy mi az Istennek Éoros ítéleti elött Éabadosoknak mondattatnánk : A' te Ént orczádban megtsapattattál, hogy nekünk békességünk lenne : Oh te legengedel-

gedelmesebb és Éelidebb Éiv, mi hálát adunk tenéked, hogy te mi érettünk megtsúfoltattál : hogy minket örökké-való Igasággá tennél : Megpökdöstettél, hogy minket a' mi gyalázatunktól megÉadadtanál : Meggyaláztattál, hogy mi te bened megditsóítottunk : FelÉegeztettél, hogy a' mi engedetlenségünket elvennéd : Oh te tisztességnek Királya és ditsőségnak Ura, mi hálát adunk tenéked, hogy mi érettünk gyűlölségből és megűtáltatásból veres bársonnyal öltöztettél-fel, hogy azzal minékünk a' mennyei lakodolomnak tisztességének köntösét megnyerjed : Tövissel meg-koronáztattál, hogy minékünk az igazságnak koronáját feltegyed : Nád-pálczát vettél a' te jobb kezedbe, hogy a' gyenge nád-Éalat egészen el-ne rontanád : És azzal a' te Éntséges fejedet megveretted, hogy mi a' mi fejünket örömmel felemelnök : Oh te Éerelemmel leg-gazdagabb és barátságosabb Ur, mi hálát adunk tenéked Éveinkből a' gyülekezet eleibe való állittatásodért, midőn Pilátus tenéked azt mondá : *Imé az ember* : Hogy a' te Mennyei Atyáda' mi nyomorúságinkat megtekintse, és te éretted mi rajtunk könyörüljön. Oh Atya nézzed *Imé az ember* ! Te leg-Éerelemesebb,

resebb, te megvettettél a' te népedtől és megtagadtattál, hogy a' te hívő házadnak fejelet köve lennél: Te mi érttünk a' halálra íteltettél, hogy azzal te minket az örök haláltól meg szabadítanál. Oh te Istennek legigazabb és alázatosabb szolgája, te Istennek leg-engedelmesebb fia a' te Atyádnak, ki a' te keresztfát a' te szent halálodra magad vitted; hogy azzal megtanítanál, a' mi kereszttünknek örömmel való felvételére: Arra kezeidnél és lábaidnál fogva felfegeztettél, hogy az által a' mi bűneinkért áldozat lennél: Két Tolvaj közzé fűztettél-meg, és a' gonosz-tévők közzé fámiláltattál, jöllehet te senkinek-is semmi gonoszt nem töttél, és semmi tsalárdság nem találtatott a' te szádban; hogy azzal a' te ártatlansággoddal minket megbékéltetnél: Te a' keresztfán-is nagy gyalázatot és betsteleniséget szenvedtél; azért, hogy az örök gyalázattól minket meg szabadítanál. Oh te Istennek áldotta, mi hálát adunk tenéked, hogy te fán függő átokká lettél, azért, hogy te benned minden népek e' földön megáldattatnának: Te olyanná lettél, mint egy féreg, még-is mindazáltal leg-főbb vagy az emberek fiaik között, hogy azzal minket Isten előtt kedvesekké tennél:

Te

Te az emberek között leg-útálatosabbá lettél, hogy te minket ditsőségekké tennél: Te minden vigasztalás nélkül függöttél a' keresztfán, hogy mi örökké megvigasztaltassunk: Tenéked merő-mézítelen véres testtel kellett meghalnod, hogy minket az idvességnek ruhájába és az igazságnak köntösébe felöltöztetnél.

Oh te örökké-való fő Pap, és mi egyetlen-egy Közben-járónk, mi hálát adunk tenéked, hogy te mi érttünk a' keresztfán imádkoztál azért, hogy magadat nagy kiáltással és sirással a' te Mennyei Atyádnak mi érttünk megáldozzad: Mi hálát adunk tenéked ama' vigasztaló szavaidért: *Ma velem lélek a' Paraditsomban.* Azzal nyitottad-meg a' Paraditsomot a' szegény nyavalyás bűnösnek: Mert ez a' szó, a' Paraditsomnak amaz igaz kútja. Mi hálát adunk tenéked, a' te szorongatásodért és szűkségeidért, midőn te kiáltottál: *En Istenem, én Istenem, miért hagytál-el engemet?* hogy mi Istenről örökké el-ne hagyattassunk. Mi hálát adunk tenéked a' keresztfán való szent szomjúságodért, és a' savanyú eczetnek italért, mellyel te minket az örök szomjúságtól és a' pokolnak savanyúságától meg szabadítottál: Mi hálát adunk tené-

ked

ked ama' vigasztaló fődért: *El-végeztett.* Az-az: immár elözlattatott a' bün, megbékélt az Isten, bétellyesedett az Irás, és az örök szabadság megtaláltatott. Mi hálát adunk tenéked a' te fent halálodért, és a' kereft-fán való utolsó fődért: mert az által fizetett meg minden mi bűneinkért, az élet víz-fő-hozattatott és a' Christusban hívő minden lelkek, a' Mennyei Atya kezébe ajánlottattak.

Adjad immár minékünk óh te Erellemmel gazdag meg-áldattatott Király, hogy az Arimatiabéli Jófeffel, a' te testedet megkérjük, és azt a' mi hitünknek tiszta gyólt ruhájába bétakarjuk; mirhával és alóéval megkenjük, az-az, bűneinken való Éives bánattal és fénvedéssel a' mi buzgóságunkban bévigyük, és a' hit által megtisztított új Éivben, mint egy újjonnan építettet sírba bétegyük, hogy egyedül ő és fenki más ne, abban megnyugodjék. És petsételd-bé te a' koprót a' te Sz. Lelked által, hogy tégedet fenki sem a' világ, sem az ördög a' mi Éiveinkből ki-ne lopjon, hogy mi tégedet el-ne veszessünk; hanem hogy mi te veled együtt meghaljunk, feltámadjunk, éljünk, az égbe mennyünk, és örökké te veled lehessünk és maradhassunk, Ámen.

XVI.

Más Háládás a' Christusnak fénvedéséért.

OH Uram Jésus Christus, te leghűsegebb Éeretője az emberek lelkének! Én tenéked hálát és dicséretet mondok, tisztességet és magasztalás, a' te nagy Éeretetédért és kívánságodért, mellyel vífel-tettél az én érettem való fénvedésben, hogy jó kedvedből eleibe mentél a' te ellenfégidnek, és magadat az ő kezekbe adtad. Hálát adok a' te megköztöztetésedért, megverettetésedért, meggyaláztatásodért, meg-pökdöstetésedért, arczúl verettetésedért, mellyeket az Annás és Kajafás hazában elfénvedtél; holott még Pétertől-is megtagadtattál, a' fő Papoktól kárhoztattál, femeid békányásával megtsúfoltattál, pökdöstettél és megverettettél: Azért dicséretet, tisztességet és háládást mondok tenéked, és kérlek tégedet, adj érnékem-is a' te éretted való fénvedésre szabados jó kedvet, és a' te tisztességedre és jó tetézésedre való magam egészlen való megáldozására. Töltsön-bé engemet a' te kegyelmed és ferenlmed, sőt az által az én értelmemet, gondolatomat és indulatomat húzzad te

magadhoz, te magadba zárd-bé és te magaddal egyesítetve maradj-meg.

Oh én Uram János Christus, hálát adok tenéked azokért a' gyalázatokért és tsúfoltásokért, melyeket te a' Pilátus házában elzenvedtél, és onnét a' Heródes házához, onnét ismét vízbe-vitettél és keményen vádoltattál. Én hálát adok tenéked, a' tenagy szenvedésért és féltésedért, és nagy megúttatásodért, melyeket te a' Heródes házában elzenvedtél, midőn tégedet sejtő ruhába öltöztetvén megtsúfoltanak. Oh óltó én belém igaz alázatosságot, hogy én minden ideig való, haizontalan tisztességet és dicsőséget igen nagyra ne betsüljek; és adjad, hogy az én femmiségemet megfémérjem, és femmai nehézségem azon ne legyen, midőn valaki engem megúttál. Adjad a' te kegyelmedet nekem, hogy én a' világi tisztességgel ne gondoljak, és femmi unalmamra ne legyen e' világban való efmeretlenségem, és attól való megúttatásom és kistsínyre való betsültetésem, hanem, hogy az én örömem legyen a' te gyalázatoknak hordozásában. Oh Uram János Christus, én ditséretet mondok te néked, tisztességet és háládást, a' te utálatos felségeztetésedért és véres megkar-

czol-

czoltatásodért; sőt még ama gyalázatos veres bársony ruháért-is, melyet kellett tenéked viselned, a' te véres tövisel való megkóronáztatásodért, utálatos megpökdöstetésedért, kemény megvertetésedért; nép eleibe-való gyalázatos állítatásodért, midőn Pilátus azt mondá: *Imé az ember.* Lássátok mitsoda ember ez! megvettetésedért, melyet te a' köfségtől zenvedtél, és hogy elődbe tetetett a' tolvaj, a' kínos véres ítéletnek elzenvedéséért, midőn Pilátustól a' gyalázatos keresztnek halálára ítéltetél és kárhoztattál. Én alázatos hálát adok tenéked, a' te tsúfos kivitetésedért, midőn a' te keresztádat a' halálra magad vitted-ki, és mind a' koponyáknak helyéig, mint gonosz-tévő kivítettél: És kérlek tégedet, adjén nekem békefészes-türelést keresztmemnek elviseelésére, és Atyai fenytékednek jó kedvvel való engedelmes felvételre, hogy én minden ellenkezésekben és gyalázatokban tégedet ditsérjelek és tenéked hálát adjak, és magamat tenéked örven-dező szívvel, magam megtagadásával megáldozzam, és minden te jótetvéseidben ajánljam magamat. Oh én Uram János Christus, én tenéked ditséretet mondok és háládást, tisztességet és magasztalást,

a' te

a' te Ént testednek megmeztelenítettéséért, gyalázatos és tsúfságos megfeszítéséért, kezeiden és lábaidon való mély sebeidért; a' te rósa Énű vérednek kiöntatásáért; sőt még a' te nagy gyalázatodért-is, hogy a' két tolvajok közibe émláltattál, felállítottál és a' keresztfán utálatosképen megtsúfoltattál és megpokdöstettél. En tenéked dicséretet mondok és háladást ama' te hét Ént Éavaidért, melyeket a' keresztfán Éólottál; melyekkel a' te ellenségeidért könyörögtél, a' megtérő bűnösnek a' Paradiotomot megígérted; a' te Anyádat Jánosnak a' te Tanítványodnak ajánlottad. Én kérek tégedet; a' te rósa Énű piros vérednek gyenge tsepjei által, és minden te Éorongattatásod által, melyeket te belső és külsőképen Éenvedtél, mezteleníts meg engemet minden teremtet állatoktól, hogy én lélekben Éegény tégedet kövessék, az ő Ádámot kivessék, és öltöztessék fel a' te Ént engedelmességednek és igazságodnak ártatlan fejr köntösébe. Fordítsad az én Éivemet te magadhoz, mutasd meg nékem a' Paradiotomot, vigasztal meg engemet az én keresztemben, és én bennem minden gonosz gyönyörűséget te magaddal együtt fe-

Éits-

Éíts meg, engemet a' te Ézeretetednek Éegeivel a' keresztfára Éegezz fel, hogy a' te keresztfára való megfeszítettéted mindenkoron az én Éemeim előtt az én Éivemben legyen, és magamat egészen te hozzád hasonlóvá tégyem. Oh Uram Jéhus Christus! én dicséretet tisztességet és hálat mondok tenéked, a' te gyenge testednek a' keresztfán való egész megáldoztatásáért, melyben semmi Épség nem volt, hanem egészen egybe-rontatott, fájdalommal és betegséggel tetőtől fogva talpig tellyes volt: sőt még a' te Éivednek és lelkednek nagy Éorongattatásiért-is, midőn te töled minden lelki és testi vigasztalás elvételét, annyira, hogy tenéked kiáltani kellett: *Én Istenem én Istenem, miért hagytál el engemet.* Hálat adok tenéked a' te Ént Éomjúságodért, és keserű epe italodért és ama' vigasztaló Éódért, *Elvégeztetett:* Még ama' te utolsó Éódért-is; mellyel a' te Lelkedet a' te Mennyei Atyádnak nagy fel-Éóval ajánlottad. Hálat adok tenéked a' te keserves halálodért, melyben a' te Éived meghasadt, és a' te lelked a' te Ént testedtől elválasztott. Hálat adok tenéked a' te oldaladnak megnyílásáért-is, melyből vér és víz folyt ki. Oh, én ké-

lek

lek tégedet a te keserves halálodért, a te véred és sebeid által, adj részt énnékem is azokból, bűneimnek megbotsátására és az örök életre, és hogy én te veled e' világnak és minden gonosz kívánságoknak meghaljak. egyedül csak tenéked éljek, és a te sebeidből, mint idvességnek forrásából megéleztessen, hogy az én lelkeim megmosattassék és megtisztíttassék a' te véred által egészen tisztán és motsok nélkül elválasztattassék, és te veled örökké egyesítetve maradjon.

Oh Uram Jésus Christus, ditséretet mondok tenéked, tisztességet és háládást azért, hogy a' te kereft-fádról levétetett szent tested balfamommal megkenettetett és a sírba tétetett: És kérlek tégedet, adj nyugodalmat az én lelkemnek a' te sebeidben, és az én testemet a' földben (mellyet te újjonnan a' te tested és temetésed által megfenteltél) nyugodni hagyd, míg te azt ama' napon az örök életre feltámasztod, és én ekképen te veled én Megváltómmal éljek, és tégedet ebben az én testemben meglássalak, és a' re örömmel örökké élhessek, Ámen.

XVII.

XVII.

A' Jésus Christus győzedelmes feltámadásáért és annak gyümölteseiért való Háládás.

Uram J. Christ⁹, te Judabéli erős orozlán, te meggyőzhetetlen bajnok, te hatalmas győzedelmes Fejedelem, te erős Sámson, te bűnnek előzlátója, halálnak meggyőzője, te kígyóknak megtörője és a' pokolnak elhányója. Én fivesen való halákat adok tenéked a' te győzedelmes örvendetes feltámadásodért, mely által te a' halálnak hatalmát elvetted, és örökké-való megváltozhatatlan állapotot hoztál újjonnan a' világosságra. Te mint egy mindenható Ur, kimutattad magadat annak lenni, a' kinél vannak a' pokolnak és a' halálnak kultsai, a' ki megnyitod és fenki bé-nem zárja. Te meghóltál vala, és imé élz örökkön örökké; te a te népedet a' halálból és a' pokolból megfabadítottad. Halál, hol vagy a' te fulánkod? Pokol, hol vagy a' te győzedelmed? Tenéked légyen hálá, hogy minélkünnk ezt a' győzedelmet adtad; te vóltál a' halálnak mérge, és a' pokolnak méltelye; te a' halált elnyelted örökké, és minden mi könyhúllatásinkat a' mi fene-

L

me-

meinkről eltörölted. Jertek - el men-nyünk az Urhoz , ö vert-meg minket : ö kötöz-bé vízföntag bennünket : ö febesített-meg minket , ö gyógyít-meg ismét bennünket , ö ismét felemel bennünket harmad nap múlva , ö megelevenít bennünket, harmad nap múlva , hogy mi ö előtte élni fogunk : azért örül az én szívem, és az én tisztességem örvendez, mert az Ur nem hagyta az ö lelkét a' pokolban, és nem engedte, hogy az ö Szente rothadást lásson , te egy kicsiny ideig elhagyattattál vala az Urtól ; de most vízfönt tisztességgel és ékességgel megkoronáztattál, te a' felelemből és ítéletből ki szabadítottál, kitsoda beállí-li ki a' te életednek hozzát? A'kö, mellyet az építők megvetettenek, lett Ézegetkövé, ez az Urtól lett, és tsuda dolog a' mi Femeink előtt : Énekelni fogják örömmel az igazaknak kunyhójokban. Az Urnak jobb karja felmagasztaltott, az Urnak jobb karja megtartja a' győzedelmet: Én nem fogok meghalni , hanem élek, és az Urnak dolgait tudakozom, te az út mellett lévő patakából ittál ; annakokáért felemelted a' te fejedet magason. Te vagy bizonynal a' feltámadás és az élet, a' ki te benned hiszen, él, ha meghal-is ; te vagy a' hívőknek élete, annak-

oká-

okaért ök soha meg-nem halhatnak, mert te ö életet soha meg-nem hal, azért nem vezthetik ök-el az ö életeteket.

Oh én Uram , te elő-jöttél mint a' szép hajnal, méltóságoson támadtál te fel a' föld-indulásban, a' te Ént Angyalid nyitják-meg minékünk a' te koporsódat , és mondanak : *Miért kerestek ti az éltöt a' halottak között? Jövetek ide , lássátok-meg a' helyt , a' holott az Ur fekiült.* Oh melly igen Éép Éorgalmatos agyas-ház-béli Éolgák vannak a' te firod körül , Ént vigyázók, kik az ö Urok után várakoznak mi időre kél-fel. Oh Ézerető Uram, megjelenel te ama' nagy bünösnek Mária Magdalénának és Péternek , és azt mondd : *Mény-el és mondd-meg az én Atyámfainak : Én felmegyek az én Atyámbhoz , és a' ti Atyátokhoz, az én Istenemhez, és a' te Istenetekhez : Te társúl adod magadat Emmaus felé, és a' te Éomorú Tanítványidnak magyarázod az írásokat: Te bé-megy a' te Apostolidhoz a' bezárattatott házba, megmútogatod nékiek a' te kezedet és lábodat , a' te oldalodat és feb helyeidet, és az által meggyógyítod az ö hihetetlen-ségeknél sebeit : Szeretetből ezel ö vélek, hogy megbizonyítsad azzal, hogy él, bizonyoson, hogy te öket étesse a' te fel-*

L 2

táma-

támadásodnak gyümöltseiből: mert te azokat a' gyümöltsoket kioztogatod a' te örök békefégednek általa, melly minden mennyei jót magába befoglal, az Istennek fegedelmét és kegyelmét, bűnnek bótá-natját, igazságot, győzedelmet, vigasztalást, örök örömet, örök életet: az által megmútatod te a' bűnt, halált, ördögöt, haragot, átkot, poklot és kárhozatot, meggyőztettnek és elvitettettnek lenni; különben semmi békeféged nem járúlhatna mi hozzánk. Oh Érelnetes, engedelmes, vigasztalással tellyes, élő, örök-ké-való békeféged, te Jébus Christus feltámadásának nemes gyümöltse, jövel az én Éivembe, örvendeztessed-meg az én lel-kemet; mert ezen az örömmön fog az ember örülni, miképen örül az ember aratáskor, miképen vigad az ember, mikor prédát oztanak. Te én Uram Christus, mint győzedelemnek Fejedelme győzedelmednek megnyerése után oztogattad ki a' halhatatlanságnak prédáját, a' megvilágosításnak Éép Éabad köntösét, mint Sámson az ő lakodalmában, midön ő a' Filistéusokat megverte: támaÉÉ-fel minket-is az igaz pénitentia-tartás által, lelki-képen óh Uram, adj réÉÉ minékünk az első feltámadásban, hogy a' második halál-nak

nak rajtunk hatalma ne légyen. Kelj-fel te mi bennünk, Élj te mi bennünk, viaskodjál és győzd-meg mi bennünk e' világot, a' bűnt, halált, ördögöt és poklot, vigasztald-meg a' mi lelkeinket a' Éoron-gattatások között és Éomorúságokkan, a' te beféged és a' békefégednek lelke által.

TámaÉÉ-fel az ítéletnek napján, a' te feltámadásodnak ereje által az én testemet-is az örök életre. Én feküÉÉ az én koporsómban panáz nélkül, és mind az ítéletnek napjáig aluÉÉ, akkoron felnyitod, tudom, az én koporsómat, és engemet az örök öröme felferkentéz. Akkoron fogod te mondani: *Keljetek-fel és birdessétek ti, kik a' földben aluÉÉtok, mert az én harmatom zöld pásátnak harmatja.* Akkoron ez az én haÉÉontalan változandó, halandó testem felöltözi a' változhatatlanságot, halhatatlanságot, erőt és tisztéféget, és haÉÉonló léÉÉen a' te megtisztított testedhez: mert az én életem te benned elrejtetett; midön pediglen te mi éle-tünk megjelenel, akkoron mi-is megjelenünk a' ditsóségben, Ámen.

XVIII.

A' mi Urunk Jébus Christusnak sebei-ből való vigasztaló Imádság.

OHén ſerelemmel gazdag, barátságos, engedelmes, Uram Jéſus Chriſtus! ki az én gonofságomért megfebesítettél, és az én bűneimért megverettettél; te nem tsak a'te ſzent Apoſtoloznak Tamásnak mütattad-meg ſebeidet a' te ſzentséges kezeiden, és lábaidon, és a' te oldaladon, hanem énnékem-is: hogy én azt ſüntelenül nézéljem a' hitben, azzal együtt a' te buzgó ſzíves iſteni ſzerelmedet megélmérjem, magam elméjében erősen bényomjam, magamhoz vonjam, és az én ſzívemben örökké megtartsam. És kérlek tégedet, adjad énnékem megésmérnem, melly nagy légyen a' te ſzereteted mi hozzánk bűnös emberekhez, mert a' te ſzent ſebeid bizonyági es petséti a' te buzgó ſzeretetednek. Nyomd-bé a' te ſebedet, mint-egy petsétet az én ſzívembe, mert te engemet a'te ſebeidnek általa, a' te kezeidre és a' te ſzívedre jegyzettél-fel, és mivel a' ſzív ülő és lakó helye a' ſzereteteknek; azért a' te magad oldalát megnyitottad, hogy mi az által a' te ſzívedbe bétékintheſſünk. A' te ſzent ſebeid olyanok, mint a' te ſzeretetednek kéz-írása, az által te magadat mihozzánk kötelezted és alája irtál, hogy a' mi barátunk léféſz: Annakokáért te a' Törvénynek

nek kéz-írását, melly mi ellenünk való, mi közüllünk kivetted és a' kereſt-ſára felfeſztetted; és nekünk ellenben a'te ſzerelmednek más-kéz-írását adtad, melly a' te véreddel irattatott, hogy az által te magadat mi velünk örök ſzeretetbe egybe köſs, és hogy mi ſemmi tsalárdságtól és álnokságtól ne félünk, mint más embertől: azért engedted-meg a' te oldaladat megnyitattani, és megmütatod nekünk a' te ſzívedet, és azt mondod: Lásd-meg ebben a' ſzívben nintsen ſemmi tsalárdság ſem hamisság, én meg-nem tsallak tégedet; azért tartom-meg az én tiſta teſtemben ezeket a' ſzereteteknek bélyegit, bizonyos zálogául, bizonyſágául és keze-írásul az én örök és hallhatatlan ſzeretetemnek, melly ſoha el-nem alhatik.

Oh én Uram Jéſus, hálát adok tenéked az én megváltatásomnak uemes kintséért, melly a' te ſebeidből folyt-ki, melly külömben ſohól nem találhatik, hanem a' re véres ſebeidben. Oh Uram, a' te nagy ſzereteted nyitotta-meg ezt az idveſségnek forrását, mert azok megbizonyítják a' te ſellyül haladhatatlan, kiſaradhatatlan ſzeretetedet. A' miképen a' vizeknek árjai a' gazdag forrásokból és kútökből magokat kiáraztják, kiöntik e' föld kerekſé-

gére: azonképen öntötték-li a' te éretetednek árjai, habjai, a' te forrásidból ö magokat mi belénk, mint-egy megfáradott földre: És az igaz *aqua vita* az életnek vize, melly ebből az életnek forrásából kifokadott, a' mi vígaſztálás nélkül való éliveinknek megnyihítésére. Oh Uram elég lett volna, hogyha te én érettem illy nagy ſorongattatást és fájdalomakat, és a' halált ha megſzenvedted volna; te pedig az én vígaſztalásomért mind azok felett a' te ſzent öt ſebeitnek helyeit, a' te ſzent teſteden megtartottad, az én megváltattatásomnak és a' te hozzám való buzgó éretetednek megbizonyítására, azért, hogy az én idveſségemnek kintsét te benned és a' te ſebeitdben keressem. Oh Uram, Uram, adjad, hogy ott légyen az én élvem, a' holott az én kintsem. Oh én Uram Jéſus, legyenek a' te ſebeit az én vígaſztalásomnak forrási: Midőn én rajtam a' Sátán az én bűneimet megnehezíti, az Iſtennek haragját elhitesi, és nékem az ő irtoztató ragadozó körmeit megmútattja, akkoron jövel oh Uram, mútasd-meg nékem a' te ſebeitet, lábaidon és kezeiden, és a' te oldaladon, hogy én ebben a' vígaſztaló tükörben megláthassam az én Mennyei Atyámnak könyörülő

rülő atyai élvét. Oh én Uram Chriſtus, ha megnevekedik az én élkéſégem, és az én élvemnek ſorongattatása, akkoron jövel és mútasd-meg nékem febeſſített élvédet: mert azért engedted megnyitattni a' te oldaladat, és nékem a' te élvédet megmútattad, hogy az én élkéſégemet élvemen ſajlaljad, és az én élvédésem en ſánakozzál: mert te kerestél-fel bennünket, a' mi Iſtenünknek élvés könyörtületessége által, midőn felmenél magasan; annakokáért a' te megnyitott oldalad azért lett kegyelemnek ajtajává, mellyen bémégyen a' ſorongató terhével megrakodott lélek, mellyet a' fátán az ő tüzes nyilaival megfebeſített: ezért élvartattott-meg a' te oldalad élvéd iránt, hogy engemet az én élvemnek fürdalási ne epezzének-meg: azért könnyebbítsd-meg nékem az én élvemnek fájdalmát, oh Chriſtus, a' te megfebeſített élvéd által.

Oh én Uram Chriſtus, adjad, hogy a' te ſebeitnek helyei, az én élvemet fel-felő vonják te hozzád; mert te a' ditsőségnek állapotjában-is, tiſta ſenlő ſebeitnek helyeit megtartottad; és azokat az Iſtennek minden válaſztottinak, és ſzent Angyalinak mutogatod, mint valami örömnélküliségnek látását, hogy abban ők örvendjenek,

és a' te ſzeretetedben vigadjanak; annak-
okáért, vonjad az én ſzivemet-is, és gon-
dolatimat, a' földiekről a' te világosko-
dó ſeb helyeidnek ſzerelmes erős köte-
leivel, a' magasságba te utánnad, és ad-
jad, hogy az én ſzeretetem viſzontag oda
folyjon, a' honnan a' te ſzereteted kibuz-
gott és kifolyt. És én Uram Chriſtus,
a' te ſzent ſebeid-is az én ſzivemet tiſztó-
gassák-meg, és a' bűnnek gyönyörűségét
űzzék-ki, mert mivel az embernek ſzive
terméſzeti ſzerint tiſztátalan, a' honnan
minden bűnök kibuzognak; azért öntöt-
ted-ki te óh Uram a' te ſzivednek vérét öl-
daladnak ſebein, hogy az által az én ſzi-
vemet megtiſztogassad, hogy az én ſzi-
vemben minden gonosz gyönyörködtetés
meghaljon, és elóltassék.

Oh én Uram Chriſtus, a' te ſzent ſebe-
id indítsanak-fel engemet és édesítse-
nek az én ſzelebarátomnak ſzeretetre;
mert mivel hogy te megnyilatkozott öl-
daladat a' kereſt-fán barátidnak és ellen-
ſégidnek ſzemek eleibe tötted, mi éret-
tünk-is meghóltál, mikoron mi még el-
lenségid volnánk; azért indítsanak-fel en-
gemet-is a' te ſebeid, hogy én-is az én
ellenſégimet ſzeressem, nékik könnyen
megbottsáſsak, boſſé ſzű-álló ne légyek, mert
te-is

te-is a' kereſt-fán nem kiáltottad: *Atyám
állj hozzám az én ellenſégimen*, hanem *bo-
tsásd-meg önékik*; és honnan vagy on,
hogy a' ſzeretet telleyességgel meghidege-
dett; hanem onnan, hogy az emberek
a' te ſzent ſebeidet, mint ſzeretethez for-
rását igazán meg-nem eſmérték, ſem az-
ért tenéked hálákat nem adtanak, és a' te
ſzerelmedet onnan nem itták.

Adjénnékem-is óh én Uram Jéſusa' te
ſebeidben nyúgodalmat, mert az én lel-
kem különben ſohól nem nyughatik-
meg, mint a' Nőé galambja, melly az ö-
zön-vizben ſohól nyúgodalmat nem talá-
la, és viſſza-tére, és Nőé az ökezeit ki-
nyújtá, és magához a' bárkába befogadá:
és midőn az én lelkem e' ſorongattatás-
oknak özön-vizeiben ſohól-is meg-nem
nyughatik, akkoron nyugtatlanság-megötet
a' te ſebeidben; és midőn az én bűneim
feltámadnak, és fejem felett járnak, és,
mint egy nehéz tereh, rajtam megnehe-
zednek, hogy ſemmi békeſség az én tson-
taimban bűnöm miatt nem léſzen, és az
én ſzivemnek nyughatatlansága miatt jaj-
gatok, akkoron mutasd-meg nékem a' te
ſebeidet, mellyek az én bűnömért vá-
gattattak-meg, hogy elképen nékem bé-
keſségem légyen; midőn engemet a' fá-

tán, a' nagy kísérteteknek tüzes nyilaival kínoz és nyughatatlanná tőzen, akkoron adjad nékem óh én Uram Christus, hogy magamat a' te febeidbe elrejtsem, mint a' galamb a' közikláknak hasádkibán, és a' kölyukakban magát elrejtí. Oh én Uram Christus, midőn én mind a' lelki Éükség miá, mind a' testi Éorongattatás és nyavalya miá, sem meg-nem nyúghatom, sem nem alhatom, akkor adjad nékem, hogy a' te febeidben megnyugodjam, mint a' gyermek, a' ki sohól-is jobban nem aluék, hanem az ő Annjának ölében, és mint a' János a' Christus melyén aluvék, midőn te azt mondtad: *Fövetek én hozzám mindnyájan, kik megfáradtatok, és megterhellettetek, nyugodalmat találtak a' ti lelkeiteknek.* Ezt adjad énnékem is Uram és én Istenem, a' te Éentséges őt febeidért, Ámen.

XIX.

A' Jépus Christusnak örvendetes
mennybe menetelécrt való

Háladás.

URam Jépus Christus, te mindenható győzedelmes Fejedelem! ki te magadat a' te győzedelmes és örvendetes mennybe-meneteleddel, az Isten méltó-
sága-

ságának és erejének jobjára ültetted, és minden ellenségedet vetetted famoly Éékül lábod alá, tudnillik a' bünt, halált, ördögöt, poklot és e' világot: Hogy-hogy ditsérhessem-meg eléggé ezt a' triumphust, ezt a' győzedelmet, ezt a' ditsőséget, ezt a' te méltóságos nagy nevedet, és hogy hirdessem érdem Éerint? Mert minekutánna tisztulást Éerezttél a' mi bűneinknek te magad által, tetted te magadat az égben az Isten ditsőségének jobjára, sokkal nagyobbá lettél az Angyaloknál, sokkal nagyobb nevet nyertél ő náloknál. Mert vallyon mellyik Angyalnak mondotta valaha az Ur: *ülj az én hatalmamnak jobjára:* A' te mennyei Atyád tenéked mindeneket lábod alá vetett, semmit egyebet ki-nem vévén, hanem magát: Te Éolgáiddá tsináltad az Angyalokat, a' hatalmasakat, a' Fejedelemséget és az erőt; még a' pokolbéli Fejedelemséget és hatalmasságokat-is ebben a' győzedelmes triumphusban kitagadtad, mindeneknek Éemek láttára nyilván mútogattad, és ő belőlök jeles győzedelmet tsináltál te magad által: Te erős Isten felmenél nagy örömmel, és az Ur a' trombitáknak Éavában. Mondjatok ditséretet a' mi Istenünknek, mondjatok

dítséretet okoson; az Istennek Ékerek
fok ezerni ezer: Te felmenél a magos-
ságba, és fogva vivéd a fogságot: Te a-
jándékokat vittél az emberekért: Te fel-
magasztaltattál minden emberek felett, és
Fejedelemség felétt, minden erő és hata-
lom felett, és minden felett, melly ezen
vagy a másik világban nevezetetik. Az I-
sten tégedet a te népednek fejévé tett,
melly a te tested, és annak tellyessége, a
ki mindeneket mindenekben bétölt. Te
vagy a mi örökké-való és egyetlen-egy
fejünk: ki az ő tulajdon testét, az ő tag-
jait étellel, világgal, vigasztalással, erő-
vel, erősséggel, győzedelemmel, bé-
kefességgel és örömmel bétöltötte: Te
vagy a mi egyetlen-egy Fő Papunk, meg-
kenéz minket a te Sz Lelkoddal: adéz
minékünk Évangélistákat, Apostolokat,
Prófétákat, Pásztorokat és Tanítókat,
hogy a te lelki tested felcáptassék. Oh
küldj olyan építő embereket, a kiket te
bölcsességnek és értelemnek Lelkével bé-
töltöttél. Tenéked örökké-való Felféges
Fő Papságod vagy, azért te mindenko-
ron boldogokká teheted azokat, könyör-
géseket meghallgatod azoknak, kik te hoz-
zád mennek és te hozzád kiáltanak. Te
megmútattad nekünk az utat, a te mēny-
be va-

be való meneteleddel, az eget és a pa-
raditsomot megnyitottad, és várost épí-
tettél az égben. Mivel te mi fejünk az
égben vagy, nem maradnak azért bizo-
nyoson a te tagjaid-is kün. Te minket
mindnyájunkat magad után vízezt, hogy
mi-is ott legyünk, a holott te vagy, hogy
mi a te dítsőségedet lássuk, az által erős-
sítettett-meg a mi boldog reménységünk;
hogy mi bizonynal te hozzád fogunk
mennni, az által erősítettett-meg a mi igaf-
ságunk: mert te azért jelenél-meg men-
yei Atyád előtt bizonyosságul, hogy a te
véred által a leg-Éntségesebb helyre bé-
mentél, és örök megváltást találtál, és az
örök igaságot ismét vízezt-hoztad. Vonj
minket te utánnad, hogy mi a mi elmé-
inkkel együtt te veled együtt a mennyei
boldogságban és életben járassunk és lak-
hassunk, hogy a mi Évivünk-is ott légyen,
a hol a mi kintsünk, és keressük azt, a
mi oda-fel van, és nem az itt alatt valókat;
hogy mi elfelejtsük azt, a mi ide hátra van,
és a következendőkre vágyódjunk; vonj
minket te utánnad, és futunk mi. Adjad
nekünk a mennyei hajnalnak Éárnyait,
és a te hozzád való Éent kívánságnak,
hogy mi te hozzád repülhessünk. Oh
mikor fogok én oda menni, hogy én a te
orczá-

orczádat láthassam, és te veled fel-mennyei a' te mennyei Atyához és az én Atyámhoz, a' te Istenedhez és az én Istenemhez, jövel Uram Jéfus, és végy-fel engemet magadhoz, Ámen.

XX.

A' Szent Lélek elküldtetéséért

való Háládás.

OH te én barátságos engedelmes Uram Jéfus Christus, hogy-hogy adjak én teneked e'legséges hálákat a' te nagy ditsőséges isteni Lelkednek ajándékiért, melyet te megigértél, midőn azt mondottad : *En vizeket töltök-ki a' fomszúhozókra, és árvizeket a' fázásra, az én lelkemet kitöltöm minden testre; hogy ők nevedjeknek, mint a' viz mellett való pást; az én fiaim és leányim prófétáit fogják, és a' vének álmodnak látásokat látnak, és a' vének álmodnak.* Te hasonlítottad a' te Sz. Lelkedet a' hideg folyó vízhez. Oh éledd-meg és itasd-meg a' mi fázaz Éveinket az által, hogy a' mi lelkünk zöldeljen mint a' pást, te küldötted-le a' te Szent Lelkedet tüzes láng formájában, és az Apostolok nyelveiket tüzesekké tette, és őket a' Szent Léleknek fent tűzével megkerezelted; oh melegíts-meg, vilá-

világosítsd-meg, gyűjtsd-meg a' mi Éveinket a' hitben, a' Szeretethen, a' buzgóságban, a' könyörgésben, az Isten ditsireiben, legyen a' te bezeded a' mi Éveinkben tűz, hogy az azokban égjen és világoskodjék; te küldötted-el a' te Szent Lelkedet Éélben, és Szerelmes zúgásban az égből; fuvass-meg bennünket az által, és éledd-meg bennünket a' te Szádnak bezedé által, a' miképen a' te Tanítványidat megfuvallottad, és az első teremtésben az emberbe élő lelket lehellettél, és ötet a' természetű életre élővé tette, azonképen tégy minket élökké a' te Szent Lelkednek általa az örök életre. Oh te Szerelmes Istennek lángotszája, világosíts-meg minket; oh te élő víz éledd-meg minket, az Istennek Lelke tégyen élökké minket. Oh te Istennek fent újja, irjad-bé a' te élő bezededet a' mi Éveinknek táblájára. Oh te magasságbeli erő, erősíts-meg minket a' mi erőtelenségünkben. Oh te mennyei vigasságnak olaja, vigasztalj-meg és örvendeztess-meg minket a' mi Éomorúságunkban : Te kedves mennyei harmat, enyhítsd-meg a' mi el-lankadt Éveinket : Te kegyelmes eső, nedvesítsd-meg a' mi megzáradott lelkeinket : Oh Uram Jéfus, töltsd-ki mi

ki mi reánk a' tekegyelmednek és a' könyörgésnek lelkét, a' ki mi bennünk fohászkodjék, a' mi erőtelen könyörgésünknek segítséggel légyen, a' ki mi bennünk Isten előtt fohászkodjék kibélelhetetlen fohászkodással, a' ki tanúbizonyságot tegyen a' mi éliveinkbe arról, hogy mi Istennek fiai vagyunk: mert ő a' fiúságnak Lelke, Istennek petséti, a' mi öröklésünknek záloga, a' ki által mi elpetséttetünk, a' mi megváltatásunknak napjára, a' ki által mi kiáltunk: *Abba, Szerelmes Atya*, a' kiben mi esmérjük-meg, hogy te mi bennünk maradsz; mivel a' te Lelked mi bennünk marad. Nyugtasd-meg ezt a' te Lelkedet rajtunk ama' hét ajándékokkal-is, mert te rajtad nyugszik a' börtösségnek Lelke a' mi javunkra; az értelemnek és okosságnak Lelke, tanátsnak, erőnek, erősségnek, az isteni félelemnek Lelke: ő a' békelességnek Lelke; légyen ő általa mi bennünk-is békelességes élv és lelki-eszméret. Ő a' Szeretetnek és egyességnek Lelke; légyünk mi-is az ő ereje által a' Szereteten és egyességben egybe-köttettek, hogy ő minket egy Szereteten, sőt a' te Szereteten őh Uram Jézus Christus, mint tagokat, egybe-kössön. Ő az Atyának és a' Fiúnak Lelke,

mert

mert az Atya és a' Fiú küldi ötet; azért egyesít bennünket az Atyával és a' Fiúval, és tézen minket lakó helyévé és templomává a' Szent Háromságnak. Ő az újjá-élesztésnek Lelke; azért tézen minket új teremtetett állatokká. Annakokáért őh Szent Lélek, fordítsad a' mi éliveinket a' világtól a' mennyei életre, tsinálj mi bennünk új isteni indulatot, kezd-el mi bennünk az örökéletet; állítsd-fel mi bennünk az Istennek orfágát, mely az igaság, békelesség és öröm a' Sz. Lélekben. Ujjítsd-meg bennünk az Istennek képit a' valóságos igaságban és Szenttségben: És midőn minket e' világnak minden vigasztalása elhagy, akkor maradj-meg velünk, mi igaz és egyetlen-egy Vigasztalónk, a' mi Urunk Jézus Christus igéreti Szerint: Taníts, igazgass, vezérelj, erősíts, Szentelj-meg, élelő-meg és eleveníts-meg minket; légy a' mi Prókátorunk, óltalmunk, tanátsunk, erőnk, vigasztalónk, légy világa a' mi lelkeinknek és öröme minden szomorúságában. Te vagy bizonynyal a' mi mennyei vigaságunknak olaja, a' mellyel mi megkenettettünk: Te vagy a' mi mennyei galambunk, az isteni kegyelemnek olajágával; nyugodjál-meg mi rajtunk, a' mint a' mi Urunk

Jézus

Jésus Christusunkon : Te vagy bizonyyal a' mi mennyei kenettünk, melly minket mindenekre megtanít, légy erőssége a' mi lelkünknek ; hogy mi te általad a' mi testeinknek gyönyörűségét mególtuk, a' léleknek gyümöltesei pedig mi bennünk nevedekheffenek, a' hit a' Szeretet, reménység, engedelmesség, békeféliges-tűrés, buzgóság, könyörgés és az isteni félelem. Oh te örök vigasága a' mi lelkeinknek, fegélj, hogy mi tégedet soha meg-ne homorítsunk, se magunktól el-ne táltunk ; hanem hogy tégedet mindenkoron nálunk megmarasztassunk, mi akar aludjunk, akar vigyázzunk, megyünk vagy állunk, élünk vagy halunk, hogy te a' mi lelkeinkben örökké megmaradhass, ebben és amaz életben : mert te vagy az Istennek petséti, melly által minket az Isten elpetsételt örökké. Te Isten ditsőségének Lelke nyugodjál-meg mi rajtunk. Mutasd-meg nekünk Szent Istvánnal együtt az Istennek ditsőségét, itt a' lélekben és hitben, amott pediglen Énről Énre, Ámen.

XXI.

A' Szent Háromságnak kijelentéséért
való Háladás.

OH te legféligesebb, ditsőségesebb
elvá-

elválaszthatatlan Szent Háromság, te örök végnélkül való, megfoghatatlan, megvisszálthatatlan, lelki, egyetlen-egy állatú hármasság : Én tenéked dicsőítet mondok, tisztelést és háladást, a' te Szent eszméretednek kinyilatkozásáért, mellyben vagy az örök élet, tudnillik, hogy mi tégedet Atya Istent, és a' kit elbocsátottál, a' János Christust, a' te Szerelmes Fiadat, a' Szent Léleknek erejében megfémérjünk.

Oh Atya Isten, ki vagy a' Szent Háromságban első személy, tégedet vallak, Szeretlek, tisztellek, magasztallak, segítségül hívlek, mint én leg-Szerelmebb Atyámat, a' ki igaz Atya vagy mind azokhoz, a' kik fiaknak hivattatnak, mind az égben mind itt e' földön : te felőled adott énnékem parantsolatot a' te Szerelmes Fiad, hogy tégedet mint édes Atyámat segítségül hívjalak és azt mondotta : *Valamit kéréndetek az Atyától az én nevemben, mind azt megadja ötinétek.* Ímé : *En felmegyek az én Atyámbhoz és a' ti Atyátokhoz, az én Istenemhez és a' ti Istenetekhez.* Oh Szerelmes Atyám, te adtál énnékem két nemes ajándékot, tudnillik a' te Szerelmes Fiadat és a' Szent Lelket, tenéked légyen hála és háladás ezért a' nagy kibeszélhetetlen Szeretetért, Oh Fiú

Fiú Isten, a' ki vagy második *Émely* a' *Szent Háromságban*, az *Atya Istennek* isteni állapotából öröktől fogva *Éarmasztál*: Istentől való Isten, világosságtól való világosság: természet szerint való kimetűzt bélyege a' te mennyei *Atyádnak*, és az ő ditsőségének fénye: Te igaz örök Isten és örök élet: Te kezdeti és vége minden dolognak, a' ki által mindenek teremtettenek, mind láthatatlanok mind a' láthatók, mind a' Királyságnak mind az Uraságnak *Élékek*, a' ki által mindenek teremtettenek, és a' kiben mindenek állanak: Te bizonyos időben emberré lettél, és elküldettél a' te mennyei *Atyádtól*, az elvezetteknek felkeresésekre és idvezítésekre, én testemmé és véremmé lettél, én *Atyámfia*vá, én *Völegényem*mé, és magadat énnékem eljegyezted, mind örökkön örökké az itéletben és az igafságban és a' hitben: Te vagy az én *Megváltóm*, *Szófólóm*, *kegyelem Széke*, *Fő Papom*, *Immanuelem*, *Királyom*, *világom és életem*, *Közben-járom*, *segítöm*, *egyetlen-egy engeztelő áldozatom* és idvezítöm, Isten és ember azon egy *Személyben*: Te ülsz az *Atya Istennek* ditsőségének *Élékinek* jobja felől, meghalod a' mi *könyörgésünket* és fohászkodásinkat,

inkat, mi velünk vagy minden napon mind világ végéig: Tenéked mondok én a' te nagy *Szeretetedért*, *Szenvedésedért*, *haláloedért*, *feltámadásodért*, *mennybenmenésedért* ditséretet, *tisztességet* és *háladást*: Oh Sz. Lélek Isten, egyedül való, mindenható örök Isten, egyenlő örökkévaló és mindenható az *Atyával* és a' *Fiúval*: A' ki *Éarmaszt* és *küldettetél* az *Atyától* és a' *Fiútól*, mint az *Atya Istennek* és a' *Fiú Istennek* *Lelke*, és téve minket lakó helyévé és templomává a' Sz. *Háromságnak*: ki minket *újja-Élül*, *megvilágosítá*z, *megfentel* és *vigasztal*z. Te vagy a' mi *egyetlen-egy leg-Szerelmesebb és leg-nagyobb Vigasztalónk*, a' ki mivelünk marad és mind örökké, ha minket ez egész világ és minden teremtettenek elhagy-is: Tenéked mondok én ditséretet, *tisztességet* és *háladást* a' te *újja-Élülésedért*, *megvilágosításodért* és *megfentelésedért*. Oh te *Szent Háromság* *Émelyedben* megkülömböztetett, állapotban elválaszthatatlan *Atya Isten*, *Fiú és Szent Lélek Isten*, *egyetlen-egy Isteni állatnak* egy örök *Istensége*: Mi vallunk három megkülömböztetett egyenlő örök, egyenlő mindenható, egyenlő *Szent*, egyenlő ditsőséges, egyenlő megmérsékelhetet-

hetetlen zemélyeket: azért énekeljünk mi a' Serafim Angyalokkal: Szent, Szent, Szent az Isten a' Zébaoth Ur: Ént az Atya Isten, Ént a' Fiú Isten, Ént a' Szent Lélek Isten: és mondjuk a' Ént Pállal, *ő töle, ő benne, ő általa vannak minden dolgok, önéki legyen tisztetség és magasztalás mind örökké, Amen.*

Oh te Ént Háromság, jövel mi hozzánk és tsinálj lakó hajlékot mi nálunk, te vagy mindnyájunk felett, mindenünkben, és mindenikünk által. Oh Uram Jépus, a' ki tégedet lát, az látja az Atyát-is, te az Atyában vagy és az Atya te benned: Te Érzetted a mi Ént Keresztiségünket a' Ént Háromságnak neve által, és az által az örök kegyelemnek fővetségét megújítottad: Te vagy a' mi igaz áldásunk, a' kiben és ki által mi a' Ént Háromságnak nevében megáldattunk, a' mint Mójses mondja: *Áldjon-meg tégedet az Ur és őltalmazzon-meg tégedet, (az-az, Isten áldj-meg és őltalmaz-meg minket, mint te fiaidat) az Ur világosítsa-meg orcáját te rajtad és legyen kegyelmes tenéked (az-az, Fiú Isten, a' ki vagy világunk és a' kegyelem Ééki, világosíts-meg minket a' te kegyelmed által,)* Az Uremelje-fel orcáját te rajtad és ad-

és adjon *tenéked békeséget, (az-az, Sz. Lélek Ur Isten, a' kiben mi az Istennek Atyai orcáját nézzük, és az örök békeségben részt veszünk, békéltesd-meg a' mi Éveinket.)* Oh Atya Isten, te örök Ézeretet és könyörületesség, te miden jóságnak kimeríthetetlen kút-feje. Oh Fiú Isten, én örök igaságom, böltseségem, Éntségem és megváltóim, én világosságom, én idvességem, én életem és idvességem. Oh Szent Lélek Isten, én egyetlen-egy örök vigaságom, békeségem, örömem, erősségem és erőm: Egyesítsed magadat én velem; üld-meg Éveimet és lakozzál benne, fordítsad-el orcádat az én álnokságimról; őltalmaz-meg engemet, mint a' te Émeidnek fényét; őltalmaz-meg engemet a' te Ént Éárnyaidnak árnyéka alatt; áldj-meg engemet, világosíts-meg engemet, vigáztalj engemet az én utolsó Éüklégemben, vedd hozzád az én lelkemet, támaÉd-fel az én testemet az utolsó ítéletnek napján, az örök vigaságra, és láttassd én velem a' te ditsőségedet mind örökké, Amen.

XXII.

Az AnyaÉntegyházért *való Háladás, és hogy az Isten tartsa és őltalmazza-meg.*

M

OH

OH te jó, kegyelmes, könyörtülő Atya, te embereknek Szeretője: Én hálát adok tenéked, hogy eleitől fogván az emberi nemzetből te magadnak mindenkoron *Szent* kereftyén Anyafentegyházat gyűjtöttél és hívogattál, a' kinek te magadata a' te *Szent* bezzédében kijelentetted, a' ki tégedet Atyát és a' Fiat, és a' Sz. Lelket igazán megismért, te bened hitt, tégedet hívott segítségül, megíztelt, és hogy te azzal örök kegyelembéli fővetséget szerzettél, hogy te önök kegyelmes Istene akarék lenni, az ő bűneit megbotsáod a' János Christusnak a' te Szerelmes Fiadnak érdeméért, a' kiknek a' te Szent Lelkedet-is megígérted, a' ki őket megvilágosítsa, tanítsa, erősítse, vigasztalja, megfentelje, minden igazságban vezérelje és megtartsa, a' ki őket megújítsa: hogy ők tenéked *Szent* életben, böltségségben és igazságban Éolgáljanak; a' kiknek megígérted azt-is, hogy őket kegyelemből megfenteled; a' kiknek a' te Szerelmes Fiad által megmondottad: *Ne félj semmit kistsiny sereg*, ez az Atya akarátja, hogy tenéked országot adjon, a' kinek sokkal ditsőségesebb, kegyelemmel gazdagabb ígérést adtál, úgy-mint a' te veled való egyességet: Én eljegyez-

lek

lek tégedet mindörökké, én magamat te veled egyesítem az ítéletben és igazságban, sőt a' hitben egyesítek tégedet magammal, és te megisméred az Urat. *Ismét*: Én a' köziklán építem fel az én házamat, és a' pokolnak kapui azon erőt nem vehetnek; a' kiket te megíztítottál feredő által a' bezzédben, és magadnak készítetted gyülekezetet, melly ditsőséges lézen, a' kiben semmi makula vagy ráncz ne legyen, hanem hogy ő *Szent* legyen és bűn nélkül való, a' kiket te hívtál és őket elrendelted, hogy ők hasonlatosok legyenek a' te Szerelmes Fiad ábrázatjához; a' kiket te meg-is igazítottál, és meg-is fogod ditsőíteni. A' kit te olly sokgyönyörűséges nével-is nevezék, hogy a' legyen Mátkája a' te Szerelmes Fiadnak a' János Christusnak, és ő legyen örök Völegénye; a' legyen néki lelki teste, és ő annak egyetlen-egy örök feje legyen, a' kitől az minden ajándékokat és tellyességet vesz, világot, életet, vigasztalást, erőt, erősséget, győzedelmet, az ő királyi pap-ságát, tulajdon népét, választott nemzetséget, az ő szép örökségét, és az ő kedvességét, a' mellyre esett a' sors, a' kiben ő egyedül a' Király és Fő Pap, az az ő juh akla, a' kiben ő egyedül a' Pásztor, Isten-

M 2

nek

nek várossa és Mennyei Jerusalem, az igazságnak erős fundamentoma, melly a' *székelet* kövön a' Jéhus Christuson fundál-
tatott; *Élő* hegy, a' kiben a' Christus
tsak egyedül a' *zölö-vefő*, és mi va-
gyunk annak gerezdei, a' kiknek igérted
jelen-létedet mind világ végezetig.

Ezért hálát adok én tenéked *Évemből*,
hogy te engemet-is ennek a' *szent Anya-
háznak* társaságába béhívtál, és annak
tagja és a' Mennyei Jerusalemaek lakó-
sa vagyok, a' fok ezer Szenteknek társá-
ságában, a' mellyben én velem minden
mennyei jóban, a' Christusnak kegye-
lembéli kintsében a' több Szentekkel egy-
ütt részem vagyon; tudnillik, egy Meg-
váltónk és boldogítónk, egy Fejünk, egy
Pásztorunk, egy Kerezttségünk és Vég-
Vatsoránk; egy Hitünk, egy Istenünk és
Atyánk mindnyájunknak: A' ki mind-
nyájunké, mindnyájunkon és mindnyá-
junk felett, holott az igazán hívőknek,
minden tagjainak azon egy valóságos vi-
gaftalások, világok, életek, megújulások
legeltetések és óltalmok vagyon; és hogy-
ha e' világ elvezne-is, és a' hegyek a' ten-
gernek közepibe bédülnének-is, még-is
megmarad az Istennek várossa nagy vígal-
ságban az ő kút-fejével, holott vannak a'

Fei-

Felségesnek *szentlakó* helyei, az Isten ő
vélek ő közöttök vagyon, azért megma-
rad állhatatosan. Segíts-meg tsak min-
ket és tarts-meg óh Szerelmes Atya, hogy
mi a' kerezt-viselésekben és üldöztetések-
ben, mi magunkat a' te jelen-léteddel vi-
gaftaljuk, a' te nevedről örömmel val-
lást tégyünk, a' te tisztességedért seré-
nyen harcoljunk, a' te nevedet és be-
szédedet, hogyha kívántatik, a' mi vérünk-
kel megpétsételjük, és hogy mi-is végté-
re ebből a' vitézkedő Anya-*szentegyház*-
ból által-vitetessünk ama' győzedelmes-
kedő Anya-*szentegyház*ba, holott az An-
gyalokból és az emberekből egy ház fog
lenni, a' melly tégedet örökkön örökké
ditsérni fog és magasztalni: Oh melly
boldogok azok, kik a' te házában laknak
mindenkoron és örökké, Ámen.

XXIII.

Háladás az Istennek *szent* Angyali ál-
tal való ürizetért.

OH hűséges Isten, Szeretője, óltalma-
zója és megtartója az emberi nem-
nek, ki vagy a' te legeltetésednek Ura, a' ki
előtt ezerézer való ezerek állanak, és száz
ezerézer való ezerek szolgálnak tenéked,
a' ki által mindenek teremtetek, mind a'

láthatók mind a' láthatatlanok, mind a' királyi székek mind az uraságok: Olly igen szereted te az embereket, hogy az ő örízetekre gyermeklégektől fogva elrendelted a' te Szent Anyalidat, az állhatatos, alázatos, barátságos, Istent dicsőítő Angyalokat, az engedelmes, Éüz, Szerelmes, igaz-mondó jó lelkeket, a' szép, ragyogó, mennyei tűznek lángotskáit; az erős férjfiakat, az Isten seregeinek Szent örízőit, a' kik mi körülöttünk, kika' te nevedet féljük, tábort járnak, a' melly mi Angyalink mindenkoron nézik a' mi Atyánknak orcáját az egekben, kik a' te királyi széked előtt állnak, kik közzül némmeltyeknek neveket nekünk megjelentetted, mint ama' nagy Gabriel Angyalét, ki Isten erejének hivattatik; Mihályét, az-azkitsoda olyan, mint az Isten? Rafael Angyalét, Istennek orvosságát.

Oh Szerelmes hűséges Istenem, mitso-da az ember, hogy ötetannyira betsülöd? Én tenéked örökké való ditséretet és há-lát mondok ezekért a' jótéteményekért, hogy te ezeket a' szolgáló lelkeket kiküldötted azoknak szolgálatjokra, a' kik a' ditsőséget birni fogják, és kérlek tégedet, parantsold-meg a' te Anyalidnak, hogy engemet őltalmazzanak-meg minden én

úta-

útaimban, hogy ők engemet az ő keze-
ben hordozzanak, és az én lábaimat meg-
ne üssem a' köben: hogy én az oroflá-
nokon és kigyókon járhasak. Üzz-ki
belőlem mindengonoz lelkeket, a' kik e-
leitől fogva hazugok és gyilkosok vólta-
nak: Őltalmaz-meg engemet az ő mér-
gektől és dühösségektől, az ő hazugsá-
goktól és gyalázatjoktól, az ő álnokságok-
tól és tsalárdságoktól, hogy a' tiéza buza
közzé konkolyt ne vessenek az én Éi-
vembe; zabolázd-meg a' hazugságnak lel-
két a' Prófétáknak Éajokban; a' gyilkos
lelket minden kegyetlenekben; a' ke-
vélységnek és főfénységnek lelkét a' há-
zasokban. A' te Szent Anyalid minden-
koron kövessenek engemet, mint Jákób-
ot; őltalmazzanak-meg, mint Eliséust
tüzes Éekérben és lovakkal; sőt kenye-
ret-is és vizet hozzanak, mint Illyésnek,
az-az tanátsot és vigasztalást; legyenek
mellettem ők az én kereÉtimben, a' mi-
képen ama' három férjfiakkal voltak az
égő kemenczében; és Daniel Próféta mel-
lett az oroflánoknak vermekben; min-
den én Éüfégeimből engemet Éabadítsa-
nak-ki és vigyenek-ki, mint Lótót a' So-
doma tüzéből; mint Szent Pétert a' töm-
lőczből, mint Szent Pált a' hajó-törésből;

M 4

őltal-

óltalmazza-meg a' te ſzent Angyalid az én házamat és udvaromat, feleségemet, gyermekimet és mindenemet a' mim van, mint a' Jób házát, hogy az ellenség semmi bérohanást ne tehesen. Éltess engemet a' te félelmedben, hogy a' te beke-
dedet és Évangéliomodat űzeressem, a' mellyekben gyönyörködven lássam az Angyalokat: Adj énnékem igaz pénitencia-tartást élvemben, hogy én rajtam az Angyalok örüljenek az Egekből. Gyűjtsd-meg én bennem a' buzgókönyörgést, és a' te nevednek ditséretit, hogy én az Angyaloknak tiszteletit vihessen végbe és övélek énekelhessem: *Szent, Szent, Szent az Isten a' Zébaoth Ur.* És végtére vitesd-fel az én lelkemet az Angyalok által az Ábrahámnak kebelébe, és tégy engemet a' feltámadásban ama' napon a' te ſzent Angyalidhoz hasonlóná, hogy én azoknak társaságokban lakhassam örökké, Ám.

XXIV.

Háladás, hogy az Isten minket ennyi sokféle védeelmekben megtartott és mególtalmazott.

Ditsérd az Urat én lelkem, és az ő ſzent nevét, minden a' mi én bennem vagyon. Ditsérd az Urat én lelkem, és ne fe-

ne felejtse-d-el azt a' jót, mellyet te veled tselekedett: A' ki minden te büneidet megbotsátja, és meggyógyítja minden romlásodat: Ki a' te életedet a' védelemtől megmenti, a' ki tégedet kegyelemmel és könyörtületességgel megkoronáz. Én Istenem hálát adok tenéked, hogy az én járásomat megtartottad a' te ösvényiden, hogy az én lépésem meg nem tántorodott: Te megmútattad rajtam a' te tsudálatos űzeretetedet, azok ellen, kik az ő jobb karokat te ellened fel-emelték: Te vagy idvezítőjük mind azoknak, kik te benned biznak; te engemet mególtalmaztál, mint a' te űzemeidnek fényét; te engemet mególtalmaztál a' te űzárnyaidnak árnyékában; az istsentelenektől, kik engemet kergetnek; az én ellenségimtől, kik minden felől az én lelkem után olállkodnak: Annakokáért meglátom a' te orzádat az igazságban. Én megelégttetem, midőn felferkenek a' te képed űzerint: Uram világosítsd-meg az én lámpásomat, az Ur az én Istenem megvilágosítja az én űzettségemet. Oh én Istenem, te meghallgattál engemet az én űzülkégemben gyakorta; a' te neved gyakorta mególtalmazott engemet, te küldöttél nékem gyakorta űfedelmet a' te

zentségednek helyéből, és engemet Si-
onból megerősítettél; azért hirdetem én,
hogy te engemet megfegítesz, és a' te ne-
vedben emelem-fel az én zárlómat: Te
engemet a' te áldásoddal körül vettél, és
a' te orczádnak örömeivel megörvendez-
tettél: Te nem útaltad-meg a' Fegény-
nek nyavalyásságát, és a' te orczádat én
előttem el-nem rejtetted, és a' midőn én
te hozzád kiáltottam, engemet kiába-
dítottál: Te hűséges Pástor, nem enged-
ted, hogy nékem Fegény juhotskádnak
semmi félségem legyen, engemet min-
denkoron legeltettél a' te beszédednek
zöld pásitján, és az új vigasztalásnak for-
rásra vezettél, a' te nagy nevedért. És
ha zintén én a' kerezt-viselésnek és fok-
féle vezedelmek setét völgyében jártam-
is, még-is semmi fereztségtől nem
féltem: mert te mindénkoron én velem
vóltál, a' te botod és vezérod minden-
koron megvigasztal engem: Te énnékem
áztalt terítettél ellenségem ellen, te az én
fejemet a' te Szent Lelkednek mennyei
örömének olajával megkentéd; és nékem
a' te isteni vigasztalásodnak és tanátsod-
nak pohárát teli töltötted: A' te jószágod
és könyörületességed követett engem e-
gész életemben, és reménlem, hogy a' te
háza-

házaiban megmaradok mindenkor és örö-
köké. Oh Uram, te vetted-ki az én lel-
kem a' pokolból, te tartottál-meg en-
gem elevenen, és másokat a' pokolra le-
tafázítottál: Te vezéreltél engemet és né-
kem útát mutatál, a' mellyen kellett jár-
nom, a' te feneid követtenek engemet
mindenütt. Oh Isten, melly drága a' te
jószágod, kibebiznak az emberek fiai, a' te
fárnyaidnak árnyékában, ök a' te háza-
nak gazdagságiból iznak, te megitatod
öket gyönyörűséggel, mint árvizekkel:
mert te nálad van az élő kút-fő, és a' te
világodnál látunk mi világosságot. Én I-
stenem, te fok és nagy fozongattatásokat
költöttattál-meg én velem, és ismétlen
engemet hatalmason megelevenítettél,
és a' földnek mélységeiből vízzel hoztál:
Annakokáért légy tsendességben én lel-
kem, az Urjól tézen te veled: mert te
ragadtad-ki az én lelkemet a' halálból, az
én feneimeket a' frástól, lábaimat az esés-
től megmentetted. Én járok az Ur előtt
az élőknek földén. Hogy fizessem vízzel
az Urnak az ő fok jótéteményit, mellye-
ket én velem tselekezek? Én a' háladás-
nak pohárát felvézem, és az Urnak nevét
hirdetem. Oh én Istenem, melly gya-
kran óltalmaztál-meg engemet a' pokolból.

li ordító oroflántól, hogy ő az én lelke-
met el-nem nyelte, melly gyakran ki-
vánt engemet a' sátán, hogy engemet
megroftáljon, mint a' buzát? De te én
Uram Jéhus Christus, én Prókátorom,
könyörögtél én érettem, hogy az én hi-
tem el-ne fogyjon, melly sokszor ragad-
tál-ki engemet a' hazugoknak szájából és
a' vezékedőknek nyelvektől, kik az ő
nyelveket élesítik, mint a' vipera? Men-
nyíizer szabadítottál-ki engemet a' szük-
ségből és vezedelemből, és bétakartál en-
gemet árnyékkal a' gonosz időben, és en-
gemet titkoson elrejtettél a' te sátorid-
ban mindeneknek dühösségei ellen?
Melly gyakran óltalmaztál-meg engemet
a' haragtól, bosszú-állástól és egyéb testi
gyönyörűségtől, hogy én szörnyűképen
el-nem essem? Sőt melly gyakran essem
én-el, még-is nem vetettél-el engemet;
hanem engemet kezemnél fogva tartot-
tál-meg, és engemet újjolag felemeltél.
Oh Isten, hogy ditsérhesselek tégedet
eléggé, a' te kegyelmes fedelmedért,
megszabadításodért, erősségedért és vi-
gaftalásodért. Melly gyakorta paran-
tsoltál a' te Angyalidnak én felőlem, hogy
engemet mególtalmazzanak minden én
útaimban, hogy ők engemet kezekben

hor-

hordozzanak, és én lábaimat nem ütöt-
tem-meg a' köben. Ditsértessél te, óh
én Uram és Istenem, te, ki egyedül tsu-
dát tselekezel, és ditsértessék a' te szent
neved örökké, és minden országok telje-
sedjenek-bé a' te tisztességeddel, Amen.

XXV.

*Háladás és Könyörgés a' földnek
gyümölteiért.*

OH gazdag, adakozó, jó és kegyelmes
Isten! Mi megemlérijük és megval-
juk, hogy a' mi első szüléink az ő enge-
detlenségek miá megérdemlették, hogy
te a' szántó-földet és a' földnek minden
határit megátkoztad, hogy az nekünk
töviset és bogánts-kórót hozzon a' mi e-
gész életünkben: sőt még ma-is napon-
ként a' mi bűneinkkel a' te átkodat zápo-
rítjuk és neveljük: úgy annyira, hogy
még a' jó termékeny föld-is semmit nem
hoz azoknak bűnök miá, kik azon lak-
nak: a' miá Sodomának-is szép gyönyö-
rűsöges határa, minden ö gyönyörűségei-
vel együtt vezet-el, és útálatos bűdös
tővő lett. Oh szerelmes Isten, a' mi go-
nofságink nyomnak minket erősen, bo-
tsássad-meg nekünk a' mi bűneinket, és
ments-meg az átoktól. Adj nekünk az

M 7

égből

égből termékeny időket, és töltsd-bé a' mi fűveinket étellel és örömmel, ne tegyed az eget mi felettünk vassá, és a' földet érczczé; hanem emlekezzél-meg a' Nőé áldásáról, a' miképen az özön-víz után a' földet megáldottad, hogy a' meddig a' föld áll, meg-nem fűnik a' vetés és az aratás; a' hideg és a' meleg; a' tél és a' nyár; a' nap és az éjtzaka. Annakokáért te bő kezű és jó kedvvel adakozó Szerelmes Atya, nyisd-meg a' te egeidet, és töltsd-ki ide alá a' te áldásodnak bőséget: Távoztasd-el a' bogarakat, ragyákat és minden ártalmas égi háborúkat: Ne hijj Szárazságot a' hegyekre és a' völgyekre; hanem áldást és bőséges termést. Nyisd-meg a' te kintses kamarádat, az eget, a' levegő eget, a' földet, és a' vizet, a' melyben a' te gazdagságod el-rejtetett; a' melyben több áldás vagyon, mint-fem minden teremtetett állatoknak fűksége kívánna. Adj nekünk annak idejében elein és későn való esőket, és óltalmazd-meg a' mi aratásunkat kö-esőtől és villámoktól, ártalmas zápor esőktől, nagy Szárazságtól, és Széllyel hanyó, rontó szelektől.

Adjad, hogy a' föld zöldeljék és virágozzék a' te befedednek ereje által, mert a' mi hatalmunkban nintsen csak egy zöld fűvets-

fűvetskének neveltetése-is: Emlekezzél-meg ama' te ígéretedről: *En meghallgatom az eget, és az ég meghallgatja a' földet, és a' föld meghallgatja a' buzát, és a' mustot, és azok meghallgatják az Izraelt.* Oh Szerelmeskönyörülő Atya, oltad-ki mi közöttünk a' te áldásodat. És a' miképen a' te adakozásod által a' manna vagy az égi kenyér a' puftában mindeneknek egyaránt mérettetett, hogy mindenik az ő részét vagy mértékét abból elvette: Azonképen add-meg minékünk is mindnyájunknak és Zemély Szerint-is, a' te bőséges kezeidből a' mi részünket, hogy nekünk mindnyájunknak a' te kegyelmedből elégségünk légyen, és hogy mi a' te áldásoddal igazán keresztyéni módon élhessünk a' te felelmedben, és tégedet fiúi képen azért ditsérhessünk, áldhassunk. Te meghallod bizonynyal a' könyörgést; azért jö minden test te hozzád; te megvigasztalod, mind azt, a' mi él és mozog, mind reggel's mind este; te meglátogatsz az országokat, és esőt adsz és megkülömbözteted gazdagon: az Isten forrásiban vagyon a' vizeknek tellyessége: Annakokáért adjad, hogy a' mi gabonánk termékeny légyen, és ekképen magad építsd-fel az országot, itasd-meg az ő

az ő barázdáit, és nedvesítsd-meg az ő
 éántó-földeit, és áld-meg az ő termésit;
 koronázd-meg az éltendőt a' te jószágod-
 dal, és a' te lábaidnak nyomát tsepegtes-
 sed a' kövérségtől; hogy a' puhtán való
 lakó helyek-is kövérek legyenek, hogy
 azok tsepegjenek, hogy a' völgyek min-
 denfelé vigadjanak, a' mezők teli legye-
 nek gabonával, hogy minden örvendjen
 és énekeljen, és mi tégedet minden jó té-
 teményeidben és munkáidban ditsér-
 jünk, tiszteljünk és magasztaljunk, a' te
 Ézerelmes fiad a' mi Urunk Jézus Chri-
 stus által, Ámen.

V É G E a' második R E S Z N E K.

A HARMADIK RÉSZ

Ennek az Imádságos Könyvnek
 befoglalja a' Kereket-viselésért és
 Vigasztalásért való

IMÁDSÁGOKAT.

I.

E' Világnak megutalásáért való
 Imádság.

O Hén Éivem Éerint való Éerető Jézus
 Christusom! Te ditsőségnék Ura,
 melly igen Éerettem én ezt a' nyavalyás,
 mú-

múlándó világot? Oh mitsoda az, a' mit
 én illy igen Éerettem, tsak virág, melly
 meghervad; fü, melly megÉárad; ár-
 nyék, melly majdan elmúlik. Oh hogy-
 hogy ragaÉtottam az én Éeretetemet és
 Éivemet az illyetén femmi és múlándó-
 ságokhoz, hogy Éerettem én még-is il-
 lyen valóság nélkül való árnyékot, melly
 tellyességgel tsak femmi, ennyire? Hogy-
 hogy tsináltam magamnak ezért illy sok
 múlándó nyughatatlanságokat, illy sok
 fájdalmakat, illy sok gondokat és bána-
 tokat? Ugyan-is, mivel segítheti a' halan-
 dó dolog az én hálhatatlan lelkemet?
 Hol vagyon a' Salamonnak bölts ditsősé-
 ge? Meghervadott, mint egy virág. Hol
 az ő tisztessége, ha az Isten ötlet meg-nem
 betsüli? Az Istent tisztelni az emberek-
 nek igaz tisztességek: A' ki engem meg-
 tisztel, azt-is én vizontag megtiÉtelem:
 A' kit azért az Isten ama' napon meg-nem
 betsül, kitsoda betsüli-meg ötlet? E' vi-
 lágnak betsületi senkinek utánna nem mé-
 gyen; de a' ki az Istent megtiÉteli, an-
 nak tisztessége megmarad örökké. Az em-
 bereknek Éemek előtt nagygyá lenni
 femmi fem, és kitsíny ideig tart, de Is-
 ten előtt nagygyá lenni, az-az az Istent
 félni, az megmarad örökké. Mit haÉ-
 nál

nál tehát a nagy tisztesség e' földön, hogyha ember Isten előtt meg-nem tiszteltetett? Mit mond a' Gábel Angyal a' Daniél Próféta-nak: *Te feretö ferisün, Isten előtt kedves és betsületes vagy.* Oh én Istenem, adjad nékem, hogy erről a' tisztességről gondolkozzam, hogy tenéked lehessen kedves, és nem e' világnak éreteti ferint, melly által én tenéked gyilölőgessé és méltatlanná lézek. Mit árt e' világ előtt megutáltatni és megtsúfoltatni, hogyha ember Istentől megtiszteltetik? Engedjed nékem óh Christus Jé-fus, teveled együtt a' te súfoltatásodat hordoznom, hogy énnékem amott a' te ditsőségedben részem legyen.

Adjad nékem, hogy a' te megutáltatásodat én Uram Christus, nagyobbra betsüljem az Egyiptomnak, sőt az egész világnak minden kintseinél. Oh mit segíthet énnékem e' világnak minden ditsősége-is, midőn énnékem megkelletik halnom? avagy vízek-é én el valamit abból magammal? Annak-okaért óh én Uram és én Istenem, engedd-meg nékem az örök gazdagságot megtartanom, mellyet én soha el-nem vezthetek: tudnillik, tégedet magadat, a' te kegyelmedet és konyörületességedet, a' te *zent* érdeme-

det

det óh Uram Jé-fus, bün-eimnek bótá-natját, a' Sz. Lelket, és az örök életet. Ugyan-is, azonkívül minden e' világban marad, és e' világgal együtt elvez; mit használ azért énnékem, ha e' világnak java enyím volna-is: Mit árthat azért énné-kem, ha tellyességgel femmim nintsen-is? Az egekben megtartattott Éamomra az örökké-való elvezthetetlen és bémotskol-hatatlan örökség. Oh, e' világnak minden ditsősége-is mitsoda e' halálos test-nek? Avagy nem ama' megtiltatott fa-é, mellyről mi halált ezünk, nem tsupa mé-reg-é, avagy nem hoz-é bánatot, fájdalmat, nehézséget, gonosz lelkief-méretet és mardosó ferget, írást és jajgatást? Mit használ már mostan nekünk a' pompa, gaz-dagság és a' nagyra-vágyás? Ugyan-is, mint az árnyék mindenek elrepültenek; mintegy kiáltás, melly széllyel o'lott. Oh én Uram Jé-fus Christus, adjad, hogy az én gyönyörűségem te benned legyen, ekképen örökké tart az én örömem; adjad, hogy az én tisztelségem te benned legyen, és úgy lézen az én tisztelségem örökké-való; engedd-meg nékem, hogy gazdagságom te benned legyen, akképen tart az én gazdagságom örökké; te légy énnékem ditsőségem, és úgy az én ditső-

ditső-

ditsőségemnek vége nem lézen. Oh én Uram Jésus Christus, énnékem te benned ezerézer-is több jószágom vagyok, mint sem a' mennyit e' világban hagyok; te benned vagyok énnékem sokkal nagyobb tisztességem, ha éintén minden emberktől megutáltatnám-is: te benned vagyok énnékem nagyobb szeretetem; ha éintén engem ez egész világ gyűlöl-is: te nálad vagyok az én szeretmetesb és legjobb barátom és legnagyobb barátságom; ha éintén nékem e' világban egy barátom nincs-is: te benned vagyok énnékem sokkal nagyobb áldásom; hogyha e' világ megátkoz-is: te benned vagyok énnékem sokkal nagyobb örömem; ha éintén ez egész világ megfomorít-is. Egy sum-mában, te benned vagyok énnékem mindenem, és te minden vagy nékem, és ha lehetséges volna, hogy az én testem ezerézer megölettetnék-is, meg-maradé te még-is én Uram Christus, én életem, bizonynyal az én örök életem, és az én örök idővelségem, Ámen.

II.

A' minnen magunk megtagadásáért
való Imádság.

OH te nemes, leg-nagyobb ékessége a' jószágos tselekedeteknek, én Uram Jésus

Jésus Christus, még-is melly igen megtagadtad mindazáltal e' világban magadat, a' te Uraságotat levettezed, és lettél egy szegény szolgává? Te magadat megüresítettél a' te isteni ditsőségedtől, és leg-nagyobb mértékben meggyaláztattál; megüresítettél magadat a' te örök gazdagságodtól, és tellyességgel szegénnyé lettél; megüresítettél magadat a' te isteni mindenhatóságodtól, és lettél olyan erőtelen; megüresítettél magadat a' te isteni böltseségedtől, és tudatlannak tartattál. Elvontad magadat az embereknél barátságoktól és minden emberektől elhagyattál: megüresítettél magadat a' te mennyei vigasságodtól, és letrél mindeneknél szomorúabb e' földön; a' te örök hatalmadtól megüresítettél magadat, és tsapásokat szenvedtél; az egész földnek ke-reklégétől elvontad magadat, és nem vólt tenéked annyi helyed, hogy a' tefejedet reá tegyed. Te magad sem szeretted magadat, hanem minket; te magad sem tiszteltél magadat, hanem a' te Mennyei Atyádat: Summa szerint: Te vagy tökéletes példája a' mi magunk megtagadásának: Te vagy az igaz Tanító, nem szóval, hanem tselekedettel, a' mit te tanultál a' maga megtagadásról, azt te magad mind meg-

megtelekedted. Te mondd: *A' ki engemet akar követni, tagadja-meg magát.* Oh én Uram, én magamat mind eddig-is meg-nem tagadtam; azért nem-is követtelek tégedet igazán. Te azt mondd: *A' ki maga tulajdon életét nem gyűlöli, nem lehet az én Tanítványom, és nem jöhet én hozzám.* Oh én Uram, én mind eddig-is igazán nem gyűlöltem magamat; hogy-hogy mehetek tehát te hozzád, hogy-hogy lehetek te Tanítványod? Én magamat szerettem, tiszteltem, és minden dolgokban a' magam betsületit magam kerestem, mint a' fátán, a' ki a' maga tisztességét, gyönyörüségét és ditsőségét keresi csak maga egyedül. Oh én Szerető Uram, adj énnekem más Évet, új keresztyéni Évet, melly a' te Évedhez hasonló formájú legyen, hogy én mind azokat magamtól eltaszítsam, a' mellyekkel bírok, és azokat egyedül csak tenéked áldozzam-meg, hogy minden magános Szeretet én bennem meghaljon, és én egyedül csak azt Szeressem, a' mit te Szeretsz, és gyűlöljem a' mit te gyűlölés. Adjad, hogy az én Szeretemet semmi más teremtetett állatnak ne adjam, hanem tenéked: Te magadtól óh Uram, a' magad Szeretetit megvontad, és minket fe-

Szegény embereket inkább Szeretél, mint sem te magadat: Te egyedül nem tsak bétöltötted Szeretetedből a' törvényt, hanem sokkal fellyül haladtad: Te óh Uram leg-főbb jó vagy, leg-nemesebb és szebb, Szerelmetesebb, gazdagabb, barátságosabb, kegyelmesebb. Oh mi lehetne nékem kedvesebb te náladnál? Te kedvesebb vagy ezerszer való ezernél-is nékem, mint sem én magam magamnak, mint sem az én életem, az én lelkem: Ugyan-is, mit használ nékem az én életem és lelkem, ha te nem vagy enyím? Mi hasznot tehet nékem az ég, ha az égnek Ura nem enyím, mi jót tehet velem a' föld kerekége, ha a' földnek Ura nem enyím? És mit-is gondolok én az Éggel, tsak az égnek Ura légyen enyím? mit gondolok én magammal-is, ha nékem Istenem vagyok, a' ki jobb én magamnál, 's mind azoknál, mellyek enyímek? Oh te alázatos Év Jézus Christus, adjad nékem, hogy minden magam tulajdon betsületit vessem-meg; adjad, hogy az én bennem haljon-meg, a' miképen te benned meghólt vala. Oh engemet semmi tisztesség nem illet. Te vagy igaz, mi magunkat-meg-kell minékünk Szegyenlenünk: Tenéked légyen egyedül tisztesség,

ség, minékünk pediglen gyalázat és tsúfolás. Oh adjad minékünk a' Szentekkel együtt az egekben a' mi koronánkat le-
vennünk, és a' te lábaidhoz óh Istennek
makula nélkül való báránya letennünk és
mondanunk: *Ez a' bárány, melly a' vi-
lág bűneiért megölettetett, méltó hogy el-
vegye ezt a' koronát, ötlet illeti egyedül a'
tisztesség, hatalom és erősség, győzelem
és ditsőség örökkön örökké.* Te kút-feje
minden jóságnak, minden világosságnak,
minden böltségségnek, ditségségnek, hata-
lomnak, erősségnek, minden élő terem-
tett állatoknak eredeti, minden gazdag-
ságnak bírója; annakokáért tégedet illet
egyedül minden tisztesség. Oh ne enged-
jed nékem, hogy azt, a' mi egyedül tiéd,
elprédáljam, hogy én ne csak magamat
tiszteljem és Istenné tégyem, mint a' Lu-
cifer, és az által ördöggé ne légyek. Oh
irtóztató nagy eset, Angyalból ördöggé
lenni, a' magános éretet és tisztesség
miá; emberből féregnek lenni, és oktalan
állatnak, mint Nabugodonozor. Oh te
engedelmes Éselid Éiv; adjad nékem-is,
hogy a' magam akaratjának haljak-meg,
és azt megvessem, a' miképen tselekedtél
te én velem éreelmes Uram, midőn te azt
mondottad: *Nem azért jöttem én, hogy*
a' ma-

a' magam akaratját tselekedjem, hanem
az Atyáét, a' ki engem elküldött. Az én
eledelem az, hogy az Atya akaratját tse-
lekedjem. Oh engedjed nékem, hogy a'
magam akaratját, a' te akaratod által meg-
fegjem, az én akaratomat egész engedel-
mességgel a' te jó akaratodnak alája ves-
sem. A' te akaratod légyen nékem leg-
nagyobb öröm, még a' kereft-viselések-
nek közepette-is. Oh én Uram és Iste-
nem, a' te akaratod légyen az én akara-
tom-is, hogy mi közöttünk egy akarat
légyen, egy lélek, egy Éiv. Én bizonyo-
son tudom, hogy sokkal jobb a' te aka-
ratoddal együtt a' nyomorúságokban len-
ni, a' éomorúságokban, a' nyavalyás-
ságban, mint sem az én akaratommal a'
ditsőségben, vigasságban és örömben:
Ha Éintén engem a' pokolra leveté-is,
én magamat egészen a' te Éent akaratod-
ba ajánlom; tudom én azt bizonynal,
hogy a' te akaratod olyan jó, olyan id-
vességes, olyan gazdag a' segedelemmel,
hogy az engem nem hágy a' pokolban;
hanem engemet az egekbe vízen és ve-
zérel: az én akaratom pedig olly gonosz
és víÉÉa-fordult, hogy az engemet, ha
Éintén én az égben volnék-is, nem en-
gedne ott lennem, hanem a' pokolra alá
N
táfi-

ta'itana. Oh te nemes Éiv Jé'us Chri-
stus, te forrása az örök böltseségnek, en-
gedjed nekem-is, hogy a' magam tulaj-
don böltseségét és értelmét elvessem,
hogy meg-ne légyenljem magamat e' vi-
lágon, ha éintén egy bolondnak tartatta-
tom-is, a' te be'zédedért, mint ha én sem-
mit egyebet nem tudnék, hanem csak e-
gyedül tégedet én megfeszítettett Chri-
stusomat? Adjad, hogy a' légyen az én
leg-nagyobb böltseségem, hogy tudjam,
hogy a' te be'zéded amaz örökké-való böl-
tseség. Adjad, hogy én te miattad, a'
te be'zéded és Sákramentomid miatt ma-
gamat meg-ne háborítsam, és tovább az
én értelmemet ne kövesssem, hanem a'
te igaságodat. Adjad nekem, hogy te
éretted e' világnak-is minden barátságát
megvevsem; mert e' világnak barátsága,
ellensége az Istennek: hogy én csak egye-
dül a' te barátságodat óh leg-ézerletemesebb
barátom, állhatatosabb barátom, hűséges-
ebb, leg-nagyobb, leg-ézebb barátom,
mindenkoron és örökké megtarthassam,
Ámen.

III.

A' mi magunk megféméréséért való
Imádság, és hogy mi Istennek templomi
és e'f'közei lehessünk.

OH

OH én ézerletemes Mennyei Atyám, a'
kitől jö minden böltseség és minden
ésméret: Adj nekem böltseséget, hogy én
magamat éüntelenül megfémérjem, hogy
ki légyek természetem éerint, honnan
való légyek, és mitsoda fogok lenni? Ter-
mézet éerint én egy éegény bűnös va-
gyok, ti éátalanságokkal tellyes, egy
nyavalyás bűnös féreg: mert én bűnben
fogantattam, és annakutánna a' bűnnek
házában nyavalyákkal felneveltettem, és
végtére lézek a' halálnak és a' férgenek
prédájok: De kegyelemből te ézerletemes
fiad vagyok, onnan fellyül éülettettem,
a' viztől és Sz. Lélektől, itt a' kegyelem-
nek országában vagyok, és elhízem, hogy
a' ditsőségnek országába bémégyek. Oh
én Istenem, én hálát adok tenéked, hogy
engemet nem valami oktan állattá, ir-
tóztató orózlánna teremtetél, hanem
okos emberré és a' te képedre. Adjad,
hogy én barátságos, engedelmes, éere-
lemmel gazdag, jó, könyörüölő és alázatos
légyek minden emberekhez. Te adtál
énnekem éerető Atyám halhatatlan lel-
ket: adj nekem kegyelmet, hogy én nem
halandó dolgokat keressek, és az én hal-
hatatlan lelkemet a' halandó dolgokkal
meg-ne nehezítsem: mert a' ki az ő lel-

N 2

két

két házföntalan halandó dolgokkal terhellemeg, mind annyiszor megöli azt, és az örök halálba borítja-bé ötet. Oh mennyi fok ellenfégi vannak a' mi fégeny lelkeinknek, és a' midön mi azt az Urnak vízzé adjuk, a' ki ötet nekünk adta, akkoron jól harczoltunk mi itten. Oh én Uram Jésus Christus, te föltél engemet újjá a' te beféded, és Sákramentomid és a' te Szent Lelked által; adj nekem kegyelmet, hogy az én újjá-fületett állapotomban éljek féntségben és igazságban. Adjad a' te kegyelmedet nekem, hogy meggondoljam, hogy én az örök életre teremtettem és váltattam-meg; hogy az ideig való gyönyörűséget megútálni tanuljam-meg. Adjad, hogy meggondoljam, hogy én az isteni mennyei dolgokra világosítottam-meg és megfénteltettem, hogy az én értelmem nem a' földiek körül való légyen, hanem az én testemet tanuljam megzabolázni, hogy az Istennek munkáit meg-ne akadályoztassa én bennem. Adjad, hogy én meggondoljam, hogy te engemet templomoddá és lakó helyeddé megfénteltél, hogy én magamat a' testi gyönyörűségek által bé-nefer-tetessém, hanem megtszelekedjem, a' mi tenéked tétzük, és légyek te ekközöd, melly

melly által a' te fént akarotodat végbe vihesséd. Adjad, hogy én bennem semmi egyéb ne légyen, hanem a' mi tiéd, a' te munkádon kívül. Oh én Istenem, óltalmazd és tattsd-meg a' te fékedet, a' te nyugodalmadat és lakásodat az én élvemben, hogy te én bennem és én te benned maradhassák örökké: hogy nem én, hanem az én Uram Jésus Christus éljen én bennem, és azt, a' mit én itt a' testben élek, élhessem az Isten fiának hitiben, a' ki engemet féretett, és magát én érettem adta. Annakokáért, adjad, hogy én mint élő-vezző a' élő-tökében megmaradjak, és fok gyümölsöt hozzassák: hogy én te benned zöldeljem, mint egy pálmafa, és a' hitben nevedekjem, mint a' czédrus a' lelki libánuson: hogy én az Urnak házába plántáltatván megmaradjak, és az én Istenemnek pitvariban zöldelhessem: hogy én hirdethessem, hogy téoh én Uram és Istenem, melly jó vagy, és nintsen semmi gonofság te benned, Am.

IV.

Könyörgés a' Christusnak követéséért.

OH te engedelmes, barátságos, férellemmel gazdag Jésus Christus! te félid, alázatos, békeféges-türo élv, melly

Ép, jóságos tselekedettel gazdag példáját hagyta nálunk a' te Ént életednek, hogy mi követnők a' te lábaidnak nyomát : Te vagy a' jóságos tselekedeteknek motsok nélkül való tüköre , a' Éntségnek tökéletes példája , a' jámborságnak megrágalmazhatatlan régulája, az igazságnak bizonyos mértéke. Oh melly igen nem hasonlíthatandó az én bűnös életem a' te Ént életedhez ? Énnékem te benned kellett volna élnem ; mint új teremtetett állatnak ; de inkább élek még-is az ő teremtetett állatban , úgymint az Ádamban , mint te benned én Uram Christus Jébusban : Énnékem a' lélek Érint kelene élnem ; de ha szontalanúl a' test Érint élek , és tudom mindazáltal , a' mit az Írás mond : *Ha ti test Érint élek , meghaltok.* Oh te barátságos, békefényes-tűrő , hozzáfű-ideig várakozó Év , bocsásd-meg az én bűneimet , fedezd-el az én romlottságomat ; fordítsd-el a' te Ént tiszta Émeidet az én tisztátalanságomról : Ne vess-el engemet a' te Énied elől , ne társíts-ki engemet a' te házadból , mint tisztátalan fekélyest : Vess-ki Évemből minden kevélységet , úgymint az ördögnek hasonlanságát , és plántáld-bé én belém a' te alázatosságodat ; úgymint a' jóságos tseleke-

lekedeteknek fundamentomát és gyökerét : Rontsd-le mind a' fundamentomáig bennem a' bozózú-állást , és adjad nekem a' te nemes Éelidségedet. Oh minden jóságos-tselekedeteknek legnagyobb ékesége, ékesítsd-fel Éivemet az igaz hittel , a' buzgó Ézeretettel , az élő reménfeggel ; a' Ént buzgósággal , a' fiúi félelemmel. Oh te egyetlen-egy bátorságom , én Ézerlemem és én reménfégem , én tisztességem , én gyönyörűségem , a' te életed nem egyéb velt ; hanem Ézeretet , engedelmes-ség és alázatosság ; annakokáért ez a' te nemes életed légyen én bennem-is , a' te jóságos-telekedettel tellyes életed légyen én életem-is : Légyen énnékem te veled egy testem és lelkem , hogy én te benned és te én bennem élhess. Élj te én bennem és nem én magam ; adjad , hogy én tenéked éljek és nem magamnak. Adjad , hogy én tégedet akképen efinérjelek és Ézeresselek , hogy én-is akképen járjak , a' miképen te jártál. Ha te vagy az én világom , világosíts-meg engem , ha te vagy az én életem , élj te magad én bennem ; te vagy én ékességem , ékesíts-meg engemet Éépen ; te vagy vigaságom , örven-dezzél én bennem ; vagyok-é én te lakó helyed ? annakokáért te egyedül lakozzál

én bennem? Adjad, hogy egyedül én légyek tenéked e~~z~~özöd, hogy az én testem, az én lelkem, az én indúlatom ~~é~~nt legyen. Te örökké-való út, vezérelj engemet; te örök igazság, taníts engemet; te örök élet, ~~é~~lé~~z~~ meg engemet. Ne engedd nékem, hogy a' gonosz léleknek e~~z~~közévelégyek, hogy az ő gonofságát, hazugságát, kevélységét, fölvénységét, haragját, tisztátalanságát én általam és én bennem tselekedje és véghez vigye: mert az az ördögnek képi, attól engemet óh te ~~é~~ép tökéletes hasonlatossága Istennek szabadíts-meg. Ujjítsd-meg pediglen az én testemet, ~~é~~vemet, lelkemet naponként a' te képed ~~é~~rint, miglen én tökéletes lélek. Adjad nékem, hogy a' világnak meghaljak, hogy tenéked élhessek: adjad nékem, hogy teveled felkeljek, hogy teveled együtt az égbe-is vitessem. Adjad nékem, hogy teveled megfeszíttessék, hogy te hozzád a' te ditsősegedbe bemehessek, Amen.

[NB. Az Istennek könyörületességéért való Imádságot, lássad-meg az I. Réknek a' 10-dik Imádságát: pag. 37.]

Az igaz

V

Az igaz pénitencia-tartásért és a' bűnnek megismeréséért való Imádság.

OH te ~~é~~ntséges, igaz és könyörülő Isten! Én megpanaszlom és megvalom tenéked, bánatos, megtörődött egybe-ronttatott ~~é~~ivel, meghafogattatott lélekkel az én álnokságimat és gonofságimat. Oh Uram, olly fokak az én bűnem, mint a' tengernek fövénye, azok fejem felett járnak, és mint nehéz terhek megnehezdedek rajtam: melly nagy az én gonosságom, hogy az égig felhatott és kiált? Perle~~z~~é-é én velem? nem felelhetek én meg tenéked ezer ~~é~~öd között-is egyre. Oh melly tisztátalan göröngy és téfta vagyok, melly igen megromlottam én testemben lelkemben az eredet ~~é~~rint való bűnnek mérge miatt. Imé bűnös magból ~~é~~armaztam én, és az én Anyám bűnben fogadott engemet; tetőtől fogva talpig nintsen én bennem semmi egésség. Oh Uram kitsoda találhat tisztát, a' holott egy tiszta fintsen? Oh én vagyok egy gonosz mérges fából való ág, minden én erőm megromlott, értelmem meghomályosodott, akaratom te ellened rúgódózik, nem esmérlek tégedet igazán, nem

N 5 ~~é~~c-

Éretlek tégedet éivesen, nem bizom magamat egészlen te reád, az én éivemnek forralási és munkái gonoszak voltak gyermekségemtől fogva mindenkoron. A' miképen a' forrás az ő vizét kibuzogtatja, akképen buzogtatja az én éivem a' vétkeket, abból mégyen-ki megtsúfolás, éidalmazás, kevélység, hazugság, magános ézeret és tisztesség, engedetlenség, gyűlöllég, harag, bozszú-állás, békételenlég, fenyíték nélkül való létel, igazságtalanság, fősvénység, minden gonosz gyönyörűség, mellyek ellen te, óh igaz Isten, sententiát mondottál, hogy a' kik azokat tselekezik, nem lesznek örökösi a' te országodnak. Oh én Istenem, én Teremtőm, Megváltóm! én megpanaszlom tenéked, hogy én jöllehet a' te képedre teremtettem; de azt elveztettem és a' fátánnak képivé lettem: A' fátánnak egész orzága bétölt én bennem minden gonossággal és jóságos-tselekedetektől üres dolgokkal, és lettem a' fátánnak eszközüvé. Oh Uram én Istenem, nagyobb az én nyavalyásságom, mint sem azt én tenéked megpanaszolhatnám, minden én tselekedetemben és hivatalomban utálatosság vagyok, minden én igazságom olyan, mint a' tisztátalan ruha, megavulok az én bűne-

bűneimben, mint a' fának levelei, és elhordanak engemet az én álnokságim, mint a' él. Oh Uram, én minden te jótéteményiddel vízláa éltem, minden tagaival és erejével az én testemnek és lelkemnek, te ellened tufakodtam, mind testemmel mind lelkemmel a' bűnnék az ördögnek szolgáltam. Oh a' tekegyelmedből, a' te örök haragodba estem; a' boldogságból a' kárhozatba; az életből, az örök halálba; az egekből, az örök pokolba. Oh Uram, én vagyok amaz elvezett fiú, ki az ő javait olly gyalázatosan elveztegette, nem vagyok méltó, hogy te fiadnak hivattassam. Méltó vagyok pediglen arra, hogy házadból kitaszíts, és soha vízláa ne fogadj: Én vagyok ama' szolga, ki tenéked én Urannak tíz ezértálentommal vagyok adós, és soha örökké meg-nem szolgálhatom. Én vagyok az az ember, ki a' tolvajok közibe akadtam, azok engemet megfoztottának, és az Istennek lép képét elragadozták, és engemet, mind testemben, mind lelkemben igen megsebesíttenek, hogy engemet egy ember-is meg-nem gyógyíthat: Annakokáért segits-meg engemet óh én Istenem és Uram, légy mellettem ebben az én éülségemben: mert az emberi segítéség hason-

fontalan; téríts-meg engemet Uram és megtérek; segíts-meg engemet és megsegíttetem: mert te vagy az én dítsekedésem. Oh Uram, kitsoda fordíthatja-meg a' gonosz éivet, és új éivet adhat? Te egyedül én Uram te hűséges teremtetője minden jó dolgoknak: Kitsoda gyógyíthatja-meg a' mély és utálatos sebeit a' bűnöknek? Te Uram és a' te beféded, melly mindent meggyógyít. Vedd-ki belőlem a' gonosz kö éivet, és teremts én bennem én Istenem új tiszta éivet, és adj nékem új bizonyos lelket, ne vess-elen-gemet éined elől, és ne vedd-el Sz.Lelkedet tőlem. Vigasztalj-meg újjobban engemet a' te segedelmeddel, és az erős lélek tartson-meg engemet. Én vagyok az eltévelyedett juh, ha te engemet fel-nem keresz, tévelygek örökké és elve-zetten maradok; végy-fel engemet a' te vállaidra, és vígy-bé engemet a' te menyeyi juhaid aklába. Adj nékem isteni éomorúságot, melly idvességes éomorúságot munkálódik az örök életre, mellyet senki meg-nem bán; és hogy az én éivem hit által elkészíttessék, a' te vigasztalásodnak alkalmas bévételére, és bűneim megbotsáttatásának ditsőséges elhitélére. Adj nékem megtörődött lelket,

meg-

megrontsolódott bánatos éivet: Tegyed az én zemeimet könyveknek forrásivá, hogy bűneimet éivesen sirathassam-meg Péterrel, és ama' megtérő bűnös AÉÉonyi-állattal. Oh én Uram és Istenem, hogy ha én éjjel és nappal mind sirnék-is, mégsem sirathatnám-meg eléggé az én nyavalyásságot; nem panaszkodhatnám-meg bűneimet eléggé, az én engedetlenségemet nem jajgathatnám-meg eléggé. Oh én Istenem, nem annyira bánom én azt, és nem annyira fáj énnékem, hogy a' halált, a' poklot, a' kárhozatot megérdemlettem (mert azt igazán megérdemlettem) mint-hogy tégedet én Istenemet, én teremtetőmet, én édes Atyámat, én Megtartómat, én Idvezítőmet, én hűséges Pásztoromat, én örök igaz Vigasztalómat olly nagyon, olly igen sokszor, olly igen sok képen, olly paraztúl, olly gyalázaton megbántottalak és a' haragra felingerlettelek, és tenéked olly háladatlan voltam, a' te nagy Szeretetedért és hűségédért, jótéteményeidért és könyörületességeidért. Oh hogy-hogy állok én-meg a' te szoros ítéleted előtt, minden éent Angyalok és válaftattak előtt? Oh hová mennek a' te Lelked előtt, hová repüljek a' te orczád előtt? a' te jobb kezéd meg-

N 7

talál

talál engemet minden helyeken és megtart. Nem tudok 's nem-is lehet egyebet tselekednem, hanem ezt az egyet: Atyám én vétkeztem az ég ellen és te elened, és nem vagyok többé méltó, hogy te fiadnak hívattaslam: Oh én vesztegetem-el az én magam fiúságának jussát: éni fűntem-meg te fiadnak lenni ez én engedtelenségem által, és minden fiúságomnak igazságát elveztettem. De éni elhittem, hogy te nem fűntél-még-is egészlen-meg én Atyámriak lenni, mert a' te könyörületességed igen nagy, és örökké tart. Annakokáért könyörülj én rajtam, és ne nézzed az én bűneimet; hanem a' te vég-nélkül való örök kegyelmedet és könyörületességedet, a' te Szerelmes Fiaidéért, a' mi Urunk Jéhus Christusért, Ámen.

VI.

A' Bűn bocsánatért való Imádság.

OH te könyörülő és kegyelmes Isten, ho'féü-tűrő és nagy kegyelmű és hűségű Ur! Ki a' te Szerelmes Fiad által minden bűnösöket magadhoz hí'el, hogy őket megkönyebbítsed: Én te hozzád megyek, és semmit egyebet magammal nem vi'zek, hanem tsupa bünt és igazságtalanságot, egy nagy és a' bűnnel nehéz terhét,

hét, melly fejem felett jár, és nekem felette igen nehéz: Vi'zek magammal egy megtörödött és megromlott szív-et-is, mellyet te Isten meg-nem útál'el, hanem ezt az áldozatot illatozni fogod. Oh Uram, te könyörülő vagy és kegyelmes, ho'féü-tűrő, nagy kegyelmességű és jóságú, te nem fog'el örökké haragudni, sem örökké haragot nem tart'el fenn: Te megmondottad, te nem bánol mivelünk a' mi bűnünk Szerint, és nem fizet'el nekünk álnokságink Szerint: mert melly magos az ég a' föld felett, annyira felépited a' te kegyelmedet azokon, kik tégedet félnek; melly me'f'ze vagy on napkelet a' napenyé'fzettől, olly me'f'ze veted mi tőlünk a' mi törvénytelenységünket, a' mi képen az Atya könyörül az ő fiain, a' képen könyörül az Ur azokon, kik ötet félnek. Oh Uram lássad-meg az én nyavalyámat és nyomorúságomat, és bocsásd-meg nekem minden én bűneimet. Tíz-títs-meg engemet íróppal, hogy én tiszta légyek; moss-meg engem, hogy feje'el légyek mint a' hó: Hallass én velem örömet és nyereséget, hogy az én tsontaim örvendezzenek, mellyeket te egybe rontottál. Rejtsd-el Színedet bűneim elől, és vedd-el minden gonosságit: mert jól

jól esmértem az én bűnömet, és az én álnokságom mindenkoron előttem forog. Tsak egyedül tenéked vétkeztem, és te előtted tselekedtem gonosz, hogy te igazat ítélj a' te bezededben, és tizta légy, midőn ítélgetel. Oh Uram, ne állj perbe a' te szolgáddal, te előtted egy élő ember sintsen igaz, ha a' bűnöket megfámlalod, ki állhat-meg te előtted? En az Urban reménlek, mert az Urnál vagyok a' kegyelem és sokszori megfábadítás önála, és ő megfábadítja az Izraelt minden ö bűneiből. Oh Uram, te gyógyítod-meg azokat, kik megtörődött szívűek, és békötözöd az ő fájalmokat. Te mondottad biztonnyal: *Ha a' bűnök tsupa veresek vólnának-is, még-is fejérekké léfnek: és ha azok olyanok vólnának, mint rósa fén; de még-is olyanok léfnek, mint a' gyapjú.* Azért gyógyíts-meg engem, tiztogass-meg engé, kötözz-bé engemet, óh te én fábadosomnak Istene, és én orvosom. Te magad mondottad: *Te énnekem adtál fáradságot a' te bűneiddel, és gondot a' te gonofságoddal. En, én eloflatom a' te bűnidet én magamért, és azokról soha többé meg-nem emlékezem.* Oh Uram fedezd-el, oázlasd-el az én nagy bűnimeit, és ne vezess-el engemet azok-

okban. Oh én Uram Jésus Christus, te viselted a' nui betegségünket, és te magadra felraktad a' mi fájalminkat, te a' mi gonofságunkért megfeszítettél, és a' mi bűneinkért megverettettél; ezt a' bűntetést a' te Szerelmes Atyád tette te read, hogy nekünk békelségünk lenne, és a' te sebeid által gyógyultunk mi meg: Azért nem esem kétségbe, hanem erősen te benned reménlek, te én Megváltóm könyörölni fogé én rajtam: mert sok könyörületesség és megbotsátás vagyok te nálad. Te látod biztonnyal a' nyomorultat, és a' kinek zive megtörődött, a' ki féli a' te bezededet. Oh én Istenem, zivesen biztat engemet a' te drágalátos esküvéseid: *Ollyan biztonnyal, a' mint én élek, nem kívánom a' bűnösnek halálát, hanem hogy ő megtérjen és éljen: Gondolod-e te, hogy énnékem gyönyörűségem vagyok a' bűnösnek halálában? Ha a' bűnös megtérénd, nem léfem néki az kárára; hogy ő iszentelen vólt, és minden ö bűneiről, mellyeket tselekedett, meg-nem emlékezem.* Oh Uram, te nem tsak a' bűnöknek bocsánatját ígérted-meg, hanem hogy meg-is igazítasz, és igazságot ajándékozsz. Oh Uram, mind a' kettőt el-kell nékem a' te kezeidből vennem, bűneimnek bocsánat-

natját, és az én Megváltóm nékem tulajdonítottatott igafságát. Oh Uram öltöztess fel engemet az idvességnek ruhájába, és adjad én reám az igafságnak köntösét. Oh vedd-fel Éviesen te magadra az én lelkem gondját, hogy az el-ne vesszen, és vessd minden én bűneimet hátad-megé. Oh vallyon holott vagon olyan Isten, mint te vagy, a' ki a' gonofságot megengedi, és az ő örökségének bűneit meg-nem tartóztatja jövendőre? Te könyörölni fogsz mi rajtunk, a' mi bűneinket a' tengernék mélyfégébe veted. Adj énnékem óh Isten erős állhatatos hitet, hogy magamat ebben a' te ígértedben bátran fundáljam, és a' te Szerelmes Fiadat hitemmel nézeljem: Mert a' miképen Mójses a' puztában felemelte a' kigyót, akképen emeltetett-fel az embernek fia; azért, hogy a' kik ő benne biznak, el-ne vesszenek, hanem örök életek légyen. Oh én Szerelmes Istenem, hogy-hogy Szeretted te e' világot annyira, hogy önékie adtada te Szerelmes egy Szültött Fiadat, hogy azok, kik ő benne híznek, el-ne vesszenek, hanem örök életek légyen: mert nem azért küldötted a' te Fiadat e' világra, hogy a' világot ítélje, hanem hogy a' világ ő általa idvezíttesék: A' ki ő benne hízen, az

meg-

meg-nem íteltetik, és nem mégyen az ítéltre, hanem a' halálból az életre által-vitetetik. Oh melly nagy és vigasztaló a' te kegyelmed, hogy mi minden érdemünk nélkül megigazulunk; a' te kegyelmedből, a' mi Urunk Jésus Christus által lett megváltás által, mélyet kegyelem Székivé tétél hit által az ő véreben. Azért hirdeted Uram te magad a' mi hozzánk való Szeretetedet, hogy a' Christus mi értettünk megholt, még mikoron mi bűnösök volnánk, fokkal inkább megtarttatunk immár a' haragtól, mivel az ő vére által megigazítottunk: Mert hogyha te mivelünk a' te Fiad halála által megbékéltettél, még mikoron ellenségid volnánk; fokkal inkább idvezítettünk immár az ő élete által, mivel már megbékéltettünk. Annakokáért, a' hol a' bűn megfokasodik, ott a' te kegyelmed fokkal feljebb nevededik; mert tettet a' te Szerelmes Fiadat az én Uram Jésus Christusomat böltseségemmé, igafságommá, megSzentelőmmé, és megSzabadítómmá: Oh én Istenem, te a' Christusban valál, és ő általa megbékéltetted e' világot, és nem Számlálad-meg a' mi bűneinket, hanem azt a' ki semmi bűnt nem tud vala, bűnné tettet, hogy mi ő benne lennénk igafság:

An-

Annakokáért mi tenéked óh édes Atya hálákat adunk, hogy te minket alkalmatosokká tettél a' Szenteknek örökségekre, a' világosságra, és minket a' fététségnek hatalmától megszabadítottál, és töttél minket a' te Fiadnak a' Jéhus Christusnak országában, a' kiből vagyunk a' mi váltságunk az ő véreáltal, tudnillik bűneinknek bocsánatja. Oh én Uram Jéhus Christus, melly örvendeztető ama' te Éőd: *Nem küldökded az egésségesek orvos nélkül, hanem a' betegek; én a' bűnösöknek megtérésekre való hívogatásra jöttem és nem az igazaknak: Az embernek fia jött az elvesztetteknek felkeresésekre és boldogításokra. Örvendjete ti is én velem, mert vasfontag felaláltam az én eltévelyedet jubomat.* Te óh én Megváltóm, a' törvénynek vádolását-is és átkát elvetted, és lettél mi érettünk átokká a' fán, hogy minket a' törvénynek átkától megszabadítanál, és mi a' fiúságot elvennők. Te a' kéz-írást eltöröltted, melly mi ellenünk vala, és azt mi közölünk kivetted, és a' kereztára felfejeztetted: annakokáért igaz dolog az minden bizonnyal, és igen drágalátos Éő; hogy te én Uram Jéhus Christus eljöttél e' világra, hogy a' bűnösöket idvezítsed. És mi nem vezendő aranyon

vagy

vagy eziúston váltattattunk-meg, hanem a' te drágalátos véreddel, mint makula nélkül való báránynak vérevel, azért megáldoztad a' mi bűneinket a' te testedben a' kerezt-fán: hogy mi a' bűnnek meghaljunk, az igazságnak éljünk, a' melly febek által mi megigazítottunk: Annakokáért egyedül a' te véred óh Uram Jéhus Christus megtisztított minket minden mi bűneinkből, a' mint megirattatott: *Ti megkenteltettetek, ti megmosattattatok, ti megigazítottatok a' Jéhus neve által, és a' ti Isteneknek Lelke által.* Annakokáért, vagyunk nékünk Szófeőlónk az Istennél, az igaz Jéhus, a' ki megholt a' mi bűneinkért, sőt az egész világ bűnéért. Oh én Mennyei Atyám, te könyörül mindeneken: mert tenéked mindeneken hatalmad vagyunk, és elzenved az embereknek bűnöket, hogy ők magokat megjobbítsák. Te hatalmason uralkodó, te mindeneket engedelmesen igazgat, és bírsz minket fok megbotsátással: mert te mindeneket megtselvekezel a' mellyeket akar; és azt a' te fiadnak értékre adod, hogy önégiek jó reménségek legyen, hogy te az ő bűnökből való megtéréseket elfogadod. Oh én Szerelmes Uram Jéhus Christus, te Istennek báránya,

a' ki

a' ki e világnak bűneit hordozod, könyörülj rajtam a' te szentséges emberré való lételedért, a' te nagy szeretetedért, a' te szent szomorúságodért: midőn te a' te szenvedésidben rezkettél és féltél; a' te szentséges halállal való baj-vívásodért, veres-verítékedért és nagy gyalázatodért; a' te kemény megvertetésedért, megtsúfoltásodért, megpökdöstetésedért, mellyet te elszenvetél; a' te szent engedelmes akaratodért, mellyet mind a' kerekstnek haláláig elszenvetél; a' te nagy békeféliges-tűrésedért, a' te szent esedezésedért, a' te szent szorongató imádságodért: *En Istenem én Istenem miért hagytál el engemet?* A' kerekst-fán való szent szomorúságodért, kezeiden és lábaidon való szentséges sebeidért; a' te vérednek minden tsepjeiért, a' te keserű haláloedért. Oh Atyám, ezért a' drágalatos kintsért, azért a' drágalatos érdemért, felejtse el az én bűnemet: mert ez a' megfizetés tökéletes és érdemesebb, mint sem minden én bűneim, ez a' szent érdem fellyül haladja minden én bűnemet. Oh Szent Lélek Isten! te egyetlen-egy Vigasztaló, éleld meg bennem ezt a' vigasztalást, és őltalmazd meg azt az én élvemben, hogy én azt soha el ne veszesse; hanem abban

ban éljek és haljak, és ebben a' hitben Istennek tekinteti előtt megjelenhessem, és az örök idveféliget elvehessem, Amen.

VII.

Más könyörgés bűnünk botsánattjáért.

OH Szent és igaz Isten, olyan Isten a' kinek előtte az istentelen nem teték, a' kinek Lelke az istenteleneket gyűlöli, és a' gonosz-tévőknek ellenfélig, a' ki utálja a' vérzőpókat és hamisakat, te ki a' hazugokat egybe-rontod, a' gonosz nem maradhat meg te előtted, te ki megfenyégetted azokat, kik a' te parantsolatidat által-hágják, hogy őket valójában megbünteted: te tettél engemet a' te legeltetésednek juhává, és a' te népednek öröklégévé hívtál; a' te szent Fiadnak drága vérével megváltottál; a' te beféledet hallattad én velem, és akaratodat tudtomra adtad: annakokáért énnékem tégedet minden dolgok felett igazán kelle ne szeretnelek egész élvemből, lelkemet és indúlatomat, és minden tagaimat a' te áldozatodra adnom, melly élő szent és tenéked tetző: tenéked kellene életemnek minden napjaiban, szentségben és igazságban szolgálni, és magamat nem e világhoz fázni; hanem magamat az én időlatim-

latimnak megújúlása által megváltoztatni. De én még-is engedetlen voltam, tégedet sem nem féltetek, sem nem férettelek; tudom a' te akaratodat, magamat mindazáltal el-nem kékíttem, sem azt nem tselekedtem, a' mit te megparantsoltál. Én a' magam testemnek megromlott tulajdonságából, a' világnak bozózójából, és az ördögnek sugallásából, a' te törvényed ellen fokképen vétkeztem, az által tégedet én teremtőmet, és megtartóját az én életemnek, a' haragra és a' büntetésre felingerlettelek; azért méltán nem kedveztél te nekem, a' büntetést igazán megérdemlettem, és okot eleget adtam annak vízfa-adására, a' mint megérdemlettem. Mind ezeket esmérem és megvallom évesen, igaz vagy te, minékünk megkell magunkat fégyenlenünk, bizonynyalaz én élvemben kell én magamat megfégyenlenem, mivel te a' titkos helyeket nézed, a' éveket és a' veséket próbálsz. Oh Uram, ne állj perbe a' te éolgáddal, mert elvifelhetetlen a' te haragod, mellyel te a' bűnösöket fenyegeted, hogy-ha te a' bűnöket megfámlálsz, kitsoda állhat-meg Uram? de te könyörtületességnek Attya és minden vigasztalásnak Istene, a' kinél fok kegyelem, és kö-

és könyörtületesség vagy, hozzú ideig várakozó, felettekegyelmes, a' kinek jóságával az ég és a' föld tellyes: emlékezzél-meg a' te könyörtületességedről, melly világ teremtetéstől fogva volt, és töröld-el minden én gonoságimat a' te fellyül haladhatatlan jóságoddal, és nagy kegyelmeddel: és mivel semmim egyebem nintsen, mellyre bizhatnám magamat, hogy a' te ítélő féked előtt megállhatnék és meg-ne gyaláztatnám; hanem egyedül a' te ént Fiaid a' Jésus Christus, és az ő drágálatos érdeme, melly által ő engemet bűneimből megfabadított: annakokáért én azt te elődbe-vízem, mivel te ő benne megnyugodtál, és őtet mint Közben-járót te magad és én közöttem, a' te éoros itéleted eleibe állatom: Lásd-meg azt édes Atya, miképen febesítettett légyen-meg bűneimért: Lásd-meg az ő ártatlan által-liggattartott kezeit, mellyekkel én érettem dolgozott; nézd-meg az ő által-égezettett lábait, mellyek én érettem keserves útakat jártak; gondold-meg az ő megfebesítettett oldalát, mellyből, mint idvességnek forrásából, bűneimből való megtisztulásomért víz és vér folyt-ki; nézzed, melly igen fájdalmason vettetett-meg testében az én bűneim-

ért; emlékezzél reá az ő fíralmas ábrázatjára, mellyben ő a' kereft-fán érettem, mint igaz fő Pap megáldoztatott, és légy kegyelmes nékem, és az ő elég-tételében adj részt énnékem örökké. Ujjíts-meg pediglen engemet a' te Lelkednek ereje által, hogy én új ember légyek, a' te parantsolatidhoz kedvem légyen, hogy megerősíttessen a' te Lelked általa' belső emberben, a' hitben, Éretetben és reménységben, alázatosságban és békeféligben, hogy a' Christus hit által én bennem lakozzék; a' Éretet által én bennem éljen; a' reménység által megerősítsen, hogy én nem a' gyalázatra, hanem az örök életre tartattassam-meg, Ámen.

VIII.

A' Fiú Istenhez, bűnünk bocsánatjáért való Imádság.

URam Jésus Christus, én örök Fő Papom, Szóólóm, Közben-járom, melly hűfégesen kerested-fel a' te elvezett juhaidat, a' bűnösöket a' megtérésre hittad; a' kereft-fán a' gonosz-tévökért imádkoztál, a' te Atyádnak Évét az által megengesztelted, még ma-is a' pénitentiát-tartó bűnösöket megtéríted, és a' te mennyei Atyáddal azoknak büntetése-

téseket megengedted. Imé én terméket-zerint haragnak fia vagyok, minden gondolatja és munkája az én Éivemnek tsak merő gonofság; én jól tudom, hogy bennem semmi jó nem lakozik: Akaratom ugyan vagyon; de tehetséget annak végebe-vitelére nem találok: mert a' jót, mellyet akarnék, nem tselekezem, hanem a' gonoszt, mellyet nem akarnék, tselekezem-meg. De óh én Uram, nem vehetem én azt ezembe, mennyi-zer vétkezem, bocsássad-meg nékem az én titkos bűneimet, az én bűneim fejem fellyül haladtak, és mint nehéz tereh rajtam megnehezedenek. De óh Uram Jésus, te vetted-el azokat én rólam és hordoztad; én Megváltóm, én Idvezítóm, én Szóólóm, én Prókátorom, én segítségem; könyörülj én rajtam, egyedül te benned van nékem reménységem. Oh te megverettetett közikla, rejsz-el engemet a' Sátánnak dühössége és a' Pokolnak ijesztése előtt, a' köziklaknak hafadéklában, és a' te véres sebeidnek rejtekeiben: Fordíts-el rólam minden büntetést kegyelmesen, hogy a' te haragodban megne eméltessen: Légy énnékem Szóólóm az ítéletnek napján, hogy én ne halljam amaz irtóztató Éót: *Távovzatok tö-*

lem minden gonosz-téved, én titeket nem esmérelek. Te pedig Uram esméréd az én szívemet, hogy az bánattal és szomorúsággal megverettetett, azt áldozom-meg tenéked, a' te véreddel meghintvén, azt nem fogod te megútálni. Töltsd-bé én rajtam a' te drágalatos ígéretedet, midőn azt mondogd: *Nem veszekkel azok, kik te benned bíznek, hanem örök életet lélek nekik.* Oh Uram, én hiszek, de légy segítségül az én hihetetlenfélegemnek, ne vedd-él engemet az én bűnömbe, sem a' te büntetésedet örökké ne tartsd-fen én rajtam: a' büntetés te rajtad fekszik; te azt elkenvedted, hogy nekünk békeségünk lenne, és a' te sebeid által gyógyultunk mi meg, arra bizom én magamat hit által, és reménlem és elvárom hitemnek végét és az örök boldogságot, Amen.

[NB. *A' Sz. Lélek Istenhez való Imádságot, lásd-meg az I. Rézben a' 12-dik Könyörgést, pag. 44.]*

IX.

Könyörgés a' Sz. Lélek Istennek a' szomorúságokban való megörvendeztetéséért.

OH te Szent és igaz Isten, vigasztalásnak, békeségnek, örömmek Istene, kinek

kinek országa igazság, békeség és öröm a' Sz. Lélekben: Én panaszklok és vallást ténézek tenéked, hogy én gyakorta a' világi gyönyörűséghez és múlandó öröméhez e' világnak nagy kívánsággal voltam, azont kerestem, kerettem, és az után fokkal inkább jártam, mint sem kellett volna; holtlolt méltán az én örömemnek és vigaságomnak te benned kellett volna én Istenemben lenni. Oh bocsásd-meg nekem ezen nagy bolondságomat, és ne engedjed szívemet többé az által bémotskoltatni és megtsalattatni; üzd-ki az én szívemből a' szemnek minden gyönyörűségét, testnek gyönyörűségét és a' kevély életet: Tisztítsd-meg szívemet, minden hijába-való örömtől, melly nem egyebet, hanem halált érdemel, és örökkévaló jajra és fogaknak tsikorgatására változik. Gyűjtsd-meg pedig én bennem az örök, igaz-mondó mennyei örömet, melly amaz örök életnek fényének íze és az Isten országának, melly mibennünk vagyon, résztséje, és a' Szent Léleknek nemes gyümölte és ajándéka, hogy én mindenkoron te benned és az én Uram Christusomban megörvendeztetessem. Éreztessd-meg velem azt, a' mit a' 4-dik Soltár mond: *Te megörvendezteted az én*

férvemet, ha fíntén ünékiek sok borok és búzájak vagyon-is: És a' mit az ötödik Soltár mond: Engedj örömet azoknak, kik te benned biznak. Örökké ditsöütsed-meg őket, mert te óltalmazod őket, vigak legyenek te benned azok, kik a' te nevedet fíretik. És a' kilenczedik Soltárban: Én örvendezek tebenned és vigadok, és a' te nevedet ditsérem óh Felséges Isten. Éreztesd-meg azt-is velem, a' mit a' tizenhar-madik Soltár mond: De én abban bízom, hogy te olly kegyelmes vagy, az én fírvem örvendez, hogy te olly jó kedvel megsegí-ted; én az Urnak éneklek, mert ő velem ollyan jól téken. Ísmét a' tizenhatodik Soltárban: Te előtted öröm vagyon, tö-kéletes és fírelmes dolog, a' te jobb kezed felöl örökké. És a' húzonötödik Soltár-ban: Adjad, hogy én a' te erödben örvend-jek, és felette vig légyek a' te ségedelmed-ben; örvendezzek a' te orczádnak örömté-ben. És a' negyvenedik Soltárban: Vi-gadjanak és örvendezzenek mind azok, kik te rólad tudakoznak, és azok, kik a' te idvezítésedet fíretik, mindeneknek mondják: Az Ur nagyon felmagasztaltas-sék. Oh én Istenem, hallattass én velem örömet és nyereséget, hogy az én tson-taim örvendezzenek, mellyeket te egy-be-

be-rontottál: Vigasztalj-meg újjolag en-gemet a' te ségedelmeddel, és az öröm-nek Lelke tartson-meg engemet. Oh én Istenem engedd-meg, hogy tenéked ö-römmel áldozzak, és a' te nevedet áld-jam, melly igen megvigasztal. Oh én Istenem, hallattasd én velem, mint te fíntségedben, a' mit te én velem befíllé, hogy én vig légyek. Oh én Istenem, a' te jószágod jobb az életnél; az én ajakim ditsérnek tégedet, az által akarlak én té-gedet örömmel ditsérni, életemnek min-den napjaiban, és az én kezeimet a' te nevedben felemelem; az lenne az én fí-vennek öröme és nyeresége, ha én tégedet örvendező fájjal ditsérhetnélek. Oh Isten, éreztesd-meg velem, a' mit a' hatvan nyólczadik Soltár mond: Az íga-zak örvendjenek, és vigadjanak az Ur e-lött, és tífka fírvöl tapfoljanak. Ísmét a' hatvan kilenczedik Soltárban: A' nyo-morúltak látják és örvendeznek rajta, és kik az Isten felik, azoknak fívek él. Oh én Istenem, légyen az az én örömem, hogy én magamat te hozzád hajtom, és az én bátorságomat az Urban helyhezte-tem, és minden te munkádat tudako-zom. Éreztesd-meg velem, melly fí-relmetesek legyenek a' te hajlekid, Zéba-

oth Ur, hogy az én lelkem és testem ör-
vendezzen az élő Istenben ; mutasd-meg
nékem , hogy az igazak világának min-
denkoron fel-kell támadni , és a' jámbor
Éiveknek örömeinek . Engedjed nékem,
hogy ez idvességnek forrásából a' Jésus
Christusból vizet merítsek örömmel. Ad-
jad, hogy én magamat mindenkoron az
Urban megörvendeztetessem , és az én
lelkem az én Istenemben vigadjon : Jövel
az én Éivembe te mennyei Király , hogy
tapfoljak és örvendezzek a' Sionnak le-
nyival . Oh én Istenem , mivel te mi
rajtunk örvendez ; a' miképen a' Völe-
gény az ő Menyasszonyának örül , ak-
képen örvendeztess-meg engemet-is vi-
szontag Éivemből ; hogy amott te benned
örökké magamat megörvendeztetessem,
midőn te az új Egeket, és az új földet ö-
römmel bétöltöd . Midőn minket akké-
pen vigasztal- meg ; a' miképen az édes
Anyá az ő gyermekét megvigasztalja ; mi-
dőn a' mi tsontaink, mint a' páfit, megúj-
júlnek ; akkoron bételik a' mi Éánk ka-
czagással , és a' mi nyelvünk hirdetéssel
tellyes lézen ; akkoron lézen örökké-
való öröm a' mi fejünk felett ; akkor a-
ratjuk-meg örömmel, a' mit sirással vetet-
tünk . Adj részt minékünk ebben az ö-
röm-

römben örökké : Oh te örömmel gazdag
Isten és Atya , a' mi Urunk Jésus Chri-
stus által , Amen.

X.

*Az örök életre való kívánságért és
vágyódásért.*

OH én Mennyei Atyám ! ki engemet
te szegény nyavalyás fiadat az örök
életre teremtettél ; és szent Fiad által arra
megváltottál ; és Sz. Lelked által arra megis
szenteltél : Én megpanaszlom és vallom
tenéked Éivesen , hogy én ezt az örökké-
való nagy kibeszéllhetetlen jót , az örök
életet , emberi vakságomból igazán meg-
nem esmértem , sem magamat azzal vá-
lójában meg-nem örvendeztettem , sem
nem vigasztaltam , sem pediglen ahoz sem-
mi Éives belső kívánságom nem volt ;
hanem mind eddig-is hiába - való földi
gondolatok voltanak aziránt én bennem ,
inkább válaztottam e' világot, a' Éemnek
kívánságát , testnek gyönyörüségét és a'
kevély életet . Oh szerelmes Atyám , ho-
tsásd-meg énnékem ezt az én nagy bünö-
met és bolondságomat , és veds-ki Éivem-
ből e' világnak minden szertetetit , minden
ideig-tartó betsületnek kívánságát , min-
den testi gyönyörüséget , mellyek a' lel-

ket megmotskolják, és az ellen tufakodnak. Adjad, hogy én megmérhessem, a' mire teremtettem, megváltattam és megfenteltettem, hogy én tégedet oh Isten, leg-nagyobb jót, minden dolgok felett keresselek, keresslek, és évesen kívánjalak; semmit egyebet ne kívánjak és reméljek, hanem tégedet és az örök életet; semmi után egyéb után ne fohajtozzak és vágyódjam, hanem egyedül tsak te utánnad. Gerjeszd-fel bennem az örök élethez való ézent éomjúságot, hogy az én lelkem te hozzád kiáltson, mint a' farvas a' forrás vizekre. Ne engedjed, hogy engemet semmi szorongatás, nyomorúság, üldözés, és nyavalyáság elfordítson ettől a' reménfégtől: Mert én jól tudom, hogy az én Megváltóm él, és az én reménfégem, melyet ő beléje helyezetttem, soha engem meg-nem fégyenít. Adjad, hogy magamat minden keresztimben és szenvedésemben az örök élettel vígasztaljam és meg-örvendeztessém, és minden nyomorúságomat az által megenyhítsem és meggyőzzem: Ugyan-is minden szenvedés mitsoda, a' nehézhálál, sőt minden világi pokolnak kínja ahoz az örök vég-nélkül való örömhöz, és annak az örök életnek ditsőségéhez

hez képest? Juttasd ezembe ezt a' szót, és szívembe gyakorta: *Az én Atyámnak házában sok hajlékok vannak, és én oda megyek, hogy néktek várost kéféssek. Oh szép háznak kellettük lenni a' Mindenható Atya házának, telles az a' ház ditsőséggel, telles világossággal és tisztasággal, telles étellel és idveliséggel, telles örömmel és nyereséggel, telles éentséggel és igafsággal. Oh mikor szabadúlok ki e' világnak és testemnek fetét házából, mikoron megyek én oda, hogy az Istennek orcáját lássam? Az Istent éinről éinre látni leg-nagyobb öröm, leg-nagyobb élet, leg-nagyobb boldogság. Mikoron fogom én látni az én Megváltómnak gyönyörűséges, barátságos, éerelmetes orcáját? Te mondtad én Uram és Istenem: *Én ti hozzátok megyek, és titeket magamhoz víflek, hogy ti-is ott legyetek, a' holott én vagyok.* Oh én Uram, tsak jövel-el hamar, és vigy magadhoz engemet, hogy a' megváltattak legyenek a' Megváltónál; a' fiak az ő Attyoknál; a' megfenteltettek a' mindeneknél Szentebbnél. Miért hagyé-el minket illy fokáig ebben a' világban, és e' nyomorúságoknak völgyében ez idegen földön, holott bújdosók vagyunk és nem lakosok.*

Vigy-bé tsak minket a' mi igaz lakó hajlékunkba, a' mi igaz hazánkba, a' mi Atyánknek házába, holott te minékünk várost kőzítettél, melyet-is te nékünk olyan drágán megvettél. Te mondottad bizohnyal: *Atyám, azt akarom, a' holott én vagyok, azok-is én velem legyenek, a' kiket nékem adtál, hogy lássák az én ditsőségemet.* Oh, az Atya engemet-is tenéked adott: annakokáért én-is tiéd vagyok, és te-is enyím vagy, kitsoda éakazthat-el minket? Ugyan-is, mi a' te Atyádnak fiai vagyunk te általad, azért vagyunk mi a' mi igaz Atyánknek örökösi, és tenéked örökös társaid; azért adtad te minékünk az örök örökségnek zálogát, a' Sz.Lelket, mellyen megéfinérjük mi, hogy mi te fiaid vagyunk, a' Szent Lélekről, melyet nékünk adtál, a' ki által minket elpétsételtél, mind a' mi váltságunknak napjára, holott te minékünk, ama' megváltozhatatlan, elveéshetetlen, motsok nélkül való örökséget, melly minékünk az egekben megmarasztatott és megtartott, megadod. Oh engedjed nékem, hogy ennek az örökségnek, tsak egy kicsiny morfalékja essék-bé zivembe, hogy az örök életnek ízit érezhessem-meg, hogy éfinérjem-meg és ézre vegyem, melly

melly igen drágalátos és nemes légyen az én következő örökségem. Oh te örök Éent, meghalhatatlan Isten, te inkább megörvendeztethező, a' te mennyei jódnak tsak egy tsepjével-is, mint sem minden halandó teremtetett állatok, minden ögyönyörtiségekkel. Oh az az öröm és gyönyörtiség, melly az örökké-valóból jő, sok ezerszer nemesebb, mint sem az, melly a' világiakból és földiekből jő; Ugyan-is minden Ézereti e' világnak ahöz képest nem egyéb, hanem keferü epe, a' ki ezt a' mennyei örömet megköstolja, annak ez egész világ keferü lézen. Oh ha valaki egyÉempillantásig láthatná az Istennek ditsőségét, elfelejtene egyÉersmind, ez egész világot: mert az Istent látni örök élet és idvesség. *Én láttam az Urat, azt mondja a' Jákób Patriárcha, finről-finne, és az én lelkem megtartott.* Oh Éép háza az én Atyámnak, óh te Éerelmes hajlék; óh Istennek Éép városa, melyet az Istennek ditsősége megvilágosított; óh te örökké-való nap-világ; óh örök világosság; óh örök nyúgodalom; óh örömmel gazdag társasága Istennek, Angyaloknak és embereknek; óh nagy békéség; óh örökké-való öröm, Istennek akarátja, és jó tetÉése mindenekben, Ist-

tennek szeretme mindenkben; Istennek öröme és békeisége mindenkben. Az Istennek örökké-való tökéletes végnélkül való szeretetiből lézen mindenkön új öröm: mert az örök szeretet örökké-való örömet nemz. Oh Isten, te magad vagy az örökké-való szeretet; örökké-való öröm, örökké-való jó, örökké-való élet, te veled bétellyesednek minden válaštottak, tudnillik a' te szeretmeddel, a' te örömöddel, a' te világóddal, mert te őbennek világoskodol. A' miképen a' Mófises ábrázatja fénlik, a' te veled negyven napok alatt való lakás miá: Sokkal inkább fogunk mi a' tetisztaságotól fénleni, mert mi örökké te veled lézünk, a' te ditsőséged fog mi bennünk fénleni; a' te szentséged, a' te szépséged, a' te erőd, és erősséged, a' te világosságod, a' te tisztaságod, a' te böltseséged, az által fogz te minket megékesíteni, bétölteni, és megörvendeztetni. Nem mi kívülötünk, hanem mi bennünk lézen ez a' kints, és minden jó, melly te egyedül vagy: mert te lézez minden mindenkben; és a' mit a' válaštottak fognak kívánni, azt ök te benned mind megtálják, és tégedet magadat ő magokban: akkoron lézen a' mi gazdagságunk mi magunk-

gunkban: mi lézünk az Istenben, és az Isten mi bennünk; az Isten szeretetiben meglátjuk mi magunkat bészárattattnak lenni, és az Isten a' mi szeretmünkben; mi meglátjuk minnen magunkat a' Christus szeretlemmel gazdag szívében bészárattatni, és a' Christust mi magunkban: mi a' Sz. Léleknek örömében élünk és mozgunk, és a' Sz. Lélek mi bennünk; mi minden szent Angyalokkal egyesítettünk, és minden válaštottakkal egy szívünk és lelkünk lézen, és e' világnak minden szennvedésit elselejtjük, és örökké az Isten színeinek örömével gyönyörködtetünk, Am.

Vita æterna est :	<i>Digni'as sine Tremore,</i>
<i>Divitia sine amissione,</i>	<i>Vita sine morte</i>
<i>Honor sine Confusione,</i>	<i>Gloria sine Invidia(tate)</i>
<i>Sufficientia sine defectu</i>	<i>Beatitudo sine Calami-</i>
<i>Sanitas sine Langore,</i>	<i>Sapientia sine Errore,</i>
<i>Caritas sine Fraude,</i>	<i>Gaudium sine Mœrore,</i>
<i>Voluptas sine vanitate,</i>	<i>Satietas sine Fastidio,</i>
<i>Potētia sine Infirmitate</i>	<i>Societas Nobilissima</i>
<i>Libertas sine Servitute,</i>	<i>Et summè pacifica,</i>
<i>Esitries sine labore,</i>	<i>Deitatis Visio.</i>
<i>Claritas absq; tenebris.</i>	<i>Soavissima Fruitio.</i>
<i>Amantissima Jucundis-</i>	<i>Amorosa Unio.</i>
<i>sima, (ptione,</i>	<i>Vita Beata.</i>
<i>Perpetuitas sine Corru-</i>	<i>Secura, Tranquilla.</i>
<i>Opulentia sine Egestate</i>	<i>Pulchra, Munda,</i>
<i>Securitas sine timore,</i>	<i>Castā, Sanctā, &c.</i>

XI.

Bóldog végünkért való Imádság.

L Eg-Ézerelmetesebb Mennyei Atyám, leg-kedvesebb Megváltó Jéhus Christusom, és óh Szent Lélek Isten, te igaz egyetlen-egy, és leg-főbb Vigasztalóm: Oh melly gonoszúl vittem végbe az én rövid életemet; kevesek vóltanak az én életemnek napjai, és sokak az én bűneim; leg-kevesebb időt éltem én tenéked, az én nagyobb és jobb időmet hijába-valóságban töltöttem-el. Oh mennyi fok jót mulattam-el, mennyi fok gonoszt raktam ellenbe-özve, és az által lelkemet és testemet bémotskoltam. Oh botsásd-meg nekem Ézerelmes Atyám kegyelemből mind ezeket. Oh fedezd-el én Ézerető Megváltóm, a'te ártatlanságodnak és igazságodnak köntösével. Oh gyógyítsd-meg az én megfebesítettett lelkemet vigasztalásoddal; óh idvésséges Vigasztaló, taníts-meg engemet annak meggondolására, hogy mindennek én velem együtt vége vagyon, hogy az én életemnek határa vagyon, és nekem arra kell sietnem. Imé az én napjaim csak egy tenyérni lélesek, és az én életem, mint a' femmi, olyan te előtted. Oh melly igen femmik min-

minden emberek, kik illy bátran élnek? Ők elmúlnak, mint az árnyék, és olyak, mint a' tajték; ők Ézorgalmatoskodnak és gyűjtenek, és nem tudják ki-é lézen, és immáron Uram kibén örvendezzek én? Én tebenned bízom, Ézabadíts-ki engemet minden bűneimből, és ne tégy-ki engemet a' bolondoknak tsúfságúl. Én megnémúlok, és az én Ézamat meg-nem nyitom, te megtsелеkezed jól: mert én te előtted vendég és Ézárándok vagyok, a' miképen minden én Atyáim. Én bizonynyal jövevény vagyok, és nintsen itten semmi maradandó városom, hanem a' következendőket keresem. Én olyan vagyok, mint a' nap-Ézamos, melly magát az árnyékon megnyúgtatja. Én tudom, te minden én napjaimat megfánlaltad, és könyvedbe béirtad, mellyek még ezután léznek; és a' kik közzül egy-is jelen nintsen. Oh juttasd e'zembe nekem, hogy az én életem e' fíralomnak völgyén való által-menetel, és Ézárándosság légyen, ne tartóztasson-meg engemet ezen útamban semmi-is. Oh én Ézerető Atyám, midőn immár az én időm elvégeződött, mellyet énnékem adtál, midőn az én napjaim az ő idejeket el-Érik, mellyeket könyvedben béirtál; akkor adj né-

nékem bóldog békéséges és örömmel való által-menetelt ez életből. Űzz-ki belőlem minden világi féretetet, és a hozzáb-lethez való gyönyörűséget. Adj nekem jó kedvel és örömmel való éivet, az elválásra, tartóztass-meg minden félelmet és irtóztatást: óltalmaz-meg engemet az ellenfének öldöklésétől: Fegyverkeztess-fel lelkemet, a' te igafságodnak fegyverével, a' hitnek páisával és az idvefségnek físfakjával: mert te óh Uram Jésus Christus, vagy nékem böltseségem, igafságom, éntségem, és Megváltóm, életem, vígáztalóm, békéségem és örömem: Engedd-meg nekem, a' hitben, féretetben és reménségben való megválásomat. Gerjezz-én bennem az örök élethez való éent éomjúságot, hogy a' miképen a' éarvas a' hideg vízre óhajt, akképen az én lelkem te hozzá óhajtson, és tégedet élő Istent éomjúhozzon, és tífsta éivből mondja: *Mikoron jutok én oda, hogy a' te orzádat láthassam: Emlekeztess veá engemet, melly férelmetesek legyenek a' te hajlékid.* Örvendeztesd-meg testemet és lelkemet te benned élő Istenemben. Adjad, hogy az én lelkem, mint-egy bújdosó madár házat találjon, holott ő örökké megmaradhasson, a' te áltá-

óltárodát, az-az: az én Megváltó Jésus Christusomnak keserves éenvedését és halálát, és érdemét, Zébaoth Ur, én Királyom és én Istenem; újjítsd-meg én bennem az én Idvezítő Jésus Christusomnak bűn nélkül való halálának emlekezeit. Oh én Idvezítő Jésus Christusom, mútasd-meg az én erőtelenségemben és haláloznak éükfégében, a' te éenvedésedet, a' te sebeidet, a' te tsapásidat, a' te tövis koronádat, a' te keresztetedet és haláloadat; mútasd-meg nekem a' te megnyilatkozott óldaladat, a' te által-liggatatott kezeidet és lábaidat, mellyek az én örömemnek és vígafságomnak forrási. Hallasd-meg én velem az én éivemben ama' vígáztaló éót, mellyet a' kereszt-fán mondottál: *Ma velem lépek a' Paradisomban.* Oh én egyetlen-egy orvosom, gyógyíts-meg engem; mert én vagyok ama' megfebesítettett, ki a' tolvajok kezébe akadtam, kössed-bé az én sebeimet, gyógyítsad-meg fájdalmimat, a' te sebeidnek fájdalmi által, a' te haláloznak gyözedelme és véres-veríteke által. Enyhítsed-meg halálomban való éorongattatásomat a' te halálo által. Áldjad-meg az én halálomat, te vagy a' feltámadás és az élet; a' ki te benned hízen, az ól, ha meg-

meghal-is : Az igazaknak lelkek a' te kezeidben vannak , és a' halálnak semmi kárhoztatása nem árt önöknek. Bóldogok a' halottak, kik az Urban meghalnak, má-tól fogva megnyugodznak az ő munkájok-tól. Oh Uram engedjed az én lelkeim-nek, talájon nyugodalmat te benned , híj engemet te magadhoz , nyújtsd én-nékem kezeidet , mint fent Péternek a' vizen, hogy el-ne fillyedjek, és mondjad: *Fövel en hozzá, én megnyugodlak tége-det.* Híj engemet Uram, mertimmár én-nékem béestveledett, tégy-bé engemet az én álmomnak kamarájába. Híj-ki en-gemet magadhoz , a' fetétségből a' vilá-gosságra , a' nyavalyásságból az igaz ha-zába ; a' bűnnek szolgálatjából, az örök szabadságra és igáfságra ; a' halálból az é-letre ; e' világnak felháborodott tengeré-ből az igaz hazának tsendes partjára. Vigy által engemet , ezideig-való halálnak fö-rongató tengerin , az igaz Kanahánba. Oh szabadíts-ki engemet e' bűnös tífetá-talan életből : mert én, a' tífeta, fent, íste-ni életre kívánczom , a' holott semmi bűn nintsen, hanem merő igáfság : Vigy által engemet e' nyughatatlan életből az igaz örökké-való bóldog nyugalomra, holott semmi fáradság, semmi munka, sem-

semmi nyavalya , semmi halál , semmi gondolkozás , semmi bű, semmi fömo-rúság nintsen ; a' holott az Isten minden mindenekben ; a' holott az Isten a' mi é-letünk , a' mi köntösünk , a' mi házunk és fentséges lakó hajlékunk , a' mi gyö-nyörőségünk , a' mi örömünk , a' mi é-letünk ; akkoron lézen énnékem ditsösé-ges tserém, midőn az én nyomorúságom, siralmas állapotom és nyavalyásságom ál-tal, megnyerem az örökké-való, örökké tartó ditsőséget ; ezért az ideig-tartó fö-morúságért, örökké-való örömet ; ezért a' halandóságért halhatatlanságot ; ezért az erőtleniségért mennyei erőt ; ezért a' betegséért örökké-való egéfséget ; ezért az ideig-való életért örök életet : ekképen a' Christus én életem , és az én halálom nyereségem. Oh melly fívesen, öröm-mel akarom én letenni halandó testemet, és halhatatlan testet felöltözni , melly ö-römeft levetkezem e' rothadandót , és felöltözöm a' rothadhatatlant: melly örö-meft bévetem én a' földre erőtelen teste-met , mint búza femet, hogy feltámad-hassak hatalommal, én nagy örömmel a' sirba tétettetem, a' halálnak gyalázatja által, hogy ditsőségben feltámadjak. Oh légy tsendességben mostan én lelkem :
mert

mert az Ur jól téhen teveled, ő tégedet a' halálból megfabadított; a' te femeidet a' firástól; a' te lábaidat az esettől. Én járnai fogok az élőknek földén Éüntelen és örökké. Oh nyisd-meg tsak hamar nékem az életnek ajtaját Uram Jéhus Christus! te vagy az ajtó, ha valaki te rajtad által-mégyen, bódog léhen: és mivel énnékem te hozzád, én mennyei Völegényemhez lakodalomra kelletik menniem, és te az ajtó előtt állasz, és te én utánam várakozol; azért ékesíts-fel engemet annak-előtte, és adjad én reám a' Christus Jéhus igaságának lakodalmi köntösét, és az örök Szombatnak fejeér innepi ruháját, hogy az én lelkem tisztán, motsok nélkül, te előtted megjelenjék; és hallattasd velem ama'te örvendeztető Éódat: *Föjj-bé te Urnak áldotta, bírsad a' te Atyádnak orfágát, melly tenéked eleitől fogva kéküttetett, és menny-bé a' te Uradnak örömebe, Amen.*

XII.

A' Christus Jéhusról taníttatott mindennapi Imádság, vigasztalásképen megmagyaráztatik.

OH én Éivem Éerint Éerelmes Mennyei Atyám; melly igen nagy Éeretetedet bizonyítottad-meg énnékem, azzal,

azzal, hogy én te fiad légyek, és te énnékem Atyám légy, hogy a' te Éerelmes Fiadért a' mi Urunk Jéhus Christusért engemet a' fiúságra és minden mennyei javidnak örökség Éerint való bírására felvettél. Adj énnékem te hozzád való fiúi Éivet, valamiképen hogy atyai Éivet adtál énnékem, hogy én minden bizodal-momat te benned helyeztessem, hogy én tégedet Éivesen Éeresszelek, fiúlképen féljelek, alázatosan betsüljelek, és tenéked minden dolgokban engedelmes légyek, hogy az én leg-fövebb vigasztalásomat, örömemet és vigaságomat te benned helyeztessem, és midőn én Éegény és nyavalyás vagyok, betegséget és üldözést Éenvedek, midőn én a' halálnak Éorongattatásiba esem, akkoron emlékeztess-meg engemet arról, hogy nékem Atyám vagyon, a' ki mindenható, könyörülő, kegyelmes, békefésses-tűrő, és nagy jószágú, a' ki engemet el-nem felejt, a' miképen az Édes Atya el-nem felejtetheti az ő gyermekét: És a' midőn erőtelenségből vétkezem, hogy kétségsbe ne essém, hanem térjek vissza te hozzád és mondjam: *Atyám én vétkeztem az ég ellen és te ellened: Segíts még-is, hogy minden emberek e' földön tégedet ő Attyokat velem*

lem együtt megismerjenek, tégedet tisztá-
 ta Éivel segítségül híjanak, és egy Éájjal
 ditsérjenek, hogy mindnyájan a mi kö-
 nyörgéstünket egybe-tegyük, és mind-
 nyájan egy-másért imádkozzunk. Oh
 Atyám, mivel-hogy te az égben vagy,
 adjad annakokáért, hogy az én tárfalkodá-
 som a' mennyégben legyen, hogy az én
 Éivemet e' földiekhez ne ragaszkam, ha-
 nem esmérjem-meg, hogy e' földön jö-
 vevény és Éarándok vagyok, mint az én
 Atyáim. Imé te én mellettem vagy, sőt
 mindenütt jelen vagy, te nem olyan Isten
 vagy, a' ki távol vólnál, hanem ol-
 lyan Isten, ki közel vagy; te olyan Isten
 vagy, a' ki az eget és a' földet betöltöd;
 azért hívnak tégedet segítségül, minden
 helyeken 's minden időben. Oh Isten,
 mi te Éegény bűnös fiad e' földön, a' nyo-
 morúságoknak völgyében vagyunk, te
 pedig az égben a' te Éentséges ditsőséges
 lakó helyedben; mi te hozzád foházkod-
 dunk és reméljük, hogy te hozzád mi
 Atyánkhoz megyünk. Oh Éerető Atyám
 mivel-hogy te Éent Isten vagy, és a' te
 neved Éent és felséges; azért adjad né-
 kem, hogy én és minden emberek tége-
 det Atya Istent, Fiat és Sz. Leiket, a' te
 beÉédedből igazán megismerjünk, a' te
 min-

mindenhatóságodnak, könyörületességed-
 nek, jóságodnak, igasságodnak, böltsé-
 ségednek és igaz-mondóságodnak nagy
 nevét ditsérjük, tégedet Éivemben min-
 den hívökkel együtt mindenkoron tiszté-
 teljelek és ditsőitselek, hogy a' te ditsé-
 reted Éájamból és Éivemből soha ki-ne
 Éakadjon, hogy az én értelmem te álta-
 lad megvilágosíttassék; az én akaratom
 tégedet minden dolog felett Éeressen;
 hogy én Éüntelenül meggondoljam Éives
 haládással és örömmel, a' te Éeretetedet
 és hüfégedet, mellyet te énnékem Ée-
 gény bűnös fiadnak megmútattál. Adj
 énnékem munkás Éorgalmatosságot, hogy
 én tégedet keresselek: adj énnékem böltsé-
 tséget, hogy tégedet megtaláljalak;
 adj énnékem életet, hogy tenéked tes-
 sem: hogy én általam és minden emberek
 által egyedül csak tenéked minden dol-
 gokban adassék a' tisztesség. Oh Éerető
 Atya, mivel a' te orÉágod leg-nagyobbjó,
 és leg-nagyobb gazdagság; azért botsás-
 sad-el én hozzám és minden emberekhez
 a' Sz. Lélek Istent, hogy te hit a'tal én
 bennem lakozzál, a' te orÉágod én ben-
 nem legyen, hogy én tégedet Éives Éere-
 tettel megöleljelek, élő reménységgel te
 hozzád ragaszkodjam, hogy ekképen min-
 den

den javaiban , a' te örökké-való országodnak részese légyek , a' te igaságodnak , a' te békeféségédnek , Sz. Lélekben való örömmnek , hogy az által a' fátánnak orzága , a' bűn , és minden munkája a' fátánnak én bennem és minden embereknek szívemben elrontattassék , úgy-mint : a' kevelység , fősvénység , harag , és a' tisztátalan gyönyörűsége a' testnek , mellyben vagyok a' fátánnak az ő orzága . Oh Heretö Atya , mivel semmi nintsen fen-tebb a' te nevednél , nintsen semmi drágább a' te országodnál ; semmi nintsen jobb a' te akaratodnál : azért adjad énnékem , hogy az én és minden embereknek szívemben a' te akaratod légyen-meg , hogy én tégedet egész szívemből kívánjalak , tégedet keresselek és megésmérjelek , és megtselekedjem mind azt , a' mi tenéked tetűzik : Azért birjad és igazgassad az én egész életemet és állapotomat , az én tselekedetemet és zándékomat a' te ditséretre és a' te nevednek ditsősítésére . Adjad nékem , hogy tudjam , akarjam és tselekedjem azt , a' mi tenéked tetűzik , és a' mi a' te tisztetéségre és az én idvességemre szolgál . Oh Heretö Atyám , kéűíts én előttem a' te hozzád való menetelre igaz bátorságos út , és jelentsed-meg nékem

kem , miképen akarű te engemet igazgatni , jó szerentse vagy szorongatás által-é , hogy tégedet az én jó napjaimból ditsérjelek , és tenéked hálakat adjak , és magamat fel-ne magasztaljam ; vízontag pedig len az ellenkezőkben békeféség-szerű légyek , és kétségbe ne essem . Engedd-meg nékem , hogy magamat ne örvendeztessem-meg egyébben , hanem abban , a' mi engemet te hozzád vezérel , sem meg-ne szomorítsam , hanem abban , a' mi engemet te töled elfordít . Adjad nékem óh én Istenem , hogy ne kívánjak senkinek tetűzeni , hanem a' te akaratod szerint , és az énnékem egészén szívemből tessék , a' mi tenéked kedves és szerelmetes , és hogy minden világi öröm nékem unalmas légyen , melly te kívülrötted vagyok , és hogy semmit-is ne kívánjak , melly te ellened vagyok . Adj nékem olyan te hozzád való gyönyörűséget , hogy te énnékem mindenem légy , hogy én te kívülrötted semmit-is ne kívánjak vagy kérjek , hogy én vigan mondhasűm : *Uram tsak te légy enyim , mit gondolok az éggel és a' földdel , és ha fűntén testem és lelkem elfogy-is , még-is mindazáltal te vagy Isten az én szívemnek vigasága és része : Te vagy az én jóm és az én részem , te megtartod az én örökségemet.*

Add-meg nekem és minden embereknek e földön a' mi kíválsztatott részünket, a' mi mindennapi kenyerünknek mértékét, megelégedett éivet, és a' te isteni áldásodat, melly minden éükféget bétölt. Olthalmazz-meg engemet minden gonosznak gyökerétől, a' gonosz fősvénységtől: hogy az én éivem e földiekhez ne ragaszkodjék, hanem hogy én megismerjem, hogy én gondviselő vagyok a' te javaidon, és egyzer valamikor a' számádra elő-hivattatom. Adj békefiséget és egyességet, jámbor Magisztrátust, és engedelmes szolgákat. Olthalmazd-meg a' mi határinkat minden ellenségeknek bé-rohanásoktól, és légy a' te szent Angyalid által mi körülötünk tüzes körül gyalánt. Adj énnékem és minden embereknek valóságos penitencia-tartást-is, hogy bűneimet elismerjem-meg, keservesen bánjam-meg és sirassam-meg, és az én szelmes Uramat a' Jézus Christust megfogjam, és ő ertette bocsássad-meg ez én bűneimet, és ne tulajdonítsad azokat énnékem; adj nekem éüntelen való eltökéllést az én életemnek megjobbítására, és a' te szent akaratod szérint, a' te kegyelmed által való élésre. Űzz-ki én belölem minden bűzű-állást;

állást; adj nekem békefiségre hajlandó éivet, hogy magamért bűzűt ne álljak, hanem magamat megbirjam és erőtelenséget megismerjem. Tégy engemet emberfiséggé, szeliddé és békefiséges-türrövé, hogy az én felebarátomat megjobbitsam az én bűzédemmel és tselekede-temmel.

Ne vigy engemet és minden jámbor Keresztényeneket a' kísértetbe-is; tégy engemet alázatosá minden hamisság kívül; viggá, minden tsintalanság nélkül; szomorúvá, minden megrettenés nélkül; tisztává, fenytékben élövé; emberséges-sé, bátorrá és erős éivüvé: Adj nekem állhatatos éivet, hogy engemet semmi te töled el-ne szakasztson, sem rosz gondolat, sem gyönyörűség, sem kívánság, kísértet, tsalárdság és a' látánnak hazugsága, sem semminémű szorongattatás: Adjad nekem, óh Ur Jézus Christus, hogy a' te szenvedésed és kereszted az én teltem megfektse, és az én lelkeimnek legnagyobb vigasága és édessége legyen: Adj nekem győzedelmet és erősséget, az én bűneimen, halálon, ördögön, poklon és világon.

És szabadíts-meg engemet, és minden embereket végtére, minden gonosztól,

kiváltképen a' hihetelenségtől és fővényfégtől. űzd-ki belőlem a' kevélyfégnék lelkét, és adjad nekem az engedelmességnek kintsét. Végy-el rólam minden haragot, bozszú-állást, gyűlölséget és békételenséget: Adj nekem állhatatos bátor elmét; óltalmaz-meg engemet a' hazugságtól, felebarátomnak gyalázásától és betstelenítésétől, a' hízeltetésétől, a' fégnynék megutálásától: óltalmaz-meg engemet az Istennek gyalázásától. Fordítsad-el rólam a' tévelygést, vakságot, és a' éivnek fetétségét: Adjad nekem a' könyörületességnek munkáját, lelki fégnységet, békeltséget, örömet, tsendességet, a' éivnek tisztaságát, minden ellenkezésekben való békeltséges-tűrést, az igazsághoz való bóldog éhféget és éomjúságot, minden nyomorúltakhoz való könyörületességet: Add-meg nekem, hogy az én éájamat és ajakimat mególtalmazsam, hogy semmit - is ne éóljak te ellened, vagy az én felebarátom ellen: Adjad, hogy útáljam-meg e' világnak mulandó örömet és gyönyörűségét, és hogy éivesen keresssem a' te menyeyi javaidat és az örök örömet, mert mind az a' te orzágod, mind az a' te erőd, mind az a' te ditsőséged örökkön örökké, Ámen.

XIII.

Az Isten nevének megfénteléséért
való Imádság.

OH te féntséges és igaz Isten, a' kinek ditsőséges éine előtt a' Sérafin Angyalok az ő orcájokat befedezik, és énekelnek: *Szent, Szent, Szent az Isten a' Zébaoth Ur*: Oh engedd-meg nekem-is, a' te nevednek valóságos megféntelése által ezt a' fént Angyaloknak tiszteteket végbe-vinnem: Segélj-meg, hogy minden emberekkel együtt a' te mindenhatóságodat megfémérjem; a' te könyörületességedet ézeressem; a' te igaz mondásodnak éivesen higylek; a' te igazságodat féljem; a' te féntségedet legíttségül híjlam; a' te bóltességedet ditsóitsem, parantsolatidnak engedelmeskedjem; a' te fégmentségeddel magamat vigasztaljam; a' te jóssággoddal magamat megörvendeztessem. Adjad, hogy én semminémű dologban a' magam tulajdon betsületemet és híremet ne keresssem, hanem mindé dolgokban éivesen akarjam és keresssem hísségesen, a' te tisztességedet és a' te nevednek ditséretit: hogy te egyedül minden dolgokban tiszteltessél, hírdettessél, ditsértessél, és felmagasztaltassál.

Adjad, hogy a' te bezededet inkább
 éeressem az aranyán és sok finum ezüst-
 nél, és tégedet a' te isteni állatod és aka-
 ratod éerint abból igazán megésmérjelek,
 hogy én-is azon te bezededet éivemből
 elhiggyem, éentül és igazán, mint te fiad,
 a' éerint éljek, és minden tévelygéstől
 és eretnekségtől az által mególtalmaztas-
 sam. Adjad, hogy az én vigaságom te
 benned legyen, akképen megigérted né-
 kem, a' mit az én éivem kíván: Adjad,
 hogy tenéked minden te lelki és testi jó-
 teteményeidért hálát adjak, tégedet éi-
 vesen és fiúképen féljelek, tiszteljelek és
 éeressselek, minden éüklégemben erős
 bizodalommal tégedet segítségül híjyalak,
 a' te éent nevedet és a' te bezededet ée-
 retetből és erőből örömmel megésmér-
 jem, és mind végig igaz hitben és éent
 életben állhatatosan megmaradjak, tége-
 det minden Angyalokkal és válaétottak-
 kal, itt ideig, amott pediglen örökké
 ditsérjelek és ditsóitselek, Ámen.

XIV.

*A' Jésus nevéről való Imádság, az
 Isten nevének megfentelésére.*

OH én leg-éerelmetesebb, éebb, ked-
 vesebb Uram Jésus Christus, te em-
 berek-

bereknek gyönyörűségesebb barátjok! Én
 hálát adok tenéked, nem tsak emberré
 létedért és éületésedért, hanem még a'
 te megörvendeztető nevedért-is. Oh te
 gyönyörűséges, édes, kedves, vigáéta-
 lással tellyes, éives, barátságos Jésusí név,
 hogy-hogy mondattathatnál te vigáéta-
 lóbban-ki, mint Idvezítő? Mert ebben
 a' névben, minden vigáétalás befoglalta-
 tott. Te vagy bizonyly a' manna, melly
 minden gyönyörűséget és örömet hoz
 magával, és magába foglal minden lelki
 ízt és éagot. Te vagy paraditsomok a' hi-
 veknek, az égnelek öröme, az Angyalok-
 nak vígaságok, az embereknek ékességek,
 a' lelkeknek múlato helyek, a' böltseség-
 nek kútfeje, az igaságnak napja, e' világ-
 nek világossága, a' éivnek öröme, a' éo-
 morúáknak vígaságok, a' késergöknek re-
 ménfégek, az elhagyattataknak óltalmok
 és segítségék minden éüklégekben: Ki-
 tsoda hozott ide tégedet óh Ur Jésus, ha-
 nem a' te éerelmed és az én nyavalyássá-
 gom? Te nem imagadért, hanem én éret-
 tem hoztad ide magaddal ezt a' gyönyö-
 rűséges nevet, azt, mint kintset te tet-
 ted az én éivembe az én vigáétalásomra,
 áldásomra, és életemre, az én békesé-
 gemre és örömemre, böltseségemre, igas-
 ságom-

ságomra, megfzenteltetésemre és megváltatásomra, bűneimnek megorvoslására, és minden gonosz ellen, merta' te neved befoglal magában mindent, és az minden jó. Én nevem ſerint hivattatom bűnösnek; te hivattatol Jéſusnak, eloflatónak és Idvezítőnek: Az én nevem hivattatik haragnak fiának természetem ſerint; a' te neved neveztetik Jéſusnak, kegyelemnek fiának: Én halálnak fiának hívattatom; a' te neved hivattatik Jéſusnak, életnek nevének: Én hivattatom kárhozatnak fiának; a' te neved neveztetik Jéſusnak, idveſségnek nevének: Én a' nyavalyásságnak és ſiralomnak fia vagyok; a' te neved Jéſus, ditsőségnak neve. A' Jéſusnak neve ſzenteljen-meg engemet; A' Jéſusnak neve áldjon-meg engemet, erősítsen-meg engemet, világosítson-meg engemet: A' Jéſusnak neve legyen én általmam, én páisom én erőségem: A' Jéſus neve legyen én győzedelmem, minden én ellenſégim ellen: A' Jéſus neve legyen ékességem, czífrázatom én koronám, én örömem és világom: A' Jéſus neve legyen én eledelem, én italom én orvosságom: A' Jéſus neve legyen én böltsésem, én értelmem, én akaratom, én emlékezetem: A' Jéſus ne-

ve

ve legyen én általmam, én hitem, én ſzeretetem, én reménſégem, én békeſéges-tűrésem, én könyörgésem, én buzgóſágom; én ſélelmem, én eſméretem, én tanátſom, én eröm, én állhatatoſságom, az én ſzivemnek háládatoſſága, én barátſágom, én könyörtületeſségem, én igáſságom, az én ſzivemnek tiſztáſága, én ſzelidségem, én alázatoſságom, én nyúgodalmom, az én lelkemnek megnyihítóje: A' Jéſus neve legyen nékem útam a' mennyorſágba, igaz-mondóſágom és életem: A' Jéſus neve legyen az én böl dog elbútsúzásom, és az én ideig-való életemnek vége, és az örök életnek kezdeti: A' Jéſus neve legyen nékem mindenem, mert ő minden, ő benne én mindent megtalálok, nékem mindenem ő benne és ő belé tétettvén vagyom: mert úgy tétett Iſtennek, hogy ő benne lakozzék minden tellyesség. Ő hozzá ſemmit egyebet nem kívánok, ő kívülötte nem kívánok ſemmi gazdagságot, ſemmi tiſtetteſséget, ſemmi ditsőséget, ſemmi meſterséget, ſemmi böltséſéget; hanem ő legyen nékem gazdagságom, tiſtetteſségem, ditsőségem; ő legyen nékem meſterem és böltséſégem; ő legyen az én egem és idveſségem: és midőn az én lelkem te-

P 6

ſtem-

stemtől elválasztatik, akkoron ő ezt a' J'esus nevét, mint ékességet és nemes koronát vigye-el magával az Istennek tekinteti eleibe, ha én ezt a' nemes kintset megtartom, semmit el-nem vesztek, ha éintén én ez egész világot, az eget és a' földet elveztem-is: Mert ez a' név jobb az égnél és a' földnél, telyes ez minden boldogsággal, ez az igaz Paraditsom, abban van minden gyönyörűség, öröm és kedvesség; Ez az igaz kegyelemnek ékí, könyörületeséggel telyes ez: Leg-ézerle-metesebb ez, mellyben vagyon az Istennek minden ézereteti, és minden Angyaloknak örömek: Ez az igaz éentség, mellyben lakozik az Isten: Ez a' éent Háromságnak királyi ééki: Ez az Isten háza, és az éégnék kapuja: Ebben a' névben kívánok én élni és meghalni, feltámadni, az égbe menni, és megboldogíttattatni; mert ebben a' névben vagyok én az Istenben, az Istennél és az Isten mellett és megmaradok ő nála örökké, Ám.

[Lásd-meg a' Harmadik részben, a' 9- és 11-dik Könyörgést, pag. 316. és 328. és a' végénemnek a' Könyvnek a' Bernhardus orvendezését.]

A' Christusnak országáért való Imádság.

Uram J'esus Christus, ditsőségnek, kegyelemnek és tisztességnek Királya: Én megpanaszlom és vallom tenéked, igaz megbánással és fájdalommal, hogy én a' sátánnak országában, a' fetétségnek munkáival, e' világnak fejedelmének éolgáltam leg-többet, sőt a' gonosz ellenségnek orzága-is bennem volt, és engemet fogva tartott, a' bűn által, az ő kívánságára. Oh én Uram J'esus, melly irtóztató dolog az, hogy az erővel felfegyverkeztetett egy bűnös emberben bééállott és abban lakozott. Én pediglen háladok éivemből tenéked, hogy engemet alkalmazossá tettél a' Szentek örök ségének a' világosságban való bírására, és töttél a' te országodba, mellyben vagyon énnékem megváltattatásom, a' te véred által, tudnillik, bűneinknek bocsátatja. Te vitted-ki a' te foglyaidat a' veremből, mellyben semmi viz nintsen, a' éövetségnek és az örök Testámentomnak vére által, és új örök éövetséget kötöttél én velem; fegélj-meg, hogy én abban állhatatosan megmaradjak. Gyűjts többet-többet naponként a' te országodhoz,

hoz, erősítsd-meg és faporítsd-meg azt, hogy fogan ő hozzájok megtérjenek: Irj-bé minket, mint lakosokat, a' te mennyei laistromodba; sőt a' te tenyeredre, és tarts-meg minket, hogy mi a' te országodnak örökké részesei lehessünk, és abban megmaradhassunk, mi kik a' keresztségben a' mi neveinket tenéked adtuk, a' te fűvészségbe béállottunk és te hozzád hajlottunk. Oh jövel hozzám te kegyelemnek Királlyá az én fivembe. Jövel tsendesén, és tsendesítsd-le az én fivemnek nyughatatlanságát: te fűgény-ségre jöttél; jövel és tégy engemet lelki-fűgénnyé és alázatossá: hogy fájllalam az én bűneimet, éhezzen és szomjúhoz-zam a' te igáságodat, hogy én te benned örökké gazdag legyek: Jövel, mint igaz hozzám nyavalyás bűnőshöz, és tégy engemet igazzá, öltöztess-fel engemet a' te igáságodban, mert te tétettél Isten-től nékem igáságommá, az én megfűtetésemre és megváltatásomra: Jövel te békeférségnek Királlyá, adj énnékém békeférséges, tsendes lelki-esméretet, és állíts-fel bennem a' te örök békeférségedet, és örök tsendességedet; tégy engemet fűliddé, könyörűlővé és fűtza fűvűvé: Jövel te kegyelemnek Királlyá, töltés-bé en-ge-

gemet ez életben a' te kegyelmeddel, hogy te engemet amott, ama te örök ditsőségeddel bétölthess: Igazgass engemet, e' te kegyelmednek országában Sz. Lelked által, sőt állítsd-fel a' te országodat én bennem: mely nem egyéb, hanem igáság, békeférség, és Sz. Lélekben való öröm. Világosítsd-meg fűvemet, fűtűtsd-meg indulatimat, fűnteld-meg gondolkodásimat, hogy buzgók és tenéked tet-fűk legyenek. Zárj-bé engemet a' te kegyelmedbe, hogy én abból soha ki-ne es-fűm: Jövel mi hozzánk te fűnt Három-ság, tégy minket a' te lakó templomodá és hajlékoddá, és gyűjtsd-fel mi bennünk a' te esméretnednek világát, a' hitet, fűeretetet, reménféget, alázatosságot, békeférséges-tűrést, könyörgést, állhatatosságot és fűsteni fűelelmet. Adjad nekünk, hogy mi a' mi elméinkkel fűntelenül az égben lakozzunk, és a' te ditsőségedre vágyódjunk: és mivel-hogy te e' világon is birod és őltalmazod a' te fűsteni erődnek és mindenhatóságodnak országát; azért légy a' te keresztyén országodnak-is, és a' te Anyafűntegyházadnak hatalmas őltalmazó Ura: Légy mivelünk Uram Jé-fűs Christus, a' te ígérated fűerint, minden naponként, mind a' világ végéig: ne fűtásd

juttasd a' te fiaidat, és a' te házadat árvaságra, mert önékik te kivülötted több Attyok nintsen e' földön. Uram mi segítőnk, tegyed a' tenevedet minden országokban ditsőségesse, hogy te a' mennyegben ditsértessél : állítsd-fel a' te ditséretedet, a' tsets-őpóknak Éájok által, hogy megÉgyenítsed az ellenséget, és a' boÉÉÜ-állót Te vagy óh Uram Christus, az emberek fiai között leg-Éebb, kedvesek a' te ajakid, azért megáldott téged az Isten örökké. Kösd-fel fegyveredet a' te oldaladra, te erős vitéz, és ékesítsd-fel magadat Éépen, hogy légy ékes a' te öltözetedben : Vedd-elő a' te igazságodat a' jó tételre : A' nyomorúltakat, tartsd-meg az ő igyekben, ekképen a' te jobb kezéd tsudát tézen. Élesek a' te nyilaid, hogy még a' Királyok-is te előtted térdre eínek, a' Királynak ellenségek közepette. Isten, a' te Ééked megmarad, most és örökké, a' te országodnak pálczája, igazságnak pálczája, te az igazságot Éereted, és a' hamisságot gyűlölöd; azért kent-fel tégedet óh Isten, a' te Istened, örömmnek olajával, minden te társaid felett : A' te ruhád tellyes mirhával, aloéval és káfiával, midön a' te éléfant temből tsináltt Palotádból, ki jőz a' te Éép

Éép öltözetedben ; Te ditsőségnak Királya vagy, erős, és hatalmas az Ur, győzedelmes a' viadalban. Az ő királyi Éékit kiÉélesíti, és annak kapuit e' világon felmagaÉtálja, hogy a' ditsőségnak Királya bétérjen. Te néked mondotta az Isten : *Ílj az én hat almamnak jobbja a, míg-nem ellenségedet lábaidnak sámulyául vetem; az Ur a' te országodnak pálczáját elküldi Sionból, uralkodjál ellenségednek között; a' te győzedelmed Éerint a' te néped tenéked örömmel áldozik, Éent ékes-ségben. A' te fiaid úgy Éületnek tenéked, mint a' reggeli hajnalban a' harmat. Az Ur megesküött, és meg-nem bánja, te vagy a' Fő Pap örökké, Melchisédeknek rendi Éerint. Áldott légyen, a' ki jött az Urnak nevében, az Ur az Isten, a' ki minket megvilágosít. Oh Uram segíts : óh Uram légy kegyelmes : te vetted-el a' bünöket, az átkot, a' halált, és minket megáldottál örök áldással a' mennyei jókban. Adj a' te népednek erőt, erősséget és győzedelmet, minden ő lelki és testi ellenségi ellen. És mivel te ditsőségnak Királya is vagy, azon te ditsőségednek országában, adj réÉt minékünk-is : midön eljőz a' te nagy erődben és ditsőségedben, és minden Éent Angyalok te veled ; és ülni fogÉ a' te di-*

te ditsőségednek székiben, akkora töltsd-bé mi rajtunk ezt az örömnél becéjét : *Atyám én azt akarom, hogy a' holott én vagyok, azok-is, én velem legyenek, a' kiket nekem adtál, hogy lássák az én ditsőséget : Jöveitek ide Atyámnak áldottai, bírájátok az országot, melytől ti é-
rőtől fogva elkéféltetett, Ámen.*

XVI.

Könyörgés az Isten szent akaratjának végbe-meneteliért.

[*Ide tartoznak, a' három első Könyörgési-is ennek a' harmadik Réfnek. Lásd renddel azokat, pag. 280, 284, 290.]*

OH te szent, igaz, jó, és egyedül bölts Isten: Én hálát adok tenéked szivemből, hogy te minékünk, a' te Atyai jó, kegyelmes akaratodat, a' te becéjédben kijelentetted. Oh, hogy vagyon tenéked illy kegyelmes szived mi hozzánk, hogy-hogy válaztottál minket-el a' fiúságra a' Christusban és szeretél a' te Szerelmesedben? mely örömet akartad volna te még-is, hogy minden emberek felfegittessenek, és ők az igazságnak esméretire juszanak? te nem akard, hogy senki-is elveszzen, hanem hogy mindenké megterjenek és éljenek. Oh Szerelmes Atya, mely

mely szivesen fáj ez énnékem, hogy én gyakorta a' te tökéletes Atyai kegyelmes, jó szerelmmel tellyes akaratod ellen tusakodtam. Botsáds-meg nekem ezt az én engedetlenségemet, és ne fámláld-meg nekem. Vedd-fel pediglen azért való megfizetésre, a' te szerelmes szent Fiadnak a' Jéhus Christusnak tökéletes engedelmességét, a' ki a' te szent akaratodat tökéletesen bétöltötte. Adjad énnékem, hogy olyan értelmem legyen, a' minémű az én Jéhus Christusomnak, sőt hogy az ő értelme legyen enyéem. Adj énnékem engedelmes szívet, a' te akaratodnak tselekedetire, hogy mind azok énnékem tessenek, a' mellyek tenéked tetzenek. Adjad, hogy esmérhessem-meg, hogy ez legyen az én főbb boldogságom, akar-ni azt, a' mit te akarsz; és hogy nagyobb boldogtalanságom az legyen, nem akar-ni azt, a' mit te akarsz: mert hogy-ha én nem akarom azt, a' mit te akarsz; akkor a' magam tulajdon gonoszát és veszedelmét akarom: Annakokáért, óltalmaz-meg engemet az én magam tulajdon akaratjától: és hogy én, nem a' saját akaratját vigyem végbe, és a' gonosz ellen-fegnek eszköze ne legyek, hanem szenteld-meg az én akaratomat, az én lelke-met,

met, az én elmémet és az én testemet egészen, hogy én a' Sz. Léleknek, és a' kegyelemnek eszköze légyek, és nem a' haragnak edénye, és nem a' fátánnak eszköze. Adjénnékem olyan éivet, hogy örvendeztessem-meg magamat a' te akaratodnak végbe-vitelében; és magamat teneked egészen szeretetből és minden erőből ajánljam, életemben és halálomban, hogy magamat az én jó napjaimban el-ne higyjem, és kereft-viselésimben el-ne lankadjak. Adjad, hogy a' te akaratod, az én örömem és jó tethésem légyen, és hogy én bizonyosan elhigyjem, hogy mind azok az én jómrá és az én idvességemre dolgoznak, a' mik én rajtam a' te akaratod szerint történnek. Adjénnékem békességes-türest mindenekben, a' te isteni akaratodnak elfenvedésére és végbevételére, a' mint Dávid mondja: *Ha kegyelmet találtam az Ur előtt, ö víkka víken engemet.* Ha pediglen ő azt mondja: *Énnékem nintsen kedvem Dávidhoz: Imé itt vagyok én, úgy tselekedjék velem, a' miképen önéki tethik.* Akképen szól vala, a' békességes-tűrő Jób-is: *Az Ur adta volt, az Ur-is vette-el, az Urnak neve legyen áldott érette: hogy-ba mi a' jót elvettük az Urnak kezéből, miért nem vönök-*

nök-el a' gonókt-is. Oh könyörülő Isten, adjad énnékem-is, hogy én mindent a' te akaratodra bizzak, és midőn én valamit kérek, melly a' te akaratod ellen legyen; akkor az én erőtelenségemet és bolondságomat fordítsd jóra, és az én akaratomat tartóztasd-meg; ellenben pediglen én általam és én bennem, és én rajtam a' te akaratodat vidd végbe, hogy én ekképen az én akaratommal olyan lehessenek, mint az Angyalok az égben: a' te mennyei feregid, a' kik a' te akaratodat örömmel tselekeztik és végbe-vízik; az én Megváltó Jésus Christusomnak legfentsegesebb akaratja által, Ámen.

XVII.

Könyörgés, az ideig és örökké-tartó jó elő-meneteliért.

Mindenható könyörülő Isten, szerelmes Atya: Én hálát adok teneked alázatosan, hogy engemet szegény bűnöst a' te eszméretedre juttattál, és a' te Szerelmes Fiadat a' Jésus Christust, a' mi egyetlen-egy Megváltónkat, Idvezítőnket és Vigasztalónkat, énnékem kijelentted, és én érettem szegény elkárhozott emberért, fenvedésre és halálra adtad: hogy én az ő halála és érdeme által, örökké el-

ké éljek. En kérlek tégedet Szerelmes Atyám, ezért a' szépséges keserves szenvedésért és halálért, légy kegyelmes nekem, és könyörülj én rajtam, és bocsásd-meg nekem minden bűnemet: tarts-meg engemet ebben a' hitben és vigasztalásban, mind az én utolsó órámig kegyelmesen, engemet Sz. Lelked által világosíts-meg, hogy én ebben az eszméretben napról-napra öregbedjem és nevededjem, és az én egész életemet, a' te isteni akaratod szerint és kereztényül vihessem végbe, maradj meg-is mellettem Szerelmes Atya, és az én lelkemet és testemet, a' te lakó templomoddá, és hajlékoddá szenteld-fel, és engemet az örök életre kegyelmesen tarts-meg: az én hivatalomat és táplálásomra való jómat-is Szerelmes Atyám szentelj-meg, és a' te kegyelmedet adjad énnékem, hogy én abban tselekedjem-meg azt, a' mi igaz; és a' hitet, és a' jó lelki-eszméretet tarthassam-meg. Adj énnékem megelégedett szívem, hogy a' te áldásoddal, és ajándékoddal, melyet nekem kegyelmedből adtál, elégedjem-meg, mert elég nagy nyereség az, az Istentől megáldattatni, és megelégedni. Az igaznak kevés marhája jobb, mint sem az istenteleneknek az ő nagy gazdagságok: te

Uram

Uram esméred a' jámboroknak napjokat, és az ő javok mind örökké megmarad: Ők meg-nem fégyentülnek a' gonosz időben, és a' drágaságban megelégszenek. Az Ur a' jámboroknak útjokat megtudakozza, és az Ur gyönyörködik az ő járásokban, ha ő elesik-is el-nem vetetik, hanem az Ur kezén fogva megtartja őket. Imé az Urnak fellelő látják azokat, a' kik őket félnek, és a' kik az ő jóvoltában reménlenek, hogy az ő lelkeket a' halálból megfabadítsa, elégítse őket a' drágaságban. Áldjad-meg Szerelmes Istentünk és Atyánk; a' mi jámbor Magisztrátusinkat-is, és a' mi Szerelmes házunkat; és őltalmazd-meg, hamis tudománytól, háborúságtól, dögletelességtől és drágaságtól: áldj-meg engemet-is, az én feleségemet és gyermekimet-is, és minden jámbor Kereztényeket, lelkekben és testekben, és őltalmazd-meg őket, és az én egész házat, és mindenemet, a' mim vagyok; a' te szent Angyalidnak őltalmazások által, a' tisztátalan, kár-tévő, hazugság szerző ördögtől és gonosz lelkektől, és minden ő eszközeitől, kegyelmesen őltalmaz-meg, és tarts-meg a' mi Urunk Jézus Kristus által, Ámen.

XVIII.

XVIII.

Könyörgés a Sátánnak ostromlási ellen.

Könyörülő és kegyelmes Isten, ki minket a' te befédedben, olly hűségesen felfegyverkeztetél az ördögnek tsalárdsága, és álnoksága ellen, és megparanthatod nekünk, hogy józanok légyünk és vigyázzunk, mivel az ördög félyel jár, mint a' fivő-rivó oróslán, és keresi a' kit bényelhessen. Én megpanaszlom és valom tenéked, hogy én gyakorta az én bátorkodásom által és árnyaságom által, a' Sátánnak okot adtam, hogy engemet megkísértsen, az én lelkem címéretit kintérgesse és kínozza, önékie ajtót és kaput-is nyitottam-fel. Én kérlek tégedet éivesen, botsássad-meg nekem ezt az én nagy bátorságomat, és adj nekem lelki okosságot és vigyázatot, hogy engemet a' Sátán, a' ki magát világosságnak Angyalává teheti, az ő tsalárdságával, mint Évát, meg-ne tsaljon, és a' Christusban való együgyűségtől el-ne hajtson, hogy engemet meg-ne rostáljon, mint a' buzát: hogy ő engemet a' fősvénység által, kevélység és gyönyörtiség által, mint ő töre által, nagy bűnbe, veszedelembé romlásba és kétségbe való esésbe ne hajtson. Oh erősíts-meg engemet Lelked által,

által, hogy az én hitem el-ne fogyjon. Ne öltsd-el az én hitemnek füstölgő tsepijét, sem a' megtörödött nád-falat végképen el-ne rontsd, légy te énnékem világosságom és idvességem, hogy én semmit ne féljek: Légy az én életemnek ereje, ültess-bé engemet a' Magosságosnak óltalma alá, és a' Mindenhatónak árnyéka alatt maradj-meg. Oh te erős tornyom, én erősségem, én kövaram, én Istenem, a' kiből én bizom; Te törted-meg a' pokolbéli kigyónak a' fejét, te győzted-meg e' világnak fejedelmét, nintsen önéki én rajtam és a' több hívőkön semmi hatalma. Te vetted-el óh Ur Jésus Christus, az erősből az ő fegyverét és öltözetit, a' mellyre bizta vala önnön magát, és prédát öltöztetett ki: te az erősből foglyait elzabadítottad, és az Oriásnak prédáját elvetted: te minket a' fetétségnek hatalma alól kiabadítottál, és a' te országodba tettél; te benned vagon a' mi megváltásunk a' te véred által, tudnillik bűneinknek botsánatja. Te a' Fejedelemséget kiragadtad, és a' hatalmasokat, és őket nyilván mütögtetted, és ő belőlök győzedelmet tsináltál te magad által: te a' halál által elvetted annak hatalmát, a' kinél a' halálnak hatalma vala, az-az, az ördö-

ördögöt és azokat meg szabadítottad, a kik a' haláltól való félelemnek miatta Éolgák lettek volna minden ő életkben : te minden hívőknek hatalmat adtál, a' kígyókon és skorpiókon , és az ellenségnek minden hatalmán , és azt mondtad : *Az oroflánokon és a' kígyókon fogok te járni, és az ifjú oroflánokat és sárkányokat nyomdosod.* Oh én Istenem és Uram, adjad, hogy én te benned erős légyek, és a' te erősségednek hatalmában : adjad én reám az Istennek paisát, hogy én megállhassak az ördögnek tsalárd ostromlási ellen ; erősíts-meg engemet hogy én fegyverkeztetett légyek, midőn az én gonosz óráim eljö, hogy én mindeneket véghez vigyek, és az én helyemet megtartsam : Övezd-fel az én ágyékomat igazsággal, öltöztess-fel engemet az igazságnak pánczéjában, és fegyverkeztesse-fel engemet a' békeféségnek Évangéliomával, hogy én kézen légyek : adjad nekem a' hitnek paisát, hogy az által a' gonosz ellenségnek tüzes nyilait előlthassam : tedd-fel énnékem az idvéféségnek zárlóját, és adj nekem kezembe lelki fegyvert, mely az Istennek beféséde. Ezeket a' fegyvereket pediglen óh Isten te magad igazgassad az én kezemben, és tanítsad-meg kezeimet a' ha-

a' hadakozásra, mely által kellek nekem harczolnom és győzedelmeskednem, az Ur az én győzedelmem, te hűfésés vagy, és nem engeded-meg nekem, hogy erőm felett megkísértessem; hanem megtsielekezed, hogy a' kísértetnek olyan végelgyen, hogy én azt elvisehlessem : ne légy énnékem ijeztő, hanem én batoritóm a' Lükféségekben. A' te igazságod az én őltalmam és paisom. Oh Uram, én bennem nintsen semmi erő, hogy ellene álljak a' hatalmas ellenségnek, hanem az én femeim te reád néznek. A' te erőd én bennem erőtelenben hatalmas légyen, Uram én te benned bizom ; ne engedjed, hogy soha meggyaláztassam, szabadíts-ki engem a' te igazságod által, hajtsad a' te fűleidet én hozzám, fietséggel ségíts-meg engemet, légy énnékem erős köziklám és kövaram, hogy te engem meg szabadíts, mert te vagy az én köziklám és kövaram : a' te nevedért vezérelj engemet, és igazgass, te ragadj-ki engemet a' hálóból, melyet én előmbe vetettek: mert te vagy én erősségem, a' te kezeidbe bizom én az én lelkemet, te váltottál-meg engemet óh hűfésés Isten. Én abban bizom, hogy te énnékem kegyelmes vagy, az én szívem megörvendezteti magát, hogy

hogy te engem illy könnyen megsegíted; én az Urnak éneklek, mivel én velem illyen jól tézek. Oltalmaz-meg engemet Uram, mint az én fêmeim fényét, fêmeimben védelmezz-meg engemet, a' te fárnyaidnak árnyékában: midőn én forongattatom, segítségül hívom az Urat, és kiáltok az én Istenemhez, és meghallgatja az én fomat az ő templomából, és az én kiáltásom ő előtte bémegy az ő füleibe. Adjad nékem óh Uram az idvességnek paisát, a' te jobb kezed erősítsen-meg engemet, és midőn engemet megalázz, te engemet nagygyá téved: az én fêmeim fúntelen az Urra néznek, mert ő lábaimat az halálból kiabadítja; fordítsad magadat én hozzám, és légy énnekem kegyelmes. Az Ur az én erősségem és paisom, ő benne bizik az én fivem és én megsegíttetem, és az én fivem örvendez, és önéki hálátadok ditsérettel. Az Ur az ő népének erőt ad: az Ur az ő népét megáldja békefességgel. Midőn én az Urat keresném; megfelelt énnékem, és megabadított engemet minden félelemtől, kik ő reá néznek és ő hozzá folyamodnak, azoknak orczájok meg-nem fegyenyül: midőn ez a' nyomorúlt kiáltott, meghallgatta az Ur, és megabadította őtet min-

minden fűkfégéből, az Urnak Angyala körül vette őket, a' kik őtet félték, és kiabadította őket: midőn az igazak kiáltottak, meghallgatta őket az Ur, és kiabadította minden ő fűkfégekből; ne vess-el engemet Uram a' te orczád elöl, és ne vedd-el a' te Lelkedet tölem. Vigasztalj-meg engem újjobban a' te segédlemmel, és az örvendező Lélek tartson-meg engemet. Én fereselmes Istenem és Atyám, a' te könyörtületességedet és jóságodat ne fordítsd-el rólam, a' te jóságod és hűséged oltalmaz-meg engemet mindenütt; mert körül vett engemet a' fzenvedés féma nélkül: az én büneim forongatnak engemet, hogy én nem láthatok, többen vannak azok, mintsem hajam fála fejemen vagyon, és az én fivem engemet elhagyott: én fegény és nyavalyás vagyok, de az Ur gondot visel én rólam; te vagy az én segítőm és megabadítóm, én Istenem ne hagyj-el: Bizd az Urra a' te dolgodat, ő te rólad gondot visel, és az igazakat nem hagyja örökké nyughatatlanságban. Légy kegyelmes nékem Isten, légy nékem kegyelmes, mert te benned bizik az én lelkem, és a' te fárnyaidnak árnyékában vagyon az én reménfégem, míg a' fzerentsétlenség el-

múlik. Én kiáltok az Istenhez a' Felle-
geshez, az Istenhez, a' ki az én siralmom-
nak véget vét. Nyújts segítséget miné-
künk a' Fűkségben; mert az emberi se-
gítség hijába-való: te én velem megpró-
báltatf sok és nagy Éorongattatásokat, és
megelevenítez ilmetlen, és vízzá hozz
a' földnek mélységéből. Tsak te légy e-
nyém, nem gondolok az éggel és a' föld-
del, és midőn az én testem és lelkem
megfogyatkozik, akkor te vagy az én Fi-
vemnek vigasága és része. A' Fűkségnek
idején keresem én az Urat, az én kezei-
met éjjel kiterjesztem, és el-nem hágy:
melly által az én lelkem megvigasztalta-
tik: ha én megÉomorítottam, akkor gon-
dolkodom az Istenről; ha az én Fivem
Éorongattatik, akkoron beszéllek én: Az
én Éemeimet nyitva tartod, hogy vigáz-
zanak, én annyira ezem nélkül vagyok,
hogy nem beszélhetek, az én lelkem ké-
telenítettetik visgálni. Elvét-é az Ur örök-
ké, és nem mutatja-é kegyelmét többé,
oda vagyon-é neki minden jósága, és az ő
ígéretinek vége vagyon-é? Elfelejtke-
zett-é az Ur, hogy kegyelmes legyen, és
az ő könyörületességét haragjában elzár-
ta-é? de én azt mondam: Énnékem mind
ezeket el-kell Éenvednem, az Urnak jobb
keze

keze mind ezeket megváltoztathatja. Is-
ten vigasztalj-meg minket, világosítsd-
meg a' te orzádat rajtunk, és mi megör-
vendeztetünk: Te engemet siralmas ke-
nyérrel étetf, és itatf engemet sok köny-
húllatásokkal tellyes vizekkel. Adj jelt
énnékem, hogy jól legyen dolgom, hogy
lássák azok, kik engem gyűlölnék, és ma-
gokat megÉegyenlik, hogy te én mellet-
tem vagy Uram, és megvigasztalj engem.
Sok gondolatok voltak az én Fivemben,
de a' te vigasztalásod megnyugtatta az én
elmémet: Az én Fivem tellyes volt siral-
ommal, és az én életem közel volt a' po-
kolhoz: én hasonlónak gondoltam lenni
magamat azokhoz, kik a' pokolra Éállanak;
én olyan vagyok, mint a' férjfiú, a' kinek
segítsége nintsen; a' te haragod nyom
engemet, és nyomorgatf engemet min-
den te habjaiddal, én a' te ijéztésedet
Éenvedem, hogy majdan el-lankadok.
Én olyan vagyok, mint a' puÉtában való
nád-Éál, és mint az elpuÉtúlt városban
való töke, én vigyázok, és olyan vagyok,
mint az egyedül való madár a' ház héjáján;
a' te fényetetésed és haragod előtt, hogy
te engemet levetettél, és a' földre tazi-
tottál. Oh Uram, te az elhagyattattak-
nak könyörgésekhez fordúl, és meg-nem

útalod azoknak könyörgéseket : az meg-
irattatik a' következendőknek, hogy te a'
megfogattaknak fohászokásokat meg-
hallgatod, és megfabadítod a' halálnak
fiait. A' halálnak kötelei környül vette-
nek engem, a' pokolnak kötelei akadtak
én reám, én a' firalomba és a' fűk-
ségbe bémerültem volna, de én felki-
áltottam az Urnak nevéhez : *Uram faba-
dítsd-meg az én lelkemet, mert te kegyel-
mes vagy, és a' mi Istenünk könyörülő : A'
kik firalommal vetnek, örömmel aratnak ;
ők elmennék és sírnak, és nemes gyümöl-
tsöt hoznak, és vívka jönnek örömmel, és
béhozzák az ő kéréjeiket : Az én lelkem
várja az Urat. a' reggeli vigyázástól
fogva, mind a' másikkig : Izraelbizzál az
Urban, mert az Urtól vagyom a' kegye-
lem, és sok fabadítás ő benne, és az Izra-
elt megfabadítja minden ő bűneiből, Am.*

XIX.

*Könyörgés minden Éorongattatások-
ban és kísértetekben.*

OH te könyörülő kegyelmes Isten, kö-
nyörtületességnek Attya, és minden
vigasztalásnak Istené ! Én megpanaszlom
és vallom tenéked bánatos megtörődött
Éivel, egész alázatossággal, hogy én nem
csak

csak ezt a' Éorongattatást, hanem sokkal
nagyobb büntetéseket-is az én bűneim-
mel megérdemlettem ; azért a' te hara-
godat elviselem, mert én te ellened vé-
tettem : Én megélmérem és tudom azt-
is, hogy ezeket a' Éorongattatásokat te
küldötted én reám, és hogy azok a' te ke-
zeidből fármaztanak. Oh Uram ire en-
gedjed, hogy a' te kezeid megnehezede-
nek rajtam, hogy én el-ne vesszek. Én
megídom jó Éivel a' pohárt, mellyet édes
Atya énnekem megtöltöttél : Adjad,
hogy az ne légyen a' te haragodnak po-
hára, hanem a' te kegyelmednek : emle-
kezzél-meg édes Atya az én erőtelensé-
gemről, és ne büntess-meg engemet a' te
búsulásodban : légy nekem kegyelmes,
mert én erőtelen vagyok, ne vidd végbe
a' te hatalmadat ellenem, mert én egy
megfáradott Éalma-Éál és tsepti vagyok.
Én a' te erődöt és hatalmadat el-nem vi-
selhetem, én rettegek a' te Felsőges méltó-
ságod előtt, én meghajtom az én Éi-
vemnek térdeit te előtted, és könyör-
gök a' kegyelemért, ne vesss-el enge-
met ebben a' Éerentsétlenségben. Oh é-
des Atya, ha ez a' te akaratod, hogy én
ezt a' kerefttet hordozzam, vidd végbe
a' te Éent akaratodat én bennem, nem az

én romlásomra, hanem az én háznomra, és az én idvétségemre. Tenéked femmi gyönyörűséged nintsen a' mi vezédelmünkben, és nem-is küldötted a' te Férelmes Fiadat az embereknek vezédelmekért, hanem megtartatásokért. Oh édes Atya, tarts-meg engemet e' kereft-vifelésekben: te lebesítettél-meg engemet; gyógyíts-meg engemet újjobban: te öltél-meg engemet; eleveníts-meg vízföntag: te vetettél engemet a' pokolra; vigy-ki ifjmet engemet; hozd-fel a' te kegyelmednek világát nékem a' fetétben, hogy én az én örömemet a' te kegyelmedben lássam: te mostad-meg az én sebeimet tsípös borral; enyhítsed-meg azokat a' te kegyelmednek olajával: Ne öltsd-el az én gyenge hitemet, mint a' füstölő tsepüt, ne rontsd egybe végképen a' megtöredezett nád-falat: adjad, hogy én tégedet a' kereft-vifelésekben úgy szeresselek, mint a' jó napokban és az én bizodalomom te benned légyen, te a' kereft-vifeléseknek közepette Atyái fívedet én hozzám megtartod. Erősítsd-meg reménségemet, hogy én ne kételkedjem, az én békességes-tűrésemet, hogy az ne tántorogjon és el-ne lankadjon. Tégyed énnékem ezt a' pohárt egés-

séges-

ségessé és édessé, hogy én azt a' te kezéből elvégyem, és a' te nevedet segítségül híjam. Oh édes Atya, te bizonynyal mondottad: *Ha elfelejtkezhetnék-is az édes Anya az ő gyermekéről, hogy ő ne könyörülne az ő méhének gyümölsén; és ha fíntén ő arról el-felejtkezne-is, én még-is te rólad el-nem felejtkezem.* Oh erősítsd-meg reménségemet édes Atya, mert te mondottad: *Meg-nem fégyenülnek mind azok, a' kik te benned bíznak:* Uram én te benned bizom, ne fégyenüljek-meg soha örökké. Szabadíts-ki engemet a' te igazságod által, haítsad a' te füleidet én hozzám: Siess segítségemre, légy énnékem erős közliklám és bástyám, hogy te engemet megfábadíts; mert te vagy az én közliklám, és az én váram: ezért a' te nevedért vezérelj engemet és igazgass; ragadj-ki engemet a' hálóból, melyet ők énnékem vetettek, mert te vagy az én erősségem. Én tégedet kívánlak Uram, azért segítségemre, én elmérem a' te nevedet, azért óltalmaz-meg engemet: én tégedet hívlak, hallgass-meg engemet, te légy én mellettem az én szükségemben; ragadj-ki engemet, és állass-fel engemet tisztességre; elégíts-meg engemet hoz-

Éü-élettel, és mutasd-meg nekem a' te örök idvezítéseted, Ámen.

XX.

Könyörgés a' nagy Éükségeken és veszedelmekben.

Mindenható erős, segítséggel gazdag Isten és Atya, mi egyetlen-egy vigasztalónk és kifogó helyünk: te tudod és látod, hogy mi mostan nagy Éükségben és veszedelemben vagyunk, és semmi tanácsot, segítséget és vigasztalást nem tudunk: mert a' mi hatalmunkban semmi-is nintsen, hogy ebből a' nagy Éoron-
gatásból minnen magunkat kiÉabadítsuk. Mi nem tudjuk, mit kellessék tselekednünk, hanem a' mi Éemeink te read néznek, a' te neved ZÉbaoth Ur, tanácsodban nagy, és tselekedettedben hatalmas, a' te kezed terjesztette-ki az egeket, és a' te kezeid Éélesítették-ki a' Éárazt. Uram, Uram, a' vizeknek hajjai nagyok, és keményen hánykódnak-fel magasán. Oh Uram, te vagy a' mi egyetlen-egy kifogó helyünk, és erősségünk a' mi nagy Éükségünkben, mellyek minket megtaláltak. Te bizonynal mondottad a' Dávidnak Éája által: *Ha Éivén e' világ oda lenne-is, és a' hegység a' tengernek közepibe me-*

be merülnének, ha Éintén a' tenger felbáborodnék és hánykódnék, és ha az ő báborúja miatt a' hegység leÉakadoznának, de mégis az Istennek várossa megmarad bátran az ő forrással, holott a' Magosságosnak lakó hajléki vannak: Az Isten vélek közepette vagyon, azért őket idején megÉabadítja, azért az jól megmarad. Oh Uram, a' mi Éivünk te felőled mondja, Keressétek az én orczámat. Azért keressük mi mostan a' te orczádat, ne rejtse-el a' te orczádat mi előttünk, ve vedse-el haragodban a' te fiadat, mert te vagy a' mi segedelmünk: Ne hagyj-el minket, és ne vedd-el a' te kezedet rólunk, mi idvésségünknek Istene, mert minden segítség elhagyott minket, de te végy-fel minket: mi még-is reméljük, hogy mi meglátjuk az Úrnak jóvóltát az élőknek földén, azért mi megvigasztaltatunk, és kétségbe nem esünk, és az Urban megmaradunk, te mi Istenünk minket meghallgatÉ. Te bizonynal mondottad: Az Úrnál segedelmet találtok, és a' te áldásodat a' te népeden Séla. Annakokáért, ne hagyj-el minket oh Éerelmes Isten és Atya, hogy te benned segedelmet találjunk: Mert te mondottad: Midőn a' nyomorúti felkiáltánd, meghallgatja az Ur, és megÉabadítja

ditja minden öfküskéiből. A' te Angyalid járjanak táborot mi körülölröttünk, kik a' te nevedet féljük, és szabadíts-ki minket. Légy kegyelmes nekünk, Isten légy nekünk kegyelmes, mert te benned bíz-
 zik a' mi lelkünk, és a' te Érnayaidnak árnyékában vagyon nekünk menedék helyünk, míg a' Éreentsétlenség által még-
 gyen; mi kiáltunk az Istenhez, a' Felfőgeshez, a' ki a' mi siralminkban véget vét. Uram küldj-el a' mennyégből, és segíts-meg minket; Uram küld-el a' te kegyelmedet és a' te hűfégedet, Oh Isten te nem haragzol örökké, hanem kegyelmedet megmútatod: Ugyan-is nintsen c-
 gézlen oda a' te jóvóltod, és a' te ígére-
 tidnek soha vége nem léhen: te nem fe-
 lejtetted-el kegyelmesnek lenni, és a' te
 könyörületességedet haragodban nem
 zártad-el: a' te jobb kezed bizony min-
 deneket megváltoztathat; a' te kezed bi-
 zonnyal meg-nem rövidült, te vagy bi-
 zonnyal az Isten, ki tsudákat tselekezik,
 te megmútatad hatalmadat a' népekben.
 Vigasztalj-meg minket, mi idveségünk,
 és a' te kegyelmedet ne vond-meg tö-
 lünk, avagy örökké haragzol-é mi reánk,
 és a' te haragod örökké tart-é? avagy nem
 enyhíté-é meg minket újjobban, hogy
 ma-

magát a' te néped te benned megörven-
 deztesse? Uram mútásd-meg nekünk a'
 te kegyelmedet, és segíts-meg minket.
 Uram fordúlj hozzánk ílmétlen, és légy
 nekünk te Éolgaídnak kegyelmes. Tölts-
 bé minket jó reggel a' te kegyelmeddel,
 a' képen dítsekedünk és örvendünk mi
 egész életünkben. Örvendeztesd-meg min-
 ket most újjobban, minek-utánna minket
 illy fokáig büntetél, minek-utánna mi
 illy fokáig háborúságot Évenvedtünk; és
 az Ur a' mi Istenünk légyen mi hozzánk
 barátságos, és vigye végbe a' mi kezeink-
 nek munkáit. Oh Uram mi Istenünk,
 légy mi mellettünk Éükfégyünkben, mert
 az emberi segítségnek femmi házna nin-
 tsen. Te bizonyni mondtad: *ő ki-
 vánt engemet, azért ötet kifabadítom:*
*ő esmér az én nevemet, azért ötet meg-
 óltalmazom: ő segítségül hívott engemet,*
azért én ötet meghallgatom: Én ő mellette
lékek a' féükfégyben, én ötet kifabadítom,
*és tíftelességre felemelem: Én ötet megé-
 líttem hókfé élettel, és önéki megmútatom*
*az én idvezítésemet, Oh Uram, a' mi go-
 nofságink bizonnyal meg-Érdemlették*
 mind ezeket; de segíts-meg még-is a' te
 nevedért: Te vagy az Izraelnek vigas-
 talója, és az ő nyomorúságiból való Éa-
 badí-

badítója; te még-is mi közöttünk vagy Uram és mi a' te nevedről nevezte-tünk; ne hagyj-el minket, akkoron mi tenéked örömmel áldozunk, és a' te nevedet magasztaljuk, a' melly illy megvigaftaló, Amen.

XXI

Könyörgés a' betegségekben.

OH te könyörülő kegyelmes Isten és Atya! Én megpanaszlom és vallom tenéked, hogy én mind eddig az én életemet, mellyet nékem engedted, gonozúl folytattam, nem a' te tisztességedre, hanem az én testi gyönyörűségemnek végbévitelére, inkább éltem magamnak és e' világnak, mint-sem tenéked. Oh Uram melly fívesen fáj az énnékem, hogy az én életemnek rövid idejét illy gonozban helyheztettem: ezért megelémezem én mostan, hogy te engemet az én bűneimért látogatsz, és ezt a' nyavalyát ezért botsátottad, hogy azzal engemet a' megtérésre hívnál: Te igazán ítélz engemet Uram és fenýítez engemet, hogy én ez istentelen világgal el-ne vesznék: Te e-zenbe juttatod nékem ez által a' betegség által az én halandóságomat, és tanítasz engemet, hogy az én életemnek célja va-

ja vagyok, és énnékem arra kell fíetnem. Oh melly igen femmik minden emberek, a' kik illy bátran élnek; ök elmennek és ollyak mint az árnyék; ök gyűjtenek és fíorgalmatoskodnak, és nem tudják, ki fogja azt birni, és immáron Uram nékem kibén kell megvigaftaltatnom? Szabadíts-ki engemet minden bűneimből. Oh Uram, az én életem a' te kezeden vagy; te irtad-bé minden napjaimat a' te könyvedbe, mellyek ez után lesznek, és a' kik közűl még egy-is jelen nintsen. Nem rejtettek-el az én tsontaim előtted, midőn én formáltatnám az én Anyám méhében. Mivel immáron a' te akaratod ez, hogy én beteg légyek; azért adjad nékem, hogy e' te akaratodat örömmel tselekedjem. Oh Uram, a' te nyilaid én belém lövettettnek, és a' te kezéd nyom engemet, nintsen femmi épség az én testemben a' te haragod miatt, és nintsen femmi békefés az én tsontaimban az én bűneim miatt, mert az én bűneim fejem fellyül haladtak, és mint egy nehéz tereh megnehezdedtek rajtam: az én fívem dobog, az én erőm elhagyott engemet, és az én fíemeimnek fínye elvezett: mert én fíenvedéssé lettem, és az én fíajdalmam mindenkoron én előttem vagyok. Oh én Iste-

Istenem, óltalmazd-meg lelkemet minden kísértetek ellen. Adjad, hogy ez a testi nyavalyám legyen lelkemnek orvossága, hogy az én lelkeim az által meggyógyíttassék. Óltalmazd-meg szívemet és elmémet, a' Jéhus Christusnak az én Uramnak békességében, és annak általa: Fedezz-bé engemet óltalommal és paissal az ördögnek minden tüzes nyilai ellen: Te tudod Uram, hogy én a' te kezeidnek munkája vagyok, hogy te engemet fából tsináltál: mi földek vagyunk, te vagy a' mi fazekasunk. Oh melly hamar elromlom; azért kedvezz énnékem oh én szerető Uram; te el-nem veded és haragodban egybe nem rontod a' te kezeidnek munkáját; Te vontál-ki engemet Anyám méhéből, és váltál énnékem bátorságom, még mikoron én az én Anyám emlőinél vólnék. Te vagy kút-seje és Ura az én életemnek, és nagyon hatalmas, hogy azt vízbe vedded; mikoron tenéked tetzük. Hogy-ha mostan ez a' te akaratod, azért tselekedjél kegyelmességet én velem, mint Ézékiás Királlyal, a' kinek tizenöt éftendőt ragasztottál az ő életéhez. Imé a' vigasztalás miá szorongattatom, vedd-fel az én lelkemnek dolgát szívesen, hogy az el-ne vesszen, és vessed min-

minden én büneimet a' te hátaid megé. Ha pedig ez a' betegség nékem nem halálos, építs-fel engemet vízontag, és gyógyíts-meg engemet Uram, mert én igen erőtelen vagyok. Oh te mennyei Orvos, Uram Jéhus Christus, végy engemet a' te gondviselésed alá; könnyebbítsd-meg nékem az én fájdalommat, és gyógyíts-meg engemet a' te sebeid által: Legyen a' te keszerves szenvedésed és haláloed az én orvosságom; Uram engedjed, hogy a' te köntösödnök prémét megérjem, az-az, a' te befededet és szent Sakramentomodot, mellyben te magadat felöltöztetted, és gyógyíts-meg engemet, hogy én a' te erőd által, melly te belőled kimégyen, meggyógyúljak. Hogy-ha pedig a' te akaratod az, hogy én ez által a' nyavalya által elköltözzem a' minden élőknek útjára; jól vagyok, én sem vagyok jobb az én Atyáimnál; *Botsássad-el azért szolgálod békével, a' mint te megmondottad: mert az én femeim látták a' te idvezítésedet, mellyet te elképzítettél minden népeknek, úgy-mint, a' világosságot, a' Pogányoknak megvilágosításokra, és a' te népednek az Izraelnek megdicsőíttetésére, Amen.*

XXII.

*Három rövid Imádságok a' halálnak
űükségeiben mondandók:*

Első az Atya Istenhez:

Mindenható Isten, könyörületesség-
nek Atya és minden vigasztalásnak
Istene, könyörülj én rajtam, a' miképen
az Atya az ő fiain könyörül: Emlekezzél
reá ama drága Éokra, mellyeket te mon-
dottál: *Az én könyörületességem igen
nagy.* Emlekezzél reá, hogy a te Éterel-
mes Fiad a' Jésus Christusén érettem em-
berré lett. Emlekezzél reá, hogy te e' vi-
lágot akképen Éeretted, hogy te a' te egy-
etlen-egy Fiadat Érette adtad, hogy mind
azok, kik ő benne bíznak, el-ne vessé-
nek, hanem örök életet legyen. Ebben
a' hitben mégyen az én lelkem te hozzád,
és elvisi magával a' te Éterelmes Fiadat a'
Jésus Christust, kit te énnékem aján-
dókoztál, ő érette emlekezzél-meg én
rólam, és végy-bé engemet kegyelmedbe.
Tenéked ajánlom az én lelkemet, ma-
raŕŕ-meg engemet Éerető fiadat örökké
a' te kegyelmedben, és tselekedjél kegyel-
mességet én velem, a' míg élek, és mi-
kor meghalok, a' te Éterelmes Fiadért a'
mi Urunk Jésus Christusért, Amen.

Má-

*Második Könyörgés a' halálnak kín-
nyai között:*

A' Fiú Istenhez:

URam Jésus Christus, én egyetlen-egy
vigasztalom és segítségem, ki az én
betegségemet viselted, és az én sebeimért
megsebesítettél; te Istennek báránya,
ki e' világnak bűnét hordozod, légy az én
igaságom, az én megfenteltetésem és
megváltatásom. Gyógyítsd-meg faj-
dalmimat a' te sebeid által, ne vesszen
hijjába a' te én érettem kiontatott vé-
red, ne vedd-el a' te Sz. Lelkedet én tö-
lem: Ne hagyj-el engemet az én utolsó
űűkfégemben; hanem segélj által enge-
met innen az örök életre: Emlekezzél
reá, hogy én te Éegény juhotskád va-
gyok, és te vagy az én hűséges Pásztorom.
Vigy-fel engemet a' re karodra, és vigy-
bé engemet az örömmel tellyes Paradi-
tsomba. Láttassad-meg én velem a' te
barátságos orczádat-is, és a' te ditsősége-
det, Amen.

A' Harmadik a' Sz. Lélek Istenhez:

OH Szent Lélek Isten, egyedül vigas-
talója minden Éomorúaknak, erő-
sítsd-meg és vigasztald-meg az én gyenge
és Éomorú Éívemet; Oltalmazd-meg hi-
tetem,

temet, melyet én bennem munkálódol, és ne óltsad-el a' füstölgő tsepüt : Oltalmaz-meg engemet a' gonosz ellenségnek ostromlása ellen. Engedd-meg Éivemnek, hogy a' haláltól meg-ne ijedjen, se el-ne lankadjon : Tartóztass-meg minden békételenséget, és adjad, hogy az Istennek az én Uramnak jó Éivel engedelmeskedhessem : Segélj-meg engemet, hogy az én életemet bódogúl és vígan bérekeztethessem, óltalmazd-meg Éivemet és elmémét, az én Uram Jépus Christus békességében : És midőn én többet nem bé-
 állhetek, akkor óltalmazd-meg és pertsételd-meg a' Jépus Christusnak Éentséges nevének emlékezetit az én Éivemben, és engedj énnékem abban való bódog álmod, Ámen.

XXIII.

*A' nagy kereft-vífelésekben való bé-
 kéfséges-tűrésért.*

OH drágalátos, kegyelmes, könyörülő Isten, békességes tűrő és nagy jó-ságú ! Én megésmérem, hogy ezt a' kereftet te tetted én reám, és bósátottad Éeretetből és nem gyűlölségből : mert a' kiker te Uram Éereté, azokat te meg fen-
 nyítet, és megfanyargatod minden te fi-
 aidat,

aidat, a kiker felvéte : Te megfebe-
 site és békötözé ; te megveré, és a te
 kezeid bégyógyitják ; te megölé, és te
 megeleveníte ; megalázé, és felmagáz-
 talé ; a' pokolra alá víté, és onné ímét
 felvéte : Te vezérled a' te Éenteidet
 tsudálatoson : Ha te megakaré elevení-
 teni, te annakelőtte meg ölé ; ha te fel-
 akaré magázalni, megalázé te annak-
 előtte ; ha megakaré örvendeztetni, te
 annakelőtte megfomorítá, te megfe-
 nyítet a' tiéidet jól, de őket a' halálnak
 nem adod. Te tetted én előmbé Éerel-
 mes Atyám, a' te Éent Fiadnak békefsé-
 ges-tűrésének tiükörét, és megparantsol-
 tad, hogy az ő lábainak nyomát köves-
 sük. Oh én Éegény Éolga, én nem va-
 gyok jobb az én Uramnál ; ő a' Éenvedé-
 sek által ment-bé az ő ditsőségebe ; ad-
 jad énnékem, hogy én-is ötet akképen
 kövessem, és a' Éorongattatások által az
 Istennek országába bémennyek. Adjad
 énnékem, hogy én meggondoljam, hogy
 mindeneknek, kik a' Christus Jépusban
 bódogúl akarnak élni, üldözést kelle-
 tik Éenvedni. Oh engedd-meg nékem, hogy
 a' te látogatásodat elÉenvedjem : mert az
 által jelentetted-ki tennen magadat, mint
 az Atya az ő fiaihoz.

Oh

Oh Szerető Atyám, hogy-hogy nem alkalmazzatja magát az én okosságom, tel-lyességgel femmiképen-is ebben az igazításban, hogy engedelmes lennék a' szorongatásokban, míg a' reménségben; holott pediglen én a' Christusnak jármát viselem, melyet énnékem jó kedvel sőt örömmel kellene hordoznom, és nem kételenítettve. Minden fenyíték a' míg jelen vagyok, úgy tetűk, nem örömet érezek, hanem nyomorúságot; holott pediglen annakutánna adja az igazságnak békefséges gyümölsét azoknak, kik az által gyakoroltatnak: Azért adj békefséges-tűrést nékem oh én barátságos Atyám, ne engedjed, hogy az östromlások a' te befűdédet az én szívemből kiragadják, hitemet megerőtelenítsék, könyörgésemet élőtsák, békételenséget és háborúságot szívemben indítsanak. Oh ségedelemmel gazdag lsten, ne engedjed, hogy én te ellened zűgölődjám. Ne szorongass engemet édes Atya erőm felett, emlekezzél reá, hogy én por és hamu vagyok, hogy az én erőm nem vasból való, sem az én testem nem vas. Oh Uram Jéhus Christus hűséges fő Pap, te mindenekben megkísértettél, a' melyekben mi kísértetünk, te együtt-is fogd a' mi erőte-

len-

lenségünkkel szenvedni. Adjad nékem, hogy könyörületességet és kegyelmet találjak ez időben, midőn nagy zűkfégem vagyok: Erősítsd-meg az én megfáradott kezeimet: tartsd-meg az én ingadozó tér-deimet, hogy el-ne tántorodjam: mondjad az én el-lankadott szívemnek: *A' te lstened a' Király.* Te vagy egyedül a' megfáradtaknak erejek; az erőteleneknek erősegek, árnyékjok a' Napnak hévsége ellen; ki fogó helyek, a' zűrzavarok ellen: és mivel ez a' te akaratom, hogy én egy kevés ideig szenvedjek, és szomorkodjam, azért adj énnékem békefséges-tűrés-t, és erősíts-meg engemet, mind azoknak meggyőzésére, melyekkel engemet a' sátán a' világ a' te hozzád való hűségemben nyomorgat; adjad, hogy én a' hallgatásban, és a' reménségben erős légyek: hogy én megfogtissam, hogy én a' hit által a' jóságos tselekedeteket megnyerhessem, a' jóságos-tselekedetekben, a' békefséges-tűrés-t, a' békefséges-tűrésben az Istennek idvezítését, hogy ekképen az én hitem valószínűsabbnak és fokkal finumabbnak találtaítsék, mint-sem a' vezendő arany, melly a' tűzben megtartott. Oh Sz. Lélek lsten, te szerelmetes örömnök olaja, vidámitsd-meg az én szívemet, és láttasd-

R

meg

meg hit által én velem a' következendő ditsőséget, mellyre e' mostani ézenvedésem nem méltó: te vagy a' ditsőségnél Lelke, a' ki minden üldözést és gyalázatot ézenvedőkön megnyugfól, te az én ézenvedésemet örömré, az én erőtelenségemet ditsőségre változtatod, mellyet én elhízek, arra fegélj engemet örökké, Ámen.

XXIV.

*Kereszt-viselés alatt való Könyörgés,
midőn az Isten az ő segítségét sokáig
elhalasztja.*

Könyörülő mennyei Atyám, én reá emlékeztetlek tégedet, ez én hozzám ideig tartó kereszt-viselésemben, a' te kegyelmes ígéretedre és mondásodra, midőn te azt mondod: *Híj segítségül engemet a' nyomorúságoknak idején, és én megfabadítalak tégedet, és te ditsőítef engemet: Bizzad az Urra a' te útaidat, és bizzál ő benne, mert ő megtselekefi. Vessd az Urra a' te terhedet, ő te rólad gondot visel, és az igazakat örökké nyughatszatlanságban nem hagyja: bizzatok ő benne mindenkoron hívek; öntsétek ki fíveiteket őelőtte, mert az Ur a' mi mendedék helyünk. Oh Uram, te bizonynyal fogadtad,*

tad, hogy meghallgatf. A' te becéded bizonynyal mondja: Te az ő fívének kívánságát megadod őnéki, és meg-nem tartod, a' mit az ő fája kér, ő életet kér te tőled; azért te adf ő nékie hozzáfű-életet most és örökké: a' kik ő reá néznek, azoknak ortzájok meg-nem fégyenül: ő kívánt engemet azért ötet kifabadítom; ő esméri az én nevemet, azért ötet megöltalmazom; ő segítségül hív engemet, azért ötet meghallgatom, én ő vele vagyok a' szükségben, én ötet kiragadom, és tisztességre felemelem; az Ur közel vagyon mind azokhoz, kik ötet hívják, kik ötet valójában segítségül hívják: ő megtselekefi a' mit az Isten felől kívánnak, meghallgatja az ő kiáltásokat és megfabadítja őket: Bizony bizony mondom néktek, a' mit ti az Atyától az én nevemben kérendetek, megadja azt tinéktek. Kérjétek és elvéfjétek, keressétek, és megtaláljátok, zörgetetek és megnyittatik tinéktek: mert a' ki mit kér, elvéfji, a' ki mit keres, megtalálja, és a' ki zörget, annak megnyittatik. Halljátok-meg azért a' mit ama' hamis bíró mond: Én ennek az özvegy Afkőnyi-állatnak segítségül léflek, hogy engemet tovább ne busítson. Nem hallgatná-e meg az ő válastottit az Isten, kik éjjel és

nappal ő hozzá kiáltanak, és békességes-
tűréssel várakoznak? bizony mondom ti-
néktek, ő meghallgatja azokat, és őket
majdan meghallgatja.

Oh kegyelmes Atya, a' te beféded bi-
zonnyal mondja: *Midőn az igazak kiál-
tanak, meghallgatja az Ur, és kiabadít-
ja őket minden ökülségekből.* Az Ur kö-
zel vagyon azokhoz, kik megtörődött éi-
vűek, és megsegíti azokat, kiknek meg-
törődött elméjek vagyon: Az igazaknak
fok nyomorúságot kell szenvedni, de az Ur
kiabadítja őket mind azokból. En egy
szempillantásig hagyatalak-el tégedet, de
az én nagy könyörületességemben tége-
det vízföntag egybe-gyűjtelek: az én or-
czámat egy szempillantásig rejtettem
vólt-el haragomban te előtted; de ör-
öklé való kegyelmességgel könyörülök
te rajtad. Oh szerelmes Isten kegyelmes
Atya, te én velem fok és nagy szorongat-
tatásokat próbáltaték-meg, az én életem
megrövidült a' bánat miatt, és az én időm
a' fohászkodás miatt, az én szemem fénye
elment tőlem, hogy énnékem illy soká-
ig kell várakoznom az én Istenem után.
Oh Uram, melly hozzéú ideig felejték-el
egészlen engemet, meddig rejtet-el a' te
orczádat én előlem, meddig kellettik gon-
dol-

dolkodnom az én élvemben, és magamat
szorongatnom az én élvemben napon-
ként? Avagy Uram öröklé elveték-e? és
femmi kegyelmedet többé nem muta-
tod-e? oda vagyon-e egészlen a' te jósa-
god, és a' te ígértidnek vége vagyon-e?
elfelejtkezett-e az Isten kegyelmesnek
lenni, és az ö könyörületességét haragjá-
ban el-zárta-e? de Uram ezt örömet el-
szenvedem, a' te jobb kezéd mindent
megváltoztathat: te utánnad kívánko-
zom én, én Istenem, én te benned re-
ménlek, ne gyáláztassam-meg, hogy az
én ellenfélim én rajtam ne örüljenek,
mert egy-is azok közül meg-nem fégye-
nül, kik te benned biznak; de fégye-
nüljenek-meg a' gonosz tsúfolódók. Oh
Uram te hűséges vagy, ne engedjed, hogy
én fellyebb kísértessem az ön tehetse-
gemnél; hanem tselekedd-meg, hogy e'
kísértetnek, és az én kereszteteknek ol-
lyan vége legyen, hogy én azt elvisehes-
sem: te vagy bizonyal a' mindenható
Ur, a' kinek keze meg-nem rövidült; te
néked nintsen femmi lehetetlen, Zéba-
ott Ur a' te neved, tanátsodban nagy és
tselekedetedben hatalmas; te vagy az
Izmének vigasztalója, és az ő nyomorú-
ságából való kiabadítója, miért tettetted

magadat úgy, mint-ha vendég vólnál e' földön, és mint-egy jövevény, a' ki tsak egy éjtzakai nyugodalomra marad-meg? miért tetteted magadat, mint-egy el-lankadott erős Férjfiú, és mint-egy Oriás, a' ki meg-nem szabadíthat? te mindazáltal bizonynal mi közöttünk vagy, és mi a' te nevedről neveztetünk, ne hagyj-el minket. Oh Uram, mind e' te lok ígéretid és igaz mondásid szerint, engedj énnékem Kegény nyavalyás bűnösnek, ki fokáig a' te kegyelmednek ajtaja előtt várokztam és zörgettem, kegyelmet, segítséget és vigaftalást találnom: akkoron én tenéked örömmel áldozom, és a' te nevednek hálákat adok, melly illy megvigaftaló, Ámen.

XXV.

Vigaftalásért való Könyörgés.

OH minden könyörületességnek Attya, és minden vigaftalásnak Isten, kinek haragja tsak egy émpillantásig tart; kinek gyönyörűséged nagyon ez életben, és az emberek tenéked igenkedvesek, a' kinél az ő fentei kegyelmebbé vannak, a' kinek tselekedeti merő azon jóság és hűség: Imé én nagy éorongattásban vagyok, éomorúság borúlt én reám,

ám, és fáma nélkül való ézenvedés, nem tsak külsőképen, hanem még az én lelkemben-is belsőképen, és nem vólna tsuda, ha én a' ézenvedés miatt élveznék. Imé a' vigaftalásért felette igen éorongattatom; vedd-fel magadra éziesen az én lelkemnek dolgát, hogy az el-ne vezzén, hogy a' gonosz ellenség a' te bezzédedet az én ézivemből ki-ne ragadja, és én velem, a' te ézereteted és kegyelmed felől való kételkedést, vagy hihetetlenséget el-ne hitessen. Oh az én lelkem tellyes siralommal, és az én lelkem közel nagyon a' pokolhoz, én a' te ijéztésidet ézenvedem, annyira, hogy majdan el-lankadok. Oh Uram, én ézükléget ézenvedek, enyhíts-meg azt énnékem, világosíts-meg engemet a' te világoddal, és vigaftalásoddal, hogy én a' te világodnál lássak világot; és a' te barátságos orczádat. Adjad énnékem a' te vigaftalásodnak emlöjét, és elégíts-meg, és enyhíts-meg engemet azzal, minekelötte elmennék, és itt többé nem lennék.

Oh Uram Jésus Christus, te minden megfáradott lelkeket magadhoz híttál, hogy őket megkönyebbítsed. Oh én megfáradott és megterhelhetett vagyok külső és belsőképen. Még te magad-is

Ézenvedésednek idején valójában Éomorú voltál, rezkettél, ellankadtál, mind a' halál-ig Éomorkodtál, Éorongató verítékekkel veréjtékeztél, az Angyal által az égből meg-erősítettél, annakokáért a' te Éentséges Lelkednek Éorongattatásiért tégy részessé engemet a' te vigasztalásodban, és ne engedjed, hogy kétségbe essém. Oh Uram, a' te nagy Ézenvedésedben, bizonynyal e-pével és eczettel itattál-meg, enyhítsd-meg úcék az én keserű kéréstemnek ita-lát: és mivel te feltámadásodnak utánna, a' te Éomorú Tanítványidat meglátogat-tad, önékiek a' te kezeidet és lábaidat, mint vigasztalásnak tükrörét megmútattad, ak-képen jelenjél-meg énnékem-is barátsá-goson, és vigasztalásképen: és ha én Pé-terrel elesném; Tamással kételkednem; azért kérlek tégedet Uram, ne engedd-meg nékem, hogy tévelygésben járjak; hanem engemet elvezett juhotskádát ke-ress-fel, nékem a' te febeidet mutasd-meg, a' te kezeiden és lábaidon, és a' te óldaladon, hogy én nem hitetlen, ha-nem hívő légyek, és hogy én Tamással mondhassam ezt: *Én Uram és én Istenem.* És midőn a' Sátán az ő tüzes nyilait az én Éivembe lövi, hogy én önékie vízföntag a' Éegeket és dárdát, mellyek által a' te febe-

febeid megnyilatkoztak, Éivébe löjjem, és meggyőzhessem.

Oh Szent Lélek Isten, te erősségek az erőtelenekeknek, erejek a' megfáradtaknak, minden Éomorúaknak Prókátorok, Éőző-lőjok, biztatójok, és kezesek: Oh állj én mellém, midőn engem a' Sátán hihetetlen-séggel és kétségbe való eféssel környül véfé, hogy én a' te kegyelmed felől kétel-kedj: azért az én Éivemet Éorongatja, és ostrommal viaskodik, énnéké pediglen, ha ez a' harcz igen megnehezédnek, ak-kor állj én mellém, te Igaz és föbb Vigasztaló minden én Éűkségemben, légy az én erősségem, én győzedelmem, én erőm, én világom, én idvességem, hogy én te általad győzedelmeskedhessem, és abból az életnek koronáját elvehessem, Ámen.

Lelki orvossága a' Léleknek.

Minden irtóztató dögleletesség és egyéb büntetések ellen, melly négy

Részekben foglaltatott:

I. *Hogy ez a' tsapás az Isten kemény haragjának vekfeje legyen.*

II. *Miképen lebossen ezt a' tsapást az igaz megtérés által elfordítani.*

III. *Miképen kellessék embernek az el-len könnyörögni, közönséges helyen és a'*

magános házakban, mellette lévő kiváltképen való könyörgéssel együtt.

IV. Milyen kellessék magokat megvigasztalni azoknak, kik az Istennek ítéletéből meglátogattnak.

XXVI.

Lelki orvossága a' Léleknek.

Az Első Caput:

Hogy ez a' tsapás az Isten rettenetes bánagjának veséje legyen:

ERről bizonyoságot tévén maga az Isten Móyses 3. Köny. 26-dik részében: a' holott ő ekképen fenyegetőzik: Ha ti énnekem nem engedelmeskedtek, én titeket meglátogatlak félelemmel, fékéllyel és hideg-leléssel, hogy a' ti orszátok megberadjon, és a' ti tagaitok el-lankadjanak: Hogy-ba pediglen ti ezzel-is nem engedelmeskedtek nékem, akkoron hétfezte nagyobb dolgot tselekezem a' ti bűneitekért való büntetetésre, hogy én a' ti kevélységeket és kemény nyakasságtokat megtörjem, 'sa' t. És ha a' ti várasitokban egybe-gyűl-ök-is, még-is a' mételyt közzetek be botsátom.

Meddig tsúfol engemet ez a' nép, és meddig nem akarnak énnékem binni, ennyifokfele tsudákért, melyeket ő közöttök tse-

leked-

lekedtem? azért őket dögletelességgel verem-meg.

Ha te nem engedéndek a' te Uradnak Istenednek fájának, eljönnek te reád mind ezek az átkok, és reád szállnak. Az Ur ragaszt te reád mételyt, és elpustít tégedet. Az Ur megvér tégedet daganattal, hideg-leléssel, forrósággal, fázassággal, mérges levegő-eggel, és elűz tégedet mind addig a' míg elvekt. Az Ur megvér tégedet az Egyiptomnak fekélyével.

Ha fíntén én előmbé égő áldozatot és eledei áldozatot hoznak-is, még-is nem tetkenek ők nékem, hanem őket fegyverrel, éhséggel, dög-gel eltörlöm.

Ti nem engedelmeskedtek énnékem, hogy fahad estendőt hirdetnétek, mindenitek az ő felebarátjának és atyáinak: Imé én kibívlak tégedet, azt mondja az Ur: a' fahad estendőben a' fegyverre, dög-re és az éhségre.

Imé én elküldök ő közükbe fegyvert, éhséget és dögöt, és ő vélek akképen bánom, mint a' rothadt figével, melyet ember irtozik megenni: Azért mivel ők az én befédemnek nem engedelmeskedtenek, azt mondja az Ur: mikoron az én Prófétaimat fiúntelenül ő hozzájok küldötté, de ők nem akarták hallgatni, azt mondja az Ur.

Ha valamely orfág én ellenem vétkez, és engemet gyalázattal illet, az ellen az én kezemet kiterjesztem, és elvésem a' kenyérnek bőségét, és drágaságot küldök ö közikbe, és dögleletességet-is küldök közikbe, még az én búsulását-is öreájok kiöntöm, és vért ontok, úgy annyira, hogy mind az embert, mind a' barmot kivéstem. És ha Noé, Daniel, Jób ö közöttök volna-is, a' melly bizonynyal élék, azt mondja az Ur, nem szabadíthatnak-meg sem fiokat, sem leányokat: hanem csak egyedül a' magok lelkét az ö igazságok által: Mert ekképen szól az Ur: Midőn az én négy tsapásimat, úgy-mint, a' fegyvert, éhséget, a' fene-vadakat, és a' dögleletességet Jérusálemre elbótsátom; akkoron ékre vékitek ti, hogy azt én nem ok nélkül tselekedtem.

Oh ti kiuntelenül tsak a' gonossághban mentek-elő, és az útálatossághban, egyik a' másiknak feleségét ferteztetí; és azt gondoljátok, hogy e' földet meglakjátok. Akképen szól az Ur: A' melly bizonynyal én élék, elvésem mind azok, kik a' puskában laknak fegyver miatt, és azokat, kik a' földön laknak, mind a' fene-vadoknak adom eledelül, és a' kik az erősségekben és magosságokban vannak, a' dög miatt hal-

balnak-meg, mert énezt az orfágot elpusztítom, és az ö kevélységeknék és hatalmoknak véget vetek.

Én dögöt küldök közitekbe, a' miképen Egyiptomba; azért továbbra akképen tselekezekem te veled Izrael. Térj-meg a' te Istenedhez, mert ö az, a' ki a' begyeket tsinálta és a' feleket ferzette, és az embereknek megmútatja, hogy ö mit beálljen.

Imé egy sárga ló; és a' ki azon ül vala, annak neve mondatik halálnak, és a' pokol követé ötet: és önéki adaték hatalom, hogy e' világnak negyed részét megölje fegyverrel, éhséggel, halállal vagy dög-gel és e' földön való fene állatokkal.

Ennek a' büntetésnek Példája.

Mójses 2 Könyvének 9-dik részében: Megbünteté Istén az Egyiptombélieket, a' Farabónak engedetlenségéért, rettenetes nagy dög-halállal, hogy az ö barmok seregként omlik vala-le.

Mójses 4-dik Könyv: 25-dik részében: Megbünteté az Ur Istén a' népet az ö parázáságáért dög-gel, hogy azzal a' tsapással hufonnegy ezren ölettettek-meg.

A' Samuel 2-dik Könyv: 24-dik részében: Megveré az Ur Istén a' népet az Iz-

rael népét, dögballal a' Dávid Király kevélységeért, hogy ő az Istennek parantsolatja ellen a' népet megfámlaltatta: annyira, hogy harmadnap alatt betven ezren hullottanak-el.

A' Királyok 2-dik Köny: 19-dik részében: Megveré az Urnak Angyala, a' Sennacherib Királynak egék táborát, az Istennek káromlásáért, egy éjtfaka nyolczvan öt ezer embert.

Ezek a' bizonyosságok, fenyegetések és példák, az Isten haragiának példái, a' kiktől minékünk méltán félnünk kell, és nem kell felettébb bátorzkodnunk. Hanem, a' kilenczvenedik Soltár Szerint panaszoljunk: *Kitsoda bifi pediglen, hogy te ennyre haragzol, és kitsoda fél ettől a' te büsülésodtől?*

Tanúld-meg itt bár hallani és látni, hogy az Istennek megútálásából, a' gyalázatos kevélségből, fénytéketlenségből, káromkodásból, főfvenységből, könyörtületlenségből, a' fegényeknek nyomorgatásából buzgóság nélkül valóságból, tsupa dögletesség, és méreg lézen; melyek mint Sodomának tüze, mint kénkö és Eurok mi reánk húllanak, és a' mi tefünk megemésti.

Má-

Második Caput.

Miképen kellések ezt a' tsapást igaz megterés által elfordítani.

OH Uram, a' mi gonofságunk mind ezeket megérdemlette, de segíts-meg még-is a' te nevedért minket, merta' mi engedetlenségünk igen nagy, mellyel mi te ellened vétkeztünk: te vagy az Izraelnek vigaftalója és az ő szabadítója: te bizonynyal mi közöttünk vagy Uram, és mi neveztetünk a' te nevedről, ne hagyj-el minket. Oh Uram, az én femeim könyveket áraztanak éjjel és nappal, és meg-nem fűnnek. Ha kimégyek, ott meglátom a' levágattakat, ha bémégyek a' városba, ott hevernek az éhség miatt el-lankadtak; elvetettél-é azért minket oh Uram és megúttalt minket? miért vertél-meg minket annyira, hogy minket senki meg-nem gyógyíthat? Mi azt reméljük vala, hogy békesség lézen, de imé semmi jó nintsé! Mi azt reméljük vala, hogy mi meggyógyulunk, de tsak a' kárvallás vagyó! Urá mi megvalljuk a' mi istentelenségünket, és a' mi Atyáinknak gonofságokat, mert mi te ellened vétkeztünk. Oh Uram a' te nevedért ne engedjed, hogy meggyaláztassunk; ne engedjed, a' te ditsőségednek fékit megtsúfoltatni, Em-lekez-

lekezzél reá, és a' te mi velünk való ö-
vetségedet ne bontsad-fel, mert a' Pogá-
nyoknak bálványi között egy-is nintsen,
a' ki esőt adhasson; azért az ég-is nem
adhat esőt; de te vagy az Ur, a' kiben
mi remélünk, mert te mind ezeket
megtselekedheted.

Oh Uram, engedd-meg nekünk, a' te
bezédednek megútálását: mi a' te való-
jában való fenyegetésednek nem hittünk,
sem attól nem féltünk, mi a' te bezéded-
férint nem éltünk, a' mi élvünket és
elménket meg-nem változtattuk, sem
minnen magunkat, egész élvünköl te
hozzád nem fordítottuk; azért lett a' te
bezéded mi felettünk, és mi közöttünk
tüzzé és megemézt minket: mi attól meg-
tösmörlöttünk vala, azért tettél-ki min-
ket-is mások példájára és útalatosságra.

Botsásd-meg nekünk a' mi kevélyse-
günket, és nagyra vágyásunkat, mert az
mi közöttünk méreggé, és dögleletessé-
gé vált, és a' mi testeinket útalatossá te-
teti, kelevényekkel és fekélyvel teltyessé.
Botsásd-meg nekünk a' mi nagy és felet-
tebb való Isten ellen való káromkodásun-
kat: mert immár az Isten mi közöttünk
káromlásra jutott, és megemézt a' mi
tagainkat, mint-egy átok. Botsásd-meg
nekünk

nekünk a' mi nagy könnyörületlenségünket,
és a' mi telhetetlen fölvénységünket, és
a' éegényeknek nyomorgattatását: mert
az már mi közöttünk mérges sárkánnyá
lett, a' ki minket méreggel bétölt és el-
pusztít.

Botsásd-meg nekünk a' mi kép-muta-
tásunkat, hogy mi a' Kereftyén névnek
árnyéka alatt fokkal gonoszabbúl élünk a'
Pogányoknál, és femmi kereftyéni jót
nem tselekezzünk; azért fenyegetsz most
minket valójában; és botsátottad ezt a'
kemény vészöt, hogy ez által a' tsúfoló-
kat és a' bolondokat megbüntessed, és
minket a' mi házainkból kiragadoztass.

Botsásd-meg nekünk a' mi fenyíték nél-
kül való létünknek útalatosságát, melly
által mi ez országot és a' mi házainkat bé-
töltöttük; azért, te-is azt méreggé vál-
toztattad, a' ki minket megemézt, hogy
mi ezt az országot meg-nem ülhetjük.

Ekképen vizsgálja-meg és lássa-meg, ki-
ki az ő állapotját és életét, és magának fem-
mit ne kedvezzen, ne hizelkedjék, és ne
hazudozzon senki magának, a' maga bü-
neiben, mert az nem igaz valóságos meg-
térés, és az ollyatén, a' ki magának ked-
vez, és leg-jobb akar lenni 's láttatni, az
igazán nem-is könnyöröghet. A' ki igazán
meg-

meg-nem tért ember, az, nem-is igaz könyörgő.

Azért int bennünket a' Jérémiás Próféta, siralmas Könyvének 3-dik részében: Mit panaszkodnak az emberek! panaszkodják ki-ki az ő maga büne ellen, vizsgáljuk-meg, és tudakozzuk-meg a' mi állapotunkat, és térjünk-meg a' mi Istenünkhöz, emeljük-fel kezeinkkel együtt az Istenhez az égbe: mi, mi vétkezünk, és engedetlenc voltunk; azért méltán nem kedveztél minékünk, hanem a' te haragodat reánk borítottad.

Térj vissza te elszakadott Izrael, azt mondja az Ur: és az én orszámat nem rejtem-el te előled: mert én könyörülő vagyok, és örökké nem haragdom; csak a' te gonofságodat esmérd-meg, hogy te az Ur ellen, a' te Istened ellen vétkeztél: hirtelenségből azt mondtam a' népek és a' Királyság ellen, hogy őket kifaggyatom, egybe-ontom és elvektem; hogy-ha pedig megtér az ő gonofságából, midőn ezt mondom: megbánom azt a' gonoszt, melyet gondoltam vala ő rajtok végbe-vinni.

Joel Próféta 2-dik részében: Térjetekek-meg én hozzám egész fiverteiből, büjtöléssel, sírással, panasszal, faggassátok-meg a' ti fiverteiket, és nem a' ti ruháitokat,

kat, és térjetekek-meg a' ti Uratokhoz Istenetekhez: mert ő kegyelmes, könyörülő, hofkü ideig várakozó, nagy jóságú, és megbánnja csak hamar a' büntetést.

Krónikák 2-dik Könyv: 7-dik részében, azt igéri az Isten: Midőn ő az ő népe közé dögletes seget borsát, és ők magokat megulázzák, és az ő orczáját keresik, és magokat az ő gonof útjokból elfordítják, akkor meghallgatja őket az égben, az ő bűnüket elvéki, és meggyógyítja.

Ekképen fordítá-el Dávid a' dögletes-seget, 2-dik Samuel Könyv: 24-dik részében: és az első Krónikákrólírott Könyvnek 22-dik részében: Mert az Ur küldé egy Angyalát Jérusálemre, hogy azt elvekesse, és a' veszedelm közben megtekinté az Ur, és megbáná a' gonoszt, és monda az öldöklő Anyalnak: Elég immár, tartóztasd-meg kezeidet. Dávid pedig látta az Angyalt, a' ki a' népet vágja vala, és monda az Urnak: Imé én vétkeztem, én tselekedtem a' gonofságot, mit tselekedtek ezek az ártatlan bányók? fordítsad a' te kezedet én ellenem, és az én Atyámnak háza ellen. Dávid pedig len építé az Urnak oltárt, és áldozik vala báládó áldozattal, és midőn könyörgene, meghallgatá őtet az Ur tüze által

által az égből, és az Ur kedveze a földnek, és a tsapás megfűnnek az Izrael elől.

Akképen fordíta-el az Ézékiás Király, a' mint Ésaíasnál a' 38-dik részben olvasuk: Az ő dögletes nyavalyáját, mert ő fra és könyörgő, és küldé az Ur az Ésaías Prófétát ő hozzá, és megmondatá önékie: azt mondja az Ur: Én meghallottam a' te könyörgésedet, és láttam könyvülatásodat, és Ézékiás monda: Oh hogy, hogy főlok én még-is, mert ő énnékem megígérte, és még-is tselekefi, az én életemnek minden idejében, keserűségben járok: imé a' vigasztalásért forongattatom vala: te pedig Uram, az én lelkemre kivesen gondot viseltél, hogy az el-ne vesne, mert minden én bünnemet hátad megévetetted. Uram mind azoknak-is, kik az én életemnek eftendéi után élnek, tudokra léfien az én lelkemnek élete, hogy engemet elaluttál és meglevenítetél. Ebben a' éi-ves-bánatban, fájdalomban, és kérdésben, az igaz hitben légyen a' te reménységed, a' kegyelemnek egyetlen-egy Éekihez, a' mi Urunk Jéfus Christushoz, a' kit az Isten letett a' kegyelem fékinél hit által az ő vérében: Mert azért könyörülő és kegyelmes ő, és könyörög mi éretünk, mikor mi ő hozzá folyamodunk, ő éret-

ő érette enyhíti-meg Isten a' büntetést, és elvézi a' tsapást, megbotsátja a' bünöket, és megbánja a' büntetést hamar: Ő a' mi Közben-járónk: engeftelő áldozatunk, Szószólónk, Fő Papunk, Megváltónk, és Éükfégünkben való segedelmünk, és minket el-nem ront: midön te az Urat a' te Istenedet keresed, megtalálad ötet, ha ötet tiűta Éivből és egéű lelkedből keresed; ha te magadat megkísérted, és tégedet mind ezek megtalálnak, az utolsó napon, és megtérű a' te Uradhoz Istenedhez, mert az Ur a' te Istened könyörülő Isten, ő tégedet el-nem ront, sem el-nem felejtkezik Éövetségéről, mellyet te velel kötött.

Harmadik Caput.

Miképen kelléssek ez ellen a' dögletes-ség ellen közönségesen, és a' magános házakban könyörögni.

AZ kívántatik leg-elsőben-is immármeg, hogy tenéked femed előtt légyen a' vígaűtaló és kegyelmes ígérlet, hogy az Isten a' könyörgést, ha az igaz megtérő, és hívő Éivből Éarmazik, kegyelmesen megakarja hallgatni.

Az Ur közel vagy azokhoz, kik ötet segítségül híják, azokhoz, kik ő hozzá valója-

lőjában folyamodnak; ő megtszelekezi, a' mit az istenfélők kérnek, ő meghallgatja azoknak kiáltásokat, és meg szabadítja őket.

Midőn én zorongattatom, az Urat segítségül hívom, és kiáltok az én Istenemhez, és meghallgatja az én zómat az ő zentséges Templomából, és az én kiáltásom ő eleibe felhat az ő füleibe.

Midőn én zomorú vagyok, én az Uról megemlekezem, midőn az én zivem zorongattatik, akkoron zólok én *Séla*.

Kik ő reá néznek, és ő hozzá folyamodnak, azoknak orczájok meg-né zégyenül.

Midőn a' nyomorúlt felkiáltott, meghallgatta az Ur, és meg szabadította őtet, minden zükségeiből.

Az Urnak zemei nézik az igazakat, és az ő fülei meghallgatják azoknak kiáltásokat.

Közel vagyon az Ur azokhoz, kik megtörődött zivűiek, és megsegíti őket, kiknek elméjük egybe-rontatott.

Midőn én felkiáltok, hallgass-meg engemet, és adj az én lelkemnek nagy erőt, midőn én a' zorongattatásnak közepin vagyok, te engemet megenyhítez.

A' ki az Urnak nevét segítségül hívja, az meg szabadíttatik.

Ő egy zersmind mindeneknek Ura, könyörületességgel gazdag mind azoknak, kik ő hozzá folyamodnak.

Má-

Másodszor:

Nézd-meg azokat a' példákat, miképen fordítottatott-el ez a' büntetés a' könyörgés által. Mójses 4-dik könyv: 6-dik részben megolvashatod, hogy Áron a' Mójses parantsolatjából a' temjenezöt vette, és abba tüzet tett az ólrárról, és arra füstölöt hintett, és sietséggel bément, és a' népet megbékéltette, mellyel az Istennek bozzú-állása megzúnt, és akképen az Ur megbékéltet.

Ez a' dolog példázta a' Christus Jésus nevében és a' Szent Léleknek erejében, az igaz megtérés és hit által való zives könyörgést.

Azonképen tsendesíté-meg Mójses-is és Áron az Istennek haragját; Számlálásról írott könyvnek 21-dik részben, holott az Izrael fiai a' tüzes kigyóktól megmarattattak, midőn ök Mójseshez menének, és mondanák: *Mi vétkeztiünk, kérjed az Urat, hogy a' kigyókat vegye-el rólunk*; Mójses könyörge a' népért, akkor monda az Ur Mójsesnek: *Tsinálj magadnak réz kigyót, és állítsd-fel azokat bizonyyságúl, a' ki megmarattatott, és arra tekint, él az.* A' miképen azért Mójses a' puskában felemelte a' kigyót: *akképen emeltetett-fel az embernek Fia, hog*

hogy mindenk, a' kik ö benne hisznek, el-ne
vefjenek, hanem örök életet legyen.

Ezen dögleletesség az a' tüzes kigyó,
 melly minket mostan megmardosott; az-
 ért nekünk a' Christusra, a' kigyónak meg-
 rontójjára hit által kell néznünk, hogy mi
 megtartassunk; és azért kell nekünk a'
 következőzendő imádságot mindennapon-
 ként mondanunk.

*Első Könyörgés a' halálos Pestises
időben.*

Örök mindenható, és igaz Isten, ki
a' te befűdedben fenyvegetőzől,
hogy azokat, kik a' te befűdednek nem
engedelmeskednek, mőtelyes levegő ég-
gel megvered, és pestissel meglátogatod,
és ő reájok dögletelességet ragaftat: mi
megfismérjük és valjuk, hegy a' mi fokfe-
le és nehéz büüneinknek mérges fagával,
nem tsak erre a' mostan puftító útálatos
ságra, repülő pestisre: hanem még a' te
megeméftő haragodnak égő tüzére, és
az örök halálra-is okot adtunk. Mi pe-
diglen fi vűnknek egész tehetségéből bán-
kodunk ezen a' nagy gonofon, és meg-
kell minnen magunkat fégyenlenünk,
hogy mi vétkeztünk, nem igazán tsele-
kedtünk, istentelenek vóltunk, elfakad-
tunk.

tunk és a' te parantsolatidtól és ítéletid-
től eltávoztunk.

Azonképen pediglen , a' miképen a-
mott Áron tüzet vett, és arra füstölő ez-
közt tett, és a' népnek közepibe holott
a' tsapás völt, kiment, futott és megfüstöl-
te, és a' meghóltak és az élők között meg-
állott, míg a' tsapás tartott: azonképen
mi-is, kiket te válaftott népeddé, és Ki-
rályá, Papsággá tettél, mégyünk mostan,
és vízfűk te elődbe a' mi könyörgésünk-
nek füstölő ezközeit, mellynek illatoz-
tatni kell, mint füstölő áldozatunk, a' mi
kezeinket felemeljük, mint estvéli áldo-
zatot, és annak-utánna tézfűk-fel erre a'
füstölő ezközre, az igaz bizonyos hit ál-
tal, a' zentséges áldozatnak, a' Jéhus Chri-
stusnak jó illatú fagát, a' ki magát mi é-
rettünk adta ajándékúl és áldozatúl, az
Istennek kedves fagául: és nem kétellek-
dünk mi könyörülő ményei Atyánk, hogy
illatozni fogod ennek kedves fagát, és
mint amott Noé idejében, a' földet többé
meg-nem átkozod az emberekért.

Oh Uram ne büntess-meg minket a' te
haragodban, és ne fanyargass minket a
te büsülésodban. Ha pedig tenéked be-
teggel vagyon dolgozod, akkoron tekintsd-
meg a' te Fiadat, a' ki bizonnal a' mi be-
S tegs-

tegségünket hordozta, és a' mi fájdalomkat magára rakta: ő reája rakatott a' mi büntetésünk, hogy nekünk békességünk legyen. Uram te vagy a' mi bátorságunk, a' mi várunk, és mi Istenünk, a' kiben mi reménlünk: ültess-bé minket, a' magosságosnak őltalmába, és a' mindenhatónak árnyékában mara~~zz~~ meg. Szabadíts meg minket a' vadáznak törítől, és kártévő dögleletességtől: Fedezz-bé minket a' te őltalmaddal, és a' mi bátorságunk legyen a' te fárnyaid alatt. A' te igaságod őltalom és pais, hogy mi meg-ne ijedjünk, az éjtlekának irtóztatásától, a' nappal repülő nyilaktól, a' fetétben kegyetlenkedő dögtől, és a' délben puztító úlatatosságtól.

Kegyelmes jó Atya, a' mi óránk a' te kezében vagy, életünk és halálunk a' te hatalmadban vagy; te vagy a' mi életünk, és a' mi életünknek hozzúsága, mi a' mi hitünket te benned helyezettjük erősen, ha éintén ezeken elhúlnak-is egy felől, és tíz-ezeren jobb kéz felől, még-is nem talál minket a' vezedelem; mert az Ur a' mi bátorságunk, a' Magosságos a' mi kifogó helyünk: semmi vezedelem nem talál minket, és semmi tsapás nem közelget a' mi házainkhoz.

Te

Te megparantsoltad Angyalidnak mi felölünk, hogy minket az ő kezekben hordozzanak, hogy a' mi lábainkat a' köbe meg-ne üssük. Oh Uram Jésus Christus, te Istennek egy zülött Fia, mi egyetlenegy hűséges Közben-járónk, és szabadítónk, mi tégedet kívánunk, és te minket ki~~z~~abadíta~~z~~: mi esmérjük a' te nevedet, azért te minket mególtalmaz~~z~~, mi tégedet hívunk, és minket meghallgat~~z~~: te mi mellettünk vagy a' zűkségben, te minket kiragad~~z~~, te minket megalégíte~~z~~ hozzú élettel, és nekünk megmúratod a' te idvezítésedet.

Oh Sz. Lélek Isten, te leg-nagyobb Vigasztaló, tarts-meg, bátoríts-meg és mara~~zz~~ meg minket egézségben, vigasztalj meg minden megijedetteket és félelmeket, látogass-meg és nyűgoss-meg minden elvertetteket és elhagyattakat, építs és gyógyíts-meg minden megfellegett fekvő betegeket: És hogyha némelyeket ez által a' betegség által elkiván~~z~~, elvéze~~z~~; adj önékiek mindazáltal, hívő okos véget, és örömmel való békességes Simeoni által-költözést a' mennyei hazába.

Oh te zent Háromság, taníts-meg minket meggondolni, hogy minékünk megkelletik halnunk, hogy mi okosok legyünk.

S 2

gyünk. Fordúlj ismét mi hozzánk, és légy kegyelmes a' te szolgáidnak. Örvendeztess-meg minket ismétlen, minikutánna minket ennyi ideig büntetttél, minikutánna mi eddig szerentsétlenséget szenvedtünk. Tölts-bé minket jó reggel a' te kegyelmeddel, akképen mi ditsekedünk és örvendezünk a' mi egész életünkben: Mi ditsőtjűk bizonynyal a' te szenteséges nevedet, itt az Anyaszentegyházban, melly a' Christus Jébusban van, és amott minden szent Angyalokkal és választottakkal örökké-való örömben és boldogságban, ki vagy egyedül igaz Isten, dicsérendő és áldandó örökkön örökké, Am.

II. Rövid Imádság.

Ö engemet kíván: azért ötet megfabaditom: ö esmérí az én nevemet; azért ötet megölt almazom.

OH Uram Isten, Mennyei Atyám, igaz vagy te minden te munkáidban: Mi vétkeztünk, istentelenek voltunk, és gonofságot tselekedtünk, és megvalljuk ziveinknek gyökereiből, hogy mi a' te igaz haragodat, és ezt a' kemény vesztést, a' mi megtérés nélkül való életünkkel mi magunkra gonoszúl vontuk, és még ennél is gonoszabbakat erdemlenénk. De te mi

Iste-

Istenünk kegyelmes vagy, békefséges-ttörö, könyörülő és nagy jószágú, ki nem bánol mi velünk a' mi bűneink szerint, és nem-is fizet minékünk a' mi gonofságunk szerint: te megbánod a' gonoszt, mellyet a' te néped ellen szőlottál tsak hamar; sőt szerelmes Atya mikor te haragzol-is, megmútatód kegyelmedet és jószágodat azoknak, kik tégedet segítségül hívják: Azért oh Isten és Atya, te hozzád emeljűk-fel mi te szegény nyavalyás fiaid e' földön a' mi kezünket, te előtted oh Atya meghajtjuk a' mi ziveinknek térdeit, és te elődbe leborúlunk a' mi könyörgésünk által, nem a' mi igaságunkban; hanem a' te nagy könyörületességben. Oh Uram hallgass-meg, oh Uram légy kegyelmes, oh Uram eszméld-fel magadat és tselekedd-meg ezt, botsádmeg nekünk a' mi bűneinket, és fordítsad-el a' te bosszúálló haragodat, és e' dög-leletességnek irtóztató tsapását. Tarts-meg minket a' Sátánnak nyilai ellen a' te árnyaidnak árnyéka alatt, és óltalmaz-meg minket a' te szent Angyalidnak védelmezések által; te magadért, és a' te szerelmes Fiadnak a' Christus Jébusnak érdeméért, mi Közben-járónkért, és mi a' Sz. Lélek Istennek ereje által, tégedet

S 3

egész

egész életünkben ditsérünk és magasztalunk; ki te veled, és a' Fiúval egy örök Mindenható Isten él, és országol örökön örökké, Ámen.

III. *Gyermekek rövid Imádsága,*
a' halálos időben.

OH Szerelmes Mennyei Atyám! én kérek tégedet, óltalmazd-meg az én Szerelmes Apámat, Anyámat, engemet és a' mi házunkat, és az egész várost, a' te Fent Angyalid által kegyelmesen, hogy a' gonosz lélek minket meg-ne mérgeítsen. És hogyha a' te Atyai akaratom az volna, hogy ez által a' te kezed által ragadnál-ki engemet a' következendő gonosz előtt, erősíts-meg engemet a' te Lelked által, és tartsd-meg énnékem az én értelmemet, és végy-ki engemet boldog órában ebből a' nyomorúságnak völgyéből, a' te Szerelmes Fiadért, ki a' halálnak mérge és a' pokolnak büntetője, ditsérendő örökön örökké, Ámen.

IV. *Szives Könyörgés ennek a' vesztőnek*
megenyhítéséért és elfordításáért.

Könyörülő Isten, Mennyei Atyám: En megismerem és vallom éivemnek egész tehetségéből, hogy én vakmerőké-

rőképen 's nagyon vétkeztem, annyira, hogy magamat méltán megfégnyenlem, és az én Femeimet az égre nem merem felemelni, azért méltán viselem a' te igazságodnak tüzes haragját, és nem csak ez iktóztató tsapásokat, hanem, hogyha én velem perelni fognál, még az örök poklbéli tüzet-is igazán érdemlettem-meg. De én a' kegyelemnek idejére jövök, és a' gyógyulásnak napján jó eleve, és tenéked Szerető Atyám, fiúi alázatos tédet hajtók, és kérek tégedet egész alázatossággal, légy kegyelmes nékem, az én Szerelmes Uram Jésus Christusomért, Fegény nyavalyás bünösnek, és a' te kegyelmednek pirosságával töröld-el az én holt-Fénhez hasonlító büncimet, ez ezt az iktóztató dögleletességet fordítsad-el rólam, avagy könnyebbítsd-meg; engemet és az enyémeket-is, az én Szerelmes Magisztrátusimat-is, Prédikátorimat és Homlédimat, a' te kegyelemmel gazdag Fárnyaid árnyéka alá fogadd-bé: Uram én erősségem, Uram én közliklám, én váram, én Ébadítóm, én Istenem, a' kiből én bízom, én paisom, és az én idvességemnek Fárva és én óltalmam; Ébadíts-meg engemet a' vadászak töriből, és a' kár-tévő dögleletességtől. Ne botsássad közel eze-

ket a' tsapásokat az én házamhoz. Öltalmaz-meg engemet a' félelemtől, irtózástól és ijedéstől. Fordítsd-el rólam a' nap-pal repülő nyilakat, a' dögleletességet, melly a' fetétben uralkodik, és az útálatosságot, melly délben pufít. Legyenek a te Ézent Angyalid én körülöttem, hogy ők engemet minden én útamban öltalmazzanak-meg. Oh Uram, légy kegyelmes: oh Uram, ferkenj-fel és tselekedd-meg ezt, és ne távozzál-el: mert te vagy Uram az én orvosom, az én igaz mesterem a' segítségben, ki minden segítséget megtszelekezel, melly e' földön léfzen: Te vagy bizonyly a' mi Atyánk és Megváltónk, eleitől fogva vólt a' te neved. Ha a' Ézorogtatás jelen vagy, akkor megemlekezel te Uram könyörületességedről; tereád nézek én, és az én idvességemnek Istene után várakozom. Az én Istenem meghallgat engemet, én meglátom az én gyönyörűségemet a' te kegyelmedben. Gyógyíts-meg engemet Uram, segíts-meg engemet, és én megsegíttetem: mert te vagy az én ditskedésem: akkor áldozom tenéked dörömmel áldozatjával, és a' te nevedet tisztémek, hogy az ily megörvendezettö, Amen.

Ne-

Negyedik Caput.

Miképen kellések magokat megvigasztalni azoknak kik ez által a' pufító dögleletesség által látogatattak.

Elsőben-is a' mi Éterő Istenünk, ez által a' nehéz tsapás által a' mi vérhez hasonló büneinknek rútságát esmérzeti-meg velünk, és kényszerít minket ez által a' vező által a' megtérésre, a' könyörgésre és alázatosságra, hogy mi önékie fiúi alázatos térdet hajtsunk, és büneinknek kegyelmes megbotsátását kérjük; és addig, míg a' kegyelemnek ideje, az idvességnek napja tart, mivel minékünk a' Jéhus Christusnak, barátságos Ézerelmetes kegyelmének kebele, a' kegyelemnek ajtaját és az égnek aranyas kapuját sokáig nyitva tartja; térjünk-meg, és a' büntetésnek elfordításáért, vagy megényhitéseért hathatósan, Ézorgalmatosan, Ékacdatlan imádkozzunk: Ez ilyen alázatos botsánat kérésben vigasztaljuk minnen magunkat ama' drágalatos ígérettel: Éfaisznak 1. részéből: Ha a' ti büneitek olyyak vólnának-is, mint a' vér, még-is olyanná léfnek, mint a' fejei bñ. Ezek 18, és 33-dik részben: Olyan bizonyly, a' mint én élek, azt mondja az Ur: nem akarom én a' bü-

S 5

nös-

nösnek halálát, hanem hogy megtérjen és éljen. Annakokáért gyakorta és sokszor meg-kell minékünk emlékeznünk erről a' drága esküvéséről az Istennek. *Ismét: Sz. Pét. 2.könyv: 3-dik részben: Az Isten várakozik mi utánunk, és nem akarja, hogy valaki elvegyen, hanem, hogy mindeknek megtérjenek.*

Másodszor megkiváncsítatik, hogy min-nen magunkat ezek által a' vigasztaló ígéretek által tökéletes Évből fordítsuk a' mi Közben-járó és Megváltó Urunk Jéhus Christusra, mellyben az Istennek minden ígéreti Ugyanok és Ámenek: Annakután-na erős hit által vizsgáljuk-meg, hogy mi-nékünk az Istennek Fia az ő Mennyei Attyától adattott orvosúl, idvétségnek forrásául, minden Éorongattatásokban való ki fogó helyünk; a' nyomorúságok-ból való ki szabadítóul, orvosságul, min-den emberi nyavalyák és fájdalemek ellen, minden betegség és dögleletesség ellen, és a' halál ellen; és hogy ötet alázatosan se-gítségül hívjuk és mondjuk:

v. Könyörgés.

OH Éivem Szerint Szerelmes Uram Jé-hus Christus: én nem tudok ez én nyomorúságomban fohová-is folyamod-ni,

ni, hanem te hozzád én egyetlen-egy Id-vezítőmhöz és kegyelemnek Székihez, mellyet én előmbe az Isten az én Men-nyei Atyám letett. És azért-is hívogat-É te magadhoz minden Éomorú Éiveket, és azt mondod: *Jövetek én hozzám mind-nyájan, kik megfáradtatok és megterhel-tettetek, én titeket megkönnyebbületek.* Oh Uram, tselekedjél én velem a' te nagy Szerelmed és hűséged Szerint; a' miképen bántál eleitől fogva minden Éegény bü-nösökkel, kik te hozzád folyamodtanak. Terjed-ki kezedet én felöttem, és ta-kargass-bé engemet, hogy a' puhtító utá-latosság halálos-képen meg-ne mérge-sítsen: Nyújtsad-ki a' te kezedet és illess-meg engemet, és gyógyíts-meg engemet, a' miképen a' bélpoklost megilletted és meg-gyógyítottad. Örvendeztess-meg engemet a' te segedelmeddel-is, és vigas-tal-meg engemet a' te kegyelmeddel: mert te küldettedtél a' te Mennyei Atyád-tól, a' megtörődött Éiveknek békötözé-sére, és minden Éomorúaknak vigaszta-lásokra, úgy-hogy, én-is mondhaslám a' te Szenteiddel: Azt én bizonyjal jól tu-dom, a' ki az Istennek Éolgál, az, az ö ki-sérteti után megvigasztaltatik, és a' Éo-rongattatásokból ki szabadítottatik; és ő a'

fényíték után kegyelmet nyer: Mert té-
néked Szerelmes Istenem pintsen kedved
a' mi vezedelmünkben, mert az Égi há-
bóruk után felderítéd a' Napnak fényét,
és a' firás és jajgatás után örömmel látó-
gaték-meg minket. *Ísmét*: Az Urnak ha-
ragja egyzempillantásig tart, estig tart a'
firalom, de reggel víg öröm léken. *Ís-
mét*: A' kik firalommal vetnek, öröm-
mel aratnak; ők kimennek firással, és ki-
vizik az ő jó magvokat, és megjönék ö-
römmel, és béhozzák az ökévéjeiket. *Ís-
mét*: Egyzempillantásig hagytalak vala
én-el tégedet, de örökké-való kegyelem-
mel könyörülök te rajtad. Adjad nekem
oh Jésus Christus, hogy én ezt az ígéretet
Érintelenül el-higyeim, és a' te nevedben
kegyelmesen hallgattassam-meg, Ámen.

Harmadkor meg-kívántatik, hogy
minnen magunkat alázatosan, az Isten-
nek kegyelmes kezeibe ajánljuk, és tud-
juk-meg, hogy azoknak, kik az Istent Ze-
retik, mindenek javokra Észágnak, még
a' dögleletesség-is: mert az Ur az ő hiai-
val nem tselekedhetik gonoszúl: Ha mi
a' legfőbb jót, az Istent mi Mennyei A-
tyánkat, és a' mi Urunk Jésus Christust a'
Sz. Lélekkel együtt megtartjuk, akképen
sem-

semmit-is nem vezetünk-el, hogyha Éin-
tén a' mi testünket, józágunkat és tižtes-
ségünket elveztjük-is. Uram tsak te légy
enyém, nem sokat gondolok az éggel és
a' földdel, és ha elfogy az én testem és lel-
kem, még-is te vagy Isten az én Éivem-
nek vigasága és az én rézem. Az Uraz
én józágom és az én rézem, te megtar-
tod az én öröklégemet, te útat mutaték
énnekem az életre, te nálad vagyom az
örömmel tellyessége, és a' kedvesség a'
te jobboldon Érintelenül és örökké. Én
reménlem azt-is, hogy az Urnak jóvóltát
meglátandom az élőknek földén: bizzál
az Urban, légy víg és bátorságos Éived-
ben, és bizzál az Urban: Légy tsendesség-
ben mostan én lelkem, és Ur jól téken
te veled: A' te lelkedet megÉabadította
a' halálból, Éemcidet a' firástól, lábaidat
az esettől. És az Ur előtt járok az élőknek
földén: A' Szenteknek halálok drágala-
tos az Ur előtt.

Negyedkor, A' miképen, hogy nem
kell nekünk olly igen vakmerőeknek és
bátraknak lennünk, és ezt a' vezetők az
Istennek haragját tsak olly kistsinynek vél-
nünk, és a' Éelben tsapnunk, és min-
nen magunkat ÉantÉandékkal vezede-
lembe ejtenünk: Azonképen, nem-is
S 7 kell

kell minékünk felette félelmeknek, kintsiny évivüeknek és ellankadtaknak lenni. A' félelem és az ijedés ellen pediglen meg-kell magadat őrizned, az erős és igaz hit által, és ez a' te bizodalmad legyen az Urban: Az Ur megparantsolta az ő Angyalinak, hogy ők tégedet megőrizzenek minden te útadban, és hogy az Istennek akarhatja nélkül semmi dögleletesség nem árthat tenéked, sem meg-nem ölhet tégedet Éintén úgy, a' mint a' tűz a' tüzes kementzében a' három férjfiakat meg-nem égethette (Dan. 3.) Vagy az orožlának Daniel Prófétát el-nem nyelheték: és a' czet-hal a' Jónást meg-nem eméžhette. Azért mondja Dávid a' 112-dik Soltárban: *Az igaz örövend és nem fél, midön a' ve-fedelem eljö, akkoron sem fél ő, az ő fi-kefelkedés nélkül bizik az Urban; az ő fi-ve vigadoz, és semmit sem fél: Mert a' Bileám átkát az Isten áldásra fordíthatja, és az orožlának, melly Sámfont megakarta enni, kellett önöké más nap eledelül lenni, és édes mézet adni. Birák könyv. 14. És valamiképen hogy az öldöklő Angyal az Izraelitáknak, kiknek ajtajok és éemöldök fajok a' Husvéti báránynak vérével meghintetett vala, nem árthatott; azonképen az ördög-is a' Ke-rež-*

režtyénelnek, kiknek éviek a' Christusnak, mint igaz Húsvéti baránynak vérével meghintetett, nem árthat, avagy Isten akarhatja ellen méreggel néki kárt nem tehet, a' mint a' žent Jób példája megbizonyítja: Akképen mi-is távoztassuk el a' félelmet és ijedést a' Éüntelen való könyörgés által, és következendő Soltárokat az ellen mondjuk-el, úgy-mint: a' 6. és 23, 27, 90, és 91, és a' 121. Ugyan-is azért mondja Dávid a' 18-dik Soltárban: *Midön én forogattatom, az Urhoz felkiáltok.* Ez a' leg-jobb orvosság a' félelem ellen.

Ördöžör kell minnen magunkat a' félelem ellen az Istennek jelen-létével-is vigasztalni: Ésaíasnak 43-dik részéből: *Ne félj, mert én te veled lélek, el-ne hajolj, én vagyok a' te Isten: én megerősítelek tégedet, én kibadítalak tégedet, én ki-is szabadítalak tégedet, az én igazságomnak jobb karja által.* És a' 23-dik Soltárban: *Ha éintén a' halálnak setét völgyén jár-nék-is, még sem félnék semmit-is: mert te én velem vagy: a' te botod és vesžöd megvigasztalnak engemet: A' Rómaiakhoz írt Levélnek 8-dik részében: Ha Isten velünk, kitsoda ellenünk.*

Hatodžör, azzal vigasztaljuk magunkat éive-

Évessen a mi kerekt-viselésinkben, hogyha Éintén mi ideig ideig-való Éomorúsággal látogatattunk-is, avagy ha ez által a puztító útálatosság által eltöröltetnénk-is, hogy az Isten a' mi Mennyei Atyánk, az ő igaz haragját, az ő Éerelmes Fiában a' Christus Jéusban kegyelemre változtatta: mert ő általa minden bizonynyal az Istennek haragja megbékéltetett; ő a' mi bűneinkért eleget tett és megfizetett, és a' bészárattatott egeket újjolag felnyitotta, kegyelmet, életet, bődögságot és idvességet, az Istennek megbetsülhetetlen fiúságot, és Sz. Lelket nyert, melly örökkévaló jókat, mi mind elvettük ez életben; hit által, mellyek jobbak az égnél és a földnél, és nem veheti-el mi tölünk azokat a' jókat, sem a' bűn, sem a' halál, és semmi teremtetett állat nem ÉakaÉthat-el minket az Istennek Éerelmétől, melly a' Jéus Christusban vagon. És mivel mi a' mi Urunk Jéus Christusnak juhai vagyunk; azért senki minket az ő Mindenható kezeiből ki-nem ragadhat és el-nem vehetnek; sőt a' Pokolnak kapui-is erőt né vehetnek. Az Ur óltalmazzon-meg minket, mint az ő Éemeinek fényét, ő védelmez minket az ő Éárnyainak árnyéka alatt.

És ha

És ha mi most hirtelen meghalunk-is, békóttettetik a' mi lelkünk az életnek tsomójába; a' miképen a' mi Urunk mondja: *A' ki én bennem hisen, ha meghal-is él:* és a' Éent Pál: *Hogyba élünk, a' Christusban élünk; ha meghalunk, a' Christusban halunk-meg; azért, akar éltünk, akar haljunk, az Uréi vagyunk:* És ekképen a' mi Éerelmes Istenünk, haÉnos tserét téÉen mi velünk, hogy a' miképen a' Christus a' mi életünk, akképen a' mi halálunk és nyereségünk légyen: Ekképen nyerjük mi-meg a' Christusban ezért a' nyavalyás életért amaz örökkévaló örömmek életét: ezért a' haÉontalan testért halhatatlan ditsöséges testet; ezért a' síralmas völgyért az örök vigasságnak piatzát; ezért az ideg-való örökfegért ama' makula nélkül való megváltozhatatlan, meghervadhatatlan mennyei örökséget; ezeknek a' Éorongattatásoknak Éüntelen való látásáért, az Isten ditsöségének látását, és a' Éent Angyalokkal és minden válaÉtottakkal való lakást: mellyre minket fegélj mi Istenünk, a' mi Urunk Jéus Christus által, Ámen.

VI. *VigáÉáló könyörgése a' betegnek.*

OH könyörölő Éent Isten, igaz és igaz mondó Isten: én megÉmérém és meg-

megvallom, hogy én az én éamlálhatatlan bűneimmel, a' te igaz haragodra adtam okot, te igaz vagy és a' te ítéletid-is igazak: Oh melly Éivesen bánom én azt, hogy én tégedet én Szerelmes Atyámat, illy fokképen, és nagyon megháborítottalak, és tenéked a' te nagy jótéteményidért, háládatlan voltam. Oh Uram, ne haragudjál illy erősen, és ne emlekezzél-meg örökké a' bűnről; emlekezzél-meg a' te könyörületességedről és jóságodról, melly öröktől fogva volt: Ne emlekezzél-meg az én ifjúságomnak bűneiről, sem az én álnokságimról; hanem emlekezzél-meg rólam, a' te könyörületességed Szerint, a' te jóságodért. Oh Uram, bizonylyan igaz a' te haragod, mellyet én méltán hordozok, mert én te ellened véttem. Én pedig fordítom az én hitemenek orczáját, az én Uram Jéhus Christusomnak egyetlen-egy kegyelem Ékéire, és meghajtom az én Éivemnek térdét te előtted és könyörgök a' kegyelemért, és a' bűn botsánatért. Oh Uram adjad, hogy én kegyelmet találjak, és könyörületességet nyerjek. Könyörülj én rajtam, és vedd-el ezeket a' tsapásokat rólam, mint Dávidnak idejében, midőn a' tsapdosó Angyalt megféüntetéd az öldökléstől: az-onké-

onképen ne engedd-meg a te haragodnak, hogy engemet hirtelen megemézzén. Oh Uram, Uram, az én bűneim engemet annyira megmérgecsitettek, az én gonosságom az az igaz dögleletesség, melly engemet ennyire elrontott. Oh Uram botsáss-meg, és gyógyíts-meg engemet ebből az útálatosságból, ki a' te bezzéded által mindeneket meggyógyítasz. Oh Uram, te meggyógyítád mind azokat, kik a' te parantsolatod Szerint a' réz kigyóra néztek; én nézek az én hívő Émeimmel a' megfeszítettett Christusra; azért tartsd-meg az én lelkemet. Oh Uram az én házontalan testem tellyes a' bűnnel; azért ő nyavalyákkal és fájdalomakkal teli vagyok; könyörülj én rajtam Szegény Lázaron, ki a' te ajtód előtt fekszik fekélyekkel tellyesen, és kívánja, hogy megelégtessék a' te kegyelmednek morsalékjából. Oh Uram Uram, tekints a' te Szerelmes fiadra, ki az én betegséget hordozta, az én fájdalomimat magára rakta, és az én bűneimért megfebesített. Te gyönyörködöl édes Atya az életben, te vagy az én világosságom és idvességem, és az én életemnek ereje. Adjad, hogy engemet ez a' méreg meg-ne emézzén; fedezz-bé engemet Uram, a' te mind-

denható óltalmaddal, és a' te kegyelmednek éárnyaainak árnyékával; jegyezz-meg engemet a' Jésus Christusnak vérével, ama' makula nélkül való báránynak, hogy az öldöklő Angyal által mennyen; Erősítség engemet Uram a' te Lelkessel és erőddel, és adj énnékem erős hitet, hogy én tenéked mondhaszam: Én bátorságom, én erős váram, én Istenem, a' kiből én bízom, szabadíts-meg engem a' vadáznak halójából, és az ártalmas dögleletességtől, légyen a' te igaz mondásod az én óltalmom és paisom; ne engedjed, hogy megijedjek az éféakai irtózástól, a' nappal repülő nyilaktól, a' sötétben kegyetlenkedő dögtől, a' délben púztító útalatoságtól: parantsold-meg a te Angyalidnak, hogy engemet óltalmazzanak-meg minden én útamban, hogy engemet az ő kezében hordozzanak, és hogy én lábaimat meg-ne üsse a' köben. Oh Uram Uram, legélj-ki engemet, mert én tégedet kívánlak. Oh Uram, én a' te nevedet esmérem; azért óltalmazz-meg engemet: Oh Uram, én te hozzád kiáltok; azért hallgass-meg: Oh Uram légy mellettém az én nyomorúságomban, ragadj-ki engemet a' te hatalmas kezeiddel, végyfel-engemet tisztességre, és mutasd-meg nékem a' te idvezítésedet, Ám.

VII.

VII. Más vigasztaló Könyörgés.

OH Uram, én rajtam könyörülő kegyelmes Atyám! ki megölés és elevenítés; ki a pokolra alá veté és imét felvétel; ki minket fegénnyé és dagdaggá tétele; ki megaláz és felmagasztal. Imé, te vagy bizonynal az én idvességem és én erősségem, vigasztal-meg engemet én Istenem, engedj énnékem örömmel vizet merítenem, a' te idvességednek forrásából, az én megőzműhozott lelkemnek megnyihítésére. Én te utánad várok Uram; az én éivemnek öröme és bátorsága a' te nevedben, és a' te emlékezetedben vagyok, tégedet várlak én éivemben éjféaka, azért-is vigyázok az én éivemben te read, és akar-nám örömet a' ditsőségnek Urát látni: mert a' te halottaid élnek, és az ő testekkel feltámadnak. Vigyázzatok, és hirdessétek, ti kik a' föld alatt aluátok, mert a' te harmatod zöld pástnak harmatja. Menny-bé én népem a' te kamrádba, és zárd-bé az ajtót te utánad, rejtő-el magadat egyfempillantásig, míg az én haragom elmúlik: Az én időm im elmúlik, és elrepüle én tölem, és elfakadtá az én életemet, mint a' Takátsnak sonalát, én sívok,

fiók mint a' daru és a' fecske, és nyögök mint a' galamb. Az én feneim énnékem meghomályosodának, Uram én fűkséget fenvedek, enyhítsd-meg énnékem.

Imé a' vigasztalásért zörongattatom : oh Uram viselj gondot az én lelkemre, hogy el-ne vesszen, és vesséd az én bűnemet hátad megé.

Én az Urban vigadok, és az én lelkem örvendez az én Istenemben: mert ő engemet felöltöztetett az idvességnek köntösében, és az igazságnak ruhájával megruházott, és mint-egy Völegény a' Papságnak ékességével felékesített, és mint-egy Menyasszonyt felékesített: Mert a' miképen a' fa a' földből felnevekedett, és a' mag a' kertben kinőtt, azonképen az igazság és a' ditséret minden Pogányok előtt felnevekedik az Urból. Oh Uram én Istenem, a' te nagy Fives könyörületességed én ellenem ne legyen kemény: mert te vagy az én Atyám és az én Megváltóm, eleitől fogva az volt a' te neved. Mert világ teremtetéstől fogva, senkinek füleibe nem ment, és egy embernek-is Fivébe nem ötlödött, senkinek Feme-is nem látta te kívülöltöd azt, a' mi készített azoknak, kik te benned biznak; de Uram te vagy a' mi Atyánk, mi fárak

vagyunk, és te vagy a' mi fazekasunk, és mi mindnyájan a' te kezeidnek munkái vagyunk. Neharagudjál Uram illy igen, és ne emlékezzél-meg örökké a' bűnről; emlékezzél-meg, hogy én te fiad vagyok.

Az én Fivemnek zörongattatása nagy, végy-ki engemet az én fűkségeimből, nézd-meg az én siralmimat és nyavalyámat, és botsásd-meg minden én bűnemet. Te nem engeded-meg oh Uram, hogy a' te bűnös juhotskád soha örökké elvezzén, és ötöt senki a' te kezedből ki nem ragadja. Oh Uram Jéhus, tenéked élek én, tenéked halok-meg én, tiéd vagyok én életemben és halálomban, bólogíts-meg engemet, Ámen.

XXVII.

A' Kerefityéni Fent Hitnek ágazati, Könyörgésekben vigasztalásképen, magyaráztatnak-meg.

Első Articulus. *A' Teremtésről.*

HÍlek én te benned oh Isten én menyéi Atyám, és helyheztetem az én reménységemet, az én Fivemnek vigasztalását és egyetlen-egy bátorságát, a' te tsupa tiédta kegyelmedben és könyörületességedben, és tudom, hogy te egyedül és semmi teremtetett állat te kívülöltöd,

ted, akar-melly éent és hatalmas légyenis, az én Éüklégemben nekem segítségül nem lehet : mert ha éintén eéköz által segítségül lézen-is, mindazáltal te éerzed azt-is : éerelmes Atyám, a' ki ví-
 ééé végbe minden segítséget, melly e földön lézen : mert te vagy egyedül az Isten, amaz örökké-való fő Jó, minden jónak elfogyhatatlan kút-feje, és leg-nagyobb tisztább édesebb éerelem, söt maga a' éetetet

És mivel te mi Atyánk vagy, úgy annyira, hogy tenéked én hozzám egész Atyai éived vagyon, és engemet jó éivel megsegíteé, és engemet semmi Éüklégben el-nem akaré hagyni : mert te vagy a' könyörtületességnek Attya, és minden vígáztalásnak Istene, ki minket megvígáztal minden mi éorongattatásinkban, a' ki soha meg-nem Éünik mi Atyánknak lenni : annakokáért, midőn én a' kereétfelélésekben és nyomorúságokban vagyok, vígadok és örvendek te benned, én éerelmes Atyámban. Söt midőn a' nyavalya és a' halál eljönnek, azt bizonynyal tudom, hogy engemet semmiképen el-nem felejteé, a' miképen az édes Anya az ő gyermekét el-nem felejti : mert te vagy mindeneknek igaz Attyok,

kik

kik fiaknak hívattnak az égben és a földön : és ha engemet az én atyám és anyám elhagynak; gondot vífelé én reám, és a' te kegyelmességedet feltetézed én rajtam, a' melly magos az ég a' föld felett, és könyörülé én rajtam, a' miképen az atya az ő fiain könyörül.

Én hízem azt-is éíveböl, hogy te mindenható Isten vagy, a' ki engemet eltarthaté, gondomat vífelheted, megtarthaté, óltalmazhaté, és megéabadíthaté minden ellenlégimtől ; azok, akar ördögök, akar emberek legyenek, mert azok nem olly igen hatalmasok : te mind azoknál hatalmasabb vagy, és semmi nints ollyan nagy, olly magas, olly ditsőséges, olly erős, te mind azoknál nagyobb vagy, magasabb vagy, ditsőségesebb és erősebb. Te magad mondottad : *Ne félj semmit, én te veled vagyok, ne távozzál-el, én te Istened vagyok, én megerős' telek, megsegítlek, megéabadítalak, az én igazságomnak jobb keze által : midőn te a tűzön és a' vízen járándak, te veled vagyok, hogy a' láng tégedet meg-ne égesen, sem a' hab el-ne borítson.* Te mindenható Isten, megmérlékled az eget a' te araéoddal, és egybe éorítod a' vízet, a' nagy tengert egyik markodban ; te

T

meg-

megméri az egeket a' te kezeden, mint-egy mérő serpenyőben, te előtted minden Égetek és pogányok olyyak, mint egy por, és mint egy tsep viz, melly a' vederben marad; és mint a' motsok, melly a' mérő serpenyőben vagyon, te előtted megfélemlik minden, valami a' föld fínén él: mert a' mit te mondasz, meglézen, és a' mit végezz, megáll az: mert te a' fetétségnek azt mondod, legyen világosság, és a' világnak, legyen-meg: te kihívod azt, a' mi nintsen, hogy valami legyen ő belőle a' te ditsőségnek ditséretire. Az ég a' te féked, és a' föld a' te lábaidnak sámolya, tégedet minden egek bé-nem foghatnak: ezernyi ezere állanak te előtted, és tíz-éáz ezere szolgálnek tenéked: te néz a' te erős királyi fékedből minden emberek fiaira, te hajtogatod fizeket mind azoknak, és minden ő gondolatjokat éfze véfed; te meghallod az ő befédeket, és látod az ő tselekedeteket. Uram kitsoda olyan, mint te, hatalmas Isten, nagy Király ez egész földön, és a' te igaz mondásod te körülötted vagyon, tégedet ditsérnek minden mennyei feregek, és minden teremtettt állatok szolgáljanak tenéked, és tégedet imádjának. Én hízem azt-is, oh én

oh én Istenem és Atyám, hogy te olyan nagy könyörülő vagy, olly hatalmas vagy, tanátsodban nagy, és hatalmas tselekedetedben, és a' te könyörületességed olyan nagy, a' minémü nagy te magad vagy: te vigyázz az ide alá valókra, mind az égben, mind a' földön, és megfémred a' kevélyeket távolról, te előtted egy bőlts-is nem ditselkedhetik az ő bőltseségével; egy gazdag-is az ő gazdagságával; egy erős-is az ő erejével: mert te vagy egyedül minden, tégedet illet a' bőltseségnek minden ditsősége, a' gazdagságnak ereje; azért fordulok én te hozzád igaz alázatosságban: mert ugyan-is mindenütt bódogtalan vagyok, hanemha te hozzád fordulok, tégedet kívánlak én egyedül, ki egyedül vagy leg-főbb jó és bódogság: mert ugyan-is, ha ez egész világnak vigasztalása, öröme és vigasága enyém volna-is, még-is mindazáltal te kívülötted merő azon pokol és kárhozat volna, és elrepülne, mint az árnyék; azért te kívülötted oh én Istenem és Atyám, semmi igaz vigasztalás nintsen, semmi állhatatos öröm, semmi igaz és valóságos élet.

És mivel te oh én Istenem és Atyám, az égne és a' földnek teremtoje vagy; azért minden teremtettt állatok bizonynyal

a' te kezeidben vannak , hogy azok közül egy-is énnékem kárt nem tehet, a' te atyai akaratom kívül ; azért mondotta Ésaíasnál az 5-dikben : Én vagyok a' te vigasztalód, azért kitsoda vagy te, hogy te az emberek előtt félé, kik meghalnak, és az emberek fiai előtt, kik, mint a' fén, megemésztetnek, és elfelejtet az Urat, ki tégedet teremtet, ki az eget kiterjesztet és a' földet fundálta , ki tégedet befedeztet az ő Éárnyainak árnyéka alatt? annakokáért, én csak egyedül te töled vagyok, mi Ézelmes Atyántól és teremtöntől alkalmas minden jóra, minden vigasztalásra, és kegyelmes óltaladra, és az örök életre: mert minden dolgok te töled jönnek, és te magadat nekünk egészen és tökéletesen adad, mind azokkal együtt, a' mi te vagy, és a' mi tiéd az égben és a' földön, minden teremtetett állatokkal egyetemben, hogy azok minékünk Éolgaljanak és Éaszáljanak, és az örök életre Éegéljenek, minden ő földi erejekkel, a' mellyek egyedül te töled, mint teremttől Éarmaznak, és a' te ÉesÉédet által lettenek.

Mivel immáron Ézelmes Atya, az égnék és a' földnek Éép teremtese a' te kezédnek munkája, és a' föld tellyes a te jósa-

jósággal ; azért én reményegemet semmi teremtetett állatban nem helyeztetem, hanem egyedül csak te benned én Ézelmes Atyámban, az égnék és a' földnek teremttőjében és megtartójában, és ezt mondom Dáviddal : *Uram ha te enyém vagy, nem gondolok semmit az éggel és a' földdel, és ha az én testem és lelkem ellankad-is, még-is te vagy Isten, az én Éírvemnek vigasztalója és az én Éékem.* Mert ha minden teremtetett állat enyém volna-is, és a' minden dolgoknak teremttője és megtartója nem volna enyém, még-is el kellene énnékem minden Éezendő dolgokkal együtt Éeznem, és semmi Éöldösgöm nem lenne, te benned vagyon oh én IstenÉ, ki felsÉeges örökkÉ-való változhatatlan jó vagy, az állhatatos és örök Éöldögség.

Haimmáron énnékem oh én Istenem, ilyen mennyei jó Atyám vagyon, a' ki az égnék és a' földnek és minden teremtetett állatoknak teremttője és Megváltója, te meg-is tartasz engemet. Ha te e' világnak napjait Éegolvastad, Éegolvastad az én napjaimat-is, és minden napnak az ő ÉüklÉgére való javait Élrendelted: te Éendelted-ki mérték Éerint a' te áldásodat nekem, és a' mennyei Éenyeret Éegmér-

sékelted, mint az Izrael fainak a' puztában: mert te mi mennyei Atyánk tudod, hogy minékünk mind azokra Éük-ségünk vagyon.

Mivel immár én te benned hízek oh Istenem és Atyám, azt kívánom, hogy én te veled egyesítsem, hogy tégedet én magamban megtartsalak, oh én mennyei főbb jóm, és nem én kívülöttem, hogy én azt mondhassam: Én víselek éstartok mindenkoron magam mellett és magamban leg-főbb és örökké való jót, és az én leg-drágább kintsemet, a' kívül, és a' kiből énnekem mindenem vagyon.

II. Articulus. A' Megváltásról.

Eén te benned hízek tišta Éivből, oh én Uram Jépus Christusom és Megváltóm, hogy te Istennek egy Éülött Fia vagy, igaz Mindenható Isten öröktől fogva, a' te Atyádnak kimetűzt bélyege, és az ő ditsőségének fényessége, te Ézeretből emberré lettél, és a' mi testünket és lelkünket magadra felvetted, és azt, az örök isteni természettel Éemély Éerint egyesítetted örökké, és a' te testednek templomát, a' te Istenségednek ditsőségével bétöltötted, melly az én leg-főbb örömem és vigaságom, és fo ha nem lehet a' ke-

a' kereÉtyén embernek nagyobb öröme annál, hogy az Isten az embereket úgy Ézerette, hogy ő maga emberré lett. Oh hogy-hogy Ézeretted illy igen oh Isten az embereket, hogy minket Istennek nemzetségévé tennél, és a' te isteni természetnek réÉzesívé: azért hivatattol te oh Éerelmes Uram Jépus Christus Immanuelnek, az-az, Isten mi velünk, és mi egyetlen-egy Közben-járónk, Isten 's emberek között.

És hogy mi te benned mindenkoron megvígáÉtaltassunk, adtál te magadnak illy idvésséges nevet, hogy te hivatattol Jépus Christusnak mi Idvezítőnknek és Megtartónknak, Megkenetteternek, Királynak és Fő Papnak, és minket mindnyájunkat a' te nevedről neveztetted KereÉtyéneknek, az-az Istennek megkenettettinek; mert te kentél-fel minket Sz. Lelked által a' KereÉtyén Király fő Papságra a' következő örök életre, Királyokká és Papokká, melly által a' következő orÉágot várjuk a' hitben. Azért fogontattál te oh Ur Jépus Christus Sz. Lélektől a' te Anyádnak méhében, hogy a' te emberi Éent természeted Éerint, mindenek felett a' Szent Lélekkel felkenetessél, és a' Léleknek minden ajándé-

kival, hogy mi a' te tökéletességéből mindeneket elvennénk, és elfogadnánk. Es azért-is fogantattál a' Szent Lélektől, hogy te lennél a' leg-Éntségesebb, minden bűn nélkül való, és mi mindnyájan te benned Énteltetnénk-meg, és az emberi természetet te benned újobban megistíttatnánk, megújítatnánk, megáldatnánk, az átoktól megfabadítatnánk, és a' Sz. Lélekkel bétölretnénk. Oh leg-Éntségesebb fogantatás, ki minékünk az áldást vízbe hozta.

Azért-is Éületettél te a' Szűz Máriától, minden természetnek ellene és felette, hogy te lennél valóságos ember és embernek fia, hogy te minket Istennek fiává tennél, hogy te a' Szűznek Fia lennél, az Azzonyi-állatnak megígértet: magva, Ábrahám magva, Dávid fia, Dávidnak igaz veendője, a' Jesse törökének szép jövése, a' kin az Urnak Lelke megnyugzik, mint fő Papon, ki minket Istennel megbékéltetne, az ő Ént testének és véreinek áldozatja által, melly testet a' Szűz Máriától vettél-fel, hogy lennél tiéa áldozat a' mi bűneinkért, sőt hogy én te benned, és te általad újonnan Éülettetném, és új teremtettt állat lennék az igaz és Éüz hit által, melly egyedül tsak te tö-

led

led vagyon, melly által én Istennek fiává lettem.

Én hízem azt-is, hogy te az én bűneimért Éenvedtél; hogy én örökké az én bűneimért ne Éenvednék. Adjad pedig énnékem, hogy én mint-egy tag te veled együtt Éenvedjek, mint én fejemmel, egy-kevessé e' világon, hogy Énte veled együtt az örök ditsőséget bírhasám. Én hálát adok tenéked azért a' kereÉtért, mellyet én reám tettél, hogy én a' kereÉt-viselőknek atyafiságokban és a' Éenteknek Éamok közibe bÉjuthatnék. Te megfÉÉítettétél hűféges Idvezítő, hogy te mi Érettünk átokká lennél, a' mint meg-irat-tatott: *Átkozott légyen a' ki fán függ*, hogy ezzel a' mi átkunkat mi rólunk el-vennéd, és minket attól megfabadítanál, hogy az átok a' te Éént testedben el-óÉlaltatnánk és elvértettetnánk, és áldásra fordítatnánk, és minden hívő emberekben megÉünnék. Te oh Uram Christus a' gyalázatos halállal halál-meg a' fán, hogy te az én örök gyalázatomat elvennéd, és ne kelletnék nékem az utolsó napon az örök gyalázatra és tsáfiságra feltámadnom. Te a' fán fÉreggé lettél, hogy én soha megátkoztatott fÉreg ne lennék: Te megfÉÉítettétél, hogy én naponként a' te kön-

T 5

nyü

nyű jarmodat magamra felvenném, és tégedet követnélek, és az én testem megfeszíttetnék, minden ögyönyörűségével és kívánságival együtt. Te meghóltál, hogy el-vennéd a' mi bűneinknek büntetését: mert a' halál a' bűnnek földje: azért kellett tenéked a' halált mi érettségünk el-venned, hogy te veled és te általad a' halál meggyőzöttessék és erejétől megfosztassék, hogy a' halál ebben a' győzelemben elnyelettesék, és hogy a' te halálad oh Uram Christus lenne a' mi életünk. Te én érettem egy-zer meghóltál, hogy én soha több-ör meg-ne halnék az örök halállal: azért adjad énnékem kegyelmedet, hogy én te veled a' bűnnek meghalljak, és egyedül tenéked éljek, mint-egy élő tag a' te testben. Te meghóltál, hogy az örök Testámentomot megerősítsd, mellyben a' mi bűneinknek bocsánatja nekünk megígértetett: mert a' Testámentomnak annak halála által kell megerősíttetni, a' ki azt íezette. Te el-is temettettél az Írás íerint, a' mint a' Próféta mondja: *Eltemettetett*, mint egy istentelen, és meghólt mint egy gazdag: mert te minden mi bűneinknek gyalázatját magaddal együtt a' sírba elvitted, és ekképen a' mi erőtelenségünket hordoztad és viselted,

azért

azért adj nekem kegyelmet, hogy én-is te veled eltemettessem a' te haláladban, hogy az én bűneimnek és e' világnak meghaljak, hogy én mint egy tag te veled egyesíttessék. Te eltemettettél, hogy te az én síromat tsendes nyúgodalomnak ágyává változtatnád. Te a' pokolra-is alá szállottál, mint győzelemnek Fejedelme, és a' pokolnak kapujának és minden pokolbéli hatalomnak meggyőzője, hogy engemet a' pokol bé-ne zárna örökre, és én örömmel mondhatnám: *Halál hol a' te fulánkod? Pokol, hol a' te győzedelmed?* Azért áldalak én tégedet oh pokolnak megrontója: mert te az Oriástól a' prédát elvetted, és az erősnek foglyait meg szabadítottad. Adj énnékem is oh Uram Jéhus Christus az én harczomban igaz állhatos vigasztalást, hogy én kétségbe ne essém, mert te megöl és elevenítesz, te a' pokolra alá vetés, és ismét felvétele. Te mondottad: *En az én népemet a' pokolból meg szabadítom, és a' haláltól megmentem.* Te harmadnapon a' halálból fel-is támadtál, mint életnek Fejedelme, mint erős Sámson, ki a' pokolnak lánczeit, és a' halálnak köteleit elzaggatta, és a' pokolnak kapuit fel emelte és elvitte. A' fogságot fogva vitte:

T 6

te:

te: mert az lehetetlen vala, hogy a' te
 Zentséges tested a' haláltól fogva tartat-
 nék; mert a' halálnak közepette-is az Isten-
 léggel egyesítette maradt; azért
 nem tarthatott meg tégedet a' halál, a'
 Jónás Prófétaának példája szerint: és ek-
 képen te magaddal együtt minket mind-
 nyajunkat a' halálból kiragadtál, midőn
 azt mondog: *Élek én és ti-is éltek: én
 vagyok a' feltámadás és az élet.* Adjad
 pedig ennékem, hogy én-is te veled fel-
 támadhassak a' bűnből, és részem legyen
 az első feltámadásban, hogy a' második
 halálnak rajtam semmi hatalma ne legyen,
 és én új mennyei életben járjak, hogy
 én te veled örökké éljek, és te veled én
 fejemmel egyesítette éljek. Te a' men-
 nyégbe-is felmentél, és fogva vitted a'
 fogságot, és a' fejedelemséget és a' hatal-
 masságot kiragadtad, őket nyilván mű-
 togatrad, és ő belőlök győzedelmi pom-
 pát tsináltál te magad által. Te a' Men-
 nyekbe felmentél, hogy te az Istennek
 Éne előtt mi érettünk megjelennél, mint
 egy hűféges fő Pap és Közben-járó: ki mi
 érettünk könyörög, a' kihez-is mi bátor-
 ságosan járulunk. Te vettél ajándéko-
 kat mennybe való meneteleddel az embe-
 rekért; azért mi-is bátran hívunk tégedet

segít-

segatségül. Adjad annakokáért nekem,
 oh Uram Christus, hogy én-is te veled
 lélekben a' mennyégbe mennyek, a' men-
 nyei dolgokról gondolkozzam, és az én
 Éveim nem e' világhoz ragadjon, hogy
 én te veled, mint én fejemmel örökké
 egyesítette maradjak.

Te ülj-is a' te Atyádnak jobbjára felöl,
 a' te ditsőségednek királyi Ékéiben, ho-
 lott tégedet az Istennek minden Angyali
 imádnak; felmagasztaltván minden An-
 gyalok felett, minden Fejedelemség fe-
 lett, minden Uraságok felett, minden
 erőszak és erő felett, mind a' felett, mely
 magát mind ezen 's mind a' más világon
 nevezi: és az Isten tett tégedet fejévé a'
 te Anya Zentegyházadnak, mely a' te te-
 sted, tudnillik annak tellyessége, a' ki
 mindent mindenekben bétölt, hogy te
 légy közönféges Fő Pap, a' kinek örökké
 való Fő Papsága vagyon: És hogy légy
 minden Királyoknak Királya, és minden
 Uraknak Ura, mind a' hatalom 's mind
 az életben való Ur, a' bűnön és az igazsá-
 gon, hogy te mivelünk-is légy a' mi Éük-
 ségeinkben, mint mi Szerelmes Immanu-
 elünk, mi érettünk hadakozzál, mi ben-
 nünk viaskodjál és győzedelmeskedjél, a'
 mint te mondog: *A' ki győzedelmeske-*

T 7

dik,

dik, annak adom én, hogy üljön az én fékembben, a' miképen én-is győzedelmeskedtem, és ültem az én Atyámnak fékiben.

Én hízem azt-is, hogy te eljőz itélni eleveneket és holtakat, és mi tégedet meglátunk láthatóképen a' felyhökben minden Éent Angyalokkal együtt: mert te ülni fogsz a' te ditsőségednek fékiben, és nyilván láttatod a' te örökké-való hatalmat, melyet mostan foka gyaláznak, és megfognak tégedet látni minden Éemek, és azok, kik tégedet megvertenek, akkoron lézen írás minden népek között e' földön, akkoron hallatik nagy örömk a' Éent Angyaloknak, az Archangyaloknak Éavok, és az Isten trombitáinak hangjok; sőt még a' te Éód-is, melly által a' halottak feltámasztatnak, és mindenek az ítélet eleibe állíttatnak: midön te az utolsó sententiát kimondod azokra, kik a' te bal kezed felől vannak: *Menyetek el innen Urnak átkoztai az örök tűzre.* Azoknak pedig, kik jobb kezed felől vannak: *Jövetek ide Urnak áldottai, és birjátok az orkágot, melly tinéktek eleitől fogva készített.* Oh segíts-meg engemet te igaz bíró, hogy a' te Éoros ítéletedet és irtóztató sententiát elkerülhessem, és a' te orkágodba bémehessek, Ámen.

III. Art.

III. Articulus. A' Megfenteltetésről.

EN hízek te benned-is oh Sz. Lélek Isten, hogy te az Atyával és a' Fiúval igaz valóságos mindenható, az Atyától és a' Fiútól Éarmazott Isten légy, harmadik megkülömböztetett Éemélye azon egy Istenségnek, mi egyetlen-egy igaz Vigasztalónk, ki mi bennünk örvendő Éivet és lelki-ésméretet munkálódol, és a' mi Éiveinkben tanúbizonyságot tétesz róla, hogy mi Istennek fiai vagyunk: ki a' mi erőtelenségünkben segítséggel létez, foházkodol a' mi Éiveinkben, és midön mi nem tudjuk, mit kellessék nekünk kérnünk, akkor segítséggel létez a' mi erőtelenségünknek, és foházkodol Isten előtt kibeszéllhetetlen foházkodással, mert te vagy a' kegyelemnek és a' könyörgésnek Lelke, te vagy a' mi Urunk Jésus Christusnak Lelke, ki által mi kiáltjuk, *Abba, Éerelmes Atya:* Te vigasztal minket valóságos, állhatatos, élő és örök reménységgel, mint igazságnak Lelke: Te megvilágosítod a' mi Éiveinket, hogy mi megismerjük az Isten kegyelmének kibeszéllhetetlen gazdagságát, minden mi érdemünk kívül, hanem egyedül a' mi

Ur-

Urunk Jézus Christusért, hit által, melyet te mi bennünk munkálodol, hogy mi az által ennek a kibekéllhetetlen kintsnek részesei lennénk: Te vagy az igaz örömnékolaja és mennyei kenet, melly mindenre megtanít, a' miképen nekünk a' mi Urunk Jézus Christus megigére, hogy ő minékünk, mint Fő Pap, az ő Lelkéből adna részt, a' kinek testéből élő vizeknek árnainak kellenek kifolyni: Te vagy a' mi belső tanító Doktorunk és Skóla Mesterünk, melyet a' mi Urunk Jézus Christus által megnyertünk, hogy te minket minden igaságra vezérelj: Te általad lettünk mi keresztényekké, az-az Urnak felkenetetei: Te általad lettünk mi Christusnak tagjai, mert a' kinél a' Christus Lelke nintsen, az nem övé, és csak azok az Istennek fiai, kik az Isten Lelkétől ingattatnak: Te vagy a' ki minket belsőképen vigasztal, midőn minket e' világ megzomorít, ki minket belsőképen megörvendeztet, midőn minket e' világ üldöz: Te vagy az Istennek petséte, mellyről az Isten minket megésmér, ha minket e' világ tovább ésmérni nem akar: Te vagy a' mi örök örökségünk záloga, midőn nekünk e' világot el-kellettik hagynunk.

En

En hízem azt-is, hogy légyen egy Keresztényén Anyaistentegyház, a' ki egy Istent ésmér és vall; a' kinek egy Istene és hite vagyona, egy keresztisége, egy Istenünk és Atyánk mindnyájunknak: Melly Anyaistentegyháznak Völegénye egyedül a' Christus, és az ő nékie egyetlen-egy lelki Menyasszonya, melly ő hozzá fíve fírint ragazkodik, és hit által önéki eljegyeztetett, a' kivel önnön magát a' mi mennyei Völegényünk örökké egybe kötötte hit által, itéletben és igaságban, ki az Urat-is ésméri. En hízem azt-is, hogy ez az Anyaistentegyház légyen a' Christusnak lelki teste, és ő légyen néki egyedül való feje, és hogy ő ennek az ő testének egyetlen-egy Idvezítője légyen, és magát ő érette adta, ötet megtisztította, megfentelte a' feredő által a' becédben, hogy az ő néki olly gyülekezetet késsítene, melly ditsőséges lenne, a' kiben semmi mocsok vagy makula ne lenne, vagy valami; hanem, hogy ő fent légyen és bűn nélkül való: melly a' Christus által tökéletesen megfenteltetett, megbékéltetett és megtisztított, annyira, hogy az Atya Isten semmi bűnt vagy tisztátalanságot ő benne nem lát, ama' drágalátos, méltóságos és fokkal felül

lyül haladó megfizetéséért a Christusnak, és az ő Szerelmes mátkájáért Istennek kedves leányává lett: a' miképen ötet a' Sz. Lélek a' 45. Soltárban nevezi: *A' Menyasszony áll a' te jobbold felől merő aranyban: Halld-meg leányom, nézz ő reája, és hajtsd a' te füledet, felejsd-el a' te népedet és a' te Atyádnak házát, akképen megferezt a' Király a' te szépségedet, mert ő a' te Urad, és ötet imádjad, a' Király leánya egészen lép belől, ő arany ékessegekkel ruháztatott-fel.* Ezek az okos-Éti-zek, kik az ő lámpásokat felékesítették, és az ő Völegényeknek eleibe mennek, ötet örömel befogadják, és ő véle együtt bémennnek a' miennyei örökké-való lakodal-mi örömbé. E' között a' Éntek Éának és társaságok között kívánok én-is lenni, ott akarnék én-is lenni tagja a' Christus testének, a' mennyei Jerusalemnek polgára, a' fok ezer Énteknek társaságokban, holott a' Éép, belső, Éentséges, tisztá Istennek tiszteleti az Uré, lélekben és igaságban. És miképen, hogy a' mi Királyunk és Fő Papunk örökké-való, akképen kellenek lenni az AnyaÉentegyháznak-is királyi Papságnak, nem veszendőnek, hanem a' pokolnak minden kapui ellen megkelletik tartatni. Én hi-

Éem

Éem a' Szenteknek közönséges társaságát-is, tudnillik, hogy a' Christus Kereftény AnyaÉentegyházának minden igaz tagjaival, a' Christusnak minden gazdagsága és jótéteményi közösök legyenek: És jóllehet e' világon megkülömböztetés legyen az emberek között; felsőbb és alsóbb karban lévő Éemélyek vannak, gazdagok és Éegények, kik betsületben és útálatban vannak: én még-is azt hízem, hogy ő nékiek tsak egy Christusok vagygon, egy Idvezítőjök, egy Megváltójök, egy Megtartójök, a' Éegénynek Éintén azon beÉéde vagygon, azon Kereftésége, azon vég-Vatsorája, melly a' gazdagé; mert Istennél nintsen femmi Éemély-válogatás: és ekképen minden jók közösök mi velünk hit által. Én hízem azt-is, hogy abban a' társaságban azok legyenek, kiknek az ő kerefték, Éenvedések, Éomorúságok, gyalázatjök, megúáltatások és üldöztetések egymás között közönségesek, a' közönséges Éenvedés és a' könyörtületességnek megbizonyítása által: mert az a' tag, melly az ő másik tagjának Éenvedését nem érezi; meghólt tag, azért kellenek egyik tagnak a' másik tag Éenvedését hordozni, hogy mi a' Christusnak törvényét bétöltenök,

(az-

(az-az : a' ditsőséges Éteretnek törvényt) ki a' mi kereftünket magára vette, és mondotta : *A' te kerefted én kereftem, a' te megútaltatásod az én megútaltatásom ; a' te fegénységed én fegénységem.* Oh melly nagy Szentünk vagy on minékünk , a' Éntséges kereftet viselőknék társaságokban , úgy-mint a' mi Urunk Jéhus Christus , Istennek Fia ; azért én-is nem vonzom-ki magamat ebből a' Éntének tárlasságokból.

Én hízem azt-is , hogy a' Kereftvényi Ént Anya házban , a' holott a' vagyon , bűnnek botsánatja légyen , kegyelemnek országa , és igaz megbotsátás felől való szabad levél , és hogy ezen a' Kereftvényiségén kívül , semmi idvesség , sem bűnnek botsánatja ne légyen : És hízem , hogy senki-is bóldog nem lézen , hanem ha ő élő tagja a' Christus testének avagy lézen , melly hit által ő beléóltatott.

Én hízem azt-is , hogy ebben a' házban nem-tsak egy Ént adattatik a' bűnnek botsánatja , hanem mind annyifor , a' mennyifor ember azt kívánja , mert a' Christus ennek a' háznak igaz Mennyei orvossa , ki minden naponként , minden szempillantásban az ő tagjainak romlásokat meggyógyítja : mert az Ur gyógyítja meg ,

meg , a' megtörődött Éivűeket , és megnyíthi az ő fájalmokat , ő emeli-fel az alá-vettetteket. A' mennyei Samaritanus vízi-bé naponként a' megsebesítetteket az ő házába , és azoknak gondviseléseket megparantsolja. Ő keresi-fel naponként az elvezett juhokat , meggyógyítja a' sebeseket , gondot visel a' betegekre , dajkálkodik az erőtlennel : mert ő nem békételen , sem nem zörgölödő. A' megtörődött nád-élatat ő el-nem rontja , és a' füstlőgő tseput el-nem óltja , az ő vére ama' drágalatos orvosság , és a' mi bűneinknek leg-hathatósabb tisztulások , és leg-kedvesebb Éiv erősítők , a' kísérteteknek és a' halál szülfégeinek nagy hévfégekben való leg-ha Énosabb hívesítő italunk , melly mind az egész világért kiontatott , hogy minden időben minden bűnösök azzal élhessenek ; azért nem hívtá ő egy Éntsmind a' bűnösöket , hanem hívta mind világ végéig , és nem keveset hívott , hanem mindeneket : azért mindnyájan , kik őtet Éomjúhozzátok , jövetek az életnek vizére , és igyatok ajándékon.

Én hízem a' testnek feltámadását-is , hogy ez én Uram Jéhus Christus , ezen testemet , ha Éintén az a' földben megráगतatik , és porrá lézen-is , mindazáltal feltámadt-

támasztja azt, és hogy én, a' mint Ient Jób mondja: *Az én testemben meglátom az Istent*; akkoron tellyesedik-bé az örömnék ama' Éava: *Keljelek-fel, és birtessétek ti, kik a föld alatt alusztok: mert az én harmatom zöld pástnak harmatja: az Ur a' halált elnyeli örökké, és az ő népének gyászátját elvéki minden orfágokban*: és minden mi könnyűllatásinkat a' mi Femeinkről eltörli, akkoron a' rothadandó rothadatatlanságot öltözik-fel, és a' halandó halhatatlanságot: és jöllehet terméketi, erőtelen, megúttaltott test vetetett légyen-el; mindazáltal tisztességben, erőben, és ditsőségben támad-fel új lelki test, és a' miképen én földieknek képít hordoztam, a' képen fogom én a' Mennyeieknek képét-is hordozni, és hasonlatos lézek az Istennek Angyalihoz és a' Christus Jépus megfeszített testével egyenlő, és az Istennek világossága, tisztasága és ditsősége bétölti az én testemet, mint Istennek templomát és megvilágosítja: mert ez az én halandó testem a' büntől megváltatott, miért maradnatehát a' halálban? Ez az én testem és lelkem az örök életre teremtetett, megváltatott és fenteltetett: miért maradna tehát a' halálban? ez az én testem és lelkem a'

Chri-

Christus testének, a' Sz-Lélek és Sakramentumok által, a' Christussal megegyesítettett része ö véle egybe-kötetett, egy testté lett, a' Christusnak megelevenítő Lelkével megkenettetett; azért lehetetlen dolog, hogy ő a' halálban maradjon: hogyha ez életben-is ez az én testem Ient Léleknek temploma, sokkal inkább lézen a' más életben Istennek lakó hajléka a' tisztaságban, és soha nem lehet a' halál olyan erős, hogy ő minket a' Christustól elszakasszon.

Én hiszem az örök életet-is, melyben minden Éorongatás, nyavalya, nyomorúság, Éüklég, infég, fíralom, üldözés, betegség és halál véget ér, holott ez a' Éő bételleyesítettik: A' ti Éomorúságtoknak, örömré kell változni: annyira, hogy e' jelen való Éenvedés nem méltó arra a' ditsőségre, mely nekünk megjelenik: holott olyan Ézerelmetesség lézen, melyet semmi emberi fül nem hallott, olyan ditsőség, melyet semmi emberi Éem nem látott; olyan öröm, mely egy embernek-is Éívébe nem ötlött, melyet készített Isten azoknak, kik ötöt Éeretik, és ő benne biznak, úgy-mint:

*Örömet Éenvedés nélkül,
Világosságot féltéség nélkül,*

Gaz-

nek eleibe kimehesztünk, mint amaz ökos Szüzek felékesítettett lámpásokkal, mint Éolgák, kik az ő Urok után várakoznak, midőn ők el-akarnak jöni a' menyeközöböl, és légyen a' mi kezeinkben a' hitnek és a' reménségnek fáklyája, hogy józanok legyünk, mértékletesek, Éorgalmatosok a' könyörgésben, vigyázók az igaz megtérésben, kézzek ennek a' gonoz és tisztátalan világnak elhagyására, és a' jobbnak elvételére. Oh mennyünk-ki örömmel e' tisztátalan Sodomából, és egy-Ézer se tekintsünk hátra, hogy az ne tör-ténjék rajtunk, a' mi a' Lótnak feleségén, ki fő-bálvánnyá változék. Oh fussunk-ki, repüljünk, mint a' sas, te hozzád oh Uram Jésus Christus, ki a' mi igaz elede-lünk vagy. Oh te gyönyörűségés nyári-Nap, nem jösz-e-fel mennél hamarébb? Sok ideje immár hogy tél vagy, és e' világnak hidegsége megártott minékünk; tudnillik, a' hitetlenségnek lelki fagya, és a' tellyességgel' segézielen előltatott hit. Oh én Uram, ki vagy kezdője és végező-je a' hitnek, erősítsd-meg az én hitemet, mert te mondottad: *Midőn az embernek fia eljö, reménled-e azt, hogy ő e' földön hitet is találjon?* Jövel oh Uram, a' hit és a' Ézeretet előltatott, a' tél sokáig tartott, és hogy

és hogy ha te a' napokat meg-nem rövi-dited, egy ember sem boldogíttatik-meg. Oh te Éép aratása az igazaknak feltáma-dásának, melly Éép kévéket fogÉ te elő-hozni? mellyek fíralommal vettettek, azok örömmel arattatattak-fel: ők meg-hozták a' könyhúllatásoknak nemes mag-vát, azért víÉik ők immáron-bé öröm-mel az ő kévéjeket. Oh Uram engedd-meg, hogy a' te aratóid, a' te Ézent An-gyalid a' te tífsta buzádat gyűjtsék-bé a' te tsűrödbe. Oh én Uram és Istenem, gyűjtsess-bé engemet-is, és körtess-bé az életnek tsomójába. Segélj-meg engem, hogy tégedet lássalak örömmel, midőn eljőÉÉ a' felhőkben, mint egy Éép Éekér-ben, és te körülötted ama' Éép mennyei Sereget. A' te barátságos tekintetednek látása elvézi a' hiveknek minden félelme-ket, te minket egyÉempillantásban el-változtatÉ a' halandóságból halhatatlan-ságra, az erőtelenségből erőre, földi ter-méÉzet Éerint való testből mennyei lelki testté, hogy nekünk semmi tüiz, semmi viz, semmi Éltető állat kárt nem tehet. És ha Éintén az ég és a' föld tüiz által el-veÉnek-is, még-mi mind az által által-me-gyünk, a' miképen mi mostan a' levegő Égen által-járunk! mert az megtífztítta-

tott testeknek semmi nem árthat, sem azt meg-nem akadályoztathatja. Te nem fogl engemet-is ama' napon Hegény fiadat megítélni: mert a' ki az Istennek Fiában hiszen, annak örök élete vagyon, és nem mégyen itt életre; hanem a' halálból az életre által-vitetették. Te jelentetted-ki minékünk a' te kegyelmes sententiát és barátságos mondásodat: *Fövetek-el Atyámnak áldottai, birjátok az országot, melly tinéktek eleiről fogva készítettett.* Oh igen kegyelmes, barátságos, vigasztaló bejéd! Segélj-meg oh kegyelmes könyörülő Ur, hogy én azt minden válaftottakkal együtt, örömmel és vigassággal hallhassam, és te veled együtt a' te ditsőségedbe bémehessek, Ámen.

XXIX.

Ellenséginken való győzedelemért.

OH te erős, hatalmas, meggyőzhetetlen Isten Ur Jésus Christus, te igaz tsudálatos tanáts, erős Férjfiú, örök Atya, békességnek Fejedelme, légy énnékem erősségem, én paisom, én óltalmam: mert te vagy Uram pais én érettem, ki engemet tisztességben ültet, és az én fejemet felemeli. Oh Uram, adj énnékem erős báter férjfiúi éivet, hogy én sok száz eze-

rektől.

rektől meg-ne ijedjek, kik én körülöttem tábornak járnak. Kelj-fel Uram és segítség-meg engemet én Istenem, mert te vered árczúl minden én ellenségimet, és egybe-rontod az istenteleneknek fogokat; az Urnál találtaik a' segedelem és a' te népeden való áldás, *Séla.*

Oh Isten vigasztalj-meg engemet a' te erőddel, és tanítsd-meg az én kezemet a' hadakozásra, és az én karomat a' tisztességnek tegzének megvonására. Adjad énnékem a' te idvezítésednek paissát; a' te jobb kezed erősítsen-meg engemet. Fegyverkeztess-fel engemet a' hadakozásra, és vessed alá énnékem azokat, kik magokat én ellenem tézik. Adjad énnékem ellenfégimet az ő futásokban, hogy az én gyűlölöimet el-élelőzzem: ők legyenek olyak, mint a' polvák a' fél ellen, és az Urnak Angyala hánja féljel őket; az ő útök legyen setétség és sikamló; és az Urnak Angyala kergesse-el őket. Hirtelen váratlan rohanjanak ő reája, és az ő hálója, mellyet nékem vetett, fogja-meg őket. De az én lelkeim örvendjen az Urban, és vigadjon az ő szabadításában. Minden én tsontaim mondják: *Uram kitso-da hozzád hasonló, ki a' nyomorúltat meg-fabadítod az erősbről, és a' nyavalyást,*

és a' fegyényt annak álnokságától: Te általad verjük mi meg ellenségünket Uram, a' te nevedben tapodjuk-meg őket, kik magokat ellenünk tézik: mert én nem bizom magamat az én kezivemre, és az én kardom engemet meg-nem segíthet, hanem te segítek-meg minket ellenségink ellen, és meggyalázod azokat, kik minket gyűlölnék.

Az Isten a' mi bátorságunk és erősségünk, a' nagy Fiútságunkban segítségünk, mellyek minket megtaláltanak; azért mi semmit nem félünk, ha fíntén a' világ oda lenne-is: és a' hegyek a' tengernek közepibe bódülnének; még-is megmarad vigan az Istennek varossa az ő forrásival, holott a' Magosságának féntséges lakó helyei vannak, az Isten ő közöttök-vagyon, ő mellették; azért ők jól megmaradnak, az Isten őket jókor megmenti. A' pogányok meglankadjanak és a' Királyságok düljenek-el, a' föld kevélységének el-kell romolni, midőn az Ur hallattatja magát, a' Zébaoth Ur vagyon mi velünk; a' Jákób Istene a' mi őltalmunk, Sétla. Ki a' háborúságot letsendesíti ez egész világon, ki az ivet elrontja, a' kopjákat eltöri, és a' fekeket tüzzel felgyújtja. Légy mi mellettünk a' mi Fiúfélegünkben, mert az emberi segítségnek semmi haszna nin-

na nintsen. Mi az Istennel tselekezzünk, ő tapodja-meg ellenségünket. Kelj-fel Uram, hogy a' te ellenséged rontassanak-meg, és azok, kik tégedet gyűlölnék, futamodjanak-meg te előtted. Üzd-el őket, a' miképen a' füst elszélesztetik a' fűt előtt. A' miképen a' víz megolvad a' tüztől, akképen vezzenek-el az istentelenek az Isten előtt; az igazak pedig örvendjenek és vigadjanak és tapfoljanak. Uram tégyed a' hitetleneket farrá, kik azt mondják: *Rontsuk-el az Istennek templomait.* Uram, tégyed őket olyanná, mint a' por és a' polyva a' forgó fűlben. A' miképen a' tűz megégeti az erdőt, és mint a' láng a' hegyeket meggyújtja: Akképen kergesd-el őket a' te fűleddel, és ijed-meg őket a' te háborúddal: és ők akképen megmérk, hogy te neveztetel Urnak a' te neved szerint egyedül, és Magosságának ez egész világon:

XXX.

Ellenségink és üldözőink ellen való Könyörgés az isteni őltalomért.

Uram Mindenható Isten, Uram Zébaoth, én erősségem, Uram én köziklám, én váram, én megfabadítóm, én Istenem, én bátorságom, a' kiből én bízom,

zom, én paisom és az én idvefélegemnek
 Éarva és én óltalmazom: Én tégedet én
 Istenemet és Uramat akarlak ditsérni és
 segítségül hívni, és akképen megÉaba-
 dítatom minden ellenségimtől. Oh U-
 ram, te vagy bizonnal a' Éegényeknek
 óltalmok, a' Éükfélegnek idejében való ól-
 talom; azért biznak te benned, kik a' te
 nevedet elismerik. Mutasd azoknak a' te
 tsudálatos jószágodat oh Idvezítő, kik te
 benned hisznek, azok ellen, kik magokat
 a' te jobb-kezed ellen téÉik. Óltalmaz-
 meg engemet, mint a' te Éemeidnek fé-
 nyét. Rejts-el engemet a' te Éárnyaid-
 nak árnyékában, az istentelenek előtt, kik
 engemet rongálnak, az én ellenfélegim el-
 len, kik én környülöttem az én lelkem
 ellen tanátskoznak. Oh én Uram és Iste-
 nem, fedezz-bé engemet a' te hajlékod-
 ban e' gonosz időben; rejts-el engemet
 titkoson a' te látorodban, és állass-fel
 engemet magas kőÉálra: mert én te ben-
 ned bizom. Uram én Istenem, ne enged-
 jed nékem, hogy soha megÉegyeníttes-
 sem. Szabadíts-ki engemet a' te igazsá-
 god által, hajtsad a' te Éüledet én hozzám;
 fiess segély-meg engemet, légy énnékem
 erős kőÉiklám és városom, hogy te énné-
 kem segítségével légy. Oh melly nagy a'
 te jó-

te jószágod, mellyet te azoknak elrejtettél
 kik tégedet félnék, és megmútatÉ azok-
 nak, kik az emberek ellen te benned biz-
 nak: Te őket titkoson elrejtet minde-
 neknek boÉÉújukra, befedezed őket a'
 te árnyékoddal, a' veszekedő nyelvek el-
 len. Ditsérjétek az Urat minden ő Éen-
 tei, a' hívőket megtartja az Ur, és azok-
 nak, kik nagyra vágyakoznak, gazdagon
 megfizet; Éegyenüljenek-meg és gyaláz-
 tassanak-meg azok, kik az én lelkem után
 olálkodnak. Téríttesse nek vizÉa és gya-
 láztassanak-meg, kik nékem gonosz akar-
 nak: Ők legyenek olyak, mint a' poly-
 va a' Éél előtt, és az Urnak Angyala hán-
 ja Ééllyel őket; de az én lelkem örvend-
 jen az Urban, és vigadjon az ő Éabadítá-
 sán. Minden én tsontaim mondják: U-
 ram kítsoda te hozzád hasonló, ki a' nyo-
 morúltat megÉabadítod az erős őt, és a'
 Éegényt az ő prédálójáról? Oh én Iste-
 nem, ne hagyj engemet a' kevélytől
 megtapodtatni, és az istentelennek keze
 ne táÉítson-le engemet: mert én Éegény
 és nyavalyás vagyok; de az Ur gondot
 visel én rólam. Te vagy az én segítőm
 és Éabadító, én Istenem ne távozzál-el;
 mert az ő hatalmok ellen te ve-
 led tartom én, mert az Isten az én óltal-

mam : En a' te hatalmadról éneklek, és reggel hirdetem a' te jóságodat ; mert te vagy az én bátorságom az én Éukfége-mben. Én tenéked én Istenemnek ditsé-re-tet éneklek; mert te vagy az én óltalmam és kegyelmes Istenem ; azért én megál-lok, mint egy zöld olaj-fa az Isten házá-ban. Én bizom magamat az Istennek jó-ságára most és örökké : Én hálát adok te-néked örökké, mert te jól megtszelekedez, és megmaradok a' te nevedben, mert a' te Ézentidnek abban vagyón örömkö : Vi-gadjanak és örvendezzenek, kik te veled gondolnak, és a' kik a' te idevezítésedet fe-re-tik, mindenkoron mondják : *Az Isten felmagasztaltassék.* Mert te vagy az én menedék helyem, Uram, Uram, én re-ménfégeim gyermekfégeimtől fogva. Te reád bízom én magamat az én Anyám méhétől fogva, te húztal-ki engemet A-nyám méhéből : Az én ditselkedésem mindenkoron te rólad vagyón, én az én Istenemnek erejében járok, én egyedül ditsőítem a' te igaságodat. Te meg-en-geded, hogy én nagy és sok Ézorongatta-sokat próbáljak-meg, és ílmét megle-venítez engemet, és ílmét vízka hozzé engemet a földnek mélységéből, és ve-zérleé engemet a' te tanátsóddal, és vég-tére felvézéé engemet tiétsésséggel.

Tégy jelt én rajtam , hogy nékem jól
légyen dolgom, hogy azt lássák, kik en-
gem gyűlölnék, és magokat megfégyenl-
jék, hogy te én mellettem állál oh U-
ram, és megvigasztalál engemet. Zébaothi
Ur, kitsoda olly hatalmas Isten, mint te,
és a' te igaz mondásod te környülötted
vagyon, te uralkodol a' háború tengeren;
te tsendesíted-le annak hajkait, midőn ők
magokat felemelik ; te hányod félllyel az
ellenségekeket a' te karoddal, erős a' te
kezed, és nagy a' te jobb kezed, igazság
és ítélet a' te ékzednek ereje, kegyelem
és igaz mondás vannak te előtted. Te
vagy az én erőségemnek ditsősége, és a' te
kegyelmed által emeled-fel az én Ézra-
mat, mert te vagy az én páisom, és az Iz-
raelnek Ézente az én Királyom. Tar-
tson-meg engemet e' te kezed, és a' te ka-
rod erősítsen-meg engemet : Ne enged-
meg ellenféginnek, hogy rajtam hatal-
mat vegyenek, és az istentelenek enge-
met el-ne óltsanak : Ne fordítsad-el ke-
gyelmedet rólunk, és a' te igaz mondásod
tartson-meg engemet örökké, Ámen.

XXXI.

Vigasztalás és könnyörgés a gonosz Éa-
jak ellen és tsúfolódók ellen.

A Soltárokból fedegettetett :

OH te engedelmes, békességes-tűrő Uram Jéhus Christus, hogy-hogy ki-noztattál te a' viperáknak nemzetségi által, a' Fariséusok által-meg? Sőt még ma-is, hogy-hogy gyaláztattatol-meg minden eretnekek és istentelenektől? hogy-hogy mardosott-meg tégedet ama' régi kigyó a' kísértetben? Sőt melly fők halálos sebeket ejt te rajtad mostan-is a' te tagaidban? Mert a' sátán kimégyen harczolni a' te magodnak maradványihoz, az ama' régi gyűlölség, a' te magod között és a' kigyó között: Azért tudom én, hogy a' miá bátorságoson nem nyughatom-meg, a' miképen minden te tagaid-is, és az illyetén dolog nem kisebb kerezték azoknak, kik te hozzád tartoznak. Oh Uram én tudom, hogy te az illyetén tsapásokat azért ragaztad én reám, hogy engemet megjobbíts, a' miképen David mondja: Talám az Ur mondotta ő nékie: *Szidalmazza-d Dávidot*: Te pedig az által akarod az én engedelmességemet, alázatosságomat és könyörgésememet megpróbálni, és a' felidőseget és alázatosságot belém óltani. Oh Uram szabadíts-meg engemet a' hazug nyelvektől, és engedd-meg nekem, hogy az ellen vígáztatást és

orvos-

orvosságot találjak a' te becédedből, és azt szívembe bevigyem.

Az első orvosság az Istennek paissa.

Te Uram pais vagy én érettem, ki engemet tisztességre felemléz, és az én fejemet felemeled. Kelj-fel Uram és segíts-meg engemet én Istenem, mert te vered arczúl minden ellenségimet, és egybe-rontod az istenteleneknek fogokat.

II. Az Istennek igazgatása.

Igaz hívek, meddig gyaláztatik az én tisztességem, hogy-hogy éretitek a' hijába-valóságot annyira, és a' hazugságot olly örömezt? Esmérjétek-meg mindazáltal, hogy az Uraz ő szenteit tsudálatoson vezérli, meghallja az Ur, midőn én ötet segítségül hívom.

III. Az Istennek bőkfü-állása a' tsúfolók ellen, és a' híveknek ellenségi ellen.

Te a' hazugokat megölöd, útálja az Ur a' vér-ízopókat és hamisakat, az ő szájokban nintsen semmi állandóság, az ő belső részek szívbeli fájdalom, az ő bőkfü-állások felnyílt sír, az ő nyelvekkel fondorkodnak ök. Büntessed-meg őket Isten, hogy az ő szándékoktól távol essének. Örvendeztessed-meg azokat, kik te benned hisznek, örökké ditsótsd-meg őket, mert

U 7

te öl-

te őltalmazod őket; vigadjanak te benned, kik a' te nevedet űzeretik: mert te Uram megáldod az igazakat, te megkoronázod őket kegyelémel, mint egy paissal.

iv. *A' káimlók majdan meggyá-
láztattatnak.*

Minden én ellenségim gyaláztassanak-meg, és felettébb ijedjenek-meg, térjenek vissza, és hirtelen gyaláztassanak-meg.

v. *A' tsűfolódók esnek az önnön magok vermekbe.*

Te benned bizom Uram én Istenem, ments-meg engemet minden üldözöimtől, és űabadíts-ki engemet, hogy mint az oroűlánok az én lelkemet ne vadázzák és el-ne űaggassák: mert nintsen több űabadító jelen. Imé ő néki gonosz űándéka vagyon ő hozzá űzerentsélességgel terhes, de mindazáltal nagy efetet űül. űő egy nagy vermet áfott és kéűzített, és azon verembe esett, melyet ő tsinált, az ő űzerentséltensége az önnön fejére jő, és az ő rettentése az ő részére esik.

vi. *Istennek takargatása.*

Őltalmaz-meg engemet, mint a' te űemeidnek fényét, fedezz-bé engemet a' te űárnyaidnak árnyékában az ifentelek ellen, kik engemet kergetnek, az én ellenségim ellen, kik én környölöttem lelkem után olállkodnak.

vii. *Az Isten el-űltja a' hazugokat.*

Én az Urat ditsérem és segítségül hívom, és én akképen megűabadúlok ellenségimtől, midőn én űorongattatom, segítségül hívom az Urat, és kiáltok az én Istenemhez, és meghallgatja az én űómat az ő templomából, és az én kiáltásom ő eleibe mégyen az ő fülcibe.

viii. *Istennek védelmezése.*

Az Ur az én világom és idvességem, kitől félnek hát? az Ur az én életemnek ereje, kitől irtóznám? Annakokáért midőn a' gonosz űók, az én ellenkezőim réám akarnak rohanni, az én testemet megenni, futamodjanak-meg és eslenek-el: Ha űintén egy sereg venne-is engemet környül, még-is nem félne az én űivem attól, ha háborúság támad-fel én ellenem, én akkoron-is ő benne bizom: Mert ő befedez engemet az ő hajlékában a' gonosz időben, ő elrejt engemet titkoson az ő sátoriban, és felemel engemet közelára. Uram mutasd-meg nékem a' te útadat, és vezérelj engemet az egyenes őfvenyen, az én ellenségimnek akaratjok ellen. Ne adj engemet ellenségimnek akaratjokra, mert hamistanúk támadtak-fel én ellenem, és hamisságot tselekeűnek én velem űemérem nélkül. Én mind-
azon-

azonáltal bízom még-is , hogy meglatom az Urnak jóvóltát az élőknek földén : bizzál az Urban , légy vig és bátorságos , és bizzál az Urban.

IX. *Az Istennek megzabolázása és vigyázása a' gonosz nyelvek ellen.*

Én pedig Uram te benned reménlek, és mondom : *Te vagy az én Istenem , az én időm a' te kezeidben vagyok , szabadíts-ki engemet ellenségimnek kezeiből , és azoktól , kik engemet üldöznek : Némúljanak meg a' hazug Éájok , kik Éólanak az igazak ellen nagyon , kevélyen és tsúfságból. Melly nagy a' te jóságod , mellyet te elrejtettél azoknak , kik tégedet félnek , és megmútatod azoknak , kik az emberek ellen te benned bíznak. Te elrejtet öket titkoson mindeneknek bozÉájok ellen , te befedezed öket a' te hajlékidban a' veszekedő nyelvek ellen.*

X. *Az Istennek béké-állása.*

Ök legyenek olyyak , mint a' polyva a' fél ellen , és az Urnak Angyala hánja féllyel öket ; az ö útok légyen fehérség és fíklamló , és az Urnak Angyala kergesse meg öket.

XI. *A' káromlók az ö magok fegyverekbe esnek.*

Ne haragudjál a' gonoszokra , ne irégykedjél

kedjél a' gonosz-tévökre , mert ök , mint a' Ééna fü , levágattatnak , és mint a' zöld fü megavúlnak. Az istentelen fenyegeti az igazat , és fogait tsikorgatja ö felette ; de az Ur kaczagja öket , mert ö látja , hogy az ö napja eljö. Az istentelenek kardjokat kihúzzák és tegzeket megvonják , hogy a' Éegényt és a' nyavalyást megejtsék és az igazakat megöljék ; de az ö kardjok az ö Éívekbe mégyen , és az ö ívek egybe-romlik. Az istentelen olállkodik az igaz után , és igyekezik ötet megölni ; de az Ur nem adja ötet annak kezébe , és el-nem veszi ötet , midön ö megítéltetik. Én láttam egy istentelent , ki kevély vala , és kiterjesztette magát , és zöldellék mint a' cziprus fa ; de midön mellette elmennék , oda lön , kérdezém ötet , és sohol sem találtaték.

XII. *A' békességes-tűrés meggyözi a' Éidalmazókat.*

Én pedig olyan vagyok , mint a' fíket , a' ki nem hall , és mint a' néma , ki az ö Éáját fel-nem nyitja , és kelleik ollyanná lennem , mint a' ki semmit sem hall , és a' kinek semmi felelet nintsen Éájában : mert én Éenvedéssé tétettem , és az én fájdalmam mindenkoron én előttem vagy.

XIII. *Bízd Istenre a' bofszu-állást,
irtóztató sententiájok a' fondor-
kodóknak.*

Bízd Istenre a' te gondodat, ő gondot vífel te reád, és nem hagyja az igazat örökké nyughatatlanságban; de te Isten öket alá veted a' mély verembe. A' verőpók és hamisak nem vízik az ő életeket, csak közepig-is; én pedig az Urban bizom.

XIV. *A' könyörgésben és az isteni ditséretben vagyon a' győzedelem:
Az Isten önnön maga badakozik a'
fondorkodók ellen.*

Légy kegyelmes énnékem, Isten légy kegyelmes nékem, mert te benned bizik az én lelkem, és a' te kárnyaidnak árnyékában vagyon az én bizodalomom, míg a' feresentsétlenség által-mégyen. Én a' Felféges Istenhez kiáltok, az Istenhez, a' ki az én fzenvedésimben véget vét. Segedelmet küld alá az égből és megfegít engemet, az engem elvezőknek gyalázatoktól, *Séla*. Az Isten leküldi az ő jóságát és hűségét: én az én hitemmel az országánok közt heverek, az emberek fiai olyak, mint a' tűznek lángja, az ő fogok hegyesek, mint a' dardák, és az ő nyelvek élesebbek a' kardnál: Emeld-fel magadat

gadat Isten az ég felett, és a' te tisztességedet az egész világ felett. Ők az én lábaimnak hálót vetettek és az én lelkemet elnyomják, ők én előmbe vermet ástak, és önnön magok belé esnek, *Séla*. Az én fivem kézf, Isten az én fivem kézf, hogy én éneklek és ditséretet mondok: Kelj-fel én tisztességem, keljeteke-fel éneklők és hárfások, jó reggel fel-akarok én kelni. Uram, tégedet akarok ditsérni a' népek között, én az emberek között ditséretet éneklek tenéked; mert a' te jóságod az égig ér, és a' te igaz mondásod a' felhőkig felhat. Magasztaltassál-fel Uram az égre, és a' te tisztességed mind e' világ felett.

XV. *A' Fondorkodók az ördögnek vadái.*

Óltalmazd-meg az én életemet az irtóztató ellenségtől: mert ők nyelveket élesítik, mint a' kardot, az ő mérges becédekkel czéloznak ők, mint nyilokkal, hogy ők titkoson meglőjjék az igazat: hirtelen lövöldöznek ő reájok fzemérem nélkül, de az Isten hirtelen meglövi őket, hogy önékiek fájni fog: az önnön magok nyelvek fogja-meg őket, hogy önékiek gyalázatokra legyenek azok, kik őket látják.

XVI. *Az Istennek ereje megtart bennünket a' hazug nyelvek ellen.*

Az én ellenségim Élnak én ellenem, és a' kik lelkem ellen tsüfakodnak, tanácsot tartanak egymással, és ezt mondják: Elhagytá ötet az Isten, üzzétek-meg ötet és fogjátok-meg: mert nintsen senki más Szabadítója. Én az Uraknak Urának erejében járok, én egyedül tsak a' te igazságodat ditsőítem. Isten te tanítottál-meg engemet gyermekségemtől fogva; azért hirdetem én a' te tsüdáidat. Ne hagyj-el engemet Isten vénségemben-is, midőn én megvéntülök-is, míg nem megjelentem a' te karodat a' gyermekek gyermekinek-is, és a' te hatalmadat mind azoknak, kik még ez után léznek: Mert te én velem sok és nagy Éorongattatásokat próbáltat-meg, és engemet ismét megelevenítez, és felvéte a' földnek mélységéből ismétlen, nagygyá téte engemet, és újban megvigaáltá.

XVII. *Az Isten befedez minket az ő árnyékával, a' gonof fájának mérges nyilai ellen.*

Én felemelem Éemeimet a' hegyekre, a' honnan nékem segedelmem jö, az én segedelmem az Urtól jö, ki az eget és a' földet teremtetle. Ő nem engedi-meg, hogy

hogy a' te lábaid tántorogjanak, és a' ki tégedet, mególtalmaz, nem aluék. Imé, az Izraelnek örözje nem aluék, sem nem Éunnyadoz. Az Ur óltalmaz-meg tégedet az Ur árnyéka a' te jobb kezének, hogy nappal meg-ne firtsen tégedet a' Nap, sem a' Hóld éjjel. Az Ur óltalmaz-meg tégedet minden gonofától: Ő óltalmaz-meg lelkedet; az Ur óltalmaz-meg a' te hémenésedet és te kijövéseidet, mostantól fogva mind örökké, Ámen.

XVIII. *Az Isten mególtalmaz minket a' hamis nyelveknek tsalárdságoktól.*

Szabadíts-meg engemet Isten a' hamis emberektől, óltalmaz-meg engemet a' tsalárd népektől, kik gonof gondolk az ő Éivekben, és naponként háborúságot indítanak. Ők az ő nyelveket élesítik, mint a' kigyó, áfpiskigyónak mérge vagyon az ő ajakokon. Óltalmaz-meg engemet Uram az istenteleneknek kezek-től; tarts-meg engemet az álnok népek ellen, kik az én útamat el-akarják fordítani. A' kevélyek nékem tört vetne, és kéÉitenek hálónak való köteleket, és az én útamra vetik, hogy engemet elejtsenek. Én pedig azt mondom az Urnak: Te vagy az én Istenem, Uram vegyed füleid-

leidbe az én firalmomnak Éavát ; Uram, Uram én erős segedelmem , te óltalmazod-meg az én fejemet az ütközetnek idején. Uram ne adjad-meg a' gonosznak az ő kívánságát ; ne erősítsed-meg az ő bátorságát, hogy valamiképen magokat felne emeljék, *Séla.*

XIX. *A' hazug fájának büntetések.*

Az a' vezedelem , mellyről az én ellenfégi tanácsot tartanak, efsék az ő fejekre. Ők vettetnek tűz miatt nagy mélyen a' földbe, hogy ők soha örökké fel nem kelnek. A' gonosz fájnak semmi jó szerentsége nem lézen e' földön. Az erköltstelen gonosz ember elüzetik és nékie nyaka fegetik : mert én tudom, hogy az Ur a' nyavalyásnak dolgát jóra vezérli, és a' segénynek igazságát véghez viéli. És az igazak-is a' te nevedet ditsérni fogják, és a' jámborok a' te orczád' előtt megmaradnak.

XX. *Az üldözésben senki nem esmér-meg minket , hanem egyedül tsak az Ur.*

Én kiáltok az Urhoz az én főmmal, én kitőtöm az én befédemet ő' előtte, és megmutatom ő' előtte az én Fükségemet. Midön az én lelkem szorongattatik, akkoron te én reám gondot viselsz. Ők énnékem tört vetnek az én útamra, midön én fel-

fel-akarok kelni. Tekintsd-meg az igazakat , és lássad-meg , akkoron engemet senki meg-nem esmér ; én el-nem repülhetek , senki az én lelkemet fel-nem vállalja. Uram te hozzád kiáltok én és mondok : Te vagy az én bátorságom , az én részem az élőknek földén. Vedd füledbe az én panasomat : Éabadíts-meg engemet az én üldözőimtől, mert ők igen hatalmasok én rajtam : az igazak önnön magokat én hozzám fogják gyűjteni, midön te én velem jól tévez , Ámen.

XXXII.

A' hadakozásban való Fükségben és a' pogányok ellen való Könnyörgés.

URam mindenható Isten, te erős meggyőzhetetlen Királyoknak Királlya , és minden Uraknak Ura, te kimondtad : *Tsak egy haj-fál sem esik-le a' mi fejünkről a' te akaratom nélkül : Te ki a' hadakat elkéleked mind e' világon, az irveket elrontod, kopjákat eltörk, és tár-fekereket tüzzel megégetk.* Légy te minékünk segedelmünk, óltalmunk és erősségünk, mi köziklánk és várunk , és Éabadíts-meg minket ; és az egész kereftýenséget az irtoztató pogányoktól és minden vér-fomjáhozó ellenfégiinktől. Ne hadd-el a' te örök-

öröklégedet, melly a' Jéhus Christusnak
 fzenséges nevéről neveztetik. Neveld-
 fel a' te tisztességedet magason ez egész
 világban, a' békességet e' földön és jóakar-
 ratot. Ne engedjed a' Templomokat és
 Skólákat elpuztíttatni, az Országot és a'
 népeket ne vezessed-el, és ne puztítsad-
 el, mellyben a' te tisztességed lakozik.
 Adj minden keresztyén Magisztrátusoknak
 és Jobbágyoknak állandó békességet és e-
 gyességet. Adjad, hogy a' jóság és hü-
 lésg a' mi Országunkban egymást elől-talál-
 ják; az igazság és békesség egymást meg-
 tsókolják. Engedjed, hogy a' hűség e'
 földön nevedjek, és az igazság az égből
 láttassék, a' te segedelmed közel vagyon
 azokhoz, kik tégedet félnek, hogy a' mi
 országunkban lakozzék a' tisztesség, hogy
 az Ur mi velünk jól tégyen, hogy a' mi
 országunk az ő gyümölcset adja-meg; hogy
 az igazság mi nálunk maradjon-meg és
 terhesedjék-meg. Parantsold-meg An-
 gyalidnak, hogy ők a' mi férelmes Ha-
 zánk mellett, testünk, jószágunk mellett
 tábor járjanak és fánctot tsináljanak.
 légy te mi környülöttünk tüzes kö-fal, és
 óltalmaz-meg minket és védelmezz-meg
 minket, hogy mi el-ne essünk a' mi ellen-
 séginknek fegyverek által el-ne ragadtas-
 sunk,

sunk, el-ne ajándékoztassunk, el-ne ü-
 zettessünk, testünkben, jószágunkban
 és tisztességünkben meg-ne irtetztes-
 sünk. Adjad, hogy ne bizzuk magunkat
 fekerünkben és lovunkban,, hanem a'
 te fzenséges nevedben, melly erős vár,
 ahöz folyamodik az igaz és megtartatta-
 tik; Adj nekünk Évet és kedvet a' mi el-
 lenfégink ellen: Fegyverkeztess-fel min-
 ket a' te hatalmaddal: mert mi te veled
 együtt ronthatjuk-meg a' hadakozó em-
 bereket, és te veled mi Istenünkkel egy-
 ütt a' köfalokon által-hágunk, mert te
 vagy mind azoknak paisok, kik te ben-
 ned biznak. Isten fegyverkeztess-fel
 bennünket erővel, éstanítsad-meg a' mi
 kezünket hadakozni a' mi ellenfégink el-
 len. Adjad minékünk a' te idvességednek
 paisát, a' te jobb kezed erősítsen-meg
 minket; te fegyverkeztethet-fel ben-
 nünket erővel a' hadakozásra; te vethe-
 ted minékünk alá azokat, kik magokat
 mi ellenünk tézik. Te futamtatod-meg
 a' mi ellenféginket: hogy mi a' mi gyülő-
 löinket féllyel hánjuk; hogy mi őket ak-
 képen egybe-rontsuk, mint a' por a' fél
 előtt; hogy mi őket akképen elpuztít-
 tsuk, elhánnyuk, mint az útzán való fát:
 Annak-okaért öltöztess-fel bennünket a'

te erőddel, és adjad, hogy mi te benned erősek legyünk, és a' te erősségednek hatalmában. Hányd féltel a' népeket, kik háborúságot gondolnak; tégyed az ő gonosz éándékokat semmivé, és az ő okosságokat bolondsággá: Te vagy bizonyval ditsőségesebb és hatalmasabb, mint sem a' kőborlóknak Istene; a' kevélyek prédáltassanak-el és alugyanak-el, és minden hadakozóknak az ő kezek füllyedjenek-el. A' te feddésed előtt Jákóbnak Istene bémérül az álomba, mind a' ló's mind a' fékér: Te rettenetes vagy, kitsoda állhat meg te előtted, midőn te megharagzol? Midőn te az ítéletet hallatod az égből, akkoron megijjed a' föld kereksege, és megtsendesedik; midőn az Isten felferken az ítéletre, hogy ő megfegitse a' nyomorúttakat e' földön. Midőn az emberek te ellened dühösködnének, akkoron-is te felfegyverkezett vagy: Te ki a' Fejedelmeknek kedveket elvéved, és irtóztató vagy a' Királyok között e' földön.

Oh Isten, meddig kelletik az ellenkezőktől gyaláztatnunk, és az ellenség a' te nevedet egézen megmotskolja-é? Te vagy bizonyval a' mi Királyunk eleitől fogva, a' ki minden fegedelmet véghez vízen, melly e' földön esik, te hasítod ketté

ketté a' tengert hatalmad által, és a' firkánynak fejét a' vízben öfve-rontod: Te rontod öfve a' czet-halnak fejét, és adod azt eledelül a' puftákon lakó vadaknak: Te téfed az országoknak határit; azért emlekezzél-meg, hogy az ellenség az Urat gyalázza, és egy bolond nép fidalmazza a' te nevedet. Ne adjad a te gerliczednek lelkét a' fene vadaknak, és a te nyavalyás juhaidat ne felejtse-d-el egézen. Ne bortsássad-el a' leg-kisebbiket-is attól gyalázzattal: mert a' fégyenyek és nyavalyások ditsöitik a' te nevedet. Kelj-fel Uram és vidd végbe a' te munkádat, emlekezzél reá a' gyalázatra, mellyet te naponként a' bolondoktól fenved: Rontsd-meg az ő hatalmát és erejét, mellyre bízza önnön magát, mint Faraónak, hogy ő megfutamodjanak, mint Sifera: Veddel az ő fivének bátorságát, tégyed őket bátortalanokká és félelmesekké, essék ő reájok félelem és ijedés, mint a' Midianitákra; verd-meg őket vaklággal, mint a' Siriabélieket az Eliféus idejében. Legyenek olyak ő, mint a' polyva a' fél előtt, és az Urnak Angyala hánnya féltel őket. Oltalmazd-meg a' mi határinkat; üzd-ki őket a' mi határinkból, a' miképen a' füst a' féltől elüzettetik, és miképen a' víz meg-

megolvad a' tüztől. Engedjed, hogy mi vigan énekeljünk: Az Urnak jobb karja felmagasztaltatott, az Urnak jobb keze tartja-meg a' győzedelmet. Szégyenüljenek-meg minden mi ellenfégink, és felette igen ijedjenek-meg, térjenek-víz-
Éa, és hirtelen szégyenüljenek-meg.

XXXIII.

A' drágaságban való időben és éhel-
haló kűkfégben való Imádság.

Mindenható, könyörülő, jó Isten, az égnek és e' földnek teremője, te hallod-meg a' könyörgést; azért mégyen minden test te hozzád. Oh Uram, mi igazán megérdemlettük ezt a' drága időt, mert te fenyegetél-meg; A' jó termő föld semmi gyümölsöt nem hoz azoknak bűnök miatt, kik azon lakoznak. Oh Uram, a' mi álnokságunk keményen nyom minket, botsássad-meg te minékünk a' mi bűnünket. Hallgass-meg minket a' te tsudálatos igazságod szerint. Isten mi idvességünk, te ki vagy mindeneknek e' földön bizodalmok, és nagy távol a' testgeren. Oh Uram, nyissád-meg a' te bőszeges mindenható kezeidet, és elégíts-meg minden élő állatot a' te jóvóltodból. Te elő-híhatod azt, a' mi egézen semmi
vólt,

vólt, hogy abból valami légyen a' te nevednek ditséretire, és a' te vigasztaló kegyelmednek magasztalására, mert a' te kűtaidban bő vizek vannak. Oh Uram láto-gassad-meg ez orfágot, és öntözd-meg őtet, és tégyed azt felette gazdaggá: Adj a' gabonának jó termést; és te magad építsed-fel az orfágot, itassad-meg az ő bárázdaít, és áldjad-meg az ő éántó földéit, lágyítsad-meg aztesővel, és áld-meg az ő termésit: Koronázd-meg ez eştendőt a' te jóságoddal: Tsepegjen a' te lába-idnak nyoma a' kövérségtől, örvendeztess-meg minden élő állatot reggel és este. Mert te Uram mi Istenünk nagy vagy és nagy a' te erőd, és megfoghatatlan a' te uralkodásod. Te befedheted az eget felhövel, te adé esőt e' földön, te nevelé pásitot a' hegyeken; te adé a' baromnak eledelt, a' holló fiaknak, kik te hozzád kiáltanak. Uram te segítéd-meg mind kettőt, az embert és a' barmot, te buzogtatod-ki a' forrásokat a' fundámento-mokban, hogy a' vizek a' hegyek között folyjanak, hogy minden barom a' mezőben egyék, és a' vad az ő éomjúságát mególsa, annál ülnek az égnek madarai, és énekelnek a' zöld ágak alatt: Te áztad-meg a' hegyeket onnan fellyül, te

töltöd-bé az orzágot gyümöltstsel, melyeket te teremte; te nevelé pásitor a' baromnak, és vetést az embereknek háznokra, hogy te kenyéret hozé a' földből, és hogy a' bor megörvendeztesse az embernek élvét, és az ő ábrázatja lép legyen az olajtól; és a' kenyér az embernek élvét megerősítse. Uram, melly nagyok és sokak a' te tselekedetid; te rendelted-el mind azokat böltsen, és a' föld tellyes a' te jóságoddal. Oh Uram nyisd-meg az égnek ablakait és töltsd alá az áldásnak bőségét. Oh Uram Jéhus, te elégítettél-meg a' puztában egynéhány ezer embereket kenyérral, és felfedetted a' maradékokat: Oh Uram oztogassad-ki mostan azokat a' maradékokat az éhezőknek, a' te kezéd mostan-is meg-nem rövidült. Minden tsak tégedet vár, hogy te önékiek eledelet adj alkalmas idöben, midön te önékiek adé, akkoron gyűjtenek ök, midön te kezeidet megnyitod; akkoron ök jóvöltodból megelégitetnek: Ha elrejtéd a' te orczádat, akkoron ök megijednek; ha elvezéd az ő lehelleket, akkoron ök elveznek és porrá léznenek; ha pedig te kibotsátod lehellestedet, akkoron mindenek léznenek, és megújítod e' földnek ábrázatját. Annakokáért oh

Uram,

Uram, elégíts-meg és erősíts-meg bennünket a' te élő eröd által, mint igaz mennyei kenyérral: mert az ember, nem tsak kenyérral él; hanem mind azzal a' főval, melly Isten szájából kifármazik. Ne vedd-el áldásodat és erödet a' kenyértől, hanem áldjad-meg a' mi eledelünket, és elégítsd-meg a' mi testünket kenyéssel, a' miképen Illyés főz embert megelégitett kevés kenyérral. Vigasztalj-meg és elégíts-meg minden éhezöket, és tartsd-el öket a' drágaságban; te kiaz égnek madárkait élteted, és azok közül egyet-is éhel meg-nem ölé. Adj minden légnyeknek békeféséges-türest Uram, és ne juttassad öket a' te mindenható fegedelmel felöl kétségbe-való esésre, faportsd-meg az ő kenyereket, mint a' Saptabéli özvegy Afekonyi-állatnak lifét. Legeltessed a' mi lelkeinket-is a' te isteni bezedéddel, legyen az minékünk edesebb a' méznél és a' lépes méznél, míglen mi végtére a' te áztalodnál te veled együtt eszünk és iszunk, az-az, a' te orczádat nézéljük igafságba és megelégitetünk, midön mi fellerkentünk a' te képedre.

XXXIV.

Könyörgés a' nagy égi háborúkbán és dörgésekben.

X 4

Min.

Mindenható örökké-való Isten, könyörtülő Szerelmes Atya! ki hatalmas rettenetes és ditsőséges vagy, midőn a' te erődöt a' felhőben hallatod: mi fégeny erőtelen, félelmes és tsupa teremtetett állatok, megésmérjük a' te erődöt és nagy ditsőséges hatalmat, te mozdítod meg a' földet, hogy megrendüljön a' te mennydörgéseidben, és a' hegyeknek erős fundamentomit, hogy ingadozzanak. Te előtted Uram, a' villámások miatt a' felhők megozólnak, mert az Ur mennydörög az égben, és a' Magosságos borsátja-ki az ő mennydörgését, a' te villámlásid világoskodnak ez egész föld kerekfégén, látja azt az egész föld és megretten, a' hegyek megolvadnak, mint viaf az Ur előtt, az egész föld kerekfégén Uralkodó előtt, a' te fenyegetésid előtt Uram, a' te orrodnak lehelleti és éaglása miatt. Uram, mi látjuk és halljuk a' te erődöt, erős a' te karod és nagy a' te jobbod; mi ditsérjük, magasztaljuk és féljük azt, és méltán megijedünk a' te hatalmad előtt, és a' te haragod előtt. Megésmérjük azt-is, hogy a' mi büneinkért igazán jól megérdemlenők, hogy a' te búsulásodban minket egybe rontanál és elveštenél: De mivel te fégeny teremtetett állatid és fiad vagyunk, eskü-

és különbben-is haragod előtt sohová repülni nem tudunk; hanem egyedül tsak a' te tsupa Szerelmes Atyai kegyelmedhez és könyörületességedhez; azért mi te hozzád kiáltunk e' nyomorúságoknak völgyéből az egekbe, és könyörgünk a' segedelemért és kegyelemért, a' te Szerelmes Fiad a' Jésus Christus által. Oh Uram Isten, te ki könyörületességnek Atya vagy és minden vigasztalásnak Istene, ne büntess-meg minket a' te búsulásodban és ne ostorozz a' te haragodban. Adjad, hogy a' te villámid, kik olly rettenetesül villognak, nekünk ne ártsanak, a' mi házaikat és udvarikat meg-ne gyútsák, sem a' kemény mennytűtő kövek azokat félllyel ne rontsák: Légy mivelünk e' szükségünkben, és óltalmaz-meg minket a' gonosz hirtelen való haláltól: Vigasztalj, erősíts és tarts-meg minket az igaz hitben, és a' te kegyelmedben és könyörületességedben való éves fiúibátor-ságban és bizodalomban: Fedezd-bé a' te mindenható kezedd a' mi testünket és életünket, házunkat, udvarunkat, barmainkat és mezönkön lévő gyümöltseinket; óltalmazd-meg ezeket köesötöl, ragyától és záporoktól. Fedezz-bé minket a' te kegyelmednek Zárnyaival, míg a' te

haragod és ez az irtóztató égi háború által mégyen. Oh Uram úgy vagyon ugyan, hogy a' mennydörgéseknek és villámásoknak, tűznek és víznek végbe kell vinni a' te parantsolatodat; de légy kegyelmes minékünk és kedvezz minékünk. Oh Uram kitsoda te hozzá hasonló, a' ki olly ditsőséges ditsérendő, fent, rettenetes és tudát tselekedő volna? Mutasd-meg mi rajtunk, hogy te vagy az igaz segítő a' mi szükségünkben, és óltalom a' nyomorúságnak idején, újabban láttasd mi velünk a' te Atyai fívedet, a' Jésus Christusnak erős és fentésges neve által, a' kinck te veled és Sz. Lélekkel együtt légyen tisztesség, ditsőség, ditséret és magasztalás, mind örökké, Amen.

XXXV.

Háladás az Égi háború után.

Mindenható örök Isten, könyörülő Szerelmes Atya: Mi fegény és tsupa teremtetett állatok, a' te nagy erődet és ditsőséges hatalmatat lártuk, hallottuk: Mi ditsérjük ditsőítjük és féljük mind azokat, és megijedtünk a' te haragod előtt, megefírtük, hogy te nem csak hatalmas, mindenható Ur és Isten vagy; hanem még kegyelmes Atya-is, nagy könyörüle-

rületességi: Mi hálát adunk tenéked, hogy te a' mi könyörgésünket ebben a' mi szükségünkben meghallgattad, és a' te haragodnak közepette-is megemlekeztél kegyelmedről. Uram midőn közel a' vezedelem, akkoron emlekezel te meg a' könyörületességről, te mi rólunk akképen emlekeztél-meg, a' miképen Noéról, az özön-vízkor a' bérében, bizonynyal te zártál-bé bennünket a' te bérékbe és megtartottál, és mi velünk voltál a' mi szükségünkben, a' miképen a' te tanítványiddal a' hajóskában, te minket kegyelmesen mególtalmaztál az irtóztató tűztől és villámásoktól: Te mi rajtunk bétöltötted a' te ígéretedet: Midőn te a' tűzön járl, melletted léflek, hogy tégedet a' láng meg-ne gyújtson, midőn te a' vízezen által mégy, te veled vagyok, hogy a' habok el-ne borítsanak; Te nem engedted-meg, hogy a' mi hitünk elmerüljön, hanem minékünk a' te mindenható kezedet kinyújtottad a' miképen Péternek a' tengeren és minket kiragadtál: A' te mindenható kegyelmes óltalmazásoddal és árnyékkoddal a' mi testünket és életünket, házunkat és udvarunkat és mindenünket a' mink vagyon, befedezted, míglen a' te haragod és a' zürzavar által-

ment. Te voltál. a' mi kifogó helyünk és szükségünkben való segedelmünk, megláttatad újobban mi velünk a' te Atyai Éivedet és barátságos orczádat. Azokért hálát adunk mi tenéked, ditsérjük, tiszteljük, és hirdetjük a' te ditsőséges, ditséretes, tsudát tselekedő nevedet: És kérünk, a' mi méltatlan, szegény kitsíny ditséretünket és háládó áldozatunkat kegyelmesen vedd-el, melyet mi tenéked az igaz, nagyságos és legzentebb óltáron a' Jésus Christus drága érdemén megáldozunk: Adjad a' te kegyelmedet-is minékünk, hogy mi a' te mindenható segedelmét el-ne felejtjük; hanem azzal az igaz valóságos megtérésre, életünknek megjobbítására, és az utolsó ítéletről való megemlekezésre éljünk, és azt nagy örömmel elvárjuk, és a' mi Urunk Jésus Christustörvendezve, midőn ő eljő az ő nagy ditsőségekben, felvegyük és ölünkbe örlítsuk: kinek legyen tisztesség és ditséret, erő, ditsőség, örökkön örökké, Ámen.

XXXVI.

Könyörgés és Háladás a' testi szegénységben.

Könyörülő kegyelmes Isten, Szerelmes Atya! Te tetted én reám a' testi

testi szegénységnek ezt a' kereztét, minden kétség nélkül az én jómról. Adj énnekem békefészes-türest ennek a' kereztnek jól hordozására, és a' te kegyelmes akaratomnak engedelmes magam alá-adására: mert minden te töled jő, Szerentsé és Szerentsétlenség, Szegénység és gazdagság, Élet és halál: Te tételez gazdaggá és szegénnyé; te felmagasztal és lenyom: Mutasd-meg pediglen énnekem, te oh hűséges Isten, azt az ezközt és útát, melyre magamat és az enyémekeket tisztességesen tarthassam-el, és áld-meg az én hivatalomat és munkámat. Te ígérted bizonynyal, hogy minden szegények az ő kezeknek munkájával táplálják magokat: adjad ezt a' te áldásodat én reám-is: étess engemet-is a' te bőséges atyai kezedből, és az enyémekekkel elégíts-meg, mint az égi madarakat: azok sem vetnek, sem nem aratnak, te még-is mennyei Atya eltartod őket: Te ruházod-fel és megékesíted eztendönként a' liliumokat és virágotskákat, a' mezőben új ruhákkal; sőt mindeniknek eztendönként te adsz új testet, kinek-kinek az ő neme szerint: Te nem fogsz rólam és az enyémekekről elfelejtkezni: mert te mennyei Atya tudod, hogy minékünk mind azokra szükségünk van. Ezek

zek után taníts-meg engemet mindenek-
nek-előtte, a' te országodnak és igazságod-
nak keresésére, és akképen a' te ígéretdel
Érint, a' testi fűklégre valókat-is meg-
adod nékem. És mivel nékem e' földön
semmi ideig-való vigasztalásom nintsen,
(mert a' fegénynék senki sem barátja)
azért té légy az én vigasztalásom, ki a' fe-
génynék ki fogó helyének és erősségének
neveztetettel: Ne engedd-meg, hogy az
én fegénységem vezérem légyen nékem
a' gonórra és a' tilalmas eszközökre; hanem
annál inkább erősebb hitre és benned va-
ló bizodalomra és minden kerekszéni jó-
ságos-tselekedetre, alázatosságra, enge-
delmességre, békélséges-tűrésre, könyör-
gésre, reménységre és állhatatosságra. Ad-
jad, hogy én senkinek-is az én fegénysé-
gém által terhére ne légyek; hanem tá-
massz nékem szabad jó akaratjok Érint
való jól-tévőket, a' kiket te Éretél, és
engedd-meg, hogy mindenféle kegyelem
ő nálak lakozzék. Oh Érető Isten, a'
fegény olyan, mint a' jövevény e' föl-
dön, a' kit senki sem akar megfémni;
a' kit senki sem akar befogadni: De mind-
azáltal az az én nyereségem, hogy te azt
mondottad: *Az özvegyeket, árvákat ke-
ressétek, és nékik küntöst és ételt adja-
tok,*

tok, és féljete a' ti Uratok Istentek előtt.
E' felett az-is énnékem vigasztalásom, a'
mi megirattatott: *Az Ur a' porból-is fel-
emeli a' fegénnyt, és felmagasztalja a'
fűklöködöt a' sárból, hogy ötet ültesse a'
Fejedelmek közzé, és a' tisztességnek fé-
kit nékik megengedje bírn.* Te Ére-
mes Atya, ha te rendelt az ekképen,
hogy mind gazdagok, mind fegények
együtt legyenek, te Érezted pedig U-
ram mindeniket: Annakokáért Ére-
lmes Atyám, vedd-fel magadra az én gondom-
at, és ne engedd-meg, hogy rajtam va-
lami igazságtalanság vagy erőszak-tétel es-
fék, hogy én el-ne nyomattassam. Te
mondod bizonynyal: *Jobb a' fegény, ha
ő jámborságában jár, mint a' gazdag,
a' ki tévelygő úton jár.* Emlekeztess reá
engem arra, a' mit a' vén Tóbiás az ő fiá-
nak mond: *Jöhet mi fegények va-
gyunk, de elég járunk lef még nekünk,
ha mi az Istent féljük, a' bünt elhagyjuk
és jót tselekedünk.* És a' mit Dávid mond:
*Jobb az igaznak kisérd márbája, mint-
sem az istenteleneknek sok jószágok:* Én
gyermek voltam, és már megvénbedtem,
még sem láttam, hogy az igaz elhagyat-
tatott volna, vagy az ő magva kenyeret
küdült volna. Ez az ígértet vigasztal enge-
met-is,

met-is, és megelégittem magamat, mert jobb a' kevés az igassággal, mint sem a' fok jövedelem igazságtalansággal. Mert mi e' világra semmit sem hoztunk, semmit-is nem fogunk kivinni. Annakokáért kérlek tégedet egy olyan Éivért, melly magát inkább az örök gazdagsáért gyöttri, mint sem e' világi jóért: te bizony nyál megadod az én kiizakasztott részemet. Adjad, hogy kövessem a' Prédikátor böls tanítását, midőn azt mondja: *Bizzál Istenben, és maradj-meg hivatalodban, mert könnyű dolog az az Urnál, hogy a' kegyényt meggazdagítsa.* Láttasd-meg velem az én Megváltómnak példáját, a' Jépus Christusét, midőn azt mondja: *Az égi madaraknak vagyon fészkek, és a' rókáknak barlangjok; de az emberek fiának nintsen annyi, holott fejét lehajtassa.* Te vagy Uram az én józágom és rézem: te megörvendezettetél Éivemet, ha Éintén önékiek fok borok 's buzájok vagyon-is. Én kegyény és nyavalyás vagyok; de az Ur gondot vífel én rolam: én reménlem azt-is, hogy én meglátom az Urnak jó vóltát az élőknek földén: vigadjatok és örvendeztetek mindnyájan, kik az Urban biztok.

XXXVII

XXXVII.

Könörgések és vigasztalások az igazságtól való tanúbizonyosság-tételért elűzetetteknek és üldözötteknek.

OH te hűséges Isten, az elhagyattaknak egyetlen-egy kifogó helyek: hallgass-meg minket a' te tsudálatos igazságod szerint, Isten mi idvességünk; Te vagy bátorságok mindeneknek e' földön, és még a' távol való tengereken-is. Te vóltál a' mi remenségünk eleitől fogva, minekelőtte a' hegyek lettek vólna, és a' föld és a' világ teremtetnék, vóltál te Isten örökkön örökké. Könörülj mi rajtunk kegyény nyavalyásokon, lássad, imé sohól sem akar minket e' világ elűzenvedni, mi elűzetettünk, és sohól siatsen maradandó városunk, és bétölt mi rajtunk, a' mit a' mi Megváltó Jépus Christusunk jó idején megmondott: *Imé én titeket elküldelek, mint a' juhokat a' farkasok közé, gyűlölségesekké léftek mindenek előtt az én nevemért; de a' ki mind végig megmarad, boldog az.* Oh adj nekünk édes Atya, az igaz békefséges-tűrésben és állhatatosságban megmaradást, és mivel te monddtad: *Ha titeket egy városból kiűznek, fussatok más városba;* Azért vagyon mi-

minékünk reménségünk és vigasztalásunk, hogy te minékünk e becédek által állást szerzettél, és mivelünk létez a mi futásunkban, a' miképen a' gyermek Jéfussal és Jákób Pátriarchával; midőn az Istennek feregi néki eleibe jöttek. Oh Uram Jésus Christus, a' te példád legyen én vigasztalásom, midőn te monddod: *Hogyha titeket e világ gyűlöl, tudjátok meg, hogy engemet gyűlöl ti érettetek; nem feljebb való a' tanítvány az ő Mesterénél: Én titeket e világtól elválasztottalak, azért gyűlöl titeket e világ. Annak-okaért adj békeséges-tűrést, mivel külvőben semmiképen nem lehet, és mivel mindnyájoknak, kik te benned oh Jésus Christus bódogul akarnak élni, üldözést kelletik szenvedni; azért adj kegyelmet, hogy mi a' keresztet békével felvegyük magunkra, és gondoljuk-meg az Apostoloknak példájokat, melyről a' É. Pál azt mondja: Én úgy itélem, az Isten minket alább-való Apostolokat elrendelt, mint a' balálra valókat: mert mi lettünk játék-néző helyévé e világnak, Angyaloknak és embereknek: Mind e mostani óráig, ébéséget és komjúságot szenvedünk, és meztelének vagyunk, és megverettetünk, sokól színtsen bizonyos városunk; a' kik*

min-

minket tsűfolnak áldjuk őket; a' kik minket üldöznek, elkenvedjük őket, e világ-nak séprei lettünk, és minden embereknek elvettetett állati. Légyen oh Uram Christus a' te becéded nekem vigasztalom, midőn azt monddod: *Bódogok, a' kik az igazságért üldözést szenvednek, mert azoké a' mennyeknek orfága: Bódogok vagyok ti, midőn titeket én értettem az emberek tsűfolnak és üldöznek, és minden gonoszt földanak ti ellenetek. Vigadjatok és örvendezzetek, megjutalmaztatik néktek az egekben: mert akképen üldözték a' Prófétákat-is, kik ti elöttetek voltak. Oh Uram Isten, légyen a' szent Pál Apostolnak ama' szava a mi vigasztalásunk: Mi üldözést szenvedünk, de miel-nem hagyatunk. És ismét: Sok nyomorúság által kell minékünk bémenni az Istennek orfágába. Emlekeztess reá minket a' szent Péter Apostol szavára-is, midőn azt mondja: Vigadjatok azon, hogy a' Chrissussal együtt szenvedtek, hogy az ő ditsőségének megjelenésének napján örömetek és nyereségek legyen: Bódogok vagyok ti, ha a' Christus nevéért tsűfoltattok: mert az Isten ditsőségének lelke nyugozik rajtatok: az, ő nálók meggyaláztatott, de ti nálatok megditsítettet. Oh Isten, mely*

nagy

nagy vigasztalásokra vagyon mind azoknak, kik te rólad örömmel vallást ténnek, midőn azt mondod: *Ha ki titeket bánt, az az én kememnek fényét bántja: Azért reménljük mi a te társaságotat, és mi, kik a nyomorúságra üzetettünk, te minket megöltalmaz, mint a te Ézmeidnek fényét; és elrejtél a te fárnayadnak árnyéka alatt, és minden helyeken mi velünk léfél és vezérel és gondot visél: mert a föld az Uré és a mi abban van, e földnek fundamentoma és minden, a mi azon lakik. Uram a te kegyelmed az égig ér, és a te igaz mondasod a felhőkig: Számláld-meg a mi futásinkat, a mi könyhúllatásinkat forítsad a te tömlődbe, minden kétség nélkül megfámláld te azokat. Bóldog az, a kinek Istene a Jákóbnak Istene, a kinek reménfége az Urban vagyon, ki az eget, földet, tengereket és mindent a mi azokban vagyon, teremtetted, ki a hitet örökké megtartja. Ki igazat tézen azoknak, kik erőszakot szenvednek, ki az éhezőket megelégti: Az Ur szabadítja-meg a foglyokat, az Ur téfi látókká a vakokat, az Ur emel-fel a földre leverettetteket: Az Ur szereti az igazakat; az Ur megörzi a jövevényeket és az árvákat, és megtartja az özvegye-*

vegyeket, és vízfő-forgatja az istenteleneknek utokat: Az Ur a Király örököké, a te Istened Sion mind örökkön örökké, Hallélujja.

V É G E a' harmadik R E S Z N E K.

A' NEGYEDIK RÉSZE.

Foglalja magában a' ditséretnek és örömnök Könyörgéseit, az Isten nevének tisztességére és ditsőtésére.

Szent, Szent, Szent a' Zébaoth Ur, minden országok tellyesek az ő tisztességével. Az Ur az én erősségem és ditséretem és én idvességem: Ez az én Istennem, én ötet ditsőitem, ő az én Atyámnak Istene, én ötet felmagasztalom. Uram, kitsoda te hozzád hasonló az Istenek között? Kitsoda te hozzád hasonló, ki illy hatalmas, szent, rettenetes, ditséretes és tsudálatos tselekedetii volna? Uram te méltó vagy, hogy elvegyed a tisztességet, ditséretet és az erőt: mert te teremtetted minden dolgokat, és a te akaratod által vagyon az ő életek. Az a Bárány, melly megölettetett, méltó, hogy elvegye az erőt, erősséget, tisztességet, ditsé-

tséretet, és én minden teremtettt állato-
kat, mellyek az égben és e' föld felett,
és a' föld alatt és a' tengerekben és min-
denek, mellyek azokban vannak: hal-
lék a' királyi székekben ülnek és a' bárány-
nak tulajdonítani ditséretet és tisztessé-
get, és ditsőséget és hatalmat örökkön ö-
rökké, Ámen.

I.

*Ditséreti Istennek az ő mindenható-
ságáért és könyörületességéért.*

EN örökké éneklek az Urnak kegyel-
méről, és az ő igaz mondását kije-
lentem örökkön örökké az én szájammal,
és szólok ekképen: Hogy a' te kegyelmed
örökké fenn tart, és megtartod a' te igaz
mondásodat hűségesen az egekben. És
az egek, Uram, kihirdetik a' te tsudáidat,
és a' te igaz mondásodat a' Szenteknek
gyülekezetiben: Mert ki volna olyan,
mint az Ur a' felhőkben, és az Istennek
fiai között ki volna az Urhoz hasonlatos?
Az Ur egyedül hatalmas az ő fenteinek
gyülekezetiben, és tsudálatos tselekede-
tű mind azok felett, kik ő környülötte
vannak. Zébaoth Ur, kitsoda olyan,
mint te, olly hatalmas Isten, és a' te igaz
mondásod te környülötted vagy, te u-
ralkodol a' megbúsultt tengeren, te tsen-
desí-

desítéd-le az ő hajkait, midőn ő mago-
kat felemelik, az ég és a' föld tiéd; te
fundáltad a' földet és a' mi abban vagy,
a' Délt és Északot te tsináltad a' Tá-
bor és a' Hermon örvendeznek a' te ne-
vedben; tenéked vagyon hatalmas ka-
rod, erős a' te kezéd, és felséges a' te job-
bod, igaság és itélet a' te székednek erős-
sége, kegyelem és igaz mondas vannak
a' te zeméid előtt. Jól van annak a' nép-
nek dolga, ki örülhet, Uram ök a' tete-
kintetédnek világánál fognak járni, ök
meg-örvendeztetetnek a' te nevedben
naponként, és a' te igaságodban ditső-
ségesek lesznek: mert te vagy az ő erőssé-
geknek ditséreti, és a' te kegyelmed ál-
tal emeled te fel a' mi szarvunkat: mert
az Ur a' mi paisunk, és az Izraelnek Szen-
te a' mi Királyunk. Isten a' Király elei-
től fogva, ki minden segítséget nyújthat,
melly e' földön léfzen. Te választod két
felé a' tengert a' te erőd által, és megtö-
röd a' sárkánynak fejét a' vízben, te bu-
zogatod ki a' forrásokat és kút-föket; te
petsétled-bé az erős háborúkat, a' nap és
az éjtszaka tiéd; te téfzed, hogy a' Nap-
nak és a' tsillagoknak bizonyos futások lé-
gyen; te téfesz minden országoknak ha-
tárt, Nyarat és Telet tsinálz te. Uram
a' vi-

a' vizeknek árjai felemelik az ő zúgásokat, a' vizeknek árjai magasan felemelik az ő habjokat. A' tengeri háborúk nagyok és keményen harognak; de az Ur még-is nagyobb a' Magosságban.

Jövetek ide, vigadozzunk az Urban, örvendjünk a' mi idvességünknek közik-lájában: Mennyünk Éine eleibe háládás-sal, és örvendezzünk ditséretekkel: mert az Ur nagy Isten, és nagy Király minden Istenek felett: mert az ő kezében vagyon, mind az, a' mit a' föld hoz, és a' magos hegyek-is övéi: mert övé a' tenger, és ő tsinálta és az ő kezei terjesztették-ki a' Éarázt. Jövetek imádjuk ötet, essünk térdünkre, és borúljunk-le arczczal az Ur előtt, a' ki minket teremtett: mert ő a' mi Istenünk, és mi az ő legeltetésének népei, és az ő nyájának juhai.

Énekeljétek az Urnak új éneket, énekeljen az Urnak mind e' világ, énekeljen az Urnak és ditsérje az ő nevét: prédikálja egyik nap a' másíknak az ő idvezítését, beÉelljétek a' Pogányok közt az ő tisztességét, minden népek között az ő tsudáit: mert az Ur nagy és ditsérendő, tsudálatos tselekedetü minden Istenek felett: mert minden Istenek a' népeknek, bálványok, de az Ur a' mennyet terem-

tette.

tette. Mindehek ditsőségesek ő előtte, és az ő Éentsége hatalmas. Ti népek vigyetek az Ur eleibe tisztességet és hatalmat, hozzatok ide az Urnak tisztességet nevének, imádjátok az Urat az ő Éentséges Éekességében: Félje ötet mind e' világ: A' hegyek megolvadnak, mint a' víz az Ur előtt, az egész föld kerektségén uralkodó előtt; az egek hirdetik az ő igazságát, és minden népek az ő tisztességét.

Áldja minden a' te nagy tsudálatos nevedet, a' melly Éent. Magasztaljátok az Urat a' mi Istenünket, imádjátok ötet az ő famoly Ééki előtt, mert ő Éent.

Mindent, a' mit ő akar, megtsselekeÉik az égben, a' földön, a' tengerekben, és minden mélységekben: ki a' felhőket felhozza a' földnek hatáiról; ki a' villámásokat az esővel együtt Éerzi; ki a' Éelet a' titkos helyekből kibotsátja, ki egyedül nagy tsudálatos tselekeÉik; ki az eget rendesen tsinálta; ki a' földet a' vízzen kiÉélesítette, kinek jósága ő rökké tart.

II.

Az Isten mindenhatóságának könyörületességének és igazságának ditsérei.

EN tégedet felmagasztallak én Istenem, én Királyom, és a' te nevedet ditsé-

Y

rem

rem most és örökké. Nagy az Ur és felette igen ditsérendő, és az ő nagysága kibeszélhetetlen; a' gyermekeknek gyermeki-is hirdetik a' te tselekedeteidet, és a' te erődől beszélnék. Én beszélek a' te ditsőséges Éép öltözetedről és a' te tsudáidról, hogy ki-ki Éöljön a' te ditsőséges munkáidról, és hogy ki-ki kibeszélje a' te ditsőségedet, hogy minden magasztalja a' te nagy jóságodat, és a' te igaságodat hirdesse. Kegyelmes és könyörülő az Ur, hozzú-tűrő és nagy jóságú: Az Ur egyedül jó, és könyörül minden ő munkáin: Ditsérjenek tégedet Uram minden te munkáid, és a' te Éenteid tégedet ditsérjenek, és a' te királyi Éékednek tisztességet hirdessék, és a' te erődől beszéljenek, hogy az emberek fiainak a' te erőd kitessék, és a' te királyi Éékednek ditsőséges tisztességes pompája: A' te országod örökké-való ország, és a' te orzágiasod tart nemzetségről nemzetségre: Az Ur megtartja mind azokat, kik elvesznek, és felemeli mind azokat, kik leverettettek. Mindeneknek Éemeik te read néznek, és té adÉ önÉekiek eledelt az ő idejében; te nyitod-meg kezeidet és Éétöltesz mindeneket, a' kik Élnek a' te jóÉöltodból: Az Ur igaz minden ő útai-

ban,

ban, és Éent minden ő munkáiban: Az Ur közel vágyon mind azokhoz, kik ötet segítségül hívják, mindenekhez, kik ötet valójában segítségül hívják: Ő megtselekeÉi, a' mitaz istenfÉlök kívánnak, és meghallgatja az az ő kiáltásokat és megÉabadítja őket: Az Ur megÉrizi azokat, kik ötet Éeretik, és elÉzi az istentelenekeket: Az Én Éájam ditsÉretet mondjon az Urnak, és minden test ditsérje az ő Felséges nevét most és örökké.

Jól van annak dolga, a' kinek Éegtsége a' Jákóbnak Istene, kinek remÉnsége az Urban ő IstenÉben vágyon: ki az eget, földet, tengert, és mind azt, a' mi azokban van, tsinálta; ki a hitet örökké megtartja, ki igazat téÉzen mind azoknak, k k erÉÉakat Éenvednek, ki az Éhezöket megÉlegíti: Az Ur megÉabadítja a' foglyokat; az Ur téÉi a' vakokat látókká; az Ur emeli-fel a' földre leverettetteket; az Ur Éereti az igazakat, az Ur Éaltalmazza-meg a' jóÉvényeket és özvegyeket, és megtartja az árÉákat, és víÉÉa-fogatja az istentelenekeknek útokat, az Ur a' Király örökké, a' te Istened Sion örökkön örökké, AllÉluja.

DitsérjÉtek az Urat, mert a' mi IstennÉket ditsérni drága dolog, az illyetén di-

Y 2

tsÉret

teérlet szerelmestes és szép. Ő meggyógyítja a' megtörődött szívűeket, és bekötözi az ő fájdalemakat : Ő megfámlálja a' tsil-lagokat, és mindeniket néven nevezi : Nagy a' mi Urunk, / és nagy hatalmú és megfoghatatlan, a' miképen ő országol : Az Ur felemeli a' nyavalyást, és az istenteleneket a' földhöz üti.

Énekeljeteek egymás között az Urnak háládással, ditsérjeteek a' mi Istenünket hárfával, ki az eget felhövel befedi, és esőt ad e' földön, ki a' hegyeken füvet nevel, ki a' barmoknak eledelt ad, és a' holló fiaknak, kik ő hozzá kiáltanak : Nintsen néki kedvé a' lónak erejéhez, sem meg-nem nyugszik senkinek tsontaiban ; az Urnak jó tetkése azokhoz van, kik őtet félik és az ő jószágába reménlenek. Ditsérjed Jérusalem az Urat, ditsérjed Sion a' te Istenedet : mert ő zárja-bé erősen a' te kapuidnak zárait, és megáldja azokban a' te fiaidat ; ő ad békefiséget a' te határidban, és megelégtet tégedet szép tiszta búzával. Ő küldi-el az ő befédét e' földre, az ő befédé sielve mégyen ; ő ad havat, mint a' gyapjat ; ő ad égető ragyákat és kár-tévő jég-esőket : Ki állhat-meg az ő hidege előtt : ő egyet szól 's mind-járást megolvad az ; ő botsátja-ki az ő élet, és

lét, és meglágyúl. Ő mutatja-meg Jákóbnak az ő befédét, és Izraelnek az ő igaz itéletit. Az Urnak jó kedve vagyon az ő népében ; ő megfegíti ditsőségesen az ő szegényit, a' szentek legyenek vigak, és ditsőitsék, az ő szájok magasztalja-fel az Urat, és legyenek az ő kezekben éles kardok, hogy ők bezzút álljanak a' pogányok között ; megbüntessék a' népeket, az ő Királyokat lánczokkal megkö-tözzék, és az ő Nemeseiket vas béklyókkal, hogy ők nékiek igazat tegyenek, melly megirattatott : ilyen tisztesség legyen minden ő szenteknek, Alléluja.

III.

Ditséreti Istennek a' Teremtésnek ditsőségéről.

Ditsérjed az Urat én lellem, Uram én Istenem, te vagy feletted igen ditsőséges, te szép vagy és pompáson fel-ékesítettet. Világossága te ruhád, melly te rajtad vagyon ; te szélesítettetted-ki az eget, mint a' kárpitot ; te terheled-meg azt oda-fel esővel ; te járál a' felhőkön, úgy mint-egy székereken ; te a' széknek szarnyain mégy ; te téved a' te Angyalidat szélle, és a' te szolgáidat tűznek láng-jává : Te, ki a' föld kerekességét megerő-

sítéd az ő fundámentomán, hogy az megálljon most és örökké: Mélységgel feded te azt-bé, mint egy köntössel, és a' viz a' hegyeknek teteje felett áll; de ők a' te fenyegetésed előtt elfutnak, a' te mennydörgésed miá ők elmennek, a' hegyek hamar elmúlnak, és a' tengerek vízfátrának az ő helyekre, mellyen te őket építetted: Te vetettél határt, ők azon által nem mennek, és nem borítják-el vízföntag a' föld kerekiségét: Te fokaftak kút-főt a' közliklából, hogy a' vizek a' hegyek közt lefolyanak, hogy minden oktalan állatok a' mezőkön igyanak, és a' vad az ő éomjúságát mególtsa. Annál ülnek az égnek madarai, és énekelnek a' zöld ágak között: Te nedvesítéd-meg a' hegyeket onnan fellyül, te töltöd-bé az országot gyümöltstsel, mellyeket te teremte: Te adé füvet a' barmoknak, és gabonát az embereknek hasznokra, hogy te kenyeret hozz a' földből, és a' bor megvidámítja az embernek éivét, és az ő ábrázatja megfépüljön az olajtól, és a' kenyér az embernek éivét megerősitse, hogy az Urnak fái tellyesek legyenek nedvességgel, a' Libánusnak czedrusi, mellyeket ő plántált: ott raknak fészket a' madarak, a' magas hegyek a' vadkés-

kének

kének menedék helyek, és a' közliklának hasadéki: Te tézed a' Hóldat, hogy az éftendő a' éerint oltassék-el: A' Nap tudja az ő enyészét: Te tsinalé fetétséget és éjtzaka lézen; akkor felkelnek minden vad fene-állatok, az ifjú orozlánok, kik akkoron ordítanak a' préda után, és az ő eledeleket keresik az Istentől; midön pedig a' Nap felkél, ők onnan elmennek, és az ő barlangjokban lenyugoznak; akkor mégyen az ember ki az ő éántó-földére és az ő munkájára, mind efig. Uram, melly nagyok a' te munkáid és fokak, és őket böltsen rendelted-el; a' föld teli a' te jószágoddal, a' tenger, mellyolly nagy és ééles, abban élnek, mind nagy s mind kitsiny állatok, azon mennek a' nagy hajók, abban vannak a' ézet-halak, hogy ők abban jafédozzanak: Minden te reád néz, hogy nékie eledeit adj alkalmas időben: midön te önékiek adé, akkor gyűtenek ők; midön megnyitod kezeidet, akkor megélgittetnek ők jóval; ha elrejtéd orczádat, akkor megrettennek ők és porrá léznek; te botsátod-ki a' te lehelletedet, és mindének megléznek, és megújítod a' földnek éinét. Az Urnak tiétsége örökké való, az Ur gyönyörködik az ő munkái-

Y 4

ban.

ban: Ő megtekinti e' földet, és megindúl, ő megtapasztja a' hegyeket, és füstölgenek. Én az Urnak éneklek egész életemben, és az én Istenemet ditsérem, mind addig, a' míg itt élek: Te örvédeztetted-meg, mind azt, a' mi mozog, mind reggel 's mind este; te látogatod-meg ez országot, és eső lézen, és felette igen gazdagon terem, az Istennek forrási tellyesek vízzel; te adé a' gabonának bő termést, akképen építet te az országot; te itatod-meg az ő barázdáit, és megáldod az ő žántó-földeit, esővel megáztatod azt, és megáldod az ő termését; te megkoronázod az ez-tendőt jóvóltoddal, és a' telábaidnak nyoma kövérséggel tsepeg, a' halmok köröskörnyül vígak, a' völgyek tellyesek juhokkal, a' fők mezők vastagon megvan-nak rakva gabonával, hogy azon az ember vígad és énekel.

IV.

Ditséreti Istennek az ő tsudálatos gond-viseleséért és igazgatásáért.

Vígadjatok az Urban ti igazak, a' jámborok ditsérjék žépen ötet, az Ur femmivé téžia' Pogányoknak tanát-okat, és elfordítja a' népeknek gondolat-jokat; de az Urnak tanátsa örökké megmarad, az ő živének gondolati nemzetségről nem-

nemzetségre. Az Ur nézél az égből alá, és látja az embereknek fiait: az ő erős királyi žékiből néz mindenekre, kik a' földön laknak; ő hajtogatja mind azoknak živeket, és minden ő munká-jokat látja. A' Királynak femini segítséget nem adhat az ő nagy hatalma, az Oriás meg-nem žabadúl az ő nagy ereje által. A' lovak fem segíthetnek femmit-is, és az ő nagy erejek meg-nem žabadíthat. Imé az Urnak žemei néznek azokra, kik ötet félík, kik az ő jóságában reménlenek, hogy ő azoknak lelkeket kižabadítsa a' haláltól, és eltartsa őket a' drágaságban. A' mi lelkünk bízik az Urban, ő a' mi segítségtünk és paisunk: mert a' mi živünk örvend ő benne, és mi hížünk az ő žent nevében. Kelj-fel te világnak bírāja, fizesd-vížža a' kevélyeknek; a' mit ők megérdemlettek. Meddig fogják ők mondani: Nem látja ezt az Ur, a' Jákóbnak Istene nem gondol véle? De vegyétek ezetekbe ti bolondok e' nép között, és ti eztelenek, mikor akartok ežesek lenni? Ki a' fület teremtetted, nem hallana-é az? Ki a' žemet teremtetted, nem látna-é az? Ki a' pogányokat sanyargatja, nem büntetné-é meg? Ki az embereket tanítja-meg arra, a' mit tudnak; de az Ur tudja az embe-

reknek gondolatokat , hogy azok hijá-
valók. Az Ur az ő népét nem veti-el,
sem az ő öröklégét nem hagyja-el : mert
az igazságnak igaznak kell lenni 's marad-
ni, és minden jámbor Éveknél tetőzni
kell. Sok Éorongattatásim voltanak né-
kem Éivemben ; de a' te vigasztalásod
örvendezteti-meg az én lelkemet. Uram,
te vizsgál-meg engemet és megfénézt,
akar álljak én, akar üljek, jól tudod te azt ;
Te érted gondolatimat meÉÉzűnnek, én
akar menjek, akar feküdjem, minden-
kor környülöttem vagy te, és látod min-
den én útaimat : mert imé egy Éő fin-
tsen nyelvemen, mellyet Uram temind
jól ne tudnál ; te tselekeÉed mind azt ,
a' mit én a' te előtt vagy annakutánna mi-
velek, és a' te kezedet tartod én felettem.
Az illyetén értelem nékem igen tsudála-
tos és felette magas , azt én bé-nem fog-
hatom. Hová mennyek én a' te Lelked
előtt, és hová repüljek a' te orczád előtt ?
Az égbe mennyek ; ott vagy te : ha ágya-
mat vetem a' pokolban, imé te ott-is je-
len vagy ; ha a' hajnalnak Éárnyait vé-
fzem, és a' tengernek utólsó-határira mé-
gyek-is ; oda-is a' te kezéd vinne enge-
met , és a' te jobb kezéd tart-meg enge-
met. Ha azt mondom : Befedez enge-
met

met a' fetétség, akkor az ÉjtÉaka-is vilá-
gosság léÉen környülöttem : mert még
a' fetétség-is nem fetét te nálad, és az Éjt-
Éaka Éénlik, mint a' nappal, a' fetétség
ollyan, mint a' világosság : Mert az én ve-
séim a' te hatalmadban vannak ; te vóltál
én felettem az én Anyámnak méhében.
Én hálát adok tenéked azért-is, hogy én
illy tsudálatoson teremtettem, tsudálato-
sok a' te munkáid, és azt jól tudja az én
lelkem. Nem rejtettek-el az én tsonta-
im te előtted, midőn én titkoson terem-
tettem ; midőn én formáltattam a' föld
alatt. A' te Éemeid láttanak engemet,
midőn én még el-nem kéÉítettetem vól-
na, és minden én napjaim a' te könyved-
ben fel-irva valának ; mellyek még ez-
után léÉnek, és azok közzül egy-is jelen
nintsen. De melly drágák én előttem,
Isten, a' te gondolatid, melly nagy azok-
nak Éunmájok ; ha meg-akarnám Éámlál-
ni, többen lennének azok, mint-sem a'
tengernek fővenyi ; midőn én felsérke-
nek, te rólad beÉélelek. Vigasztalj-meg
engemet Isten, és lássad-meg Éivemet ;
próbálj-meg engemet és Éemléld-meg
gondolatimat, és lássad-meg, ha én gonoz
útban vagyok-É, és vezérelj engemet az
örök Életre, Ámen.

Ditséretnek Psalmissa, mellyben az Isten, az Ur, az általomért és szabadításért segítségül hívattatik.

Szivesen szeretlek én tégedet Uram, én erősegem, Uram, én köziklám, én váram, én meg szabadítóm, én Istenem, a' kiben én bízom, én paisom és az én idvességemnek zarva és én általmom.

En az Urat ditsérem és segítségül hívom, és én úgy minden ellenségitől meg szabadítatom.

Óltalmaz-meg engemet, mint a' te femednek fényét, védelmezz-meg engemet a' te szárnyaidnak árnyéka alatt.

En bízom abban, hogy te olly kegyelmes vagy, az én szívem örvendez azon, hogy te olly könnyen megsegíted, én az Urnak éneklek, mivel én velem ollyan jól tett.

En hálát adok az Urnak egész szívemből, és kibekéllem minden te tsuádat. En megvigasztalom magamat és örvendek te benned, és ditsérem a' te nevedet, oh te leg-magosságosabb. És az Ur a' Szegénynak óltalma, egy reménsege az ő Zűkfégének idején; azért reménlenek te benned, kik a' te nevedet esmériik: mert te nem hagyod-el őket Uram, kik tégedet keresnek.

En

En hálát adok az Urnak az ő igazságáért, és akarom ditsérni az Ur nevét, a' magosságosabbát: Uram, ki mi rajtunk uralkodik, melly ditsőséges a' te neved minden országokban, holott tégedet ditsér kiki az egekben: A' tsets-topóknak és kis gyermekeknek Szajok által Szerzettél te magadnak ditséretet, a' te ellenségidért, hogy te elűzzed az ellenséget és a' bozókú-állót.

Az Ur tégedet meghallgasson a' te infegyedben, a' Jakób Istenének neve általmazzon-meg tégedet, küldjön ő tenéked segédelmet az ő Szentségéből, és erősítsen-meg tégedet Sionból, adja-meg ő tenéked, a' mit a' te Szived kívánhat, és töltse-bé minden te Szándékodat. Miditsekedünk abban, hogy te minket megsegíted, és a' te nevedben emeljük-fel a' mi zűklóinkat. Az Ur tégedet megtartson, minden te könyörgésedben hallgasson-meg ő tégedet az ő Szent egeiből, az ő jobb keze hatalmason megsegít: Né-mellyek bíznak az ő Szekerekben és lovokban, mi pedig megemlekezünk a' mi Istentünknek 's Urunknak nevről: Uram kelj-fel a' te erődben, és mi éneklünk és ditsérjük a' te erődöt.

Az Uraz én világom és én idvességem, hát

Y 7

hát kitől félnék? az Ur életemnek ereje, kitől rettegnék hát? Annakokaért, midőn a' gonoszok, az én ellenem tufakodók és ellenséğim én reám támadnak, hogy az én testemet megegyéék, futamodjanak-meg és esznek-el: Ha Eintén egy hatalmas téfi-is magát én ellenem, még-is nem félne az én Éivem; midőn én ellenem had támad-is, még-is én őreája bizom magamat: Mert elrejt ő engemet az ő hajlékában a' gonosz időben; elrejt ő engemet titkoson az ő sátoriban, és fel-emel engemet magas közlára, és felemeli az én fejemet ellenséğim ellen, kik én körülöttem vannak, és akképen én-is a' mi hajlékinkban ditséretet áldozom, én éneklek és ditséretet mondok az Urnak: Uram mutasd-meg nékem a' te útat, és vezérelj engemet az egyenes öfvenyen az én ellenséğim ellen. Ne adj engemet ellenséğimnek kívánságokra: Mert hamis tanúk vannak ellenem, és nékem szemérem nélkül igazságtalanságot foglaltatnak. Én hiszem még-is, hogy jót fogok látni az élőknek földében; bizzál az Urban, légy víg és bátorságos Éivedben, és bizzál az Urban. Az Ur az én erősségem és én paisom, ő benne bízik az én Éivem, és én megfogtattam, és az én

Éi-

Éivem víg, és én ötet ditsérem énekben. Segéld-meg a' té népedet, és áldd-meg örökfégedet és vezérelj azt, és magafaltal-fel őket örökké.

Az én lelkem tsak az Istenben bízik, mert ő az én reménységem; ő az én bátorságom, én fegedelmem és én őltalmam, hogy én el-nem esem. Az Urnál van az én idvességem, az én tisztességem, az én erősségemnek közlélája, az én kifogó helyem Istenben vagyon. Bizzatok mindenkoron ő benne igaz hívek, töltsetek ki ő előtte Éiveteket. Az Isten a' mi bátorságunk; az Isten egy Éót Éolott, azt hallottá én egynéhány Éor, hogy az Isten egyedül hatalmas. Ne bizzatok a' Fejedelmekben; ők emberek, ők meg-nem fogithetnek: mert az ember lelkének oda kell lenni, és néki ismét földdé kell lenni, akkor elvezett ő véle minden ő Éandéka. Jó az Urban bizni, és emberre magát nem bizni: Jó az Urban hinni, és magát nem bizni a' Fejedelmekre. Né-melleyek igyekeznek azon, hogy én essem-el; de az Ur megfogit engemet: az Ur az én hatalmam, én ditséretem és én idvességem. Né-melleyek örömmel énekelnek a' győzelemről az igazaknak hajlékokban, az Urnak jobb karja megtartja a' győ-

a' győzedelmet. Én meg-nem halok, hanem élek, és az Urnak munkáit vizsgálom. Az Ur fanyargat engemet; de nem ad ő engemet a' halálnak. Felnyitja nékem az igazságnak kapuját, hogy én azon bémennyek, és az Urat áldjam. Ez az Urnak kapuja, azon mennék-bé az igazak. Én hálát adok tenéked, hogy te engemet megalázz és megfigitéz.

VI.

Ditséreti az Isten ditsőségének, méltóságának és barátságának.

OH te örök, igaz, élő Isten, te ki engemet a' magad ditséretire teremtetél: adjad nékem, hogy tégedet érdemesen ditsérjelek: Te vagy bizony a' ditsőségesebb, a' leg-inkább ditsésendő, leg-fentebb, leg-igazabb, leg-főbb, leg-jobb, leg-barátságosabb, sőt bizony te vagy a' leg-igaz-mondóbb: Te vagy igaz minden te munkáidban, és fent minden te útaidban: Te vagy a' leg-bőltsebb, te nálad tudva vannak minden te munkáid öröktől fogva: Te vagy a' leg-erősebb, tenéked senki nem állhat ellened, Zébaoth Ur a' te neved, tanátsodban nagy, és tselekedetben hatalmas, a' te felseid néznek minden emberek fiaira: Te minde-nütt jelen-való vagy, te töltöd-bé mind az eget

az eget smind a' földet; te vég nélkül való vagy, látz, hallaz, és igazgat mindene- ket: Te tartaz és hordoz mindent a' te hatalmas beféded által: Te rettenetes vagy, midőn a' te sententiát hallatod, a' föld kereksege megrezket és megtsendesedik: Te hozod a' tisztességet a' földre, te tézed a' tisztességet a' népek közzé: Te vézed-el a' Fejedelmeknek kedveket és rettenetes vagy e' földön a' Királyok között: Te rettenetes vagy, midőn te megindulz, ki állhat-meg te előtted, midőn te megharagzol: A' pogányoknak meg-kell lankadni, és a' királyi országoknak el-kell esni, a' föld kerekségének el-kell vezni, midőn te hallatod a' te fődat: Te felette igen könyörtülő vagy, kegyelmes, békefésses-tűrő, nagy jóságú, és hamar megbánod a' büntetést: Te nem haragzol örökké, és nem emlékezel-meg örökké a' bünről: Olly nagy a' te mindenhatóságod, olly nagy a' te könyörtületesség-ed is: A' te mindenhatóságod véghetetlen és a' te könyörtületesség-ednek-is nintszen vége. Oh örök világosság, oh örök idvesség, oh örök szeretet, oh örök édesség, láttassad magadat én velem, éreztessd-meg magadat én velem, kóltoltasd-meg magadat én velem. Oh örök kedvesség, oh örök

viga'ztalás, oh örökké-való öröm : adjad, hogy én te benned nyúgodjam-meg : Én te benned mindent megtanállok, a' mi nélkül én e' nyavalyás életben zűkölködöm, te vagy mindeneknek tellyességek, és a' mi te nem vagy, a' tsupa fegénység, jajgatás és nyavalyásság : Az élet nálad nélkül keferü halál, a' te jóságod jobb az életnél. Oh te mindenek felett kedvesebb kints; te örök jó, te szerelmetes élet, mikoron egyesíttem én te veled tökéletesen, hogy én tégedet tökéletesen érezzelek-meg, és tégedet én magamban tökéletesen lássalak ? Szent Isten, halhatatlan Isten, igaz Isten, bölts Isten, te örök Király, tenéked légyen ditséret, tisztesség és magasztalás mind örökké, Ámen.

VII.

Ditséretnek Psalmussa, mellyben az Istennek igaz-mondósága és az ő munkái és az ő jósága és kegyelme ditsőitetik-meg.

Örvendjete ti igazak az Urban, a' jámborok magasztalják ötet; adjatok hát az Urnak hárfában, énekeljetek nélkü új éneket, mondjatok jót önéki harfogással: mert az Urnak beféde igaz, és a' mit ő megígért, azt ő bizonynyal megtartja, ő szereti az igazságot és ítéletet :
A' föld

A' föld tellyes az Urnak jóságával, az ég az Urnak beféde által teremtetett, és minden ő seregi az ő hájának Lelke által : Ő tartja-meg együtt a' tengerben a' vizet, és tézi a' mélységet titkos helyre : Mind e' világ félje az Urat, és ő előtte fégyenlje-meg magát minden, a' mi a' föld ke-rekségén lakik : mert a' mint ő szól, úgy lézen-meg, a' mint ő épít, úgy áll-meg : Az Ur tézi semmivé a' Pogányoknak tanátsokat, és elfordítja a' népeknek gondolatjokat; de az Urnak tanátsa meg-áll örökké, az ő zivének gondolati nemzetségről nemzetségre. Jól van annak a' népnek dolga, kinek az Ur az ő Istene, kit ő örökségévé választott. Uram a' te jóságod az égig ér, és a' te igaz mondásod a' felhőket éri; a' te igazságod megáll, mint az Istennek hegye, és a' te ítéleted, mint a' nagy mélység. Uram te segíted-meg mind a' kettőt, az embert és a' barmot. Küld-el a' te világodat és a' te igaz mondásodat, hogy azok engemet vezéreljenek és vigyenek a' te zent hegyedre, és a' te lakó helyedre, hogy én bénehessek az Istennek óltarához, az Istenhez, ki öröimöm és nyereségem nőkem, és tenéked Isten hárfában ditséretet mondjak, én Istenemnek. Én az Istennek befédit hirdetem,

detem, az Istenben akarok én reményleni, és nem akarok félni, mit tehetne nekem a' test?

Én hálát adok az Urnak tiéza évből, a' jámboroknak tanácsában és gyülekezetiben, nagyok az Urnak munkái, ki azokat meggondolja, annak van abban egész gyönyörtisége, a' mit ő elrendelt, az ditséretes és ditsőséges, és az ő igafsága megmarad örökké; ő nagy emlekezetet szerzett az ő tudáinak, az irtalmas és könyörülő Isten; ő ad eledelt azoknak, kik ötet féltek; ő megemlekezik örökké az ő kötéséről; ő megengedi az ő népének tudakozni az ő hatalmas tselekedeit, hogy önékiek adja a' pogányoknak örökségét. Az ő kezének munkája igafság és ítélet, minden ő parantsolati tökéletesek. Azok megmaradnak most és örökké, és meglesznek hűfégesen és tisztességesen. Ő küld szabadulást az ő népének, ő megígérte, hogy az ő kötésének örökké meg-kell állani: Szent és ditsőséges az ő neve, az Urnak félelme a' böltségségnek kezdeti, az az igaz okosság, a' ki a' érint tselekezik, annak ditséreti megmarad örökké.

VIII.

*Ditséreti Istennek, hogy ő a' könyörgést
olgy kegyelmesen meghallgatja.*

ÉN

EN az Urat ditsérem minden időben, az ő ditséreti mindenkoron az én házamban lében. Az én lelkem ditselkedjék az Urban, melyet a' fegények hallanak, és örülnek rajta: Ditsérjétek velem együtt az Urat, és mindnyájan magasztaljuk fel az ő nevét. Midőn én az Urat keresném, megfelelt énnékem, és megfabadított engemet minden-én félelmemből, kik ő reá néznek és ő hozzá folyamodnak, azoknak orczájok foha meg-nem fegyenül. Midőn a' fegény kiálta, meghallgatá az Ur és megfabadítá minden ő szükségétől. Az Urnak Angyali tábort járnak azok környül, kik ötet féltek, és öket kiabadítja. Kóftoljátok és lássátok, mely barátságos legyen az Ur, jól van azoknak dolgok, kik ő benne híznak. Az Urnak femei néznek az igazakra, és az ő fülei az ő kiáltásokra; midőn az igazak kiáltanak, meghallgatja az Ur, és kiabadítja őket az Ur minden ő szükségéből. Az Ur közel vagyon azokhoz, kik megtörődött szívűek, és segítséggel lében azoknak, kiknek elméjük megromlott. Az Ur semmit-is meg-nem vét, sem meg-nem ítál; a' fegénynek nyavalyássága és az ő orczája ő előtte el-nem rejtetett, és midőn ő hozzája kiáltott, meghalotta már annak-

annakelőtte. Te látod és nézélled bizonyly a' nyavalyásságot és keferüséget, a' te kezeden vagyon, a' fegénynék általma, te vagy az árváknak segítségék, a' nyavalyásnak kívánságát te meghallod Uram, az ő fivérek bizonyos a' felől, hogy a' te fíled figyelmez ő reájok. Isten halld-meg az én könyörgésemet, figyelmezzél az én fájamnak befedére, akkor áldozom én tenéked örömmel, és a' te nevednek hálát adok, hogy az olly vigasztaló. Tessék tenéked az én fájamnak befedé, és az én fivemnek te előrted való állása, Uram én bátorságom és megváltóm. Isten, tégedet ditsérnek a' Sionnak hallgató helyeiben, tenéked fizeti-meg kiki az ő fogadását; te hallgatod-meg a' könyörgést, azért jó minden test te hozzád: a' mi gonofságunk nyom bennünket erősen, bortsássad-meg te minékünk a' mi büneinket: jól van annak dolga, a' kit te elválasztasz és magadhoz bortsátasz; annak vagygon gazdag vigasztalása a' te házadból, a' te fent templomból. Hallgass-meg minket a' tetsudálatos igafságod fírint: Isten miidvességünk, te ki vagy a' mi bizodalunk maddenek-felett e' földön, és távol a' tengeren-is. Aldott légyen az Isten, ki az én könyörgésemet meg-nem veti,

veti, sem az ő jóságát tölem el-nem fordítja. Én az Istennek nevét ditsérem énekenben, és ötet felmagasztalom háládással, az, az Urnak kedvesb lézen egy hizlalt ökörnél, kinek farva és körme vagyon. Ditsérje ötet az ég és a' föld, és minden, a' mi abban mozog. Vigadjanak és örvendezzenek mindenek, kik tégedet tudakoznak, és kik a' teidvezítésedet fíretik, mondják mindenkoron: Az Ur nagyon felmagasztaltassék, az Ur az Izraelnek Istene, ki egyedül tsudát tselekezik, és az ő ditsőséges neve áldassék örök-ké, és minden országok tellyesedjenek-bé az ő tisztességével, Amen.

Ez az én örömem, hogy az Urral tartom, és az én bátorságomat vetem az Urba, hogy én tudakozzam minden őtselekedetit. Ő magát fordítja az elhagyattaknak könyörgésekre, és meg-nem utálja az ő kéréseket, az megirattatik a' következendőknek, és az a' nép, mellynek lenni kell, ditsérni fogja az Urat; Uram te tetted a' te nevedet mindenek felett ditsőségessé a' te befeded által. Mi-dön én tégedet segítségül hívlak, hallgass-meg engemet, és adj az én lelkemnek nagy erőt. Uram hálát adnak tenéked minden Királyok e' földön, hogy ők meg-hall-

hallják a' te Ézádnak beszédét : mert az Ur nagy, néz az alá-valókra, és csméri a' kevélyeket meÉkűn : Hogy-hogy adjam viÉÉza az Urnak minden ó jóvóltát, melyet velem tselekezik ? én fel-vÉÉzem a' haladásnak pohárát, és az Urnak nevét hirdetem, ditsérem és magasztalom, Ám.

IX.

*A' mi Urunk Jésus Christusnak ditsé-
ti az ő Ézeretetiért és jótéteményiért.*

OH Jésus Christus, én Ézerelmem, én örömem, én világom, én idvességem, én ékességem, én Királyom, én PáÉtorom, én Völegényem, én örök Fő Páppom, én életem, én böltességem, én békeségem és az én lelkemnek nyúgodalma, én igáságom, én Éentségem, én megváltásom, én áldozatom, én ÉőÉólóm, az én kegyelem Éékem, én egyetlen-egy Közben-járom, én egyetlen-egy segítségem a' nyomorúságokban, én egyetlen-egy reménségem, én leg-főbb kintsem, én erős óltalmam és egyetlen-egy kifogó helyem; hogy-hogy ditsérjelek én tégedet érdemesen ? Oh te Isten ditsöségének fényessége; te az Atyának leg-Éebb természet Éerint valókimetÉzett bélyege, Éent, igaz boldog vagyok én te benned, te nálad

nél-

nélkül Éentségtelen, igáság nélkül való, és elkárhoztattatott : boldogtalan vagyok én, a' holott én vagyok; ha te velem nem vagy, és én bennem nem vagy, jövel én örömem az én Éivembe, és örvendeztess-meg engemet; jövel te minden Pogányoknak vígaÉtalások, és vígaÉtalj-meg engemet; Jövel én Ézeretemet, és újíts-meg engemet; jövel én életem, és erősíts-meg engemet; jövel én világösságom és világosíts-meg engemet; jövel én édességem, hogy én a' te barátságodat érezzem-meg; jövel te Éép nemes ábrázat, hogy én tégedet lássalak; jövel én Ézerelmetességem, hogy én tégedet halljalak; jövel te nemes virág, hogy én tégedet Éagoljalak; jövel te gyenge Éellő, hogy én tégedet ÉeZZelek-meg: a' te Éent emlékezeted gyújtson-meg engemet; a' te nemes Ézereteted elégítsen-meg engemet; a' te nálam való lákásod örvendeztessen-meg engemet. Oh te nemes alázatosság, te Éent Éelidség, egyeztesd-meg le szívemet és elmémet te magaddal, a' lézen leg-drágább ékessége az én lelkemnek; te drágább vagy énnékem minden gyémántnál, drágább minden rubintnál, kedvesebb minden gyöngyök-nél: oh te örökké virágozó rófa! Oh te

Z

min-

minden lelki mennyei gyönyörtiségeknek paraditsoma. Oh te leg-édesebb gyümölte az Isten gyönyörtiségének kertjének, éreztessed te magadat örökké én velem, tsókolj-meg engemet a' te fádnek tsókjával. Oh te örök becéde az Atyának, Élj te én bennem, hogy ez egész világ én bennem hallgasson. Oh te örök tisztaság, világoskodjál én benn: oh te örök igaz mondas, taníts engemet: oh te idvességes orvos, gyógyíts-meg engemet: oh te mennyei kints, vonnyad az én fivemet te utánnad: oh te mennyei Noé, nyújtsad-ki kezedet, és vedd hozzád az én fegény lelkemnek galambotskáját: mert ő sohol sem találhat nyugodalmot. Melly kedvesek a' te lakó hajlékid Zébaoth Ur, az én lelkem kívánczik és óhajtozik az Urnak tornácza, az én testem és lelkem örvend az élő Istenben: mert a' madárnak vagyonszéke, a' fetskének kunnyója, hogy ők azokban költsenek: hol vagyom a' te óltárod Zébaoth Ur, én Királyom és én Istenem: Jól van azoknak dolgok, kik a' te házában laknak, azok ditsérnek tégedet ottan örökké, boldogok azok az emberek, kik tégedet ő erősségeknek tartanak és fivesen te utánnad járnak.

Oh Ur Jéhus, melly kedves a' te emberré való léted; melly tsudálatos a' te

neved; melly nagy hatalmú a' te munkád; melly fent a' te becéded; melly vigasztaló a' te fzenvedésed; melly gyözedelmes a' te feltámadásod; melly ditsőséges a' te mennybe meneteled; melly nagy a' te tisztességed; melly magas és felemeltetett a' te királyi féked! holott tégedet az Istennek mind Angyali imádnak; melly kibeféllhetetlen a' te hatalmad, ki nem akarna tégedet félni, te tisztességnek Királya? Nyissátok-fel kaputokat és ájtótokat e' világon nagyon, hogy a' ditsőségnek Királya férjen-bé. Mitsoda ditső Király ez? Ez az erős és hatalmas Ur, az Ur hatalmas a' viadalban. Nyissátok-fel kapuitokat rágason, és ajtaitokat e' világon nagyon, hogy a' ditsőségnek Királya mennyen-bé. Mitsoda ditső Király ez? Ez a' Zébaoth Ur, ez a' ditsőségnek Királya, Sela. Áldott a' ki jött az Urnak nevében, az Ur a' mi idvességünk, ki minket megvilágosít.

Aldjátok az Urat, mert ő felette igen bárátságos, és az ő jóváolta örökké megmarad.

X.

Ditséreti Istennek, azért, hogy ő olyan jó, kegyelmes és könyörülő.

EN megörvendeztetem magamat, oh te örömmel gazdag Isten és Atya, és

vig vagyok a' te jóságodon, hogy te az én nyavalyásságomat megtekinted, és meg-
eléméred az én lelkemet a' szükségben, vi-
lágosítsad-meg orczádat a' te szolgádon;
tegélj-meg engemet a' te jóságod által.
Melly nagy a' te jóságod, melyet te el-
rejtettél azoknak, kik tégedet félnek, és
megmútatod azoknak, kik az emberek el-
len te benned reménlenek? Te elrejtet
őket titkoson magadnál minden embe-
reknek fenekedések ellen, te befedezed
őket a' te nyugovó helyeidbő, a' veszeke-
dő nyelvek ellen. Áldott légyen az Ur,
hogy nékem olly tsudálatos jóságát meg-
mútatta: mert én azt mondom vala az én
kísértetimből, én eltaszítottam a' te fé-
meid elől, még-is mindazáltal meghal-
lod te az én kiáltásomnak szavát, midőn
én te hozzád kiáltok.

Melly drága a' te jóságod, oh Isten,
hogy az embereknek fiai a' te színyaid-
nak árnyékában biznak? Ők ianya fog-
nak a' te házadnak jóságából, te itatod-
meg őket gyönyörűséggel, mint egy ár-
vizzel: mert te nálád vagy az élő kút-
fő, és mi a' te világodnál látunk világot.
Terjezd-ki jóságodat azokon, kik tégedet
elémérnek, és a' te igasságodat a' jámbor-
okon.

Uram

Uram én Istenem, nagyok a' te tsudá-
id és a' te gondolatid, melyeket te miné-
künk megmútatál, te hozzád femmi nints
hasonló. Én azt megvizsgálom, és arról
beszéllek, jöllehet azok meg-nem szám-
lálathatnak: Te pedig Uram, a' te könyö-
rületességedet el-nem fordítod rólam;
óltalmazzon-meg engemet a' te jóságod
és hűséged mindenkoron, vigadjanak és
örvendezzenek mindenek, kik te rólad
beszéllenek, és a' kik a' te idvezítésedet
szereplik, mondják mindenütt: Az Ur na-
gyon felmagasztaltassék, mert én szegény
és nyavalyás vagyok; de az Ur vífel gon-
dot én reám, te vagy az én szabadítóm és
segítöm, én Istenem ne távozzál-el. Az
Isten elküldi az ő jóságát és hűségét, ő
küldi-el az égből és megfegyít engemet,
az én szívem kézi, Isten az én szívem kézi,
hogy én énekeljek és dicsérlejek: Kelj-
fel én tisztességem; kelj-fel én psalmu-
som és hárfám, jó reggel akarok én fel-
kelni, mert a' te jóságod olly magasán
vagy, mint az ég, és a' te igaz monda-
sod olly melege, melly melege vannak
a' felhők. Magasztald-fel magadat Isten
az eget felett, és a' te tisztességedet
mind e' világ felett. Isten te vagy az én
Istenem, jó reggel felferkének én te hoz-

zád; te hozzád homjúhozik az én lelkem,
e' puzta és száraz földön, mellyben fem-
mi viz nem találtaik, holott én te read
nézek a' te fentséges helyedben, örömet
akarnám látni a' te hatalmadat és tižtes-
ségedet: mert a' te jóságod jobb az élet-
nél, az én ajakim magasztalnak tégedet,
ott akarnálak én tégedet ditsérni életem-
nek minden napjaiban, és az én kezeimet
a' te nevedben felemelni, az lenne az én
éivemnek öröme és nyeresége, ha én té-
gedet örvendező fájjal ditsérhetnélek:
Midön én lefekszem, akkor te rólad gon-
dolkozom, midön felferkenek, te rólad
bezzellek: mert te vagy az én segítőm, és
a' te éárnyaidnak árnyékában nyugozom
én, az én lelkem te hozzád ragazkodik,
a' te jobb karod tart-meg engemet. Ke-
gyelmes és könyörülő az Ur, hozzéú ideig
várakozó és nagy jóságú; ő nem fog ö-
rökké perelni, sem pedig örökké nem ha-
ragzik. Ő nem bánik mi velünk a' mi
bűnünk zerint, és nem fizet minékünk
a' mi gonofságunk zerint: Mert melly
magas az ég a' föld felett, olly magason
építi-fel az ő kegyelmét azok felett, kik
ötet félík, melly mezzé vagyon Nap-
nyugot Nap-kelettől, olly mezzé veti
ő a' mi törvénytelenlégtünket mi tölünk,
a' mi-

a' miképen az Atya az ő fiain könyörül,
akképen könyörül az Ur azokon, kik ötet
félík. Az Urnak kegyelme örökkön örök-
ké tart, mind azokon, kik ötet félík, és
az ő igafsága fiúról fiúra. A' jóság és kö-
nyörtületesség fognak engemet követni
életemnek minden idejében, és megma-
radok az Urnak házában mindénkoron.

XI.

Igen lép Ditséret, a' Jésus C. nevéről.

Nótája: [Memyből jövök most hozzátok &c.
Örvendezzen már e' világ, &c.

1. **E** Des vigafságom Christus,
Adjad kegyelmedet Jésus,
Hogy ditsérhessem nevedet,
Kéítsd-el tižtán éivemet.
2. Te vagy tsillag a' Jakóbból,
Ditséreted soha nem múl,
Sionnak áldott Királya,
Örülhet, ki neved hallja.
3. Te vagy ama' fényes hajnal,
Kit Ádám motskolt homálylyal,
Minden híveknek öröme,
Valasztottidnak reménye.
4. Azért hallgasd-meg kérésem,
Nemes Király én éüklégem:
Te gazdag vagy földön mennyen,
Tižteljen hát téged minden.
5. Segélj-meg Uram, hogy éivem
Te mátkád légyen szerelmem.
JÉSUS örökké-való jó,
Bened mindenem villogó.

6. Derítsd-fel rajtam kegyelmed,
Hogy énekeljen jó kedved.
Gyakorta zomoru vagyok,
Azért olly sokszor panaszlok.
7. Midőn éltetem ajánlom,
Fogadd-el, üzd-el homályom,
Oh Ur Isten én Teremtőm,
Háborúmban Segítőm.
8. Tsak egyedül te vagy enyim,
Örvendeztesd-meg veséim.
Szivem félelmed fenyítse,
ő Paraditsom gyümöltse.
9. Éva fiai kiáltunk:
Mert a' büntől nyomattatunk.
Ditsértünk egykersmind méltán,
Égből mert te jöttél nyilván.
10. Tsak téged hívunk J E S U S-nak,
Világ igaz váltásának.
Te vagy a' leg-zebb Völegény,
Tisztább, mint a' tüzta Nap-fény.
11. Tested istenség fényével
Ékes, és tellyességgével.
Senki ki-nem gondolhatta,
Hogy éarmasztál régtől fogva.
12. Szült az Atya tanácsában,
Hogy segíts-meg nyavalyánkban.
Világra Szüz által jöttél,
Bűn nélkül emberré lettél.
13. Mások felett ditséreted
Légyen, mert tellyes kegyelmed.
Te vagy Mójses tsipke-bokra,
Kit a' tűz meg-nem hervasztá.

14. Éltess minket azzéu fákart,
Tüzed ne emékké jónkat.
Aron virágzó vesszeje,
Virágod lelkünk éntelje.
15. Benned vetem reménségem,
Oh CHRISTE én idvességem.
Királyi éék mennyben te vagy,
Mellynek forrása meg-nem fogy.
16. Salamon-is téged elmért,
Emleget böltseségedért.
Dávid-is rólad énekel,
Psalmsokban Izraellel.
17. Te vagy böltsesség forrása,
Az Istenfének világa.
Rólad az Irás fokát éöl,
Hogy napod soha nem ozol.
18. Atyádnak vagy jó tetteje,
Mert kedved van az emberbe;
Én pedig nyavalyás vagyok,
Kegyelemért hozzád futok.
19. Jó tselekedet 's buzgóság
Nints bennem, tsak panasz 's rokság.
Ez időben rút nyavalyás
Vagyok, hol a' vígažtalás?
20. Jöjj-el kegyelemmel tellyes
Forrás, ne légyek mértelyes:
Szivem örömeben nyugéik,
Midőn benned buzgólkodik.
21. Legyek én ézerelmes fiad,
Vigažtalást lefjek nálad.
Én éivem magadat néki
Ajánljad, kéé légy engedni.

22. Ekképen jól lézen dolgom,
Mert Christus velem jár, tudom:
Immár lézen botosámatom;
Büneimtől elbútsúdom.
23. Mert mind éivem, mind életem,
Szerető Christusé kedvem.
J'ESUS CHRISTUS-nak hivatal,
Olyan, mint te, nints más sohol.
24. Sziveket éterő végy-fel
Engem, hozzád kísértess-fel,
Segélj, vígan énekelyek
Néked, örömet éemlélek.
25. És ditselkedjem nevedben
Most és mind örökké, Amen.

M Á S.

Ugyan a' J'ESUS nevéről lép
Ditséret.

Nótája: Hagyjátok-el hü kereftények 'sa't.

1. **O** H Isten, melly fok keferőség,
Ez időben talált nagy infég.
A' keskeny út jajjal van teli,
A' mellyben kell a' mennybe menni.
2. Melly nehéz terh a' testnek 's vérnek
Engedni az örök életnek.
Azért, hová mennyek innen? tsak
Hozzád Christe, téged óhajtlak.
3. Nálád van éivem, segítségem,
Nem tsalt-meg ebben reménségem:
Soha senki el-nem hagyatott,
Ki a' J'ESUS Christusban bizott.

5. J E.

5. J'ESUS örömem tüztességem,
Gazdagság éivemben, 's mindenem,
Egyedül te benned örvendek,
Ezüst arany kintset megverek.
6. A' mennyiér téged gondollak,
Érzékenységim megvidúlnak:
Midőn én te benned reménlek,
Vigaftalást 's örömet lelek.
7. Ha éneklek nagy éükfégemben,
Meghallgattatom kérésemben.
A' te Lelked bizonyág bennem,
Hogy örök élet ízit érzem.
8. Tsudálatos vagy te, a' mellyet
Megmutat tüzted, és zemélyed.
Ki hallott, vagy látott illy tsudát,
Hogy Isten megalázta magát!
9. Hogy viék minket halálad által
Magadhoz, nem láthatjuk által.
J'ESUS én Istenem és Uram,
Édes vagy, azt jól érzem magam.
10. Nem lehet olly nagy éomorúság;
Mellynél nem vagy nagyobb igafság;
Semmi infég nints olly keferü,
Mellynél édesb nem vólnál te 's hü.
11. Ha elfogy mind lelkem 's mind testem,
Tudom kinnél marad életem.
Nem kell néked te náladnál több
Vigaftaló, sem hívebb, sem föbb.
12. Mind lelkem 's mind testem tiéd hát,
Nem birja a' halál hatalmát.
E' világon jobb barát nintsen
Annál, ki néked éolgal híven.

Z 6

13. El.

13. El-nem hagyé, bizonynal tudom,
Igaz mondásod erős tornyom.
Te vagy az igaz jó hü Pástor:
Tőled el-nem ragad semmi orr.
14. Azért míg élek, kerezteted
Viselem, követem életedet.
En Istenem kézi-él arra
A' végnélkül való fő jóra.
15. Segélj-meg, hogy dolgomhoz fogjak,
Ugy, hogy hasznos pályát futhassak.
Adjad, hogy testemet, lelkemet,
Büntől őrizzem életemet.
16. Szívem, tartsa-meg erős hitben,
Ugy élek 's halok-meg nevedben.
J E S U S én örömem, kérésem
Hallgasd-meg, vedd hozzád én lelkem,
A M E N!

SZ. I. M. D. GERHARD JANOS EL-

mélkedésiből vétetett könyörgés régu-
lái a' kegyes életnek.

A' kegyesség, a' leg-fővebb böltsesség.

Minden naponként a' halálhoz, üléthez
és örök élethez inkább-inkább közel-
geres; gondold-meg azért minden naponként,
bogy-bogy állbass-meg a' halálnak és itéletnek
foros fámadásakor, és miképen élhess örök-
kőn örökké. Minden gondolatiadra, favail-
ra és tselekedeteidre forgalmatos gondot kell
viselned, mert minden gondolatiadról és tse-
lekedeteidről még valaha fámot kell adnod:
Halálotad ez éjtszaka redő érkezni gondold-
meg

meg estve; Halálotad előtted jelen lenni ez
napon, gondold-meg reggel. Megtérésedet
és jó tselekedet ne halálfad hólnapra;
mert bizonytalan a' h lnap nap, de a' redő
jövő halál mindenkoron bizonyos: Semmi nints
olly ellenére a' Kegyességnek, mint a' büzés,
halogatás; ha megátalod a' Sz. Lélek Istennek
belső munkálkodását, soba né juthatsz az igaz
megtérésre. Megtérésedet és a' jó tselekede-
tet ne hallálfad vénségedre, hanem áldozd-
meg Istennek a' te ifjúságodnak virágát: bi-
zonytalan az ifjúnak a' vénség; de a' me-
térhetetlen ifjúnak bizonyos veszedelem kéfit-
tetett; semmi élet nintsen olyan alkalmas
az isteni foglalatra, mint a' testnek és lélek-
nek erejével bíró's élő ifjúság. Egy ember-
nek-is kedvéért né kell gonof dolgot felvállal-
nod: mert nem az az ember, hanem Isten ite-
li-meg jóvendoben életedet: Azért egy ember-
nek gratiáját az Isten gratiájának eleibe ten-
ni ne méréskeljed. Az Urnak útában vagy első
megyünk, vagy abból kitántorodunk; azért
mindennap vizsgál-meg a' te életedet, bogyba
a' Kegyesség gyakorlásában élbb mentél-e,
vagy abból kikapadtál. Állani az Urnak útá-
ban annyit téken, mint viska menni; ne gyö-
nyör közzel azért a' kegyességnek folytatásába
megállani; igyekezzél pediglen az Urnak ú-
tában mindenkoron járni. Társkodásodban
mindeneknek légy kedves, senkinek nem ter-
bes, kevéseknek selettbő bizodalmas. Isten-
nek élj kegyesen; Magadnak tisztán; Feleba-

ráodnak igazán. Barátidal élj békevel, ellenségeddel békecséges-tűréssel, mindenekkel jóakarattal, a' kiknek lebet, jóteteménnyel: Éleitedben magadnak és büneidnek mindennap megbalj, úgy élhetj Istennek halálodban. Tessék-ki indulatodból a' könyörületesség, tekintetedből a' kegyelmesség, öltözetedből az alázatosság, együtti lakásodból a' jó maga viselés, fenvedésidből a' békecséges-tűrés. Mindenkor gondold-meg ama' három elröltött dolgaiddat: Megrelekedett fok gonosságidat, elmulatott fok javaidat, elvektett jó idődet. Mindenkor gondolf-meg három előtted lévő dolgokat: E' jelen való élelnek rövidségét, az idvességnek nehézségét, az idvezülendöknek kitsiny seregét. Mindenkor gondolkodjál ama' három következendökröl, a' balálról; mellynél semmi nints a' termékeinek irtóztatóbb; az itéletről, mellynél semmi nints rettenesebb; a' pokolnak kinnjáról, mellynél semmi nints elviseletlenebb. Estvelli könyörgésid azon elmúlt napnak büneit jobbitsák-meg: A' héinek utolsó napja, azon elmúlt héinek napjainak fogyatkozásait pótolja-ki; este gondold-meg, melly fokban takfittattak az nap pokolra, és adj balát Istennek, hogy tenéked idot engedett a' megterésre. Három dolog vagyon feletted, mellynék meggondolása soha el-ne távozzék a' te emlékezetetüdtől: A' minden látó szem, a' minden halló fül, és a' könyvek, mellyekben mindenek felirattatnak. Egéflen magát az Isten tenéked adta, te is

magad

magadat egéflen adjad Felebarátodnak: Legjobb élet az, melly egéflen másoknak foglál: Add-meg a' felsöbbsnek a' betsületet és az engedelmességet, az egyenlőnek a' tanátsot és segítséget, az alább-valónak az örízetet és fenyítéket. A' te tested vettségé alája lelkednek, és lelked Istennek. Elmult gonofságidat sírasd-meg: Felen való javaidat kevéssé betsüljed; a' jövőndöket fívednek egék indulatjából kívánnjad. Emlekezzél-meg büneidről, hogy azokat sájlaljad; emlekezzél-meg halálodról, hogy azoktól megfünjél: emlekezzél-meg az Istennek igazságáról, hogy félj; emlekezzél-meg az Istennek irlalmasságáról, hogy kétségbe ne essél. A' mennyiben lebet, búzd-el magadat e' világtól, és magadat egéflen az Urnak foglalatjára ajánljad: Gondold-meg mindenkoron vesédelemben forogni a' füzességet a' világi kényességben, az alázatosságot a' gazdagságban; a' kegyességet a' fok gondviselésben: Ne kívánj senkinek tetkeni, hanem a' Christusnak; ne félj senkiröl azért, hogy neki nem tetkef, hanem a' Christustól. Mindenkor kerjed Istent azért, hogy mondja-meg tenékel az ő akaratát, és adja-meg azt, a' mit parantsolt: a' mi meglett, azt felezz-e, a' mi lezendő, igazgassa: a' minéminek akarék láttatni, ugyan olyanak-is kell lenned: mert nem itél az Isten külső tekintet ferint; hanem igazság ferint. Befédedben kerüld-el a' fok fót: mert minden bijába-való főrl fámat kér az itélet.

életet. Akar minéműek legyenek a te munkáid, nem menek által, hanem mint valami magvai az örök életnek elvettének, ha a test ferint vetse, a testtől romlottságot arat; ha lélek ferint vetse, a lélektől örök jutalomnak megadattatását arat. Nem követnek tégedet a halál után e világnak tisztességei, sem a gazdagságoknak balmái; nem követnek tégedet a gyönyörűségek, sem nem követnek téged e világnak hiába-valósági; hanem az életnek utolsó vége után követnek tégedet minden te munkáid. A minémű akar, annakokáért lenni az itéletben, akképen jelenlyél ma meg Isten tekinteti előtt; ne bészöld azokat, melyek nálad jelen vannak, hanem inkább bészöld azokat, melyek nálad nintsenek; ne kevélykedjél azért, a mi adattatott; hanem inkább aláziassál-meg azért, a mi töled eltitkoltatott; tanulj élni, még míg szabad élni, ebben az időben találtattatik-meg az örök élet, vagy elvefettik; a halál után nintsen munkálkodásra való idő, hanem a megfizetésnek ideje kezdődik-el: A következő életben nem lesz helye a munkának, hanem a munka jutalmának megadásának. A fe. Elmélkedés ferezzen te bűnd tudományt; a tudomány megtörődést; a megtörődés ábitatosságot; az ábitatosság ferezzen te bűnd könyörgést: A fűznek békeességére, nagy jó a fájnak hallgatása: Memél inkább alválastatott lélek e világtól, annál kedvesebb lélek Istennek a mit megnyerni kíván, Isten-től kérd; valamű van, Istennek tulajdonítsad:

nem méltó az az ajándékra, ki nem ad hátakat az elvöttekért, megfűnik ott a kegyelemnek folyása, holott nem léfén víkka-folyás. Valami történik te rajtad, azt mind jóra forlítsad, valamennyi kevély ferint való dolog jó te reád; bészöld-meg, hogy azal adattatott teneked áldásra és dicséretre való materia; valamennyi ellenkező dolog jó te reád, bészöld-meg, hogy azok tégedet a pénitentiára és megtérésre intenek. Hatalmadnak erejét a segítségben mutatd ki, bőségségnek erejét a tanításban, gazdagságodnak erejét a jóléteményben, megne rettentson tégedet az ellenkező dolog, sem fel-ne emeljen a jó ferentse: a te életednek cselja légyen a Christus, kit kövess ez életben, hogy ötet elérhessed a mennyei hazában. Mindenekben nagyobb gondod légyen a mélységes alázatosságra és égő feretetre: emelje-fel fűvedet a feretet Istenre, hogy ragakodjál ő hozzányomja-le fűvedet az alázatosság, hogy ne kevélykedjél. Bészöld az Istent, mint kegyelmes Atyádat, fűjed mint Uradat: Atyáa az ő engedelmes hatalmasságáért: Urad az ő kemény hatalmáért. Szeressd ötet, mint Atyádat kegyesen, fűjed, mint Uradat fűkésésképen: Szeressd ötet, mert könyörületességet akar, fűjed ötet, mert nem akarja a bűnt: fűjed az Urat és remélj ő benne: esmérá-meg nyavalyásságot, és hirdessed az ő kegyelmességét. Oh Isten ki adtál akaratot az elkezdésre, adj az elvégzésre-is.

MUTATO TÁBLA.

A.

Az Igaz Alázatossáért.	Levél 19
Buzgó Abítatossáért	32
Kerekyéni Adakozásért	147

B.

Az igaz Békeféleg-tűrésért	27
Az Isten Befédenek Éretetiért	47
A' Böltseséért	53
A' kerekyéni Barátságért	120
Bűn bótánatért való Imádság	302
Más, a' bűn Bótánatért.	311
A' Fiúhoz Bűn bótánatért	314
A' Betegségben való könyörgés	376

D.

A' Drágaságban és Ehel haló Éükségb:	484
A' nagy égi háborúkban és Dörgésekbt.	487
Ditséretnek és örömmnek könyörgési az Isten nevének tisztességére és ditsőségére.	501
Ditséretnek Psálmussa, mellyben az Isten az óltalomért és Éabadításért segítségül hívattatik	516
Ditiéreti az Isten Ditsőségének méltóságának és barátságának	520
Ditséretnek Psálmussa, mellyben az Istennek igaz-mondósága és az ő munkái és az ő jósa és kegyelme ditsőíttetik-meg.	522
Ditséreti Istennek, hogy ő a' könyörgést olyan kegyelmesen meghallgatja.	524
Ditséreti Istennek, ezért, hogy ő olyan jó kegyelmes és könyörűlő.	531
Ellen-	

MUTATO TABLA.

E.

Ellenséginkért való Imádság.	109
Estvéli mindennapi Imádság	178
Az Elválástáért	192
Engedelmességért	77
Jó Előmenetelért való könyörgés.	357
Háladás az Égi-háború után	490

F

Igaz isteni Félélemért	6
Felebarátunkhoz való könyörületességért	113
Felebarátunkhoz való emberségért	116
Felebarátunkhoz való békeességért	123
A' Fofvénység ellen	156
A' Földnek gyümöltseért könyörgés	277

G.

Gyermekeknek Éüléjekért	82
Ellenséginken való Győzedelemért	460
Ditséreti Istennek az ő tsudálatos Gondviselésért és igazgatásáért.	512

H.

Igaz idvezítő Hitért	9
Kerekyéni Háládatossáért	41
Kerekyén Házások Imádsága	84
Kinek-kinek Hivataláért	99
Harag ellen való Imádság	106
Hallgatásért	153
A' Éent Háromság kijelentetéséért	260
A' Halálnak Éükségében Első könyörgés,	
az Atyához	389
Második, a' Fiúhoz	381
Harmadik, a' Sz. Lélekhez	381
A' kerekyéni Hítnak Ágazatiról: Első a'te-	
remtésről	431
Máso-	

MUTATO TÁBLA.

Második, a' Megváltásról 438
Harmadik a' Megbentelésről 447

I.

Irgység ellen való Imádság 131
Az Igaságnak tselekedetiért 144
Istennek Angyalok által való őrizetiért 269
Igaz isteni ísméretért 1
Igaz mondasért 150
Igaz isteni ízeretetért 13
Isten nevének megbenteléséért 343
Isten akaratjának végbe-menettel: 254
Könyörgések és vigasztalások az Igaságtól való tanúbizonyosság-tételért elűzöttetteknek és üldöztetteknek 497

K.

A' Kevélység ellen 24
Az Isten Kegyelmeért és Könyörületes: 37
A' Christusnak Követéséért 293
A' Kerekt-viseleésben való békefésséges: 382
A' Kerekt-viseleésben való könyörg: 386

L.

A' Léleknek Christusban való nyugodalm: 61
A' mi Lelkiünknek megeléztéséért 66
A' mi Lelkiünknek a' Christussal idő ézerint való egyesítettéséért 139
A' jó Lelki-esméretért 164
Lelki orvossága a' Léleknek.

Lásd itt a' 4. Caputokat:

Az Első, Hogy ez a' tsapás Isten vezé: 394
Második, Miképen kellessék ezt elford: 399
Hárm: Miképen kellessék ez ellen imád: 405
Ez után láss egynéhány könyörgéseket:
1. A' halálos pestises időre való 408

II. Egy

MUTATO TÁBLA.

II. Egy rövid Imádság 412
III. Gyermeknek rövid Imádságok 414
IV. Ennek elfordításáért való Im: 414
V. Könyörgés 418
VI. Vigasztaló könyörgése a' betegnek 425
VII. Más Vigasztaló könyörgés 429
Negyedik Caput, Miképen kellessék magokat megvigasztalni, kik ekképen látog: 417

M.

A' Magistrátusoknak alájok vettettekért: 89
Mertékletelességért és Józsánságért 136
Minnen magunk megtagadásáért 284
Az Isten Mindenhatóágának, könyörületességének és igazságának ditséreti 506
A' minnen magunk megfisméréséért 290
A' mindennapi Imádság, a' Mi Atyánk, sa't. vigasztalásképen magyaráztatik meg 334

O és Ö.

Özvegy Affony Imádsága 96
Ellenségink és üldözőink ellen való isteni Olthatomért 463
Az Örök életre való kívánságért 321
A' fátánnak Ostromlasi ellen 360

P.

A' hadakozásban való Éükségben és a' Pogányok ellen való könyörgés 479
Az igaz Pénitentia tartásért 297

R.

Igaz állandó Reménségért 16
Reggeli mindennapi Imádság 174

S.

Szüléknek gyermekekért 80
Szol-

MUTATO TÁBLA.

Szolgáknak Urokért	87
Szülő AÉzony Imádsága	93
Szelídséért	102
A' Szívnek tisztaságáért	133
Könyörgés és háladás a' testi Szegénység: 492	
Ditséreti a' mi Urunk Jéhus Christusnak, az	
ő Szeretetiért és jótéményiért	528
A' Sz. Lélek Istennek megörvendtetéséért	
Szomorúságában	316
A' Szomorúságokban való Imádság	368
A' nagy Szükségekben s' a' t.	372

T.

Isten Házának Tanítóért	68
A' hamis Tanítók ellen	72
A' Testnek gyönyörűsége ellen	160
Háladás a' Teremtésért	195
Vigasztalás és könyörgés a' gonosz fájak és	
Tűsfolódók ellen	467
Ditséreti Istennek a' Teremtésnek ditsős: 509	

U.

Ur Vatsorájának kezzéséért és arra való ké-	
születért	208
Ur Vatsorájának vétele előtt	213
Ur Vatsorájának vétele után	217

J.

A' keresztyéni Fóságos-tselekedetben és hit-	
ben való megtartatásért	169
Jéhus Christus szenvedéséért való hálád:	223
Jéhus Christus szenvedésének megmond:	229
Jéhus Christus szenvedéséért más Hálád:	235

V.

E' Világnak megutálásáért	280
Bóldog Végünkért való Imádság	328
Vigasztalásért való Imádság	390

MUTATO TÁBLA.

Innepekre való Imádságok.

I. Advent Vasárnapra, lásd-meg a' 3. Rézbe	
Az Isten orfágáért való Köny:	349
II. Adv: lásd-meg a' 3-dik Rézben. Az utolsó	
Itéletnek félelme ellen	456
III. Adv: A' közben való Allhatatosságért	58
IV. Adv: Háladás az Istennek kijelentett be-	
fédeért	181
Ismét: A' fent Kerekségért	203
Karácson 1. n: A' Christusnak emberré lét: 199	
2-dik napj: Háladás az Istennek kezet: 184	
3-dik napj: A' Christusnak kezet: 188	
Uj Ekezdőre: A' Jéhus Nevéről. lásd ezt a'	
3-dik Rézben a' 14-dik Imáds:	344
Ismét: Háladás, hogy Isten minket ennyi	
lok veszedelmekben megtartott	272
Ismét: A' köszönséges békeségért	126
Ismét: Kér felp: Ditséret a' Jéhus nevérol:	
a' 4-dik Rézben.	535, 539
Nagy Pénteken: A' szenvedő kemény: 220	
annak szenvedésének okairól	220
Ismét: A' Christusnak sebeiről	245
Husvét 1. napj: Háladás a' J.C. feltám: 241	
Husv: 2-dik n: Az igaz isteni esmérterét	1
Husv: 3-dik nap: lásd-meg	241
Áldozó Tsötörtökön	252
Pünköst 1. napj: Háladás a' Sz. Lélek elkü-	
dettetéséért	256
Pünk: 2-dik n: Az Istennek kezet: 184	
Pünk: 3-dik n: A' Christusnak kezet: 188	
Ism: Háladás az Anyafentegyházért	265
Ism: A' Sz. Lélek Istenért és az ökegy: 44	
A' nyom-	

A' nyomtatásban esett / derekasab
hibákat így jobbjtsa-meg a' Kegyes
Olvasó: ha mi aprólék esett, ma-
gától-is eligazíthatja:

Levél 7. Linea 17. félelme olvasd félelmének.

Lev. 17. lin. 1. és 2. eddig olv. ideig.

Lev. 20. lin. 3. töröld-ki én.

Lev. 34. lin. 3. két olv. kér.

Lev. 41. lin. 14. Éreted olv. Éregeted.

Lev. 74. lin. 6. Atyádtól olv. becédedtől.

Lev. 84. lin. 9. házában olv. hazában.

Lev. 112. lin. 29. éknékem olv. énnékem.

Lev. 130. li. 8. mikoron olv. mindenkoron.

Lev. 133. lin. 6. kerelmedet olv. Érelmedet.

Lev. 146. lin. 6. félelmek olv. félelemnek

Lev. 128. lin. 24. irtóztatóak olv. irtóztatók.

Lev. 230. lin. 15. mellyel olv. mellyek.

Lev. 230. lin. 25. hamajsan ol. hamissan.

Lev. 304. lin. 6. ítéltetel, ha akarod olv. ítél.

Lev. 409. lin. 10. Királlya olv. Királyi.

Ugyá ott 213. áldozatunk ol. áldozatunknak

Lev. 125. lin. 18. eddig való olv. ideig való.

Lev. 452. lin. 11. Éntek olv. Énteknek.

